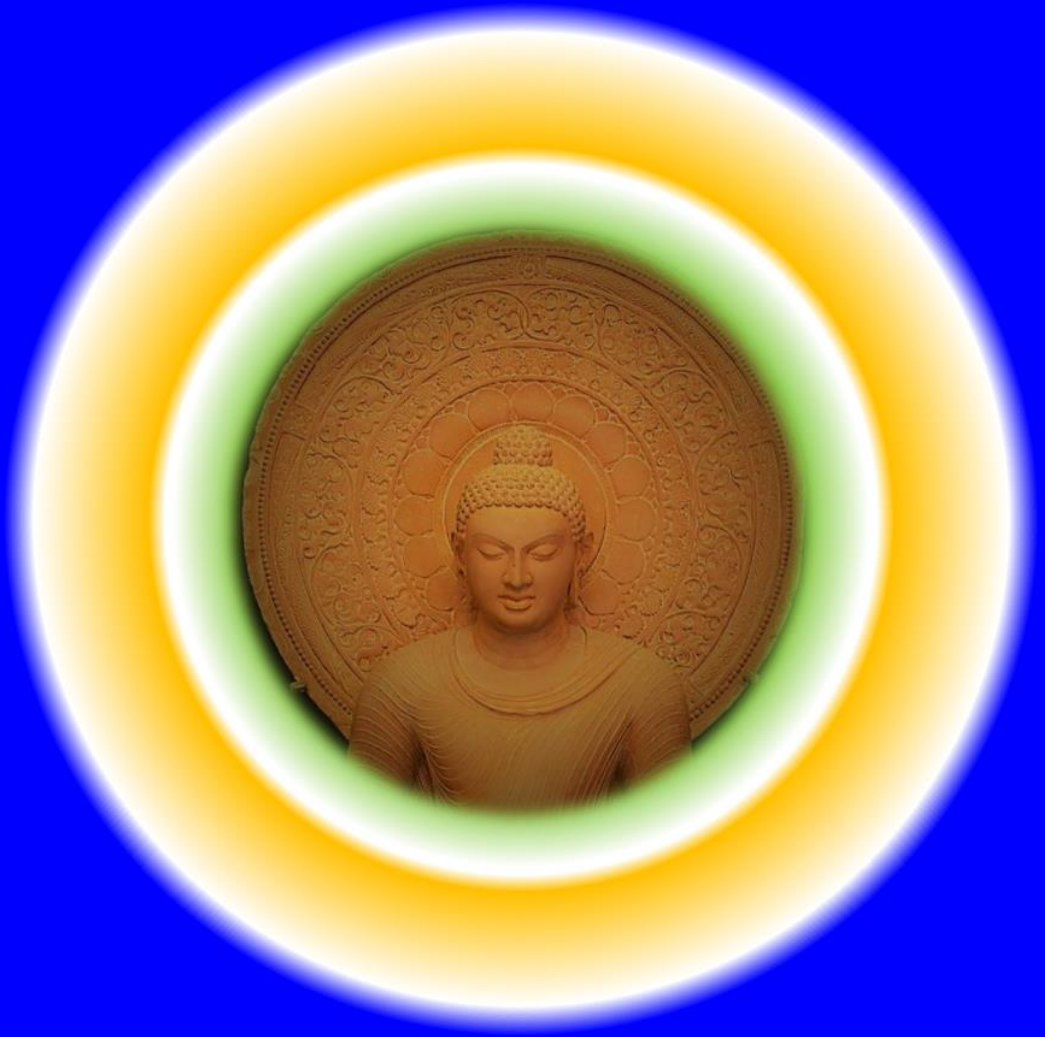




കിരലല്ലേ ഹ  
കിരലല്ലേയിരിക്ക.





# සිංවලල හා සිංවලලවිනිස.

---

ශාස්ත්‍රාචාර්ය ඩී. බී. ජයතිලක

අධ්‍යාපන මහතා

පිළිගත්

ප්‍රසංගවතා ගැටපදවිවරණාදියෙන්

ස ම නවී න කොට

සකස්කරනලදී.

---

මහාබෝධී සන්ත්‍රාලයෙහි මුද්‍රිතයි.

ශ්‍රී: බ්‍ර: ව: 2468

1924



## ප්‍රජනාවතා.

උපසම්පන්න නවක හික්කුත් විසින් ආදියෙහිම හික්මියයුතු විනයපිටකයට ඇතුළත් ප්‍රධාන ශික්ෂාවන් සංග්‍රහකොට කර නලද සිබ්වලද හා සිබ්වලදවිනිස යන මේ පොත් දෙකම එක ආචාර්යකෙනකුන්ගේ කෘතියැවී සිබ්වලදවිනිස අවසාන පාඨයෙහි කියනලදී. මුල්සිබ් හෙවත් මූලසික්ඛා නම් පාලි පොතද එ කතීවරයන් විසින්ම සංගාහිත බැව්ද එ පාඨයෙන්ම පැහේ. මේ පොත් කළ ආචාර්යවරයෝ කවරහුද කවර කලෙක කොතැන්හි විසුමෝද යන ප්‍රශ්න විසඳීමට උපකාරී වන කිසිම ප්‍රමාණයක් මේ ප්‍රජනකත්‍රයෙහි හෝ ග්‍රන්ථාන්තර යෙහි හෝ නොදක්නා ලැබේ. එසේ හෙයින් මේ පොත් කර නලද කාලය වම් වශයෙන් නියම කළ නොහැකි. එසේද වුවත් ඇතැම් දේහාසායන කරැණු හා මේ පොත්වල භාෂා රීතියත් තැන සලකා බැලීමෙන් ග්‍රන්ථ නිමාණ කාලය ගතවම් වශයෙන් නිශ්චය කරගැනීම බැරිනොවේ. ශ්‍රී බුඩ් වම්\* 1696 වන්නෙහි ලබ්බාරුජ්ජපදපාඨාන මහා පරක්‍රමබාහු මහරජාණන් දවස දිමුලාගල කාශ්‍යප මහාසාමිත් ප්‍රමුඛ මහාසංඝයාවහන්සේ විසින් කරන ලදුව පොළොන්නරුවේ ගල්වෙහෙර ශෛල මය හිතනිපාශීවයෙහි කොටවන ලද කතිකාවතෙහි† ගණ දෙවු තෙරවරුන් විසින් ස්වකීය අනෙකවාසික සබ්විහාරිකයන් අතුරෙහි ග්‍රන්ථුරයෙහි යෙදෙන්නවුන් ලවා “යැටත් පිරිසෙයින් විනයෙන් කුද්දසිබ් හා පාමොක්ද සුභතින් දෘඩම් සුත්‍රය හා අනුමාන සුත්‍රයද වනපොත්” කරවිය යුතු බවත් “ග්‍රන්ථුර යෙන් වැඩියක් කොටගත නොහෙන අනෙකවාසික සබ්විහාරි කයන් ලවා මුල්සිබ් සෙබ්බා වනපොත් කරවා සිබ්වලදවිනිස අස්වා සමසින් සමස ආදෘන්නකොට සමනා විවාල තැනක් කියන්ට පොහොසත්” කරවියයුතු බවත් ව්‍යවස්ථාකරන ලදී. මුල්සිබ්, සිබ්වලද, සිබ්වලදවිනිස යන පොත් තුනම මහාපරක්‍රම බාහු මහරජාණන්ගේ කාලයට පූර්වයෙහි කරනලද බව මේ කති කාවත් පාඨයෙන් සප්‍රටවේ. ශ්‍රී බුඩ් වම් 1490 පමණේදී සිංහාසනා රැඳිවූ සතරවැනි මිහිඳු මහරජතුමන් විසින් මිහින්තලේ මහා

\* මේ ලිපියෙහි වම් යෙදීම නිකාය සම්ප්‍රදායට අනුව කරනලදී.

† කතිකාවත් සඟරාවෙහි 1-5 පිටු බලනු.

විහාරය සමබක ව්‍යවස්ථා ඇතුළත්කොට ඒ විහාරගුමියෙහි පිහිටුවන ලද මාහැඟි ශිලාලිපියෙහි\* “සිබකරණීති නිසු සෙයින් සිවුර් කැඳැ පෙරෙවැ” යනාදී පාඨයක් පැනේ. මේ නියතලද සිබකරණීය සිබවලදවිනිස 77 වෙනි පිටුවේ “සිබකරණී නම් කවරයන්? සැබෙවින් කියතෙමි” යනුවෙන් ආරම්භකොට 83 වැනි පිටුවේ “සිබකරණී නිමි” යන්නෙන් අවසන්කළ විනයෙහි “සෙබ්බයා” නමින් දක්වනලද පන්සැත්තුවක් පමණක් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ අභිවර්ණිකාවම බැඳී තිසැකයි. එබැවින් සිබවලද විනිස හා ඊට මුල් පොත්වූ සිබවලදත් මිහිඳු රජහුගේ කාලයට පෙර සම්පාදිත බැඳී පිළිගත යුතුයි. “අටුවාපාඨ උදෙසේ බලා” මේ පොත් කළ බැඳී කතෘවරයන් විසින්ම නියතලද හෙයින්ද සිබවලද හා සිබවලදවිනිසයෙහි සමන්තපාසාදිකා විනය අටුවාවෙන් උපුටාගත් පාඨ සංස්කෘත හෙයින්ද මේ ග්‍රන්ථය ශ්‍රී බුඩ් වර්ෂ 953 පමණෙහිදී රජ්‍යශ්‍රීපදප්‍රාප්ත ශ්‍රී නිවාස මහානාම රජු දවස බුඩ්සෙසාස ආචාරීන් වහන්සේ විසින් සිංහල අභිකථා පාලිභාෂාවට නැගූ කාලයට පසුව ලියනලද බැඳී තිබේ. මේ සීමාවය අතර—එනම් මහානාම රජු දවස පටන් සතරවැනි මිහිඳු රජහුගේ රජ්‍යාදය දක්වා මෙදාතුරෙහි—කාලපරිමාණය පන්සිය හවුරුද්දෙක් පමණ වේ. මේ දීඝිකාල පරිච්ඡේදයෙහි හොඳි කොටසට මේ පොත් ඇතුළත්දැයි මිලකට පරීක්ෂා කළයුතුයි. යථොක්ත පවශ්‍යසංවත්සරය තුළද ඊට පූර්වයෙහිද සිංහල භාෂාවේ පැවැත්ම ගැන සලකා බැලීම මේ විමාසනයෙහිදී අවශ්‍යකමැයි. එසේද වුවත් එබඳු පරීක්ෂණයකට වුව මිනා කරුණු සුලභ නොවන බැඳී කියයුතුයි. සිංහල රජ්‍යයේ අදී කතෘවූ විජයකුමාරයා සහ පිරිස ලක්දිවට පැමිණි කාලයෙහි ඔවුන් කථාකළ භාෂාවෙන් ලියනලද වචන මාත්‍රයක්වත් මෙකල අවිද්‍යමාන හෙයින් ඒ භාෂාව කුමක්දැයි නිශ්චය කර ගැනීම උභ්‍යවකි. එතැනුවුවත් ඒ මුල් සිංහල භාෂාව මාගධ කොශලාදී දෙයවල එකල පැවැතුණු ප්‍රාකෘත භාෂා සබ්බසාවට ඇතුළත් බැඳී සිතිය හැකිය.

විජයරජහු, පටන් අවුරුදු දෙසියගණනක් ගියතැන රජ පැමිණි දෙව්‍යානංපිය තිසාර රජතුමාගේ කාලයෙහිදී සම්බුඩ්ධසාසනය ලක්දිව පිහිටුවනලදී. ඒ සඳහා මගධදෙයයෙන් වැඩි මිහිඳු මාතිමියන්වහන්සේ මෙහි පැමිණි දවස්හිම සිංහල භාෂාවෙන්

\* නතිකාවත්කෙරුවෙහි 35-42 පිටු බලනු.



ධර්මදෙශනාකළ බව මහාවංශාදී ඉතිහාස ග්‍රන්ථයන්හි ප්‍රකාශිතයි. තවද උන්වහන්සේ විසින් අජීකථා සිංහල භාෂාවට පෙරලනලදී. මේ ආදී කරුණු ගැන සලකා බලන විට ලබන ශාසන ප්‍රතිෂ්ඨාපක මහතෙරුන්වහන්සේලාගේ ජනමහාභාවත් එකල පැවැති සිංහල භාෂාවත් අතර යම්කිසි සමානතාවක් සමබන්ධතාවක් තිබුණු බැව් වැටහේ. මහානාමරජු දවස බුඩ්ධ ඝෝෂ මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ විසින් අටුවා පාලිභාෂාවට නැගූ පසු මිනිසු මානිමියන් විසින් කරනලද සිංහල අජීකථා ක්‍රමයෙන් අභාවිතව ගොස් පොළොන්නරු කාලයෙන් පසු සම්පූර්ණයෙන් නෂ්ටප්‍රාප්තවිය. එසේහෙයින් ලක්දිව සසුන් පිහිටුවූ කාලයෙහි පැවැති සිංහලභාෂාවේ ස්වභාවයද නිශ්චයවශයෙන් දැනගැනීමට මාගීයක් නොමැතියි. එසේද වුවත් එකල මගධ දෙසයෙහිද අවට ප්‍රදේශවලද ව්‍යවහාරවූ භාෂාවේ තත්ත්වය දැනගන්නට පිළිවන්ව තිබේ. මිනිසු මානිමියන්ගේ පියාණන්වන ධර්මශෝක මහාරජෝතමයාණන් විසින් දඹදිව නොයෙක් තන්හි පිහිටුවනලද ශිලාලෙඛන මේ අවබෝධයට ඉවහල්වේ. මේ ශිලාලිපිවල\* ආධාරයෙන් ශාසනප්‍රතිෂ්ඨාපක කාලයෙහි සිංහල දෙශවාසීන් කථාකළ භාෂාව කෙබඳුදැයි අනුමානවශයෙන් සලකාගත හැකියි.

\* මේ අශෝක ශිලාලිපිවල ස්වභාවය හඳුන්වනු පිණිස එයින් දෙකක් මෙහි පහත දක්වමු. ධර්මශෝක මහරජතුමන් විසින් මාගධ සංඝයා වෙත යවනලද සංඥායක් ඇතුළත් ලිපිය මෙසේයි:—

“පියදසි ලාජ් මාගධං සංඝං අභිවාදනං ආහා අපාබාධතං ච පාසුච්ඡාලතංවා. විදිතෙ චෙ හංතෙ ආවතකෙ හමා බුබසි ධංමසි සංඝසීති ශාලවෙට පසාදෙව. එ කෙච් හංතෙ හභවතා බුබෙත භාසිතෙ සවෙ සෙ සුභාසිතෙ වා එ වු බොහං තහමියා යෙ දිසෙයා හෙව. සධංමෙ විලසිතිකෙ භොසතිති අල භාමි හකං තං වතවෙ. ඉමානි හංතෙ ධංමපලියායානි විනයසමුක්කසෙ අලියා වසානි අනාගතහසානි මුනිශාපා මොන්තෙසුතෙ උපනිසපසිතෙ එ වා ලාඝුලොවාදෙ මුසාවාදං අභිගිව්‍ය හභවතා බුබෙත භාසිතෙ. එතාන හංතෙ ධංමපලියායානි ඉවජාමි කීනි (?) බහුතෙතිබුපාසෙ වා තිබුනිසෙ වා අභිබ්බතං සුභසු වා උපධාලෙසෙසු වා හෙව. මෙවා උපාසකා වා උපාසිකා වා එතෙති හංතෙ ඉමං ලිඛාපයංමි අභිහෙතං ම ජනංතනි.”

මහාබෝධිසත්වයන්වහන්සේ මව්කුසින් බිහිවූ ලුම්බිනී වනය දක්නට ගොස් පසුව ඒ ශුඛභූමියෙහි ධර්මශෝක මහරජතුමන් විසින් පිහිටුවනලද ශිලාස්තූන්ගෙහි කොට්ඨාසයට ලිපිය මෙසේයි:—

“දෙවානං පියෙන පියදසිහු ලාජ්න විසතිවසාතිසිතෙන අතත ආහාම මහිගිතෙ හිද බුබ ජතෙ සකාමුනිති සිලාච්ඡිගබ්බිවා කාලාපිතා සිලාච්ඡෙට උපපාපිතෙ භිද හභවං ජතෙති සුංමිනිගාමෙ උබ්බිකෙ කෙට අභිභාසිතෙව.”

දබ්දිව මෙන්ම ලබ්‍යාවේද දක්නට ලැබෙන ඉතා විරතන න ලිපි නම් ශිලාලෙඛනයි. මේ ශිලාලෙඛන අතුරෙන් ගල් ලැන්වල කොටුවන ලද ලිපි වඩාම පැරණි බැව් පිළිගත හැකියි. සපුන් පිහිටුවීමෙන් පසු කවාරම් කොටා සාංඝිකකොට පූජා කිරීම මේ රටෙහිද ක්‍රමයෙන් පුරුදුවූ බැව් හැගේ. එසේ පුද කරනලද ගල්ලැන්වල දායකයන්ගේ නම් කොටවා හැකීමද බහුලව පැවැති සිද්ධතියකි. මෙයින් වැඩිකොටසක් ඉතිහාසාරාම කොටු අප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයන්ගේ නම්වේ. කීපයක පමණක් රජුන් ගේ නම් සඳහන්ව තිබේ. මේ ප්‍රසිද්ධ නම්වල අනුසාරයෙන් ඒ ලිපිවල කාලය නිශ්චය කරගත හැකියි. මේ 'ගුහා' ලිපි ආදී පැරණි ශිලාලෙඛනවල අකුරු දබ්දිව බ්‍රාහ්මී ලිපි ගෙවත් අනොකා ක්‍ෂර යන නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධ අක්‍ෂර වර්ගව අගන්ව තිබීමත් මේ විනිශ්චයට ආධාරයකි. ගල්ලැන්වලද පිහිටි ගල්වලද පසු කාල යෙහි නිමිත්ත ගල්පුවරු හා ගල්කණුවලද කොටුවන ලද මේ ශිලාලෙඛන පරීක්ෂාකර බැලීමෙන් සිංහල භාෂාව පිළිබඳව කාලානුරූපයෙන් ඇතිවූ විපර්යාසයන් සංවර්ධනයන් තරමක් දුරට අවබෝධ කරගත හැකියි. ඒ සමඟම වික්‍රමයක් මේ ප්‍රකාශවේදී ලිවීම ප්‍රචලිතයින් අප ආරම්භක ශිලා විමර්ශනයට වුවමනා කරුණු ස්වල්පයක් පමණක් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

ඉතා පැරණියයි සලකනු ලබන සිංහල ශිලාලිපි \* කීපයක් මෙසේයි:—

(1) දෙවන පිය මහරජහ ගම්මිනිසහ පුත දෙවන පිය නිස අ[බය] හ ලෙණේ අගන අනගන වතුදිස සගස දි[නෙ].

(2) දමරකිත තෙරු(ස) අගන අනගන වතුදිස සගස අති කව සොණ පිතහ බරිය උපසික නිසය ලෙණේ

(3) මහමත බමදන පුත පුරුමක බහිතෙ පුරුමක පුස ගුනෙ පුරුමක මිනෙ පුරුමක නිසෙ එතෙහි තරිනෙ අරිට මහ ගම.

(4) මහරජහ වහබයහ මණ්ණමරක නිසමහරජහ පුති මහරජ ගම්මිනි අබෙය උපල විබජකති වඩමතක වවි පවසහසි කතාවණ දරිය කණවය තුරුබ බුකසගහවය වතිරි පවෙති පරි [බුජ තත කොටු දිනි].

\* ආචාර්ය වික්‍රමසිංහ මහතා විසින් සම්පාදිත "සිංහල දෙශීය ශිලාලිපි" (Epigraphia Zeylanica) හි ම පොත්කලාපවලින් උපුටාගන්නා ලදී.



(5) නාමමහරජයා පුත මළනිස මහරජ තිලරජය ගමනේ නිස[වමික]රවය දක පනියව බොජය පනියව කරකඩය අබය ගිරි මහවිහරනි මහ මහපකවටන (උවන)ක කොටු දිනි. නාම මහරජයා පුත මළනිස මහරජ වතරනි(ණි)නිල අස (වක) අසන හල කරවය ජණ පටිසතිරිය කරණක කොටු මහලෙ කෙන කැනි දෙලස කරිනිව.....යනි දෙලස කරිනිව දෙපනිව උත කුබුර කර කඩය (දිනි.)

පළමුවැනි ශිලාලිපියෙහි සඳහන්වන 'ගමනේනිස' යන්නෙන් සබානිසා මහරජතුමාත් 'නිස අබය' යන්නෙන් ඒ රජුගේ පුත්‍රවූ ලංකේනිස රජතුමාත් දක්වනලද බැව් ආවායැ විභ්‍රමසිංහ මහතාගේ කලානාවතී, මහාවංශාදී ඉතිහාස පොත් වල මේ රජුන්ගේ නම් මිට වෙනස්ව පැහැන නමුත් මේ කලානාව නිවරදයයි පිළිගත යුතුබැව් හැගේ. එසේ හත් කල මේ ශිලාලිපිය ශ්‍රී බුඛවතී 405 වන්න පමණේදී—සසුන් පිහිටුවීමෙන් අවුරුදු 160 කට පසුව—කොටවන ලද්දක් විය යුතුයි. දෙවැනි තුන්වැනි ලිපිවල කාලය නිසැකව නිශ්චය කළ නොහැකි වුවත් පළමුවැන්නට සමීපකාලයේදී වියයුතුයි. තුන්වැන්න වඩා පැරණියයි සිතන්නට කරුණු තිබේ. සතරවැනි ලිපිය වසහරජුගේ මුණුබුරුවූද වංකනාසික නිසා රජුගේ පුත්‍රවූද ඉතිහාසයෙහි ගර්ඛානු නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධ ගාමණී අභය මහරජු විසින් කරවා සංඝයාට පුදකරනලද වැවක් සබෙකුව ශ්‍රී බුඛවතී 660 සහ 676 ව අතර කාලයෙහි කොටවන ලද්දකි. පස්වැනි පාඨය ශ්‍රී බුඛවතී 712 පමණේදී රජපැමිණි මළනිස ගෙවත් කනිඳුනිස රජුගේ ශිලාලිපියක අවසන් කොටසයි. මිලුග ශතවතීසයක් පමණ කාලයට අයත් ශිලාලෙඛන දක්නට ලැබෙන්නේ විරලවශයෙනි. මේනාක් පළවී තිබෙන සංඛ්‍යාවද ඉතා ස්වල්පයි. එහිනුත් වැඩිකොටස අසලූණියි. එබැවින් යථොක්ත ශත සංවත්සර කීපයතුල සිංහල භාෂාව සංවර්ධනය වූ පරිදි අවස්ථාවශයෙන් අවබෝධකරගැනීම පහසු නොවේ. බුඛවතීයෙන් පසළොස්වන ශතසංවත්සරයාගේ ආරම්භයෙහි පවත් ශිලාලෙඛන පිහිටුවීම නැවතත් බහුලව ඇතිවූබැව් පැහැත්. මුහුණින්සෙන් මහරජුපවත් සතරවැනි මිහිඳු රජුගේ රාජ්‍යාවසානය දක්වා හවුරුදු එකසිය පනසක් පමණ වූ කාලය සිංහල ශිලාලිපි සබෙකු විශිෂ්ට සමය ලෙස සැලකිය හැකියි. . ඒ කාලයට අයත් ශිලාලිපියක කොටසක් නිදහ්න වශයෙන් මෙහි බහාලමු:—



"මගුල් සිහසුන් රක් ගල් තල අරය වරින් බෙරසිනසිනෙන් රුපු වරණන් ඇති මතු සිනැ සි පැරැක්මෙන් වැජැමබෑ අතත් අපිරිසෙය් සොම් නිමල ගුණ වතුරෙන් ජයල් සනහය් සසුන් අරියු ලක්දිව් පොළොව් මෙහෙසන පරපුරෙන් හිමි මපුරුම් බුද්දය් සිහි සත්භෝය් අබහය් මහරජ්ගව් ඡා සත්බඩය් අප බිසෙව් රජතැණියන් කුය්හි හෙවැ දුනු සැණැහි මෙ යුවරජ් බිසෙව් සිරි පැමැණැ යස තෙජ් හිරි සනද්දෙනන් ලොව පහයය් සිය වික්මෙන් සතුරන් මැඩැ පල නිමල කිත් වතුරෙන් ලොවත් පතුල් දෙබිසෙවැ ඡා සලමෙය්වන් අබහය් මහරජ්ගුතාර් මිහිසිවිටි සත්සෙන්අරම් කසුබිරජ් වහවෙහෙජ් කරය් අරි පන් සියන් වසවය් සුලබි සතර් පසයෙන් පුජය් සසුන් කොත් හුවය් ඇතිනකරු මගුල් මහවෙයැ දකුණි දොර් අසන්හි රජ්වෙද්ගල් කරය් රෙව් බිය සමය් පොදොනවුලු පුලුඩාවුලුයෙන් කෙත් කම් සුලබි කොට් සිරි ලක් ලොඤ්චය් සාබිය නිවය් රව් සොයය් සැත් බිය තෙරු තන් ජැහින් නන්සෙසි බුද් බනද් කරය් සියල් ඉසිරුයෙන් පුජය් ද සැණෙන් බුද් රුවන් අරියය් බමු රුවන් කවරිසෙයෙකින් පුජනෙම් හො යන අදහය් පුරය් අහි බම් දෙසුන් කසුන් පන් අරවය් මහ පුජැ කොට් සසුන් සිව් වම් යන සිත් දෙල්ලෙනන් ඇපර පය හමුයෙහි එ මෙ බම් දෙසුන් විසක්කන් කල සිය බස්තෙන් බුද් ගුණ වැනු රිවි අන්වයෙන් බව් සැහැකුල කොත් ඔකා රජ්කුලව් තලාවික් අප පුරුමුවො තුමන් සත්ලැගු සවන හවුරුදුයෙහි අබහය් ගිහි වෙහෙරු කපාග්මුලව් සලමෙය්වන් පවු කරය් සගුන් වසවය් සතර පස සුලබිකොට් මෙම තකය් අබදි අවසව් මෙ සිරිත් තැබැවුහු."

මේ ශිලාලෙඛනයේ භාෂාවත් යව දක්වු පැරැණි ශිලාලිපි වල භාෂාවත් සමකර බැලුවිට හවුරුදු සන්අවසියයක් ඇතුලත සිංහල භාෂාව සමබකව ඇතිවු වෙනස සලකාගතහැකිහි. මේ විපයභාසය විශාල වුවත් මෙය අමුතුභාෂාවක් නොව කථා ව්‍යවහාරයෙහි පැවැතීමෙන් කාලාන්තරයෙන් වෙනස් බවට පැමිණුණු එ විරතනන ලිපිවල පැනෙන මුල් සිංහල භාෂාවම බැව්ද ප්‍රත්‍යක්ෂවියහුහි. ද්‍රාවිඩාදී අන්‍ය භාෂාවලට අයත් සබ්ද හා ව්‍යාකරණ විධි ආදිය පවා මෙ කාලය තුලත් ඊට පසුවත් සිංහල භාෂාවට ඇතුල්වුවත් එහි මූලාධාරය ප්‍රාකෘතභාෂා විශේෂයක්ම බව නිශ්චය කරගැනීමට මේ ශිලාලිපි පිළිබඳ පරීක්ෂණය තරමක් දුරටත් උපකාරීවියහි හැකිම.

අනනිමව නිදඹිනවු ශිලාලෙඛන පාඨයෙහි සඳහන්වන “දෙබ්ඝෙවැහු සලමෙය්වන් අබහය්” රජතුමානම් ශ්‍රී බුඩවම් 1445 වන්නේදී ලඹකා රාජ්‍ය ශ්‍රී පදප්‍රාප්ත පස්වැනි කාශ්‍යප මහරජ හෝරි. ඒ රජතුමන් පියාණෝනම් “බුද්දස් සිරිසත්ථෝය් අබහය්” යන විරුද්ධ නාමයෙන් ශිලාලෙඛනයෙහි නිදිවනු මුහුණින් සෙන් මහරජ ප්‍රරුවෝරි. මවු “සත්ථෝය්” හෙවත් සංඝා නම් බිඝෝ රැජිනියයි. මෝ නොමෝ දෙවරක් අභිෂෙකලත් හෙයින් “දෙබ්ඝෙවැ” යි නම් ලද්දීය. ඒ හෙයින් අයගේ පුත්‍රවූ කාසුප් මහරජ ශිලාලෙඛනයෙහි “දෙබ්ඝෙවැහු” යන්නෙන්ද මහා වංශයෙහි “වයාභිෂෙකා සංජනො” යන්නෙන්ද වෙසෙසා දක්වන ලදී. එබැවින් දම්පියා අටුවා ගැටපදය අවසානයෙහි පැහෙත “දෙබ්ඝෙවැහු අභාසලමෙවන් මහරජතුමා දහම් පියා අටුවාවට කළ සත්‍යයයි” යන කතීය සද්ධෘත පාඨයෙන් දක්වන ලද්දේත් මේ පස්වැනි කාශ්‍යප මහරජතුමාම බැව් නිශ්චිතවේ. දම්පියා අටුවා ගැටපදයන් සිබ්වලද හා සිබ්වලද විනිසත් භාෂාවෙන් බොහෝ සෙයින්ම සමානබැව් මේ පොත් කියවන කාටත් වැට හේවැයි. එසේ හෙයින් මේ පුස්තකත්‍රය සමකාලීනබැව් පිළිගත යුතුයි. සියුම්ලෙස පරික්ෂාකර බැලූකල දම්පියා අටුවා ගැටපදයේ භාෂාව මඳක් වැඩිතරබැව් හැඟෙන නමුත් ඊට හෙතුව පොත් කරන ලද කාලය පිළිබඳ වෙනස නොව සමකාලීන ග්‍රන්ථකතීයන් ගේ වුවත් භාෂාරීතියෙහි ඇතිවන විශේෂය විය හැකියි. ඒ හෙයින් වුවත් පස්වැනි කාශ්‍යප මහරජතුමා පවත් සතරවැනි මිහිදුරජතුමා දක්වා ගතවූ අභිභවසංවත්සරය තුළ සිබ්වලද හා සිබ්වලද විනිසද මුල්සිබ්ද කරන ලදැයි නිශ්චය කරගැනීම යුක්ති යුක්තයයි හඬමු.

මෙසේ හවුරුදු දහසකට පමණ පූජීයෙහි සමපාදිතවූ මේ ග්‍රන්ථය ඒ කාලයෙහින් ඉන් මොබ්බෙහින් ශාසනපාලක මහා සඨර්වරයන් විසින් හිඤ්ඤාගේ නික්මීම සඳහා ගරුකොට සැලකුබව යථාදක්වූ මිහින්තලේ ශිලාලෙඛන පාඨයෙන් හා මහා පරාක්‍රමබාහු කතිඝාමනින්ද සමුවේ සිබ්වලද විනිස පාලිභාෂාවට නඟා කරන ලද සිකිකාපදවලඡනය දඹදෙණිකාලයෙහි විසූ මහාපබ්වරයෙක්වූ පවමුල පරිවෙණාගිපති තෙරුන්වහන්සේගේ කෘතියකැයි සමහරු කලාපා කෙරෙහි. අපට දක්නට ලැබුණු සිකිකාපදවලඡන පුස්තකාලපොත්වල හෝ අන්‍ය පොත පතක හෝ කතීයවරයාගේ නාමය සඳහන්ව නැති හෙයින් මේ

\* මේ රජුන් පිළිබඳ ප්‍රමාණය මහාවංශයෙහි 50-52 වැනි පරිච්ඡෙදවල ප්‍රකාශිතයි.



මනස ජනප්‍රාතිමාත්‍රයක් බැව් හැගේ. එ කෙසේ වෙතත් මේ පාලි පොත සම්පාදනය කරන ලද්දේ ශාසත්‍රාගමධාරී පණ්ඩිතොත්තම කෙනකුන් විසින් බව නොඅනුමානයි. ත්‍රිපිටකධාරී ධර්ම පණ්ඩිතරතනයන්ගෙන් බැබළුණු ජයවර්ධන කෝට්ටේ රාජ ධාරි කාලයෙහිද ලබ්‍යාවේ ප්‍රසිද්ධ පිරිවෙනවල විනයධර්මව බොධය සදහා හික්‍ෂුන් විසින් මේ පොත් පරිහිලනය කළ බැව් වහරතන සංඝරාජ මාහිමියන්ගේ ආබිප්‍රායයෙන් පැවැතුණු කැරගල පද්මවතී පිරිවෙන සම්බන්ධ වර්ණනාවෙහි පැහෙන

|             |                             |      |
|-------------|-----------------------------|------|
| "මෙක් ස ක   | කිරිම පිරිසුදු කැරැ සිල් ගු | ණ ය  |
| ඉ න් සැ ක   | නොවි කරනුව සසර කර           | ණ ය  |
| න න් සි ක   | පද නිබද රතීනා ලෙස ප         | ණ ය  |
| *වු න් සි ක | සිතවලද විමසන සහ ය           | ණ ය" |

යන හංස සන්දේශ කවෙන් ප්‍රකාශිතයි.

දීඝිකාලයක් මෙසේ ගරුසමාවනියව පැවැතුණු මේ පොත් ප්‍රතිකාල්වරාන්ගේ ලක්දිවට පැමිණීමෙන් පසු ඇතිවූ ශාසත්‍ර පරිහානිය හෙතුකොටගෙන ක්‍රමයෙන් අභාවිතප්‍රාය බවට පැමිණියෙන් මෙකල උගත් මොහෝදෙකාට පවා නාම මාත්‍රවී තිබේ. පැරණි පුස්තකොලපොත් ඉතා දුලිභයි. ලැබෙනතාක් පොත්ද ලිපිදෙසින් ආකූල ව්‍යාකූලව තිබේ. මෙකල විනය ශික්‍ෂාවන් පාලි ග්‍රන්ථලින් ඉගෙනගැනීම වඩා පහසුවුවත් සිව්වලද හා සිව්වලදවිනිස පමණ පෙර සිංහල භාෂාව පැවැති තනික අවබෝධකරගැනීමට උපකාරීවන පොත් නොමැතියි. එසේ හෙයින් මේ පුස්තකවල පළකිරීම කාලානුරූප ශාසත්‍ර සංග්‍රහයක් විශතැති බැව් සැලකූ අපි මීට අවුරුදු කිපයකට ප්‍රථම එංගලන්තයේ කැවැත්සිටි කාලයේදී ලන්ඩන් නුවර බ්‍රිතාන්‍ය මහා කෞතුකාගාරයට අයත් විශාල පුස්තකාලයෙහි තුබූ පුස්තකොල පොත් සතරක් සමවලොකනය කොට සුපරීක්‍ෂාවෙන් පිට පතක් ලියාගෙන අවුත් මෙහිදී සපයාගත් නවත් පොත් දෙකක ආධාරයෙන් එය යථාශතීන් සංශෝධනයකොට අප විසින්ම සම්පාදිතවූ ග්‍රන්ථපදවිවරණයකුත් සමඟ මෙසේ පළකරවීමු. ශාසත්‍රාගම නොහසල ලෙඩකයන් විසින් බහාලනලද අපගබ්ද යෙන් දූෂිතව ගතවී ගණනක් අභාවිතව යටපත්ව තුබූ මෙබදු විරතන ග්‍රන්ථයක් එකවරම යථාසථානයට පැමිණවීම අති



දූෂකරබැව් කාරිත් ප්‍රත්‍යක්ෂවිශ්‍යතා හැකිපමණ පිරිසුදුව පොතක් මහාජනයා අතට පැමිණවීමට අප බලවත් උත්සාහය වුවත් එප්‍රයත්නය මේවතානම් සම්පූර්ණයෙන්ම සමලිපි කියනොහැකි. මෙහි ඇතැම් තැන් තවත් සකසනිතයි. එබඳු සංශෝධන පිළිබඳව ශාස්ත්‍රඥයන්ගේ මත ප්‍රකාශවීම මේ පොත් ඉගෙනීමෙහි යෙදෙන්නන්ට කරන සංග්‍රහයක් වේමැයි.

පොත මුද්‍රිතවූ සසු අපට ලැබුණු රිදීවිහාරයට අයත් පැරණි පුස්තෝලපොත හා මහනුවර ප්‍රාචීන පුස්තකාලයෙහි තුබූ පොතක්ද ගුණිපත්‍රය තැනීමේදී ඉතා ප්‍රයෝජනවත්වූ බව කියමු.

සිව්වලදහා සිව්වලදවිනිස පොත් දෙකට පුරුණ ගැටපද දෙකක් තිබේ. මේ ගැටපදවල පැතෙන ඇතැම් අක්ෂරණිකා අපේ ග්‍රන්ථපදවිවරණයට ඇතුළත් කළෙමු. එසේ උපුටාගත් පාඨ “ ” මේ ලකුණින් වෙන්කොට දැක්වීමු.

මේ ග්‍රන්ථපදවිවරණය සම්පාදනය කිරීමේදී විදුලබ්කාර පරිවේණාධිපති අතිශෝරවාග්‍රී ධර්මකිත්ති ශ්‍රී ධර්මානන්දුභිධාන නායක සථිවිරපාදයන් වහන්සේ දෙවන ඇතැම් පාඨ පිළිබඳව සංශය තීරුකරණවශයෙන් ආධාර ලබාගත්බව අතුරු පුරස්කරම් සඳහන් කරමු.

නොමෝද හළුරියකලු බටුවිට ඩී. ජී. අනුගුණරත්න පණ්ඩිත මහතාගෙන් මේ සංශෝධන කාර්යය සඳහා අපට ලැබුණු ආධාරයද මෙහිදී සිහිපත්කිරීම අපේ යුතුකමකි. උගත් ගුණවත් මේ මහතාගේ මරණයෙන් සිංහල භාෂාශාස්ත්‍රයට පිරිමසාලියනොහැකි හානියක් වූබැව් කියයුගුමැයි.

පොත්පත් සපයා දීමෙන් අපට උපකාරීවූ මහනුවර මල් වතු විහාරවාසී කිබ්බොටුවාවේ සරණංකර සථිවිරයන්වහන්සේටද ප්‍රාචීන පුස්තකාලයෙහි නියුක්ත පළිපාන රතනජෙති ස්වාමීන්වහන්සේටද මලවැන්නේ කම්බජ ස්වාමීන්වහන්සේටද අපගේ සතුටිය මෙහිදී පත්කරමු.

D. B. J.

1924 ජූලි මස 12 වෙනි  
දින කොළඹදීය.

# ශ්‍රී සිංහය.

## සිංහලය.

| පිට. | පෙළ. | අශ්ව.          | ශ්‍රී.         |
|------|------|----------------|----------------|
| 3    | 6    | සඤ්ඤයෙන්*      | සඤ්ඤයෙන්       |
| 4    | 2    | අසිරිත්වූ      | අසිරිත්නූවූ    |
| 5    | 16   | අඬුරුව         | අඬුරුව         |
| 7    | 10   | පෙරවැ          | පෙරවැ එවූ      |
| 12   | 25   | නවෙළුපොසවා     | නවෙළුපොසවා     |
| „    | 28   | සංඝො           | සංඝෙ           |
| „    | „    | ගණො            | ගණෙ            |
| „    | 31   | අධිසානොව       | අධිසානොති      |
| „    | 33   | අධිසානමනෙකාසං  | අධිසානමනෙකාසං  |
| 16   | 9    | වස්සුපගමනංවාපි | වස්සුපගමනංවාපි |
| „    | 10   | තෙමාසමවසිත්තාන | තෙමාසමවසිත්තාන |
| „    | „    | විරතාසංඝපි*    | විරතාසංඝපි.    |

## සිංහලවිනිස.

|        |    |                  |               |
|--------|----|------------------|---------------|
| 17     | 24 | නැවත             | නැවත          |
| 18     | 14 | ඇති              | කැ            |
| „      | 30 | සමනතාපනති        | සාමනතාපනති    |
| 19     | 10 | කාවිසිපියොවිසිපි | කාවිසි පියොති |
| [සෝති] |    |                  |               |
| 20     | 20 | මූරතිකකපො        | මූරතිකකපො,    |
| 23     | 32 | නොගසුරුනම්වන     | නොගසුරුම්වන   |
| 24     | 24 | තමාකෙරෙහි*       | තමාසතන්ති     |

\* මේ ලකුණින් පසු ඇති අකුණු පොත්ති පැරණි විසදාග පාඨ වශයෙන් සැලකිය යුතුයි.

| පිට. | පෙළ.     | අශ්ව.                         | ශ්ව.                            |
|------|----------|-------------------------------|---------------------------------|
| 24   | 25       | සමවජ්ඣ                        | සමවජ්ඣ                          |
| 27   | 5        | <sup>1</sup> කය               | <sup>1</sup> කයින්              |
| "    | "        | කාපිළිබද්දෙන්                 | කාපිළිබද්දෙහි                   |
| "    | අබොලිපිය | 1කයින්                        | 1කය                             |
| 27   | 7        | යක්පේපඬුනිරිසන්               | යක්පේපඬුපිරිමිනිරිසන්           |
| "    | 14       | විපරිත                        | විපරිත                          |
| 33   | අබොලිපිය | සිකඛාපදවලජනි†                 | සිකඛාපදවලජන                     |
| 34   | 13       | පරිජ් ආවාහ* <sup>1</sup>      | පරිජ් ආදී ආවාහ                  |
| "    | 32       | අරුණු නගන විගස                | අරුණු නැගෙන විගස                |
| 36   | 33       | නුදුන්                        | දුන්                            |
| 37   | 17       | උකට ප නම්                     | උකට පා නම්                      |
| 39   | 6        | <sup>1</sup> උග්නු පිළිග්නු   | <sup>1</sup> උග්ගු පිළිග්ගු     |
| "    | 7        | උග්නු                         | උග්ගු                           |
| "    | 9        | පිළිග්නු                      | පිළිග්ගු                        |
| "    | 33       | නිරුමිසමෙ                     | නිරුමිසවෑමෙ                     |
| "    | අබොලිපිය | 1උග්ගුනු පිළිග්ගුනු           | 1උග්නුපිළිග්නු, උග්ගුනුපිළි     |
| 40   | 4        | කිරිආදියට                     | කිරි ආදී යටකි [ග්ගුනු           |
| "    | 6        | එවු                           | එවෑ                             |
| "    | 10       | පෙරවරු පස්                    | පෙරවරු පස්වරු                   |
| "    | 22       | නොකකාලුන්*                    | නොකකාලුදු                       |
| 47   | 24       | කොට                           | නොකොට                           |
| 65   | අබොලිපිය | නිළුබුටා                      | නිළුබුටා                        |
| 67   | 2        | <sup>2</sup> අනවැසි සිරියනට   | <sup>2</sup> අනවැසි සැකැරියනට   |
| "    | අබොලිපිය | <sup>2</sup> අනවැසි සැකැරියනට | <sup>2</sup> අනවැසි සිරියනට     |
| 81   | 11       | සප්පාහැරු*                    | සප් පාහැරු පාහැරු               |
| "    | 12       | උරු*                          | උරවා                            |
| "    | 22       | <sup>3</sup> සත්තන්අත්අත්තානට | <sup>3</sup> සැත්තන්අත් අතිසානට |
| "    | 23       | බැරුවනට*                      | අබැරුවානට                       |
| 82   | 10       | වසා*                          | වටා                             |
| "    | 21       | වැලුන                         | වැලුනැ                          |
| 83   | 2        | නොඉවැසිව*                     | නොඉසව                           |

\* මේ ලකුණින් යුක් පාඨ ඇතැම් පොත්හි පැහැන විශදාය පාඨ විශයෙන් සැලකිය යුතුයි.

† අනික් තැන්වලද මෙසේ ශබ්දකරගෙන යුතුයි.



| පිට. | පෙළ. | අශ්ව.                                   | ශ්ව.                                                           |
|------|------|-----------------------------------------|----------------------------------------------------------------|
| 83   | 7    | නොඉවැසිවුව*                             | නොඉසවුව                                                        |
| "    | 12   | සිල්කැමැති*                             | සිල්කැමි                                                       |
| "    | 23   | දැහිටි                                  | කැ දැහිටි                                                      |
| 84   | 13   | බිහිගවුදු*                              | බිහිසිමිදු                                                     |
| "    | 16   | බෙහෙදුද                                 | බෙහෙදුද මෙහෙයුජ්                                               |
| "    | 24   | කරන                                     | කරන කෙමාදිදු                                                   |
| "    | "    | කෙමාදිත්                                | කෙමාදිදු                                                       |
| "    | 26   | පැන්                                    | පැන්                                                           |
| 85   | 7    | කියන්නෙ*                                | කියා දෙසන්නෙ                                                   |
| "    | 10   | සසික්සි                                 | දවස් විසින් සසික්සි                                            |
| "    | "    | කරවන විසින්*                            | කරුවන් විසින්                                                  |
| "    | 13   | පුතතුඳෙස*                               | පුන්ට්දෙස්                                                     |
| 86   | 12   | මාගම්පැවිජ්ජන්කෙරෙ මාගම් පැවිජ්ජන් කෙරෙ |                                                                |
| "    | 13   | කෙනකුත් විසින්*                         | කෙනකුත් ඇත [ත්                                                 |
| 86   | 21   | නව පවුරුණු                              | නවපවුරුණි                                                      |
| "    | 25   | පවාරණො                                  | පවාරණො                                                         |
| "    | 31   | එකවාචිකනම්                              | එකවාචික පවුරුණුනම්                                             |
| "    | 34   | මුල්සිබයෙහි                             | මුල්සිබ                                                        |
| 87   | 1    | වසාවසනවිධි                              | වසාවන විධි                                                     |
| "    | "    | සවන                                     | වසාවන                                                          |
| "    | 6    | පරිත්තසිබය                              | පරිණත සිබය                                                     |
| "    | 8    | පදසොධම්සිබය                             | පදසොධම් සිබය, පස්වන<br>සහසෙය් සිබය, සත්වන<br>මාගමට බණකියන සිබය |
| 87   | 8    | එකොළොස්වන                               | එකොළොස් දෙළොස්වන                                               |
| "    | 20   | කුඛවර                                   | කොඬවර                                                          |
| "    | 21   | පියන                                    | පියන පියවන                                                     |
| "    | 35   | මුල්සිබවලද                              | මුල්සිබ හා සිබවලද                                              |
| "    | 37   | විනශබරයන්*                              | වනබැරැන්                                                       |

\* මේ ලකුණින් යුත් පාඨ අනුමාන පොත්හි පැහැනු විෂයය පාඨ වශයෙන් සලකනු ලැබේ.

## ග්‍රන්ථපද විවරණය.

| පිට. | පෙළ. | අශුඛ.                                                                                        | ශුඛ.                          |
|------|------|----------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------|
| 94   | 28   | තුඹපට                                                                                        | තුඹපට                         |
| 95   | 23   | රියාපට                                                                                       | රියාපට                        |
| 98   | 25   | ශ්‍රෝත්‍රධාතුපෙත්                                                                            | ශ්‍රෝත්‍රධාතුපෙත්             |
| 99   | 23   | පත්ති                                                                                        | පත්ති                         |
| 101  | 28   | තිරුමසවෙ                                                                                     | තිරුමසවමෙ                     |
| 103  | 26   | වෙරකස් ආදි තැන්ති, වෙරපස් ආදි තැන්ති,<br>ශරීරයෙහි කැසිම්ආති “විවරආදි තැන්ති, ජිනන<br>තැන්ති. | තවාකාදි තැන්ති.”              |
| 104  | 1    | පරණලා මහසල්                                                                                  | පරණලා මහලේල සම්මිස<br>ලසල්ලිය |
| 109  | 18   | 26 හනිමෙ හසායම(?) (ලොජකල සුතුසි.)                                                            |                               |
| 110  | 33   | ආදුරිමි,* ආදර කිරිමි                                                                         | ආදුරිමි, ඉසිලිමි.             |



## සූචිපත්‍රය.

---

පිට.

|                  |     |     |     |     |
|------------------|-----|-----|-----|-----|
| ප්‍රස්ථාවනා      | ... | ... | ... | iii |
| ශුචි පත්‍රය      | ... | ... | ... | xi  |
| සිව්වලද          | ... | ... | ... | 1   |
| සිව්වලද විනිස    | ... | ... | ... | 17  |
| ග්‍රන්ථද්වාරණය   | ... | ... | ... | 92  |
| පරිශිෂ්ටසංග්‍රහය | ... | ... | ... | 116 |



# සිංවලල.

තුන්ලොවට උතුම් රුවන්කියා කා විසි මුහු<sup>1</sup> තුන්දෙරින්  
 සකසා වැදෑ උපසුපුව ලද පැවිජ්ජ පටන් හික්මියායුතු  
 සරිත්වරින් සිං සැබෙවින් කියනෙමි:—

1. මිනිස් අමිනිස් නිරිසනුන්ගේ<sup>2</sup> මහනියායෙහි සෙවියැවි  
 සිතින් නමා මහ මෙහෙයුව පරිජ් චෙය්මෙ හැම මෙ  
 වුන්ධම් පරිජ් නම්.
2. පරමිනිසක්කු<sup>3</sup> අයන් පල් පොහොනා වතක් සොරසිතින්  
 ගත පරිජ් චෙය්මෙ හැම අසිනාදන් පරිජ් නම්.
3. මච්ඡාස්සි පටා<sup>4</sup> මිනිස්සතක්කු මැරියැවිසිතින් දිවි ගැලෑ  
 වුව පරිජ් චෙය්මෙ හැම මිනිස්විකා පරිජ් නම්.
4. තමානෙරෙහි නැති උතුරුමිනිස්ධම් අතික් මිනිස්සතක්කව  
 බුහුමන්කැමැතිසිතින් ඉඳුරු කිව මහු ඵවිගස දත පරිජ්  
 චෙය්මෙ හැම උතුරුමිනිස්ධම් පරිජ් නම්.

මෙ සතරපරිජ් නම්

5. සුකුරුමිඳියැවිසිතින් සිහිනෙන් විනා අද ඇති බැහැරි  
 වන්හි නමා හදන්<sup>5</sup> සටා සුකුරු මිඳුව සහවෙසෙස් චෙය්මෙ  
 හැම සුක්ඛිසැටි<sup>6</sup> සහවෙසෙස් නම්.
6. කාසසගරුයෙන් මිනිස්මාගමකෙරෙ මාගම යන සඤ්ඤා<sup>7</sup>  
 ඇතියා වැ සමරුවන් වන සිතින් කයින් කාහි පහරි නම්  
 සහවෙසෙස් චෙය්මෙ හැම කාසසගරුසහවෙසෙස් නම්.
7. තුළුනෙපුල් කියැවි රුයෙන් මිනිස්මාගමකෙරෙ මාගම  
 යන සඤ්ඤා ඇතියා වැ වසමහ පසමහ මෙවුන්ධම් අරහයා  
 තුළුනෙපුල් කියා නම් ඇ ඵවිගස දත සහවෙසෙස් චෙය්මෙ  
 හැම දුටුල්වසුසහවෙසෙස් නම්.
8. මෙවුන්රුයෙන් මිනිස්මාගමකෙරෙ මාගම යන සඤ්ඤා  
 ඇතියා වැ තමහට මෙවුන්ධමින් මෙහෙ කිරීමෙහි ගුණ  
 කියා නම් ඇ ඵවිගස දත සහවෙසෙස් චෙය්මෙ හැම  
 අත්තනාමපාරිවරියාසහවෙසෙස් නම්.

1 මුහු. 2 නිරිසන් මාගම පිරිමිනින්ගේ. 3 මිනිස්සතක්කු.  
 4 පටන්. 5 හදන්. 6 සුක්ඛිසැටි. 7 සංඤ්ඤා.

9. මිනිස්මාගමකවිසින් එවු පිරිමිනියක් හුවිසින් එවු කෙලෙස් පිළිබද කොටින් කී හසුන් පිළිගෙනා පරහට ඇරොන් <sup>1</sup> පුත හැර ඇරැජුව මෙ තුන්අතින් සහවෙසෙස් වෙමුමෙ හැම සසුරුතු සහවෙසෙස් නම්.
10. දකුම් ඇසුම් සැකකිරීම් නැතියා වැ උපසපන්පැවිජ්ජක් හු සස්තෙන් ගැලවියැටිසින් ඇතියා වැ වැලැතැ සිටැ පරිජ් වතින් සොයා එවු සොයවා එවු ඔහු එවිගස දත සහවෙ සෙස් වෙමුමෙ හැම අවුල්සහවෙසෙස් නම්.
11. උපසපන්පැවිජ්ජක් හු සස්තෙන් ගැලවියැටිසින් ඇතියා වැ අතිකක් හු කිරීම් දැකැ එලෙස් ගෙනැ වැලැතැ සිටැ පරිජ්වතින් සොයා එවු සොයවා එවු ඔහු එවිගස දත සහවෙසෙස් වෙමුමෙ හැම අසැකැහැනි සහවෙසෙස් නම්.

සත්සහවෙසෙස් නිමි

12. නොඉවා නොවිකපා අයල් සිවුරු දස දවසක් ඉකුම්වා නම් නිසැගි <sup>2</sup> වෙ.
13. මහණසම්මුති නැතියා වැ නො හල්ගි සිවුරු නමින් ඉටු තුන්සිවුරෙන් විශෝවා එක් අරුණකුදු ඉකුම්වා නම් නිසැගි වෙ.
14. නොතැ මාගම්පැවිජ්ජ ලවා පොරණ සිවුරු දෙවා එවු රජන්කරවා එවු කොලවා එවු නිසැගි වෙ.
15. නොතැ මාගම් පැවිජ්ජ අතින් සිවුරු කිසි වතක් නොදී ගනීනම් නිසැගි වෙ.
16. නොතැ නොපැවැරු ගිහිමිනිසක් හු අයත් සිවුරු විතවා ගනී නම් නිසැගි වෙ.
17. රන් රිදී මසු කහවණු ගනී එවු ගත්වා එවු එළවුවා පිළි බෙව් <sup>3</sup> කොට සිතින් ඉවසා එවු ගනී නම් නිසැගි වෙ.
18. රන් රිදී මසු කහවණු වැවගරකරත් නිසැගි වෙ.
19. පස්සහබැමියන් හා මිසැ කැපවතින් බැවගර කරත් නිසැගි වෙ.
20. නොඉටු නොවිකැපු පමණින් යුත් පා දස දවසක් ඉකුම්වා නම් නිසැගි වෙ.

<sup>1</sup> අරෙස්.

<sup>2</sup> 'නිසැගි' යනුත් පාසයි.

<sup>3</sup> පිරිබෙවුනොකොට.

21. උනුපස්සාන් ඇතියා වැ අනික් පස්සා විතවා ගනී නම් නිසැගි වෙ.
22. වැලැඳියැසුතු ගිනෙල් මී වෙඩුරු<sup>1</sup> නෙල් සකුරු පිළිගන්වා ගෙනැ සන්දවසක් ඉකුම්වා නම් නිසැගි වෙ.
23. උපසපන්පැවිජ්ජක්ඟට සිවුරුදී නොවිසියමනා වැ සක සක්කයෙන් අසිදා එවු අසිදුවා එවු ගනී නම් නිසැගි වෙ.
24. නොනැ නො පැවැරු ගිනින් අයක් හු විතවා ගෙනැ විකපුන් පොගොනා සිවුරක් නොනැ නොපැවැරු පෙහෙරක්හු ලවා වියවුව නිසැගි වෙ.
25. සහනට පිරිණැමුණු ලාභයක් දැනැ දැනැ තමහට පිරිණැමුව නිසැගි වෙ.

තුදස් නිසැගි නිමි

26. වසකි කවැවි වැ මුසවා කිව මෙරමා දත පවිති වෙ.
27. උපසපන්පැවිජ්ජක්ඟු හවා නම්—
28. පිසුනු කියා නම්—
29. අනුපසපනක්ඟට පදසොධම් කියා නම්—
30. අනුපසපනක්ඟ හා එක්වැ තුන්අරුණක් ඉකුම් වා පුන රු එක් වැ බැසැ ගොවි නම්—
31. මාගමක හා එක අස්නෙහි රු එක් වැ බැසැ ගොවි නම්—
32. වික්කුචක්ඟු නැතියා වැ මාගමකට සපෙදෙන් වඩා බණ කියා නම්—
33. මහණසම්මුති නැතියා වැ උපසපන්පැවිජ්ජක්ඟුගෙ තුළුල් ඇවැතක් අනුපසපනක්ඟට කියා නම්—
34. පොළෝ කණකු කණවනුආදී කෙරේ නම්—
35. ගස් තුරු ලිය ආදී කලකිරුවා නම්—
36. බික්සහනු අයක් හැදපුටුආදී අබවසැ අතුට එවු අතුරුවා එවු සහවනු ආදී නො කොට යේ නම්—
37. පණුවන් ඇති දිය බව් දැනැ දැනැ පරිභොගකෙරේ නම්—
38. නොනැ මාගම්පැවිජ්ජක්ඟට සිවුරු කිසිවතක් නොගෙනැ දේ නම්—
39. නොනැ මාගම්පැවිජ්ජක්ඟෙ සිවුරු ගෙත්තම්කරනු කරවනු කෙරේ නම්—



40. පැවැරි වැ අසිරිත්<sup>1</sup> නුවු බොජුනක් පරහලා කෙරේ නම්—
41. පැවැරි වූ පැවිජ්ජක්හු සටන රිසින් අසිරිත්වූ බොජු  
තෙත් පැවැරි වැ එ බුද්දී නම්—
42. විකල්බොජුන් පරහලා කෙරේ නම්—
43. සන්නිබ්බොජුන් පරහලා කෙරේ නම්—
44. නො ගිලන් වැ පිණිබොජුන් විනවා බුද්දී නම්—
45. දූගැටුදිය නබා සෙසු නො පිළිගත් වනක් පරහලා කෙරේ  
නම්—
46. තිඨස්සභට පරහලාකටයුතු වනක් නමා අතින්දේ නම්—
47. මාගමක හා තොරඹුරෙහි රහස්කැමැති වැ උදකලා වැ  
හිදී නම්—හොවි නම්—
48. රහමෙර පරහලා කෙරේ නම්—
49. හිරිති කවා නම්—
50. දියෙහි කෙළී නම්—කෙල ලා නම්—
51. අනදුරු කෙරේ නම්—
52. උපසපත්පැවිජ්ජක්හු බවා නම්—
53. නොගිලන්වැ—කරුණු නැතිසා වැ—ගිති එළඳු එළවනු  
කෙරේ නම්—
54. අලුත් සිවුරු කප්බිඳු නො බා පරිභොග කෙරේ නම්—
55. උපසපත්පැවිජ්ජක්හුගෙ පාසිවුරු ආදී පිරිකර කෙලනා  
රිසින් පැවි කරනු කරවනු කෙරේ නම්—
56. මැරියවි සිතින් තිරිසනකුදු දිවි ගලවා නම්—
57. උපසපත්පැවිජ්ජක්හුගෙ තුළුල්ඇවැනක් පිළිසොයන  
රිසින් පිළිසොයා නම්—
58. මාගමක හා සසඳා එක්මග පිළිපැදු ගම්අතුරකටයේ නම්—
59. උපසපත්පැවිජ්ජක්හු දූගැ වැ පහරි නම්—උපසපත් පැවිජ්  
ජක්හට දූගැවැ අත්සැත් කියපා<sup>2</sup> නම්—
60. උපසපත්පැවිජ්ජක්හු මුල් නැති සඟවෙසෙස්සන්  
සොයා නම්—
61. නුරැස්නාතාක් කවැවි වැ උපසපත්පැවිජ්ජක්හට කුකුස්  
උපයා නම්—
62. කලහ කවැවි වැ උපත් කලහ ඇත්තුවුන් අබියෙසැ සිටැ  
තොදක්වා කියනු අසා නම්—

1. අසිරිත්.

2 කියවා, කියපා.

63. සහනව පිරිණැමුණු ලාභයක් දනා දනා පුගුලක්ගට පිරිණමා නම්—

64. එබඳුකරුණක් නැතියා වැ වැලැනැ සිටි පැවිජ්ජක්ගට නොඇවිසැ විකල් ගම් වදි නම්—පවිති වෙ.

එක්සැලස් පවිති නිමි

65. ඉසුරුපමුණුවා සහසතු ගුරුබඩ අන්තට දේ නම් ඵ්ලැසි වෙ.

66. සොරසිතින් දන බඩු තුඩු සෙසින් පරිජ් ආදි වෙ.

67. කුස වැහිරි පුවරු පෙළුනු කෙස්වල්ලුවා පලසුදු නිය ඇති දුන්න දිවිසමුදු මහමුහුණුපියාදු නිඵලද නොගෙනැ බරක් ඵ්ලැසි වෙ.

68. සැත්කම් වත්කම් කරවා නම් ඵ්ලැසි වෙ.

69. නමා හඳන් කපන් ඵ්ලැසි වෙ.

70. මිනිස් මස් ලේ ඇට සමි ලොම් පරහලා කළ ඵ්ලැසි වෙ.

71. කේල්වාපිළිදු එරුපන්පිළිදු නියදින්කළ කැතිරිකඩුදු සබබ නිල පිත ලොහිත ඔදන මජෙසාදි පිළිදු ඇ බැරැව දුකුලා වෙ.

72. ඇත් අස් වලස් තරස් සිහ වග දිවි බලු දික්දූ මසුදු මෙනෙක්දෙනාගෙ ඇවදු සමුදු ලේදු බික්සගුන් අවක්සා මැරු මසුදු කුපුළුවන් මසුදු වැලැදුව දුකුලා වෙ.

73. තහනනොට සුලුදියවටන්හිදු පියෙව් ගෙහිදු කුදුන් සමුයෙන් ආ පිළිවෙල ඉකුම් වා නම්—

74. සුලුදියවටන්හිදු පියෙව්ගෙහිදු උකැසි නොපැහැරු වදි නම්—

75. පාදකායෙන් බැහැරැ සිටැ සිවුරු තහා නම්—බහා නම්—

76. වස්පවත්වමින් තහනා නම්—දූහැටු කා නම්—

77. පුජ්වල පුසන් ලා නම්—

78. කොරෙස්පුසතින් පුසන්කිස සාහා නම්—

79. වස්දෙණියෙහිකෙල ලා නම්—

80. බැහැරැ කෙලෙසිගියා නො හරි නම්—නොහරවානම්—  
තෙමෙ කෙලෙසා නම්—

81. එහි කසල දුට නො හරි නම්—නො හරවා නම්—

82. ලා හෙලා ලා වදි නම්—නික්මේ නම්—
83. ගබ්බා දිය කිස සාහා නම්—දුකුලා වෙ.
84. මහල්ලන් නො පිළිවිසි<sup>1</sup> පාමොක් උසුරුවා නම්—බණ  
කියානම්—පැන පුළුවුසි නම්—විසදුන් කෙරේ නම්—හදුරු  
නම්—කියා නම්—කියවා ගනී නම්—පහන් දල්වා නම්—  
නිවානම්—දොරකවුළු වරි නම්—පියාලා නම්—දුකුලා වෙ.
85. ශ්‍රීතිණි වැ වදි නම්—වැදුම් ගනී නම්—ගමන් යේ නම්—  
බොජුන් බුදුනාදී කෙරේ නම්—දියෙන් බැහැර සිවැ  
තමහට පිරියම් කෙරේ නම්—කරවා නම්—අත්තට  
තෙමේ කෙරේ නම්—දුකුලා වෙ.
86. තහන සදා තොට තොටවර පුවරුවැමිහි රැක්කි තහන  
තෙත හිදුවු කොරොස් පුවරුයෙහි තමා සිරුරු ගහා  
උලා නම්—දඹුපෙණෙනුදු කුරුදුවැලිනුදු අනන්තක  
සිරුරු ගහා උලා නම්—දුකුලා වෙ.
87. නොහිලන් වැ අරමින් බැහැර වහන් ලා යේ නම්—සබ්බ  
නිල පිත ලොහිතාදී වහන් ලා නම්—රුසිතින් මිනිස් අම්  
නිස් තිරිසන් මාගමුන් නිමිත් බලා නම්—බික් දෙන්නිය  
මුහුණ බලා නම්—උස්කොනසකුණු ඇතියා වැ අනුන්  
සතප්තා පා ආදී බලා නම්—කැටපත් දිය ආදියෙන් තමා  
මුහුණ බලා නම්—උසපුන් මහඅස්තෙහි හිදී නම්—ගොවි  
නම්—දුකුලා වෙ.
88. උකකිතකයා අනුපසපනක්නු නානාසංවාසකයා මාගම්  
පඬු ගරුකඝකයා වදි නම්—
89. පඬු මාගම් උගතොබ්සජනකයා හා එකඅස්තෙහි හිදීනම්—  
ගොවි නම්—දුකුලා වෙ.
90. අසමානාසකිකයා හා නොදික්අස්තෙහිදු හැඳපුටුයෙහිදු  
හිදී නම්—ගොවි නම් දුකුලා වෙ.
91. මල්පක්ආදී කුලන් සගන්තා සදහා දේ නම් දුකුලා වෙ.
92. මල් ගොතනු ගොතවනු ආදී කෙරේ නම්—
93. බුදුන් වැරු තාක් පස වලදා නම්—
94. නිසපිළිබැදියා වැ නිස නොගෙනැ වෙයේ නම්—
95. අනුදත්තන් තමා සෙස්සනට පිළියම් කියා නම්—කෙරේ  
නම්—
96. සාපනතික වැ පොහෝපවුරුණු කෙරේ නම්—



97. දොරවටුආදී පිරිවැවෙන දොර ඇති සෙනස්තෙහි දොර නොපියා නොපිළිපියා ආහොග නොකොට දවහල් බැසූ හොච් නම්—
98. හැමරුවනුදු හැමබිඤ්ඤයදු මාගම්සැවිරුදු මාගම්පලදු නාදු අවුස්බඩුදු ආයුබබ්බුදු ගස්හි තුඩු කැයුතු පතා පැකිදු පුබ්බතන අපරතනයෙහිදු පිරිමදී නම් දුකුලා වෙ.
99. පෙණෙහෙන් එවු අත්පෙණෙහෙන් එවු දියමුසු ඉටි මුසු කෙලින් එවු කෙස් මටකෙරේ නම්—කරවා නම් දුකුලා වෙ.
100. නොඑක් පැවිජ්ජේ එක් හැදෑ එවු එක්අතුරා එවු එක් පෙර වැ හොච්න් නම්—
101. එකබදනෙන්<sup>1</sup> දෙදෙනෙක් බුදිත් නම්—
102. වඩුඅඟුලෙන් වට අටඟුලෙන් දික් දැනිවි කා නම්—
103. නටනු ගනු වයනු බලනු අසනු යොදනු යොදවනු කෙරේ නම්—
104. කොඩවරපවුරෙන් බැහැරු දියටනු ආදී පියනු පියවනු කෙරේ නම්—
105. ගොයම් ආදී තන්හි දියටනු ආදී පියනු පියවනු කෙරේ නම්—
106. දික්කෙස් නිය නැහැලොම් නොහරි නම්—නොහරවා නම්—
107. නොහිලන් වැ කැසෑ අඩුපියෙසෑ ලොම් හරි නම්—හරවා නම්—
108. නිය මට කෙරේ නම්—කරවා නම්—
109. පිරිසම්කලු බිමැ තෙත්පසින් එවු වහන්ඇති පසින් එවු ඇක්මේ නම්—
110. සහසතු හැඳ පුටු පිරිසම්කලු බිතතුදු වෙරින් පහරි නම්—
111. සහලු සිටුරෙන් අකවටු අටුවා හිදී නම්—
112. සිටුරු දුපපරිහොග කෙරේ නම්—
113. කහබහන් නො බැදෑ ගම් වදී නම්—
114. සිරුරු කිස කොට ඇතිදියෙහි දියකිස නොසාහා නම්—
115. අයපයෙහි සමූදන් කරවා නම්—
116. සහාහාපතනිදෙසා නම්—පිළිගනී නම්—ඇරොජ නම්—
117. ශුඛසිතින් පටියාව වසකි කෙරේ නම්—

118. වස් නොවෙසේ නම්—  
 119. නො කරුණෙහි සති කරුණෙන් යේ නම්—  
 120. උවදුරු නැති යා වැ බඩයෙන් මත්තෙ රුකට නැගේ නම්—  
 121. පෙරහන් නැති යා වැ අධන් මග පිළිපදී නම්—  
 122. මහතිලා පෙරහන් නැත්තක් හු පෙරහන් ඇරැවු ව නොදේ නම්—  
 123. තමා මර නම්—මරවා නම්—  
 124. සිත්තම් පොත් රු කෙරේ නම්—කරවා නම්—  
 125. බුදුනක් හු උතස්තෙන් නහා නම්—  
 126. බුදුනාගෙහි ආ මහල්ලනට අවසර නො පෑ හිදී නම්—  
 127. නොගිලන් වැ පිරිමිනින් උසුලන හිදෙළු<sup>1</sup> ඇ යා නායෙහි හිදී නම්—භෞතී නම්—  
 128. රුවන්තියා අරහයා කෙළී නම්—  
 129. අනුන්ගෙ පිරිස් ඔසවා නම්—  
 130. සිවුරු නහා කළුවේ ඇ මාගම් පැවිල්ලට පව් නම්—  
 131. ලොකායත<sup>2</sup> උගතී නම්—උගන්වා නම්—  
 132. කරකෙස් ගතී නම්—ගන්වා නම්—  
 133. තඹලොහොආදීන් කළ පානවුමක්තෙ පා නබා බුදී නම්—  
 134. ඉවත්පොහොනා පා අතින් ගෙනැ දොර කවුළු වරි නම්—  
 පියා ලා නම්—  
 135. තෙත්පා සඟවා නම්—නොවියලා නම්—  
 136. අව්වෙ තබා ඉතා හුණුකෙරේ නම්—  
 137. කිසිවතක් නො ලා බිමැ තබා නම්—  
 138. හැදපුටුයෙහි ඔර පිටිපය සැත නිසවත්තෙහි පිළස්ති තබා නම්—  
 139. පියැසුතු කටු ඇට ආදී පය ලා නම්—  
 140. පාමත්තෙහි අත් දෙව් නම්—  
 141. ඉදුල්දිය පසින් ගෙනැ යේ නම්—  
 142. අකැප පා පරිභොග කෙරේ නම්—  
 143. අනුන් කිවුව ආ වබා නම්—  
 144. අනාදරිය පිණිස සිබකරණිය නොහික්මේ නම්—දුකුලා වෙ.  
 145. බබැරිසිසයෙන් ගිහිමිනිසුන් අයත් සඟවා නම් පවිති වෙ.  
 146. කෙලනා නිසා දෑ නම් ගොත් කියා නම් දුබැසි වෙ.

සකිණණක නිමි.

147. ඇදුරුවන්, තෙරුවන්, ආගනතුකවන්, ගමිකවන්, සෙන  
සුන්වන්, ගිලන්වන් පිරියා යුත්තේ යි.

148. අත්පසැ සිටැ එසවියැ හැක්කක් කසින් එවු කාපිළිබද්දෙන්  
එවු නිසන්ගෙන් එවු දෙන්තා ගන්මි යි යන සිත්ඇතියා  
වැ ගන්තේ යි. මෙ හැම පිළිගන්තාසේ යි.

149. අත්පසැ වුව—“ඉමං සංඝාරිං—ඉමං උත්තරසංඝං—ඉමං  
අත්තරවාසකං අධිසාමි”—යි—

අත්පසින් දුරු වුව—“එතං සංඝාරිං—එතං උත්තරසංඝං—  
එතං අත්තරවාසකං අධිසාමි”—යි. තුන්සිවුරු මෙසෙසින්  
ඉටන්තේ යි.

“ඉමං සංඝාරිං පවුඩරුමි”යි යනාදීන් තුන්සිවුරු මෙසෙ  
සින් 1 පසුදුරන්තේ යි.

ඉමං-ඉමානි, එතං-එතානි විවරුනි—පරිකාරවොලානි  
අධිසාමි”—යි. පරිකාරසොල මෙසෙසින් ඉටන්තේ යි.

ඉමං-ඉමානි, එතං-එතානි විවරුනි පරිකාරවොලානි පවු  
ඩරුමි”—යි. පරිකාරසොල මෙසෙසින් 1 පසුදුරන්තේ යි.

“ඉමං පතනං-එතං පතනං අධිසාමි”යි. පා මෙසෙසින්  
ඉටන්තේ යි.

“ඉමං පතනං-එතං පතනං පවුඩරුමි”යි. පා මෙසෙසින්  
1 පසුදුරන්තේ යි.

150. පණ්ණරසි වුව—“අජ්ජ මෙ උපොසථො පණ්ණරසො අධි  
සාමි”යි—වාතුඤ්ඤිවුව—“අජ්ජ මෙ උපොසථො වාතුඤ්ඤො  
අධිසාමි”යි—එකක්හු වුව ඉටන් පොහෝ කරන සේ යි.

දෙදෙනකු වුව—“පරිසුඛො අහං ආවුසො, පරිසුඛොති මං  
බාරෙහි”—යි. මහල්ලන් මෙසෙසින් තුන්යලක් කියන්නේ යි.  
“පරිසුඛො අහං හතෙන, පරිසුඛොති මං බාරෙහි”—යි. සගහු  
මෙසෙසින් තුන්යලක් කියන්නේ යි. මේ දෙදෙනා අනන්ත  
පොෂන් කරනසේ යි.

තුන්දෙනකු වුව—“සුඤ්ඤා මෙ ආයසමනතා, අජ්ජපො  
සථො පණ්ණරසො, යද්දයසමනතං පතනකල්ලං, මයං අඤ්ඤා



මඤ්ඤං පාරිසුඛිං උපොසථං කරෙය්‍යාම”-සි-මෙසෙසින් ඤාතති පිහිටුවා-“පරිසුඛො අහං ආවුසො, පරිසුඛොති මං ධාරෙති”-සි- මෙසේ මහල්ලන් තුන්යලක් කියන්නේ සි-සගනුදු පිළිවෙළින්- “පරිසුඛො අහං හනෙන, පරිසුඛොති මං ධාරෙට්”-සි-මෙසෙසින් තුන්යලක් කියන්නේ සි-මේ තුන්දෙනා පොහෝකරනසේ සි-සගනු විසින් පාමොක් උසුරුවා පොහෝ කරන්නේ සි.

ඉවත් ආදී පොහෝ ද මතු කියන පවුරුණු ද පූකිය පූකරණිය නිමවා කරන්නේ සි.

151. “අජ්ජමෙ පචාරණා පණණරසී අධිසාමි”සි “අජ්ජමෙ පචාරණා වාතුද්ධසී අධිසාමි” සි-මෙසෙසින් එකක්හු වුව පවරනසේ සි.

දෙදෙනා පවරන් මහල්ලන් විසින්-“අහං ආවුසො ආයසමනනං පචාරෙමි දිසෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා වදතු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදාය පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි”-සි-මෙසෙසින් තුන්යලක් කියා පවරන්නේ සි-සගනුදු “අහං හනෙන ආයසමනනං පචාරෙමි” යනාදීන් තුන්යලක් කියා පවරන්නේ සි-මේ දෙදෙනා පවරනසේ සි.

තුන්දෙනා, සතරදෙනා වුව-“සුණනතු මෙ ආයසමනෙනා අජ්ජපචාරණා පණණරසී යදායසමනනානං පතතකලලං මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යාම”යනාදීන් මහල්ලන් මෙසෙසින් තුන්යලක් කියා පවරන්නේ සි. සගනුදු පිළිවෙළින්-“අහං හනෙන ආයසමනෙන පචාරෙමි”-යනාදීන් තුන්යලක් කියා පවරන්නේ සි.

පස්දෙනා හෝ අසිරු පස්දෙනා වුව-මහල්ලන් විසින්- “සුණාතු මෙ ආවුසො සංඝො, අජ්ජ පචාරණා පණණරසී යදි සංඝස්ස පතතකලලං සංඝො පචාරෙය්‍ය”සි-මෙසෙසින් ඤාතති පිහිටුවා-“සංඝං ආවුසො පචාරෙමි දිසෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා වදතු මං සංඝො අනුකමපං උපාදාය පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි”-සි-මෙසෙසින් මහල්ලන් තුන්යලක් කියා පවරන්නේ සි, සගනුදු පිළිවෙළින්-“සංඝං හනෙන පචාරෙමි”-යනාදීන් තුන්යලක් කියා පවරන්නේ සි.

පොහෝ පවුරුණු නිමි.

152. “අත්තං හනෙන සංඝස්ස කසීනං ධම්මකො කසීනස්ථාරෙ කසීනං අනුමොදමි”සි-මෙසෙසින් තුන්යලක් කියා අනුමොචන්නේ සි.

මෙ කෙළින්සිවුරු අනුමොදනාසි

“ඡන්දං දමමි, ඡන්දං මෙ කර, ඡන්දං මෙ ආරොචෙති”සි.

මෙ සෑද දෙනසේ සි

“පාරිසුඛිං දමම්, පාරිසුඛිං මෙ හර, පාරිසුඛිං මෙ ආරො වෙහි” යි.

මෙ පිරිසුදුදෙනෙහි යි

“පචාරණං දමම්, පචාරණං මෙ හර, පචාරණං මෙ ආරො වෙහි” යි. මම න්‍යාය පචාරෙහි යි.

මෙ පවුරුණු දෙනෙහි යි

“ඉමසම්. විහාරෙ ඉමං නෙමාසං වසං උපෙම් ඉධ වසං උපෙම්”—යි—විතතුප්‍රාදේන් ආලයො.

මෙ වස්වසනයෙහි යි

153. සිව්වලද කී සිව්වෙහි සවිත්තක අවිත්තක මෙ කියන සෙයින් දතයුතු:—

සත්සතවෙසෙසැ සසුරුතුසතවෙසෙස අවිත්තකයි.

සෙසු සතවෙසෙසුද හැම පරිජිදු සවිත්තකයි.

තුදස් නිසන්ගෙහි දෙළොස්වන අසිදුනා සිව්‍ය හා තුදස් වන පරිණතසිව්‍ය හා මෙ දෙසිව්‍ය සවිත්තකයි.

සෙසු දෙළොස්නිසැහි අවිත්තකයි.

එක්සාලිස් පවිත්තෙහි සතරවන පදසොධම්සිව්‍ය හා පස්වන සවන සහසෙය්‍ය සිව්‍ය හා සත්වන මාගමට බණ් කියන සිව්‍ය හා එකළොස් වන දෙළොස්වන සෙනසුන් සිව්‍ය හා පසළොස්වන සිවුරු ගෙත්තම් කරන සිව්‍ය හා සොළොස් වන පැවිරිසිව්‍ය හා අටළොස්වන විකල්බොජුන් සිව්‍ය හා එකුන්විසිවන සනතිබිසිව්‍ය හා විසිවන පිණ්බොජුන් සිව්‍ය හා එක්විසිවන දනනපොණකසිව්‍ය හා දෙවිසිවන තිථ යක්භට නමා අතින් දෙන සිව්‍ය හා සුවිසිවන සුරාපානසිව්‍ය හා අටවිසිවන ගිනිනප්පනා සිව්‍ය හා එකුන්තිස්වන කප්බිදුසිව්‍ය හා එක්සාලිස්වන විකල්ගම්වදනා සිව්‍ය හා මෙ සතළොස්සිව්‍ය අවිත්තකයි. සෙසු සුවිසිපවිති සවිත්තකයි.

පකිණ්ණකයෙහි බික්සභුන් අවක්සා මැරු මස් කී සිව්පද තබා සෙසුහැම මස් කී සිව්පද ද දෙපැවිදිකෙනකුන් එක්හැඳෑ හෝනා සිව්ද දෙදෙනා එක් ඇතිරි අතුරුවා හෝනා සිව්ද දෙදෙනා එක් පෙරව හෝනා සිව්ද දෙදෙනා එකබදනෙන් බුදුනා සිව්ද නැවුම් ආදී බලන සිව්ද කොඛවරපවුරෙන් බැහැර දියටනු ආදී පියන පියවන සිව්ද ගොයම් ආදී තන්හි දියටනු ආදී පියන පියවන සිව්ද දික්කෙස් නිය නැහැලොම් ඇ බරන සිව්ද කැසෑ හඬු පියෙසෑ ලොම් හරනා සිව්ද නිය මටකරන කරවන සිව්ද සහසතු හැඳ පුටු බිතතුද



වෙරින් පහරන සිව්ද සහසතු පිරිසමිකල බිමැ තෙත්පයින් එවු  
වගන් ඇති පයින් එවු ඇක්මෙන සිව්ද කහබගන් නොබැදැ  
ගම් වදනා සිව්ද ඉටන් පොහොනා පා අතින් ගෙනැ දොරකවුළු  
වරන පියාලන සිව්ද යන මෙනෙක් සිව් අවිත්තකයි. සෙසු  
හැම සිව් සවිත්තකයි.

මෙකිසෙයින් සවිත්තක අවිත්තක ඇවැත් දනසුතු.

සිව්පද දන නොදන විකුම් දන විකුම් සිව් වුව සවිත්තක  
ඇවැත් අවදි, නොදන නො අවදි.

සිව්පද දන විකුම් සිව් වුව අවිත්තක ඇවැත් අවදි—නොදන  
නොඅවදි. මෙසෙයින් සවිත්තක අවිත්තක ඇවැත් ඇවැදුම්  
දනසුතු. මෙහැම අවුවා පාඨයෙහි තුබුසෙයින් බලා දන්නේයි.

154. සම්මජ්ජනී පදීපො ව උදකං ආසනෙන ව  
උපොසඨස්ස එතාති පුබ්බකරණනති වුවති.

ජන්දපාරිසුඛිඋතුකඛානං භික්ඛුගණනා ව ඔවාදො  
උපොසඨස්ස එතාති පුබ්බකිව්වනති වුවති.

උපොසථො යාවතිකා ව භික්ඛු  
කම්මපපන්නා සභාගාපන්නියො ව  
න විජ්ජනති වජ්ජනියා ව පුග්ගලා  
තස්මින්න ගොනති පන්නකලනති වුවති.

පුච්ඡිකරණ පුච්ඡිකාර්තෘ නිමවා දෙසු ඇරැඹු ඇවැත්ඇති  
සම්මමහාසංඝයාවගන්සේගෙ අනුමතියෙන් පාමොක් උසුරු  
වන්නව ආරාධනා කෙරෙමි.

155. දිනකාරකතතඛබ්බා කාරානං තු වසා පන  
න චෙ උපොසථා වුත්තා බුච්ඡිනාදිව්වබ්ඛුනා.

වාතුද්දසො පණ්ණරසො සාමග්ගී ව උපොසථො  
දිව්වසෙනෙව නිද්දිසා තයොපෙනෙ උපොසථා.

සංඝො උපොසථො චෙව ගණො පුග්ගලුපොසථො  
කාරකානං වසෙනෙව තයො වුත්තා උපොසථා.

සුත්තදෙසාභිධානො ව පාරිසුඛි උපොසථො  
අබ්බිසානො ව නිද්දිසා තයො කමෙමනුපොසථා.

සංඝස්ස පාතිමොකෙකිං ව පාරිසුඛිගණස්ස ව  
අබ්බිසානමනෙකස්ස නිද්දිසම්පන සසුනා.



වාතුදැසිපොහොයැ, පණණරසිපොහොයැ, සමහපොහොයැ යි දවස් හෙයින් තුන් පොහොයක් හා—සහපොහොයැ, ගණපොහොයැ, පුගුල්පොහොයැ යි කරන්නවුන්ගේ වශයෙන් තුන් පොහොයක් හා—සුත්‍රොද්දශපොහොයැ, පිරිසුදුපොහොයැ, ඉටන්පොහොයැ යි ත්‍රියාවශයෙන් තුන් පොහොයක් හා—මෙසේ නවපොහොයෙක් වෙ.

වාතුදැසිපොහෝ නම්: <sup>1</sup>පියෙව් සිරිත්හෙයින් එකිඑකි සෘතු යෙහි තුන්වන සත්වන පක්ෂයෙහි තුදස්වක කරන පොහොයයි.

තුන්සෘතුවෙහි වාතුදැසිපොහෝ සයෙක, නොහොත් නෙවාසිකයන් තුදස්වක් පොහෝ කරනද, පණණරසි පොහෝ කරන ආගතතුකයෝ මද වැ අවු නම් එදවස් නෙවාසිකයන් හා එක් වැ වාතුදැසි පොහෝ කටයුතුයැ යනාදීන් දක්වා කරනලද පොහෝයි.

පණණරසිපොහෝ නම් <sup>1</sup>පියෙව් සිරිත්හෙයින් එකි එකි සෘතුවෙහි තුදස්වක්පොහොයට හළ දෙදෙපොහොය හැර සෙසු පොහෝ සයක් සයක් බැගින් අටළොස් පොහොයෙක, නොහොත් තුදස්වක් පොහෝ කරන්නට නියමවූද, පොහොයට කිසි බාධාවක් දැකැ සෙට පණණරසි පොහෝ කරමිහයි කරන පොහෝ ආදිය යි.

සමහ පොහෝ නම්: කලහයෙන් පොහෝ නො කොට බිදුණු සංඝයා සමහ වූ යම් කිසි දවසෙකැ—“සුණාතු මෙ හතෙක සබ්බසා අරුපොසථො සාමග්ගි යදි සංඝස්ස පතත කලං සංඝො උපොසථං කරෙය්‍ය පාතිමොකඛං උද්දිසෙය්‍ය” — යනාදීන් පාමොක් උසුරුවා කරන පොහෝයි.

සහපොහෝ නම්: යටත්පිරිසෙයින් සතරදෙනකු කෙරෙහි පටන්<sup>2</sup> කරන පොහෝයි.

ගණපොහෝ නම්: දෙදෙනා තුන්දෙනා කරන පොහෝයි.

පුගුල්පොහෝ නම්: <sup>3</sup> උදෙකලා වැ කරන පොහෝයි.

සුත්‍රොද්දශපොහෝ නම්: පාමොක් උසුරුවා කරන පොහෝයි.

පිරිසුදුපොහෝ නම්: ඤාති තබා තුන්දෙනා කරන පොහොය හා—ඤාති නොතබා දෙදෙනා කරන පොහොයයි.

1 පියව්.

2 සතරදෙනකු පටන්.

3 උදකලා.

ඉටන්පොහෝ නම්: “අප් මෙ උපොසථො වාතුද්දසි”-කියා හෝ—“අප් මෙ උපොසථො පණ්ණරසි” කියා හෝ <sup>1</sup>උදෙකලා වැ කරන පොහොයයි.

156. වාතුද්දසි පණ්ණරසි සාමග්ගි ව පචාරණා  
තෙවාචි චෙකවාචි ව සංඝෙ ව ගණපුග්ගලෙ.

එතා පන මුනිඤ්ඤන චුතතා නව පචාරණා  
පුබ්බකිච්චං සමාපෙඤා එකාවාසෙ වසනති චෙ.

ඤ්ඤතිං වඤා පචාරෙය්‍යං වතතාරෙ වා තයොපි වා  
අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යං විතා ඤ්ඤතිං දුට්ඨෙ ජනා.

අබ්භානෙ පනෙකොපි සෙසා සංඝ පචාරණා  
එතා පන මුනිඤ්ඤන චුතතා නව පචාරණා.

වාතුද්දසි පචුරුණුයැ, පණ්ණරසි පචුරුණුයැ, සමග පචුරුණු  
යැ යි දවස්හෙයින් තුන්පචුරුණක් හා—තෙවාචිකපචුරුණුයැ,  
චෙවාචිකපචුරුණුයැ, එකවාචිකපචුරුණුයැ යි ත්‍රියා හෙයින්  
තුන්පචුරුණක් හා—සගපචුරුණුයැ, ගණපචුරුණුයැ, පුගුල්  
පචුරුණුයැ යි කරන්නවුන්ගෙ වශයෙන් තුන්පචුරුණක් හා—  
මෙසේ නවපචුරුණක් වෙ.

වාතුද්දසි පචුරුණු නම්: එබඳු කරුණක් ඇතිවා පචුරුණු  
පසුබා වප අන්තයේ තුදස්වක්ද, කරන පචුරුණු හෝ—තො  
හොත් සෙවවැති දවස් කරන පණ්ණරසි පචුරුණව කලහ  
ආදීන් බාධාවක් නොවනතෙක් අද මැ කරන වාතුද්දසි පචුරුණු  
ආදියයි.

පණ්ණරසි පචුරුණු නම්: පෙරවස් පස්වස් විසූවන් පස  
ලොස්වකව කරන පචුරුණුයි.

සමග පචුරුණු නම්: කලහයෙන් බුන් සංඝයා වප මැදි  
පොහොයෙහි සිටැ හිලැ මැදිපොහොය දක්වා දැතුරෙහි සමගවූ  
යම්දවස්—“සුණාතු මෙ භනෙන සංඝො අප් පචාරණා සාමග්ගි  
යදි සංඝස්ස පතතකලං සංඝො පචාරෙය්‍ය” — යි—කියා ඤ්ඤති  
තබා කරන පචුරුණුයි.

තෙවාචික පචුරුණු නම්: “සංඝං භනෙන පචාරෙමි”—  
යනාදීන් පාඨ තුන්ගලක් කියා කරන පචුරුණුයි.

චෙවාචික පචුරුණු නම්: එමැලෙස දෙයලක් කියා පවරන  
පචුරුණුයි.

එකවැනික පවුරුණු නම්: එමැලෙස එක්සලක් කියා පවරන පවුරුණුයි.

සහපවුරුණු නම්: පස්දෙනා කෙරෙහි පටන් වැඩි සංඝයා කරන පවුරුණුයි.

ගණපවුරුණු නම්: සතරදෙනා ගණඤ්ඤානි තබා කරන පවුරුණු හා—දෙදෙනා ඤ්ඤානි නොතබා කරන පවුරුණුයි.

පුගුල්පවුරුණු නම්: උදෙකලාහු—“අප්ප මෙ පචාරණා පණණරසී-අබ්බාමි”—කියා කරන ඉටන් පවුරුණුයි.

ආරාමපොතෝ—නවපවුරුණු නිමි.

157. ආසාලනිසස් ව කාලමහා යාව කතතිකපුණණමා  
වසානකාලො විඤ්ඤායෙසා අභි ගොනති උපොසථා.  
කතතිකසස් ව කාලමහා යාව ඵගුනපුණණමා  
හෙමනනකාලො විඤ්ඤායෙසා අභි ගොනති උපොසථා.  
ඵගුනසස් ව කාලමහා යාව ආසාලනිපුණණමා  
ගිමහානකාලො විඤ්ඤායෙසා අභි ගොනති උපොසථා.  
සාතුනම්: වසාන, හෙමනන, ගිමහාන යන තුන් සාතුයි.  
අසලමස අව පැලවියෙහි පටන් නිල්මස මැදිපොතොය  
දක්වා වසාන සාතුයි.  
නිල්මස අව පැලවියෙහි පටන් මැදිමිදින මැදිපොතොය  
දක්වා හෙමනන සාතුයි.  
මැදිමිදින අව පැලවියෙහි පටන් අසලමස මැදිපොතොය  
දක්වා ගිමහාන සාතුයි.

බ පො නි ව උ න කෙලෙ.  
වෙ අ බි හි දු මැ නොනෙලෙ.

ගිමහාන සාතුයෙහිදු බග්මස අනන පක්ඝය හා පොසොන් මස අනනපක්ඝය හා මෙදෙපක්ඝයේ පොහෝ වාතුදැසී යැනෙසු පක්ඝයේ පොහෝ පණණරසීයැයි දනගුතු.

වසාන සාතුයෙහිදු නිකිම්නිමස අනනපක්ඝය හා වජ්මස අනනපක්ඝය හා මෙදෙපක්ඝයේ පොහෝ වාතුදැසී යැනෙසු පක්ඝයේ පොහෝ පණණරසීයැයි දනගුතු.

හෙමනන සාතුයෙහිදු උදුවජ්මස අනනපක්ඝය හා නවාම්මස අනනපක්ඝය හා මෙදෙපක්ඝයේ පොහෝ වාතුදැසී යැනෙසු පක්ඝයේ පොහෝ පණණරසීයැයි දනගුතු.



සෘතුවකට වාතුදැසී පොහෝ දෙකෙකැ, පණණරසි  
පොහෝ සයෙකැයි සෘතුවකට පොහෝ අටක් බැගින් අවුරුද්ද  
කට තුන් සෘතුයෙහි සුවිසි පොහොයෙක් නම් වෙ.

~~~~~පොහෝ පවුරුණු විනිස නිම~~~~~

සතුණෝ රූප සම්පන්නෝ නිණි සීසා මනෝරමා  
පාදුනි වාදස වෙව පකකානි වතු විසති--  
පුරිමා පවුරුමා වාපි දුටුවෙ වසසුපනාසිකා  
ආලයොව වවිහෙදෙ කතනබෙබ්බා උපගවුන්තා.

වසසුපගමනවාපි ජනං අනුපගවුන්තො  
තෙමාසව වසිත්වාන විරතසසාපි දුක්කටං--  
උතුනම්පන තිණ්ණනනං පකෙබ් තනියසත්තමෙ  
වාතුදැසොති පාමොකබ්බං උද්දිසනති නයඤ්ඤානො.



# සිබවලද විනිස.



තුන්ලොවට උතුම් රුවන් නියා වැදෑ උපසපුව ලද පාවිජ්ජා පටන් <sup>1</sup>හික්මෙනුව වස් කළ සිබවලද විනිස සැබෙවින් නිය නෙමි.

1. මිනිස් අමිනිස් තිරිසන් තුන් මාගම්හුසි මොවුන්ගෙ වස මහ පසමහ මියෙ යන තුන් තුන් මගි ගෙ නෙවෙක් වෙ.

මිනිස් අමිනිස් තිරිසන් තුන් උහනොබෑජනකයෝයි. මොවුන්ගෙ වසමහ පසමහ මියෙ යන තුන් තුන් මගි ගෙ නෙවෙක් වෙ.

මිනිස් අමිනිස් තිරිසන් තුන් පඬුවෝයි. මොවුන්ගෙ වසමහ මියෙ යන දෙ දෙ මගි ගෙ සයෙක් වෙ.

මිනිස් අමිනිස් තිරිසන් තුන් පිරිමිනිහුයි. මොවුන්ගෙ වස මගෙ මියෙ යන දෙ දෙ මගි ගෙ සයෙක් වෙ.

මෙදෙලොස් සතුන්ගෙ නිස්මහ අතුරෙන් එක්තර මගෙක්හි පියැලි තුඹු<sup>2</sup> ආදිනෙන් වැසුයෙහි එවු නොවැසුයෙහි එවු පියෙ වි සුලහින් නොපහල නෙත් පියෙස සිබ නො පස්විකු පාවිජ් නමා හදන් වැසුයෙන් එවු නොවැසුයෙන් එවු සෙවුනා සිතින් තල බිජු මාත්‍රයකුද් මෙහෙයා නම් පරිජ් වෙ. සස්නෙන් තවුයෙ යැ සුඛැති.

හදන්හි නොනව කායප්‍රසාදඇති සම් එවු පිළිකා එවු මෙහෙයා නම් පරිජ් වෙ. නව කායප්‍රසාදඇති සම් එවු පිළිකා එවු ලොම් එවු මෙහෙයා නම් දුකුලා වෙ.

<sup>3</sup>දිමුහු මිනිසුන්ගෙ නිමිත් උපුල තැන්හි නියපිටුසා මස් පිඩක් එවු නහරක් එවු ඇත එහි මෙවුන්ටම් සෙවි නම් පරිජ් වෙ. නැවත වණ සංබෙපයෙන් ථුලැයි වෙ. දිමුහු මිනිසුන්ගෙ ඇස්වල නැහැ නොලි මියෙ කන්සිදුරෙ වත්කොසැ සැත්ආදින් කල වෙණෙහි එවු මෙවුන්රයෙන් තලබිජුමාත්‍රයක් තමා හදන් මෙහෙයා නම් ථුලැයි වෙ. සසු කිසිලි කළවේ ආදිය මෙහෙයා නම් දුකුලා වෙ.

ඇත් අස් ගොන් මි ගවර ආදි සතුන්ගෙ නැහැ නොලි වත් කොස්හි මෙහෙයා නම් ථුලැයි වෙ. හැම තිරිසනුන්ගෙ ඇස්වල කන්සිදුරෙ වෙණෙහිද සෙසු සිරැරෙහිද මෙහෙයා නම් දුකුලා වෙ.

1 හික්මෙනුවස්.

2 ආදියෙන්.

3 දිමුහු, දිවිහු.

මෙවුන්රයෙන් බැහැර සටනරිසින් මිනිස් අමිනිස් තිරිසන් මාගම් නිමිත්ත නමා නිමිතින් සටා නම් ඵ්ලාසි වෙ.

කාසසගරායෙන් මිනිස් මාගම් නිමිත්ත නමා නිමිත්තිජ්<sup>1</sup>මියෙ නිජ් පහරි නම් සහවෙසෙස් වෙ.

කාසසගරායෙන් මිනිස් පිරිමිතිනුදු හැම තිරිසනනුදු හැම සිරැරැ පහරි නම් දුකුලා වෙ.

පිළියැණියො මාගමක ලවා යුත්තයෙන් විකුම්කරවත්තම් පැවිජ්ජෙ වැජ්ජම් එවු සියලු වත්සද එවු නහනසද එවු සිවිතා සද එවු ඉවසන් නම් පරිජ් වෙ.

මල අලුත් සිරැරැ නොකැ නිමිත්තිදු මදක් කැ නිමිත්තිදු මෙවුන්ටම් සෙවිනම් පරිජ් වෙ. සමහර කැ නිමිත්තිදු බොහොසු යෙන් කැ නිමිත්තනුදු මෙවුන්ටම් සෙවිනම් ඵ්ලාසි වෙ. ඉතා මද මස්ඇති නිමිත්ත සෙවිනම් දුකුලා වෙ. නිමිත්ත මාත්‍රතබා සෙසු සිරැරැ ඇති නිමිත්ති මෙවුන්ටම් සෙවි නම් පරිජ් වෙ. විගෙපත් නිමිත්ත ආදි සියලු සිරැරැ සෙවිය දුකුලා වෙ. කපා බැහැර හැරැපි තිමින සෙවි නම් දුකුලා වෙ.

අභාලු මියෙති නමා හඳන් මෙහෙයා කවරි තැනෙකිනි නොපහරවා තෙරි නම් දුකුලා වෙ. හුණු දඩු ආදී මෙහෙයු නිමිත්ති තමා හඳන් මෙහෙයා කවරි තැනෙකිනි නොපහරවා තෙරි නම් දුකුලා වෙ. උපුලු තොල් මස් ඇති දත්තිජ් තොලින් බැහැර තිකුත් දත්තිජ් ඇතුලු නොවදවා මෙවුන් ධම් සෙවි නම් ඵ්ලාසි වෙ. ඇවසැකිලි මුළුකොට එහි මෙවුන්රයෙන් කාස සගරායෙන් මෙවුන්ටම් සෙවි නම් සුකුරැ මුදන නුමුදන දුකුලා වෙ. මෙවුන්රයෙන් මාගම් සුමුනා සිරැරැ සිපගන්නා ආදී කළ දුකුලා වෙ.

අපා සතුන්කෙරේ මස්හ දිග්දූහ දිපා සතුන්කෙරේ පරෙ විශහ සියුපා සතුන්කෙරේ ගොහ යටත්පිරිසෙයින් මෙවුන් ධම්ව මොහු වත්තුයි. සෙවුනා සිත මගිනි මහ මෙහෙයීම් යන මෙහි දෙ අභිය. මෙවුන්ටම් පරිජ් යට දුකුලා සාමන්තාපනති වෙ. සෙසු තුන්පරිජ්ජට ඵ්ලාසි සාමන්තාපනති වෙ. නොදත්තව නොඉවසන්නාහට අනාපනති වෙ.

පළමුවන පරිජ් නිමි.

2. නැ නොනැ පරමිතිසක්කු අයත් පල්ලොගොනා වනක් සොරසින් ඇතියාවැ පස්විසි අවහාරයන් අතුරෙන් එක්තරු අවහාරයෙකින් ගනිනම් පරිජ් වෙ. මෙහි පලෙක්කම් පස්මද වක් අමුරති.



මෙහි පස්විසි අවහාරය නම් කවරයන්:- නානාභණ්ඩ පවකය, එකභණ්ඩ පවකය, සාහසික පවකය, පුබ්බපයොග පවකය, ථෙය්‍යාවහාර පවකය, යන මේ පස්පවකයන් විසින් පස්විසි අවහාරයෝ යි.

මෙහි නානාභණ්ඩපවක නම් කවරයන්:- ආදියෙය්‍ය, හරෙය්‍ය, අවහරෙය්‍ය, ඉරියාපථං විකොපෙය්‍ය, ධානාචා වෙය්‍ය යන මේ පස්විසි.

හෙ<sup>1</sup> කිසෙති යන්:-

ආදියෙය්‍ය යනු අනුන්ගෙ අරම් ආදී ගන්නට කරන ගැම කාවිසි පියොවි, විසිපියෝගි දුකුලා වෙ, හිමියා විමති උපයා නම් ඵ්ලාසි වෙ, නොදෙමි යන තමා ධුරනිබෙවිනිජ්<sup>2</sup> එසිතයන හිමියා ධුරනිබෙවිනිජ් පරිජ් වෙ, එකක්හු ධුරනිබෙවි නොකල නොවෙ, සටන් තුඩු වතින් පල්පොහොනා වතක් සොරසිතින් ගත පරිජ් වෙ.

හරෙය්‍ය යනු අනිකක්හුගෙ පිරිකර ගෙනා යෙමින් සොර සිතින් පිරිමදී නම් දුකුලා වෙ, සොලවා නම් ඵ්ලාසි වෙ, යන්ස වුන් කෙරේ නම් පරිජ් වෙ.

අවහරෙය්‍ය යනු මෙරමා නමාකෙරේ තුඩු පිරිකරක් හිමියා ඇරවුසද නොගන්මි යේ නම් අසිනාදන් පුභාබාවින් දුකුලා වෙ, හිමියා විමති උපයා නම් ඵ්ලාසි වෙ, නොදෙමි යන තමා ධුරනිබෙවිනිජ්<sup>2</sup> එසිතයන හිමියා ධුරනිබෙවිනිජ් පරිජ් වෙ, එකක්හු ධුරනිබෙවි නොකල නොවෙ.

ඉරියා පථං විකොපෙය්‍ය යනු බඩු ගෙනායන්නහු හා සමග ගතැව් වැ ඉරියවු කොවන පියොවිහි දුකුලා වෙ, පියවරක්<sup>3</sup> ඉකුම්සද ඵ්ලාසි වෙ, දෙවන පියවර<sup>3</sup> ඉකුම් සද පරිජ් වෙ.

ධානා චාවෙය්‍ය යනු අනුන්ගෙ පිරිකරක් සොරසිතින් පිරිමදී නම් දුකුලා වෙ, සොලවා නම් ඵ්ලාසි වෙ, තැනින් උගුළවා නම් පරිජ් වෙ.

සවිකුසුණක අවිකුසුණක මුසුවුයෙන් මේ නානාභණ්ඩ පවක නම්.

එකභණ්ඩපවක නම්:- ආදියෙය්‍ය, හරෙය්‍ය, අවහරෙය්‍ය, ඉරියාපථං විකොපෙය්‍ය, ධානාචාවෙය්‍ය යන මේ පස්විසිත් හුදු සවිකුසුණක වස්තු ගත එකභණ්ඩපවක නම් වෙ.

1 කෙසෙති යන්.

2 එසිතන.

3 ඉකුත්සද.

සාහසික පටක නම් කවරයන්:—සාහසිකො, ආණන් නිකො, නියංගනිකො, අනුසාධකො, ධුරනිකොපො යන මේ පසයි.

හෙ කිසෙති යන්:—

සාහසිකො යනු මෙරමාගෙ බඩුවක් තමා අතින් තෙතා ගැන්මි.

ආණනිකො යනු අසවල්ලුගෙ බඩු තෙතාගැනැති අති කක්හට ඇණවිමි.

නියංගනිකො යනු 'සුක්ඛත්' ගන්නා තැන් එවු අනුන්ගෙ බඩු අසෝතැනට ගියසැද ගත්මිසි පිරිකැපු තැන් එවු ඉකුම්වා ගැන්මි.

අනුසාධකො යනු අසවල්ලුගෙ බඩු අසෝසැදු තෙතා ගැනැති අතිකක්හට ඇණවු සදමා ගෙ එසැදා නොගතගෙමි යේ නම් යම්තාක් තා යෙහෙන සැදා ගැනැති ඇණවුව ගෙ <sup>2</sup>එකත්තෙන් ගතීනම් ඇණවුවාගට ඇණවු කෙණෙහි පරිජ් වෙ. මෙරමාගට ගත් කෙණෙහි පරිජ් වෙ.

නොහොත්—මෙරමාගෙ නෙල්සලු ආදිය පලක් අගතා තෙල්බොත වගන් ආදී සොරසිතින් බහාලානම් අතින් මුත් කෙණෙහි පරිජ් වෙ.

ධුරනිකොපො යනු අරම් ආදී ගන්නා තැන්හිදු තමාකෙරේ තුඩු පිරිකරක් නොගත්මි ගන්නා තැන්හිදු තවුකැලිකොට ගන්නා නොදෙන තැන්හිදු තමා නොදෙමි යන ධුර නිබේච්ඡි <sup>3</sup>එසිතයන හිමියා ධුරනිබේච්ඡි පරිජ් වෙ. එකක්හු ධුරනිබේච් නොකලු නො වෙ. මේ සාහසික පටක නම්.

පුබ්බසොගපටක නම්:—පුබ්බසොගො, සහසොගො, සංවිද්වහාගෙ, සංඛිකතාකමං, නිමිත්තකමං. යන මේ පසයි.

හෙ කිසෙති යන්:—

පුබ්බසොගො යනු අසවල්ලුගෙ බඩු තෙතාගැනැති ඇණවුසද ඇණවන ලද්දහු <sup>1</sup>එකත්තෙන් ගනුත් ඇණවුවා හට ඇණවු කෙණෙහි පරිජ් වෙ. ගන්නාගට ගත්කෙණෙහි පරිජ් වෙ.

අනුසාධක පුබ්බසොගයෙහි <sup>2</sup>තනස මේ කියන සෙයින් දන්නෙ:—ඇණවන ලද්දහු ගන්නා පෙරටවමෙ ඇණවුවාගට පරිජ් අනු සිංහල බැවින් අනුසාධක නම්. ඇණවන ලද්දහු ගන්නා පෙරටවමෙ ඇණවුවාගට පරිජ් වන බැවින් පුබ්බ සොග නම් වෙ.



සහසංගතො යනු අනුන්ගේ අරම් ආදී කෙත් ආදී බිම් වඩා ගන්නට කරන පියොල්හි අවසන් පියොව් හා සමග පරිජ් වෙ...ගෙ දෙදෙනා ධුරනිබේවින් වෙ...

සංවිද්වහාගේ යනු අසවල්හුගේ බඩු තෙතාගනුම්හයි අනුන් හා සැසඳූ ගැන්මීමීමෙසෙසින් සැසඳූ ගියවුන් අතුරේ එකක්හිජ් එබඩු යන්සවුන්කල හැම ජනයන්ට පරිජ් වෙ...

සංගතනකමමං යනු පෙරවරු පස්වරු ආදී කල්හි අසවල් හුගේ බඩු අසෝ සැඳූ තෙතාගනැයි කියන ලද්දේ සකුල් නොවරදවා ගනී නම් සකුල්කලහට සකුල්කල කෙණෙහි පරිජ් වෙ...ගත්තාහට ගත්කෙණෙහි පරිජ් වෙ...

නිමිතනකමමං යනු ඇසින් තරු බැම නගන ආදී මාකල සැඳූ අසවල්හුගේ බඩු තෙතාගනැයි කියන ලද්දේ කල නිමිත් නොවරදවා ගනී නම් නිමිත්කලහට නිමිත්කල කෙණෙහි පරිජ් වෙ...ගත්තාහට ගත්කෙණෙහි පරිජ් වෙ...මේ පුබ්බ පයොග පවත නම්...

ඓසාවහාරපවත නම් කවර යන්:—ඓසාවහාගේ, පසසහාවහාගේ, පසිකප්පාවහාගේ, පච්චන්දනාවහාගේ, කුසාවහාගේ යන මේ පසයි...

ගෙ කිසෙහි යන්:—

ඓසාවහාගේ යනු උමං බිඳුනා ආදී කොටින් ගනී එවු තුලාකුට මානකුට ආදීවිසින් වඤ්චනා කොටින් එවු කුළු කහවණු ආදී පෙරලන විසින් එවු වඤ්චනා කොටින් ගනී නම් පරිජ් වෙ...

පසසහාවහාගේ යනු ගම්වොලෝගන්නවුන්සෙසින් පරු අයත් යුහුයෙන් ගනී එවු ගහයුතු කරව්වරින් වඩා ගම්ලද රජහටයන්සේ ගනීඑවු පරිජ් වෙ...

පසිකප්පාවහාගේ යනු තෙතන්නට වැදූ පිළිවුව ගන්මි හුවුව නොගන්මි පිරිකපා පිවා නගාගත් නම් එහි පිළිවුව යන්සවුන් කෙණෙහි පරිජ් වෙ...හුවුව නොවෙ...ගෙනැ සිවැ හුබව් දූත ලද්දෙක්මැ මැනැවි නොවෙයි ගෙනැයේ නම් පලමු පියවර ඵුලැසි වෙ...දෙවන පියවර පරිජ් වෙ...බිමැ තබා හුබව් දූතැ ගනීනම් යන්සවුන් කෙණෙහි පරිජ් වෙ...හුබව් නොදත් සද සොරැ සොරැ යි අනුබදනා ලද්දේ පියා පලායේනම් පරිජ් නොවෙ...හැම පියෝ හි දුකුලාවෙ...පියා පලාගියා හිමියෝ දූකැ ගනීන්නම් මැනැවි...අනිකක්හු දූකැ ගත බඩුදීම් වෙ...



අනුන් නොගත හිමියන් බුරුන්බෙව් නොකොට ගිය පුත නෙමෙ මි අවුදු සොරසිතින් එන්සවුන් කෙරෙනම් පරිජ් වෙසසක සඤ්ඤයෙන් පසුල් සඤ්ඤයෙන් ගත ඇවැත්නැති බඩුදීම වෙබුරුන්බෙව් කොටින් ගියා ගනී නම් බඩුදීම මතු වෙ.

මේ භෞත පරික්ෂණ නම්

බඩුදීම නම්—එම බඩු හෝ බඩුවට නා මිල හෝ දිය යුත්තේයි.

පුත එක්කෙනෙක් අනුන්ගෙ පිරිතර ගෙන අසෝනැතට ගියසද ගන්මි පිරිකෑ අනුන් දුට දී නොදුට නොදී පිරිකෑ පුතැන් ඉක්මවන් නම් පරිජ් වෙ.

මේ බන්ධන පරික්ෂණ නම්

මේ කිසෙයින් භෞත පරික්ෂණ බන්ධන පරික්ෂණ දන් නෙ.

සම්පන්නතාවයෙන් යනු අනුන්ගෙ මුදු ආදී දැකා ඔවුන් බුරුන්බෙව් නොකලා සොරසිතින් පරණලා ආදියෙන් පිළිසොයා නම් දුකලා වෙසසලවා නම් පුලුසි වෙසසන්සවුන් කෙරෙනම් පරිජ් වෙ. පසුල් සඤ්ඤයෙන් එවු සඤ්ඤයෙන් එවු එන්සවුන්කෙරෙනම් ඇවැත්නැති බඩුදීම වෙබුරුන්බෙවු කල සොරසිතින් ගත පරිජ් නැති—දුකලා වෙබු දීමුදු වෙ. හිමියෝ දැකා අරවන් නම් දිය යුත්තේයි. නොදුත දෙදෙනා බුරුන්බෙව්නිජු පරිජ් වෙ. මුදු ආදී පියා ඉල්වා නොදැකා බුරුන්බෙව් නොකොට ගියා පැවිජ් සොරසිතින් එතැනැම ගලා මතු කෙළවර පාත්පමුණුවා එන්සවුන්කෙරෙනම් පරිජ් වෙ.

කුසාවහාර නම් කුසපත් ලා සිවුරු ආදී බෙදනසැදැ තමාගෙ බොහෝ වචනා කොටසකුදු පෙරුළිකොට මෙරමාගෙ පල් පොතොනා කොටස තෙනා ගතැවිවැ තමාගෙ කොටස කුසපත් නහා මෙරමාගෙ කොටස ලුසැදැ පරිජ් නැති. නැවැත මෙරමාගෙ කොටස කුසපත් නහා අතින් ගත්සැදැ පරිජ් වෙ. පලමු මෙරමාගෙ කුසපත් නහා ගනී නම් තව පරිජ් නැති. තමාගෙ කොටස ලුසැදැ තමාගෙ කොටසින් කුසපත් නහා ගත්සැදැ පරිජ් නැති. මෙරමාගෙ කොටස ලනසැදැ අතින් මුත් කෙණෙහි පරිජ් වෙ.

මේ භෞත පරික්ෂණ නම්—

සම්පන්නතාවයෙන් නම්

සඤ්ඤයෙන් ගත අනාපතනි වෙ. විස්මයින් ගතද නම් කැලිකොට ගතද යක් ජෙ පිසස් තිරිසනුන් අයත් ගතද පසුල් සඤ්ඤයෙන් ගතද උමතු ආදීවා නො දැකා ගතද අනාපතනි වෙ.

අතික් මිනිස් සතක්හු අයත්බව මෙරමා අයතැයි දන්නා බව වත් පල්පොහොනා බව සොරසින් ඇතිබව කී පස්විසි අවහාරයන් අතුරෙන් එක්තරු අවහාරයකින් ගත් බව යන මේ අයිතාදන් පරිජ්ජෙහි පසහි.

අයිතාදන් පරිජ් නිමි

3 මිනිස්සතක්හු මව්කුසා පිළිසැදගත් දවස්<sup>1</sup> පවා තවන ගඟන බෙහෙද් දෙන ආදී පියොවින් මරු නම් පරිජ් වේ.

ගොරොක් මුත් සැදැපවා සුගන්තික නිසංගතිය ආණ්ඩනික ථාවර විජ්ජාමය ඉතිමය යන මේ සපියොවුන් අතුරෙන් එක්තරු පියොවකින් මරුනම් පරිජ් වේ.

මෙහි සාගන්තික පියෝ නම් කවරයන්—කසින් එවු සිරි රින් නොමුදා කා පිළිබද්දෙන් එවු පැහැරු මිනිස්සතක්හු මරු නම් පරිජ් වේ.

මෙහි නිසැගි පියෝ නම් කවරයන්—සිරිරින් මුදා කසින් එවු කා පිළිබද්දෙන් එවු මරා නම් පරිජ් වේ. යමක්හු අවක්සා පහළ ඔහුම මළ පරිජ් වේ. සෙස්සන් මළ පරිජ් නො වේ. යම් කවරිවෙක් මියෙවයි පහළ මොහු පහළ යම් කවරිවකු මෙලෙසින් පරිජ් වේ. එවිගස එවු කලාතුරකින් එවු එ පහරින් මේ මියේ නම් පහළ කෙණෙහි ම පරිජ් වේ.

ආණ්ඩනිකපියෝ නම් කවරයන්—එත් කල් ඔවස් ආයුබ ඉරියවු කිරිම් වෙසෙස යන මෙසෙසින් සවැදැරුම් වේ.

මෙහි වත් නම්—මැරියු පුහුලි අසවල්හු මරවයි ඇණවු සැදැ ඔහුම මරු නම් ඇණවුවාහට ඇණවු කෙණෙහි පරිජ් වේ. මැරුවාහට මැරුකෙණෙහි පරිජ් වේ. අනිකකු මැරුව ඇණවුයේ මුස්සි මැරුවාහට පරිජ් වේ. මා මරයි ඇණවුව ඇණවුවාහට දුකුලා වේ.

කල් නම් පෙර බත් ආදී කලී අද පෙරවරු මරයි ඇණ වනලද්දේ ඔහු ඇණවුයේ මරු නම් දෙදෙනාහට ම පරිජ් වේ. කිවේලා ඉකුම්වා අතික් වේලෙකම මරු නම් ඇණවුවා හට පරිජ් නැති. දවස් මස් හවුරුද්දෙහිද මේ ම නියෙ.

ඔවස නම්: අසවල් තැනදී මරයි සථාන නියමකිරිම්.

ථාවර නම්: නොහසුරු නම් වන<sup>2</sup> උවාරණින් මැරිම් හේ අනෙකකු මැරියැව්වා වළ කණන වස භෞජන කටුආදී එළවා තබන රුසද්දාදී එළවන මරණෙහි ගුණ කියන මරන්. තහව<sup>3</sup> උවා දෙන ආදී විසින් නොඑක් ප්‍රකාරයි.

1 පටන්.

2 උවාරණින්-හැම.

3 ඔවා.



අසවල් මිනිස් මියෙවැසි වල කණිනම් හැමපියොවිනි මේ දුකුලා වෙ...ඔහු එහි හි දුක් විදුන් ජුලැසි වෙ...මල පරිජ් වෙ... අතිකතු මල අවැන් නැති...එක්තරා මිනිසෙක් මෙහි හි මියෙ වැසි කැණිය එක්තරා මිනිසෙක් එහි හි මෙලේ නම් පරිජ් වෙ... යක් පේ පියොවයන් අවක්සා කැණිය කණනා හැම පියොවිනි දුකුලා වෙ...ඔවුන් එහි හි දුක් විදුන් දුකුලා වෙ...මල ජුලැසි වෙ... තිරිසනුන් අවක්සා කැණිය කණනා හැමපියොවිනි දුකුලා වෙ... ඔවුන් එහි හි දුක් විදුන් දුකුලා වෙ...මල පරිජ්<sup>1</sup> වෙ...

වසයෙජ්මි ආදියෙහි වලකැණිමෙහි කිසෙයින් විනිස දන්නෙ...

විජාමය නම්: මරන්නට මතුරු ජැපිම්...ජපන සැදැ හැම කාවිසි පියොවිනි දුකුලා වෙ...මෙරමා දුක් විදුනා සැදැ ජුලැසි වෙ...මල පරිජ් වෙ...

ඉඩ නම්: කම් විවා ඉඩයි...මෙරමා මරන්නට දළ කොලන දැහැවැ මුහුණු බලන ආදි පියොවිනි දුකුලා වෙ...මෙරමා දුක් විදුන් ජුලැසි වෙ...මල පරිජ් වෙ...

### සාහසික ආදි සපියෝ විනිස නිම

මරනසින් නැත්තාහට අනාපනති වෙ...නොදන්නාහටද මරනසින් නැත්තාහටද උමතු ආදීනටජ් අනාපනති වෙ...

මිනිස් සතකුබැවැ සතෙකැ යන සඤ්ඤා ඇති බැවැ මරම් යන සිත්ඇති බැවැ මරන පියෝ ඇතිබැවැ එපියොවින්<sup>2</sup> වුන විමැ යන මේ මිනිස්විකා පරිජ්ජෙහි පසහි.

### මිනිස්විකාපරිජ් නිම

4 තමා කෙරෙහි නැති පයමකින් තමා කෙරෙහි ඇති එවු සමවජම් සමවැජ්මි<sup>3</sup> සමවජන්නෙමි එවු අතික් මිනිස්සතක්හට බුහුමන් කැමැති සිත්තෙන් පරියා මුද්, ඉදුරු කිව<sup>4</sup> වැලැකැසිවැ මොහු දන්වමියන මිනිසුන් එවිගස දන පරිජ් වෙ...නොදන, ලසා දන ජුලැසි වෙ...නොමිනිස් සතක්හට ඉදුරුකිව ඔහු එවිගස දන ජුලැසි වෙ...නොදන, ලසා දන දුකුලා වෙ... දුකියස්කිනාආදී ලොවී ලොවුතුරු උතුරු මිනිස්බම් කීමෙ හිදු මෙමැ තියෙ...

1 පරිජ්.

2 විදුනා සද.

3 සතුන් මියයාම.

4 සමවජන්නෙමි.

5 වැලැඳුනසිවැ.



පරියායෙන් කියැවිවූ තාගෙ සෙනෙස්තෙහි වසන පැවිජ්ජෝ පයමකින් ලදහ යනාදි විසින් කිව මෙරමා එවිගස දත පුලාසිවෙණොදන, ලසා දන දුකුලා වෙණලදිම් යන අභිමතීන් කිව අනාපතති වෙණ.

නොකියැවිවූ කිවද උමතු ආදීනවද අනාපතති වෙණ කොනාදි ධර්මයන් තමා කෙරෙහි නැතිබවැ බුහුමන් කැමැතිවැ ඇරැජිමැ අරෙජන තෙතැත්තවු මිනිස්බවැ පරියාය වූදැකිමැ ඔහු එකෙණෙහි දැන්මැ යන මේ උතුරුමිනිස්ධම් පරිජ්ජෙහි පසහි.

### උතුරු මිනිස්ධම් පරිජ්ජ විනිස නිමි.

සහරපරිජ්ජ විනිස නිමි.

5 නොනිදන සද සුකුරුමිදියැටි සිතින් අදඇති බැහැරි වන්හි සවිඤ්ඤාණ අවිඤ්ඤාණ එක්තරු වතෙක්හි තමා හඳන් තෙමෙ සවා එවු අනුන්ලවා සටවා එවු සුකුරු මිදුව සහවෙ සෙස් වෙණමිදියැටිසිත්තෙන් කළ නැත නොවූන පුලාසි වෙණ වූදන රිසි නැත්තාතට මිදෙනසද එවු වූන්සැඳැ එවු ආභාද ඉපැදූවුට ඇවැත් නැති.

මෙවුන්රුයෙන් මාගම් පහරනා සිපගන්නා ආදී කළසැඳැ සුකුරුමුන ඇවැත් නැති. මාගම පැහැරිම් ආදී පසයෙන් දුකුලා වෙණකාසසගරුයෙන් මාගම් වෙර පහරන ආදී කළසැඳැ සුකුරු මුන ඇවැත් නැති. පහල පසයෙන් වන ඇවැත් මත්තේ කාස සගරු ඇවැත් කියමො.

කසන රිසින් හඳන් කසන සැඳැ සුකුරුමුන ඇවැත් නැති. මාගම් හඳන් ආදී බලනසැඳැ සුකුරුමුන ඇවැත් නැති. රුසිතින් හඳන් බැලූපසයෙන් දුකුලාවෙණ මාගමහා තොරමුරේ හිදිනා ආභාදයෙන් හුන්සැඳැ සුකුරු මුන ඇවැත් නැති. හුන් පස යෙන් පවිති වෙණ.

මාගමට තුළුල් තෙපුල් කිසැඳැ සුකුරු මුන ඇවැත් නැති. තෙපුල්පසයෙන් වන ඇවැත් මත්තේ දුටුල්වසු සහවෙසෙස මැ කියමු.

නැගන් මා නැගහ යන සඤ්ඤායෙන් පහලසද සුකුරුමුන ඇවැත් නැති. පහල පසයෙන් දුකුලා වෙණ.

මාගමකෙරෙන් අල මල් පලු ආදී රුසිතින් පිරිමවසද සුකුරුමුන ඇවැත් නැති. පිරිමව පසයෙන් දුකුලාවෙණ වූදනරිසි නැති සැඳැ සුකුරුමුනද සිහින දක්නා සදද උමතු ආදීනවද ඇවැත් නැති.

සුක්ඛිමි සහවෙසෙස්විනිස නිමි.

6 කාසසගරායෙන් මිනිස් මාගමකෙරේ මාගම යන සඤ්ඤ ඇතියා වූ පහරනා සිතින් කයින් කාහි පහරී නම් සහවෙසෙස් වෙ.

මිනිස් මාගමකෙරේ මාගම යන සඤ්ඤ ඇතියා වූ තමා<sup>1</sup>කය ඇ කා පිළිබඳදෙන් පහරී එවු තමා කා පිළිබඳදෙන් ඇ සිරුරු පහරී එවු ඵුලාසි වෙ. මිනිස් මාගමකෙරේ නොමිනිස් මාගම යන සඤ්ඤ ඇතියාවූ එවු පඬුයෙකා තිරිසනෙකා පිරිමිනියෙකා යන සඤ්ඤ ඇතියා වූ එවු මාගම හෝ නොමාගම හෝ යන විමනි ඇතියා වූ එවු කයින් කාහි පහරී නම් ඵුලාසි වෙ. කයින් කා පිළිබඳදෙහි එවු කා පිළිබඳදෙන් කාහි එවු පහරී නම් දුකුලා වෙ. මිනිස් මාගම කාපිළිබඳදෙන් තමා කා පිළිබඳදෙහි එවු නිසන්ගෙන් කාහි එවු කා පිළිබඳදෙන් එවු නිසන්ගෙන් නිසන්ගෙහි එවු පහරී නම් දුකුලා වෙ. යක් පේ පඬු තිරිසනුන් පිරිමිනිහුද කාහි එවු කා පිළිබඳදෙන් එවු නිසන් ගෙන් එවු පහරී නම් දුකුලා වෙ.

මාගම තමා පහරනා සැඳෑ තෙමෙ නොසෙලවී ඉවසා නමුදු මාගම තමහට ඔකඳ කරන සැඳෑ හවා පලවමි යන සිතින් පහල සඳුදු නොඋනා පහඑවාහටදු උමතු ආදීනටදු ඇවැත් නැති.

ගොරෙක්වුන්සදපවා මිනිස් මාගම කෙරේ මාගම යන සඤ්ඤ ඇතිබාවූ කාසසගරු ඇතිබාවූ පහරනට මිනිස් පියෝ ඇතිබාවූ එපියොවින් ඇ පහලබාවූ යන මේ කාසසගරු සහ වෙසෙස් පසහි.

කාසසගරා සහවෙසෙස් විනිස නිමි.

7 තුළුල් තෙපුල් කියැවිරුයෙන් නාමනාදන්නා මිනිස් මාගම කෙරේ මාගම යන සඤ්ඤ ඇතියා වූ වසමහ පසමහ මෙවුන්ඩවු හුදු අරහයා තුළුල් තෙපුල් කියා නම් හිවිගිය මස් ඇත්ති යැයි එවු මුහුටු හඳන් ඇත්තියැයි එවු දෙහඳන් ඇත්තියැයි එවු හවා නම් ඇ එවිහසදන සහවෙසෙස් වෙ. නොදන, ලසාදන ඵුලාසි වෙ. මෙහි වසමහ පසමහ හෙතුයැ නො හෙතුයැ සුවඳ විගඳ යනාදී ගුණ අසුණු විසින් කිව තුළුල් තෙපුල් වෙ.

මෙවුන්ඩම් නොදෙහි නොලබමොනොයි කිසැඳෑ නො පහද ති පහන් සැඳෑ මෙවුන්ඩම් ලබමොනොයි කිසැඳෑ මෙවුන්ඩම් දුන දෙවියෝ පහදිති යනාදී විසින් මෙවුන්ඩම් යන තෙපුල් හා මුහු කොට කිසැඳෑ තුළුල් තෙපුල් වෙ. හිවි ගිය මස් ඇත්තියැ මුහුටු



හඳුන් ඇත්තියැ දෙහඳුන් ඇත්තියැ යන මේ තුළ තෙපුල් අතුරෙන් එක්තෙරෙකින් තුළ තෙපුල් රයෙන් හැවු ව තුළ තෙපුල් වෙණු එක් තුළ තෙපුල් කො එක් මාගමිකට කියානම් මාගමි ගණනින් සහ වෙසෙස් වෙණු එක් මාගමිකටද බොහෝ තුළ තෙපුල් කියානම් තෙපුල් ගණනින් සහ වෙසෙස් වෙණු

මිනිස් මාගමිකකෙරේ මාගමික හෝ නොමාගමික හෝ යන විමනි ඇතියැ වැ එවු යක්පේ පඬු තිරිසන් යන සඳු ඇතියැවැ එවු වසමන පසමන ඇ සපද අතුරෙන් එක් තෙර පෙදෙකින් තුළ තෙපුල් කියා නම් හෝ එවිගස දත්තම් පුලැසි වෙණු නොදන, ලසා දන දුකුලා වෙණු යක්පේ පඬුවන් කෙරේ යැකින්නකැ පේතියකැ පඬියෙකැ යන සඳු යෙත් වසමන පසමන ආදී අරහයා තුළ තෙපුල් කිව ඔවුන් එවිගස දන පුලැසි වෙණු නොදන, ලසා දන දුකුලා වෙණු මේ යක් ආදීන් කෙරේ විපරිත සඳු යෙත් තුළ තෙපුල් කිව ඔවුන් එවිගස දන නොදන දුකුලා වෙණු මිනිස් මාගමි වසමන පසමන තබා, අකුයටින් යට දණින් මත්තේ තුළ තෙපුල් කියැවි රයෙන් ගුණ අසුණු කිව ඇ එවිගස දන පුලැසි වෙණු නොදන, ලසා දන දුකුලා වෙණු

අකුයටින් මත්තෙහිද දණින් පාත්තිද ඇ කාපිලිබ්බේපේතිද ගුණ අසුණු විසින් තුළ තෙපුල් කිව ඇ එවිගස දන නොදන දුකුලා වෙණු

ඔවා දෙමින් එවු බණකියමින් එවු තුළ තෙපුල් කියා නමුදු උමතුආදීනටද ඇවැත් නැතියැ

මිනිස් මාගමික බැවැ මාගමි යන සඳු ඇතිබැවැ තුළ තෙපුල් කියන ර ඇතිබැවැ එරයෙන් තුළ තෙපුල් ඇතිබැවැ ඇ එවිගසදත් බැවැ යන මේ දුටුල් වසු සහ වෙසෙසැ පසති.

### දුටුල් වසු සහ වෙසෙස් විනිස නිමි

8 මෙවුන් ධම්මරයෙන් මිනිස් මාගමි කෙරේ මාගමි යන සඳු ඇතියැ වැ තමනට මෙවුන් ධම්ම මෙහෙකිරීමෙහි ගුණ කියා නම් ඇ එවිගස දන සහවෙසෙස් වෙණු නොදන, ලසාදන පුලැසි වෙණු යක්පේ පඬුවන් කෙරෙහි යැකින්නකැ පේතියකැ පඬියෙකැ යන සඳු යෙත් තමනට මෙවුන් ධම්ම මෙහෙ කිරීමෙහි ගුණ කියානම් ඔවුන් එවිගස දන පුලැසි වෙණු නොදන ලසා දන දුකුලා වෙණු



මේ යක් ආදීන් කෙරෙහි විපරිතසැසඳුමෙන් මෙවුන් බිමින් මෙහෙ කිරීමෙහි ගුණ කියානම් ඔවුන් එවිගස දතද නොදතද දුකුලා වෙ...සිවුරුආදී වත්කැමින් මෙහෙකිරීමෙහි ගුණ කියානම් මේ සිබයෙන් ඇවැත්තැති...නොනැ නොපැවැ රුවන් කෙරෙහි ගුණ කිව අසැසඳුනිකවිසැසඳුනහි සිබයෙන් දුකුලා වෙ...

උමතු ආදීන්ට ඇවැත්තැති...මිනිස් මාගමක බැවැ මාගම යන සසැසඳු ඇතිබැවැ හමහට මෙවුන් බිමින් මෙහෙ කිරීමෙහි ගුණ කියැවි රු ඇතිබැවැ එරුයෙන් ගුණ කිවැ ඇ එවිගස දුන්මැ යන මේ අත්තකාම පාරිවරිය සහවෙසෙස් පසහි...

අත්තකාම පාරිවරිය සහවෙසෙස් විනිස නිමි.

9 නැ නොනැ මිනිස් මාගමක විසින් එවු පිරිමිනියක්හු විසින් එවු කෙලෙස් පිළිබැදි කොටින් කි හසුන් පිළිගෙනැ හසුන් දුන් තෙනැ මාගමකට එවු පිරිමිනියක්හට එවු ඔව්නට එකැත් තෙන් කියන අතික් කෙනෙක්නට එවු කියනු හෝ කියවනු කොටින් පුන ඇරු තමා කියනු එවු අනිකකුලවා කියවනු එවු කල මෙතුන් අගින් සහවෙසෙස් වෙ...

මෙහි තුනහ නම්: කිහසුන් පිළිගන්නෙයැ කිතෙනට පිළිපයන්නෙයැ පුන ඇරු අසුන් කි තැනට ඇරු ඇරොජ්මයැ යනමෙ තුනහි...මෙහි දෙ අගින් පුලැසි වෙ...එක් අගින් දුකුලා වෙ...යක්පේ පසුවන් කෙරේ තුන් අගින් පුලැසි වෙ...දෙ අගින් එක් අගින් දුකුලා වෙ...

කලහකොට නොපිවවුන් සමහ කල ඇවැත් තැති... මහසැ මහබෝ සහ ගිලන්පැවිජ්ජන්ගෙ හසුන් ගෙනැගතුද උමතුආදීන්ටද ඇවැත් තැති...

මාගම්පිරිමිනින් මිනිස්බැවැ මාගම්පිරිමිනිහු නොපිළිබැදි බැවැ හසුන්පිළිගත්බැවැ ඇරුපිබැවැ පුන ඇරු ඇරුජ්බැවැ යන මෙ සසුරුතුසහවෙසෙස් පසහි...

සසුරුතුසහවෙසෙස් විනිස නිමි.

10 අමුමුසහවෙසෙස් සුවිසිපරිජ් දතයුතු. හෙ කිසෙහි යත්?

මාගම්පැවිජ් කාසසගරායෙන් තෙත්ති තමා අකුඇවිත් යව දණින් මත්තේ කාසසගරායෙන් තෙත් පිරිමිනිහු කසින් කාහි පහරනා ඉවසා එවු තමාගෙ සිරිරින් ඔහු පහරි එවු පරිජ් වෙ.

මේ උඛන්ගුම ගිහිලිකපරිජ් නිමි.

සස්තෙන හි සිටි පරිදි අවන් අතින් මාගම් පැවිජ්ජකගෙ පරිදි  
ඇවැත් තොමො දුනා පිළිසොයානම් අත්තව නොකියම්  
බුරුකිබෙම් කළනම් පරිදි වෙ.

මෙම වස්සවිව්සාදකපරිදි නම්.

මාගම් පැවිජ් උබෙවිනිකම් කළ පැවිජ්ජ ලද ගෙනා ඔහු  
අනු වැ සිටි සුත්තසතරවනකම් වදන් කියවනතාක් නොපියා  
නම් පරිදි වෙ.

මෙම උත්තිත්තානුවනකපරිදි නම්.

කාසසගරයෙන් තෙත් මාගම් පැවිජ් කාසසගරයෙන් තෙත්  
පිරිමිනිහු අතගැනුම් ඉවසා එවු සිවුරෙහි ගැනුම් ඉවසා එවු ඔහු  
වැළැතැ සිටිනම් එවු වැළැතැ සිටි බෙණෙනම් එවු ඔහු කී  
තැනට යේ නම් එවු තමාකරා ඔහු ඊම් ඉවසා නම් එවු ඔහු ගා  
පිළිසන් තැනට වදිනම් එවු තමා සිරුරා ඔහු කර එළවනම්  
එවු මෙ අවවන් සපිරුණුසද පරිදි වෙ.

මෙම අභිවක්ඛකපරිදි නම්.

මාගම් පැවිජ් ගිහි විශාල වැ ගෙල පිළි හදිනම් පරිදි වෙ.

මෙම රුස්වා <sup>1</sup> ගෙලිහන් පරිදි නම්.

මාතුසාතක, පිතුසාතක, අරහත්තසාතක, සංඝගෙදක,  
ලොභිතුපපාදක, පණ්ඩක, උභතොබ්සල්නක, ථෙය්‍යසංවාසක,  
කීත්ථිපකකන්තක, භික්ඛුනිද්දසක, තිරව්ණානගත යන මේ  
එකොළොස් අභබ්බසුගුලෝසි. මෙහි මාතුසාතක නම් තෙමේ  
මිනිස් වැ මිනිස්මවක මැරුයේයි. පිතුසාතක නම් තෙමේ මිනිස්  
වැ මිනිස්පියකු මැරුයේයි. අරහත්තසාතක නම් තෙමේ මිනිස්  
වැ මිනිස් රුහුණ මැරුයේයි. සංඝගෙදක නම් තෙමේ උපසපන්  
පැවිජ් වැ සමගසහනු බුන්තේයි. ලොභිතුපපාදක නම් දුනා වැ  
වඩකසිතින් බුදුන් සිරිරින් ලේ සෙලවුයේ යි. පණ්ඩක නම්  
නොමාගම් නොපිරිමිනි නිපුසදු බිජු ගැර නොපිරිමිනි කෙලෙ  
සිදු. උභතොබ්සල්නක නම් මාගම් පිරිමිනි දෙහදන් ඇත්තේ  
යි. ථෙය්‍යසංවාසක නම් පැවිජ් කෙනකුන් හුදුන් <sup>2</sup> කඟ ගෙනා  
සෙරියෙන් හෙරණ පැවිජ් වූ ලිංගඤ්ඤකයා, ඇපුරන් විසින්  
හෙරණ පැවිජ් කරනලද වැ <sup>3</sup> පිළිගනු කැපකරනු ආදි මාලු  
පැවිජ් කීස කළ සංවාසඤ්ඤකයා, යන මේ දෙක සමග කළ  
උභගඤ්ඤකයා යන මෙසෙයින් ථෙය්‍යසංවාසකයා තුන්වැදූ  
රුම වෙ. කීත්ථිපකකන්තක නම් මාලු පැවිජ් යෙහි සිටි තිථයන්  
ගෙ ලද ගෙනා ඔවුන්ගෙ වෙස් ගත්තේයි. භික්ඛුනිද්දසක නම්  
<sup>4</sup> පුවතන් මාගම් පැවිජ් තුන්මග අතුරෙන් එක්තරා මගෙකැ  
මේවුන්ටම සෙවියේයි. තිරව්ණානගත නම් කාරදගුරු එ ආදි  
තිරිසන්හුයි.

1 පිළිගන්. 2 අභබ්බසුගුලෝසි, අභව්‍යපුගුලෝසි. 3 කා. 4 පිළිගන්වනු  
5 පුමිතන්.



මේ මාතුසානකාදී එකොලොස් අභව්‍යප්‍රභූතව තෙරණ පැවිජ්ජ නැති.

මොලොක්පිටුපරිජ් උමබ්පරිජ් මියෙන්ගන්නාපරිජ් මෙරමා තුමික්තිදිනාපරිජ් ජ යන මෙ සතරඅනුලොමපරිජ් නම්.

මොලොක්පිටුඇත්තේ තමාහඳන් තමාමියෙන් ගනී එවු තමාවසමගා මෙහෙයා එවු පරිජ් වෙ.

මේ මොලොක්පිටුපරිජ් නම්.

දික්හඳන් ඇත්තේ තමාහඳන් මියෙන්ගනී එවු වසමගා මෙහෙයා එවු පරිජ් වෙ.

මේ උමබ් පරිජ් නම්.

අතිකක්හු තිදන්තනුගෙ එවු මලාක්හුගෙ එවු හඳන් පැවිජ් තමා මියෙන් ගනීනම් පරිජ් වෙ.

මේ මියෙන්ගන්නා පරිජ් නම්.

අතිකක්හු තිදන්තනුගෙඑවු නොතිදන්තනුගෙඑවු කමුණ්වුතිමිත් තමාගෙ වසමගින් හිදිනම් පරිජ් වෙ.

මේ මෙරමාතිමිත්තිදිනාපරිජ් නම්.

මෙහි කී මෙවුන්බම්පරිජ් අභිනාදන්පරිජ් මිනිස්විනා පරිජ් උතුරාමිනිස්බම්පරිජ් යන සතර හා මෙ කී අනුලොම පරිජ් හා මෙ සුවිසි පරිජ්.

දකුම් ඇසුම් සැකකිරීම් නැතියා වෑ උපසපන්පැවිජ්ජක්හු සස්තෙන් ගැලවියැවිසින් ඇතියා වෑ දෙලොස්රියතින් ඇතුළු වෑ සිවෑ මෙහි කී මාතුසානක පිතුසානකාදී එකුත්විසිපරිජ්ජන් අතුරෙන් එක්තරා පරිජ්ජකින් තෙමෙ සොයා එවු අතිකක්හු ලවා සොයවා එවු ඔහු එවිගස දත සතවෙසෙස් වෙ. මෙහි දකුම් තම් තමා මසාසින් එවු දිවැසින් එවු දුටුයේයි. ඇසුයේ තම් තමා පියෙවිකතින් එවු දිවසොසින් එවු ඇසුයේයි. සැකකිරීම් තම් තුන්වැදුරුම් වෙ—මාගමක හා පැවිජ්ජන් හා පිළිසන්තැන දකුම් එවු පිළිසන්තැනින් නික්මෙන්නා දකුම් එවු මොහු පරිජ්අවන්තානුවෙහි සැක කිරීම, පිළිසන්තෙත මාගමක හා පැවිජ්ජන් හා බණන තෙපුල් අසා එහි අනුන් ඇතිබැව් නොදකා මොහු පරිජ්අවන්තානු වෙහි සැකකිරීම, පැවිජ්ජන් සිරුරෙහි එවු වසනතැනින් එවු මල් ආදිය සුවද අසා මාගමක හා මොහු පරිජ්අවන්තානු වෙහි සැක කිරීම යන මෙසෙසින් සැකකිරීම් දකුම් ඇසුම් සමරවිම් විසින් තුන්වැදුරුම් වෙ. මෙහි දකුම් ඇසුම් සැකකිරීම් නැතියා වෑ



සස්තෙන් ශාලාවෙහි සිටින්නා වූ වැඩුණු සිටි පරිච්ඡින්න  
 තෙමෙ සොයා එවූ අතිකතු ලවා සොයවා එවූ ඔහු එවිගස  
 දත සහ වෙසෙස් වෙසෙස් සහවෙසෙසින් සෙවුව පවති වෙස  
 ජලාසිපවිති වතින් පිළිසෙස්ති දුකුලා දුබ්බසෙයන් සොයා නම්  
 දුකුලා වෙසෙස් පරිච්ඡාදී සත්ථා වැන්නෙකින් ගවනුනිසා සොයා  
 නම් පවති වෙසෙස් දුකුම් ඇසුම් සැකකිරීම් ඇතියාගවද උමතුආදී  
 නවදු ඇවැත්තැනියා වෙසින් සොයන පැවිජ්ජා මහලු  
 පැවිජ්ජ යන වැවගරආභිබාවා ඔහු නොපිරිසුදුවද පිරිසුදු යන  
 සඳු ඇතිබාවා දුකුම් ඇසුම් සැකකිරීම් නැතියාවා පරිච්ඡින්න  
 සෙවුවාවා සස්තෙන් ඔහු ශාලාවෙහි සිටිවා ඔහු එවිගස දත්තාවා  
 යන මේ අමුදුසගවෙසෙස් පසගියා

අමුදුසගවෙසෙස් විනිස නිමි.

11 උපසපත් පැවිජ්ජකු සස්තෙන් ශාලාවෙහි සිටින්නා වූ  
 පරිච්ඡ අවදනා අතික් කැතයක්නු දුකා නො කැතයෙහි, පරිච්ඡ  
 අවන්තෙහි මේ කැතලෙසින් වැඩුණු සිටි පරිච්ඡින්න තෙමෙ  
 සොයා එවූ අනුන්ලවා සොයවා එවූ ඔහු එවිගස දත සහ  
 වෙසෙස් වෙසෙස්

මෙහි ලෙස් නම්:- 1 දු නම් ගොත් ලිඟ ඇවැත් පා සිවුරු  
 වත්තෙරැත් ඇදුරුතෙරැත් සෙනසුන්ලෙසයන මේ දස ලෙසියා  
 මෙහි එක්තරුලෙසකිනුදු සෙවුව සහවෙසෙස් වෙ.

අසුදුසගවෙසෙස් විනිස නිමි.

සහවෙසෙස් ඇවැදු මා අවන්තේ සහවෙසෙසකැයි දනා  
 එවූ මේ බික්සහනට නොවටී දනා එවූ මොහු අපට ගොරොක්  
 ගසි එවූ නැගසි එවූ නොඇරෙන්න පිළිසෙවිය 2 සිතින් අනතරයක්  
 නැති වා අරුණු නැගුව ඇවැත් පිළිසෙවිවා වෙසෙස් දුකුලා ඇවැතුදු  
 වෙසෙස් මා කල වරද සහවෙසෙස් හෝ වෙසි නොවේ හොසි  
 එවූ අතික් ඇවැතෙක් වේ හොසි එවූ ඇවැත් නැති යන සඳුඳු  
 ඇතියා වා එවූ ඇරෙජියැහු කෙනකුත් නොලදින් එවූ  
 අනතරයෙකින් එවූ නොඇරජුව ඇවැත් පිළිසෙවිවා නො වෙසෙස්

"නිකිනිනකාලනො පසාය පකතසානෙ තිසති" යු බැවින්  
 සහවෙසෙසට පිළියම් කෙරෙමින් සිටි නොතිපත්සද මියත්  
 එමුල්තෙන් සහට මොකට 3 බැහැ නැති වත්තුබුසද පොහො  
 පවුරුණට බහක් නො ද ඇති

සත්සගවෙසෙස් විනිස නිමි.

12 නොඉටු නොවිකැසු නොකලිසි සිවුරු දසදවසක් ඉකුම්වා  
 නම් නිසැගි වෙසෙස් මෙහි ඉවත් දෙවැදුරුම් වෙ,—කසින් ඉවිමි

තෙපුලෙන් ඉටිමි කසින් ඉටිමි නමි:- <sup>1</sup>පොරණ සහල “ඉමං සංඝාරිං පච්චුඛරුමි”යි පසුදුරු අලුත්සහල අතින් ගෙන මඳක් සොලවා “ඉමං සංඝාරිං අබ්බාමි”යි සිතින් සිතන්නේ “ඉමං උත්තරාසකං”- “ඉමං අත්තරවාසකං පච්චුඛරුමි”යි <sup>2</sup>පොරණ සිවුරු පසුදුරු අලුත්සිවුරු අතින්ගෙන මඳක් සොලවා- “ඉමං උත්තරාසකං”- “ඉමං අත්තරවාසකං අබ්බාමි”යි වෙන වෙන මැ සිතින් ඉටන්නේ.

මේ කසින් ඉටනසේයි.

තෙපුලෙන් ඉටනසඳ සිවුරු අත්පසැ වුව “ඉමං සංඝාරිං” “ඉමං උත්තරාසකං” “ඉමං අත්තරවාසකං අබ්බාමි”යි වෙන වෙන විසිබේකොට ඉටන්නේ. සිවුරු දෙලොස් රියනින් දුරු වුව- “එතං සංඝාරිං” “එතං උත්තරාසකං” “එතං අත්තරවාසකං”යි විසිබේ කොටින් ඉටන්නේ.

මේ තුන්සිවුරු ඉටනසේයි.

පිරිකරසොල නමින් ඉටා තුඩු පිළි ගෙන කල සිවුරු තුන් සිවුරු නමින් ඉටියැවි වුව පසුදුරු පමණින් යුත් සිවුරු “ඉමං සංඝාරිං අබ්බාමි” යනාදි විසින් ඉටන්නේ. මෙහි පමණ නමි:- සහල උතුරුසහලටද යටත්පිරිසෙයින් දිග මිටිපස් රියන් පුලුල මිටිතුන් රියන්, උඩත්පිරිසෙයින් බුදුන් සිවුරට උතු වැ වටී. අතුරවසා සිවුරට දිග මිටිපස් රියන් පුලුල දෙරියන් රියන් දෙරියනිදු වටී. මෙකී පමණින් උතු වුව අබ්බා වුව පිරිකර සොල නමින් ඉටන්නේ. පිරිකරසොල නමින් ඉටනසඳ අතින් ගෙන මඳක් සොලවා එකක් වුව- “ඉමං විවරං පරිකාරවොලං අබ්බාමි”යි සිතින් සිතන්නේ. බොහෝ වුව- “ඉමානි විවරානි පරිකාර වොලානි අබ්බාමි”යි සිතින් ඉටන්නේ. තෙපුලෙන් ඉටනසඳ අත්පසැ වුව- “ඉමං විවරං පරිකාරවොලං අබ්බාමි”යි විසිබේ කොටින් ඉටන්නේ. බොහෝ වුව- “ඉමානි”- යි ඉටන්නේ. දුර එක් සිවුරක් වුව- “එතං”යි- ඉටන්නේ. බොහෝ වුව- “එතානි විවරානි පරිකාරවොලානි අබ්බාමි”- යි- විසිබේ කොට. ඉටන්නේ. තුන්සිවුරු වුව පරිභොග නිසා පිරිකරසොල නමින් ඉටන්නේ. එබැවින් පිරිකරසොල නමින් ඉටු සිවුරු <sup>3</sup>අත්තනු <sup>4</sup>දුටගහමාදන්කල තෙසිවිටි නම් වේ. සිවුරු කීපමණින් උතු වැ මැද සිල් වුව අත්පසින් විශෝ වැ අරඹු කැගුව වරද කැඩී. විසින් සසිවුර- කොමුමුවා සිවුරු කපුමුවා සිවුරු කිහිටුමුවා සිවුරු පලස්මුවා සිවුරු සැණමුවා සිවුරු කොමුආදි මුහුකොටකල සිවුරුයි. පටද තෙත්තුද දෙමාගුද අනුලොමි සිවුරු වඩුරියනින් දිග රියන් පුලුල රියන්කඩ

1 පොරණය.

2 තන්සිවුරු.

3 අත්තනු.

4 අංගසමාදන්කල



පත්තිපෙරහන් ආදී පිරිකරසොලනමින් ඉවියැයුතු රියනින් උනුවූ කඩආදිය කන්ටසින් බිසි කොදු හිදෙලු පට පවුරු සෙසසුන් සිවුරු දන් දෙන්නට පුදන්නට තුබූ පිළි නොඉටුව වරද නැති අනිකක්හට දීමෙන් අනිකකු විස්වසින් ගැන් මෙන් අසිඳු ගැන්මෙන් කලුරියකිරීමෙන් ලිහපෙරැළීමෙන් පසුදිරීමෙන් ගිහිවීමෙන් පැවිජ්ජන් සිංහපස්විකුමෙකුද ඉවන් බිඳෙතෙසිවුරුනමින් ඉටු තුන්සිවුරු දිගත් වියනින් ඇතුළු සහලු උතුරුසහලු සිවුරු පුලුලයේ අවගුලෙන් ඇතුළු අතුරුමසාසිවුරු දිග වියනින් පුලුලයේ සතරගුලෙන් ඇතුලත් සිල්නිදු ඉවන් බිඳෙතෙහි සිල් නම් සුලැහිලිනියපිටු සා අතුරේ සු නැති සිල් පමණින් යුත් පයක් අතින් ගෙන මඳක් සොලවා - “ඉමං පතනං අබ්බාමි” - යි සිතින් සිතන්නේයි.

මේ කසින් ඉටන සේ යි

දෙලොස් රියනින් වැලැනැ තුබූ පයක් අතින් නොගෙන - “ඉමං පතනං අබ්බාමි” - යි විසිබේ කොටින් ඉටන්නෙයුරු වුව - “එතං පතනං” - යි ඉටන්නෙමේ විසිබේ කොටින් ඉටන සේ යි

ඉටනවිධි නිමි

විකපුන් නම්: විකපුන් දන්නා පැවිජ්ජකෝනක්හට මැ නොඉටු එක්සිවුරක් වුව - “ඉමං විවරං තුග්ගං විකපෙමි” - යි විකපන්නෙමෙයේ විකපු සිවුරු නොඉටා තබන් ඇවැත් නැති පරිභොග කරන් අන්නට දෙත් ඉටන්නො වරි වික පනලද පැවිජ්ජන්විසින් - “මග්ගං සත්තකං පරිභුජෙතිවා විසස ජෙජ්ජිවා යථාපච්චයං කරෙහි” - යි මෙයේ පසුදුලසද පරිභොග ආදී වරි නොපසුදුලසද පරිභොග කරන් පවිති වෙ නොපසු දුල විස්වසින් පරිභොග ආදී කරන් වරි බොහො වුව - “ඉමාති” යි විකපන්නෙයුරු වුව - “එතං” - “එතාති විවරාති” - යි විකපන් නෙ පසුදුරන්නුදු බොහො වුව - “මග්ගං සත්තකාති පරිභුජෙ තිවා විසස ජෙජ්ජි වා” - යනාදිවිසින් පසුදුරන්නෙ පයට ද මෙ මැ නියමි “ඉමං පතනං විකපෙමි” - යනාදී නම්මතු තොර

විකපනවිධි නිමි

වජ්මස මැදිපොහොසින් හිල්මස මැදිපොහෝ දක්වා මෙ මසක් දවස් කිලින් නොඅතුල වෙගෙර සිවුරට කලි සෙසු එකලොස්මස් නොකලි කිලින් අතුල හිමත් සාරමස්ලා මෙපස්

1 ‘පතනපටිකං’ - සිකාපදවලපති.

2 රියනින් වියනින්

3 මාගමි පැවිජ්ජ ගිහිවීමෙන්.

4 මිදෙ.

5 පුලුලයෙන්.



මහ සිවුරට කලියෙසු සත්මස නොකලියෙම නොකලිති උපන් සිවුරු ලද්දටත් එකැයි ගැණැ දසදවසක් ඉකුම්වා එකලොස් වන අරුණු නැගුව නිසැයි වෙ.

කලිතිද සහනවද අයල්සිවුරුනමින් උපන්නෙයිද ගණසතු පුගුල්සතු නැපැවැරුවන්කෙරෙන් ලද්දෙයිද පසුල්විසින් ලද්දෙයිද දසදවසක් ඉකුම්වුව නිසැයි වෙ.

නිසැයිවු සිවුරු පැවිච්ඡෙතෙක්නට “ඉදං මෙ ගතොන විවරං දසාහාතිකකතං නිසංගතියං ඉමාහං ආයසමතො නිසංගමි”-යි නිසද ඇවැත් දෙසන්නෙ. මෙසේ නිසද සිවුරු-“ඉමං විවරං ආයසමතො දමමි”-යි හිමියාහට මැ දියැයුත්තේයි. මට දුන් නෙයැයි සකසඤ්ඤයෙන් නොදේ නම් දුකුලා වෙ.

සකසඤ්ඤ නැතියා වැ ලෙසින් ගනි නම් දෙදෙනා බුරති බෙවින් බඩු තුඩුසෙසින් පරිච්ඡාදවැත් වෙ.

නිසැයි වුව නොනිසැයි පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලා වෙ. ඇතුළුදසදවස අත්තට නිසජුව අනුන් විස්වසින් ගන්නට ඉටුව විකැපුව ඇවැත් නැති. උමතුආදීතටද ඇවැත් නැති.

සහනුවිසින් ගිලන්පැවිච්ඡට තුන්සිවුරෙන් විශේෂ වැ විසුව වරද නැති යි දුන් සමුච්ඡිනැතියා වැ කිලින් නොඅතුල නොකලැයි ගත් එකලොස්මස එවු කිලින්අතුල නොකල්වු සත්මස එවු තුන්සිවුරෙන් සිවුරකුද අත්පසින් විශේෂ වැ එක්අරුණකුද ඉකුම්වුව නිසැයි වෙ.

මෙහි අත්පස් නම් [<sup>1</sup>යෙලිරියති.] එක්පුගුලක්හුගෙ සෙනසුන් වි නම් වටාලු වැටපවුරුආදී පිරිබෙච් ඇත්තම් ඇතුළුසෙනස්තේ සිවුරු තබා කැමැතිතෙතෙකැ දවස් ලත් වටී. පිරිබෙච් නැති වුව සිවුරුතුඩු ගැබැ හෝ විසියැයුත්තේයි. ගබ්හි දෙරියන්වියන් අත්පස්හි හෝ විසියැයුත්තේයි. නොඑක්පුගුලන්ගෙ සෙනසුන් වුව පිරිබෙච්ද ඇත සිවුරුතුඩු ගබ්හි එවු ගබ දෙරියන්වියන් අත්පස්හි එවු <sup>2</sup>සමිච්ඡාඛාරණ දොරවුල්ලෙහි එවු දොරඅත්පස්හි එවු විසියැයුත්තේයි. පිරිබෙච් නැත සිවුරු තුඩු ගබ්හි එවු ගබඅත්පස්හි එවු විසියැයුත්තේයි.

මෙ <sup>3</sup>ගැමින් බැහැර සෙනස්තේ විනිසසැ.

සෙනසුන් අත්පස් කරනු <sup>4</sup>ඇත්ගමිති මිසැ “ගැමින් බැහැර නො. ලැබෙ. අරුණුකගනවිගස සිවුර අත්පස නොකටහෙන්

<sup>1</sup> එක්ගත්පාසොනාම අබ්භිතෙය්‍ය හඤ්චා-සිකාපදවලප්ති.

<sup>2</sup> සමිච්ඡාඛාරණසානසුලෙ-සිකාපදවලප්ති. සමිච්ඡාඛාරණ.

<sup>3</sup> ගැමින්.

<sup>4</sup> ඇත්ගමිති.

<sup>5</sup> ගැබ්හි.

පසුදුරා අල්ලේ ඉවාගන්ගේ වර්තමාන නිසැකි වුව-“ඉදං මෙ  
 හනෙත විවරං රතනිං විපජ්ජිතං අඤ්ඤානු භික්ඛුසමුත්තියා  
 නිස්සංගිතං ඉමාහං ආයසමනො නිස්සජාමි”-යි නිසද අවැත්  
 දෙසන්ගේ දෙමාපියන් ආදී නැගන් හා සිය ලේනාකම් නැති  
 උගතොසහති උපසපන් මාගම්පැවිජ්ජ ලවා එක්වටෙක්හිදු  
 පරිභොගකළ රුදු පොරණසිවුරු දෙවා නම් රදන් කරවා  
 නම් කොළවානම් නිසැකිපවිති වෙදෙවනුආදී දෙක් කැර  
 වුව නිසැන්ගෙක් හා දුකුලා වෙදෙවනුආදී තුනක් කැරවුව  
 නිසැන්ගෙක් හා දෙදුකුලෙක් වෙදෙවනුආදී “ඉදමෙහනෙත පුරුණ  
 විවරං අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා ඛොවාපිතං නිස්සංගිතං ඉමාහං  
 ආයසමනො නිස්සජාමි”-යි නිසජා අවැත් දෙසන්ගේ යටකි  
 සලකුණු ඇති නොනැ මාගම්පැවිජ්ජ අතින් යටත්පිරිසෙයින්  
 ඉවත්පොහොනා සිවුරක් අරභපකක්මානා නොදී ගනිනම්  
 නිසැකි වෙදෙවනුපසපනක්නු අත්හි දී එවුවා එවු ඇ බැර පිවා  
 පසුල්සඤ්ඤයෙන් එවු කිසිවතක් දී එවු දෙමි යන ආහොග  
 ඇතියාවා එවු විශ්වසින් නවිකැලිකොටින් එවු ගනිනම් ඇවැත්  
 නැති “ඉදමෙහනෙත විවරං අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා හන්  
 නො පටිග්ගහිතං අඤ්ඤානු පාරිවට්ටකා නිස්සංගිතං ඉමාහං  
 ආයසමනො නිස්සජාමි”-යි නිසජා අවැත් දෙසන්ගේ සපස්  
 සහබැමියන් තබා නොනැ නොපැවැරු ගිහිමිනිසක්නු අසුන්  
 සිවිටි නටසිවිටි නොවැ අරවාගනිනම් නිසැකි වෙදෙවනුසිවිටි  
 වැ හෝ නටසිවිටි වැ හෝ හදනාපොරෝනාමාත්‍රයක් අරවාගන  
 ඇවැත් නැති “නිසජනසද “ඉදමෙහනෙත විවරං අඤ්ඤානිකං  
 ගහපතිකා අඤ්ඤානු සමයා විඤ්ඤපිතං නිස්සංගිතං ඉමාහං  
 ආයසමනො නිස්සජාමි”-යි නිසජා අවැත් දෙසන්ගේ අති  
 කක්නු තකා විතවත් එවු තමානැපැවැරුවත් එවු මුහුනැපැවැ  
 රුවත් එවු විතවත් ඇවැත් නැති

රත්තීදීමුසුකහවණුහි එක්තරුවතක් <sup>1</sup>කිහිවක්නු තමහව  
 තකා “දෙහුලචන්තා තෙමෙ ගති එවු තමහව තකා අතිකකු  
 ලවා ගන්වා එවු හමියමේ එවු පරිවිලියෙහි එවු තුඩුවක් මෙ  
 තොපට දෙමි යි කියනලද්ද නො වරි නොකියා සිතින් ඉවසා  
 එවු ගත නිසැකි වෙදෙවනැවි වැ ද මෙ නො වරි යි කියා නම්  
 වරද නැති “නොගතැවි වැ මෙ නො වරි නො කියා නම්  
 වරද නැති “රත්තීදීමුසුකහවණුහි යමක් යමක් ගත වත්ගණ  
 තින් නිසැකි වෙදෙවනිසදනසද-“අහමහනෙත රුපියං පටිග්ග



හෙයිං ඉදං මෙ නිසංගහියං ඉමාහං සංඝස්ස නිසංජාමි”-යි මෙසේ සහමාදමෙ නිසජා පාවිජ්ඣෙනාකුන්කෙරෙ ඇවැත් දෙසන්නේ.

මුතු මැණික් වෙරළ මිණි රත්තපුකම්කල සක් සල පබළු රත්මිණි විරිවත්මිණි හැල් ආදී හැමබඳුදු දස් දැසි ගෙරි සරක්ආදී මෙ දුකුලාවත් තමහට ගනී නම් දුකුලා වෙ. මෙ දුකුලාවතුදු කැලකි රත්ආදිනිසැඟිවතුදු අනික් පුහුල් සහ ගණ මහසැ නවාමටද තකා ගනීනම් දුකුලා වෙ. නිසැඟිවත් දුකුලා වත් මහසැයට නවාමට දෙමි-යි කීව. පිළිබෙව් නොකොට ඇරැමිආදිනට මොහු මෙසේ කියති කියත් වටි. රත්රිදී ආදී වත් මොහු ගත්හසි කුකුස් කරන අරමිආදිනැන පියාගියා හිමි යනට දෙමි ගෙනැ තබත් වටි. උමතුආදීනටත් වරද නැති.

නිසැඟිවතින් උපන් රැක්සේවලල්ලෙහිජු<sup>1</sup> පිළිගත් පාවිජ් කීදී නම් දුකුලා වෙ.

රත් රිදී මසු කහවණු යන මෙ නිසැඟිවතින් නිසැඟිවත්ඵවු දුකුලාවතින් දුකුලාවත් ඵවු කැපවත් ඵවු බැවහර කල නිසැඟි වෙ. මෙහි කැපවත්නම් සාල් උදු මුහු සිහිවැල් කපුආදිහි. දුකුලාවතින් කැපවතින් නිසැඟිවත් බැවහර කල නිසැඟි වෙ. දුකුලාවතින් දුකුලාවත් ඵවු කැපවත් ඵවු බැවහර කල දුකුලා වෙ. කැපවතින් දුකුලාවත් බැවහර කල දුකුලා වෙ. කැපව තින් කැපවත් දුකුලාවත් බැවහර කල දුකුලා වෙ. බැවහර මත් තෙහි සිබයෙහි කියනුලැබෙ. මෙකි සිබයෙහි කියේ පස්නිසැත් ගෙක්කා තුන් දුකුලාවෙක් වෙ. “අහමහනොන නානපපකාරකං රුපියසංචොඨාරං සමාපජ්ජං ඉදමෙම හනොන නිසංගහියං ඉමාහං සංඝස්ස නිසංජාමි”-යි සහමාදු මෙ මෙසේ නිසජා පාවිජ් ඝෙනාකුන්කෙරෙ ඇවැත්දෙසන්නේ. මෙසිබයෙහි සෙසු විනිස අනතුරු සිබයෙහි කිසෙසින් දන්නෙ.

පස්සකබාමියන් හා මිසැ දෙමාපියන්ගෙ කැපවනතුදු තමා ගෙ කැපවතින් මෙ ගෙනැ මෙ දෙවසි වැවහර කොටැ ගනීනම් නිසැඟි වෙ. මෙ ගෙනැ මෙ බිදු මෙ කා මෙ දෙ මෙ කර මෙ ගෙනෙ යි කියා ඵවු මෙගන්වනුආදී කෙරෙ නම් නිසැඟි වෙ. මෙ අපව ගෙනැ දෙසි අතිකක්නු ලවා වැවහර කරවා ඵවු අපගෙ වත් ඇති ඇපි තෙලෙ කැමැත්තමිහසි කිසද මෙරමා නුදුන් වනක් ගනී ඵවු තෙමෙ මිලනොකොට මෙරමා කල මිලයෙන් ගනී ඵවු මෙ කුමක් අග්ගි අග පුඵවුසි ඵවු ඇවැත් නැති. නිස



ජනසඳ—“අගමහතෙකු නානපසකාරකං කයවිකකයං සමාපජ්ජං. ඉදමෙව නිසංගහියං ඉමාහං ආයසමනො නිසංජාමි”-සි පැවිජ් කෙනෙක්කට නිසජා ඇවැත් දෙසන්තො. පස්සගධාමියන්තා කැපවතින් බැවහර කලාගටද උමතුආදීනටද ඇවැත් නැති. නොඉටු නොවිකැපු පමණින්යුත් පා ලෙදවස් එකැයි ගැණ දසදවසක් ඉකුම්වා එකලොස්වන අරුණු නහා නම් නිසැති පවිති වෙ. නිසජනසඳ-“අයමෙව හතො පතො දසාහාතිකතො නිසංගහියො ඉමාහං ආයසමනො නිසංජාමි”-සි පැවිජ් කෙනෙක්කට නිසජා ඇවැත් දෙසන්තො.

මෙහි පමණින්යුත්පානම්:- මොනවට සුදු කොට පැහැසි නොකඩ පරණහැල්සාල් මගධනැලියෙන් දෙනැලියක් ගෙන නොඋයා ලා නොවිලිකුන් නොකැවිටු නියතාපක් කොදකැකුළු සුදුසුටු සවක්බතුද-මෙබත් සතරකොටසින් කොටසක් පමණ අතින් ගෙනැගැහැනි මුහුණු අවසන්පිඬු දක්වා පිඬව සැහෙන මස්මසාදි බරජනුද පයක එවැ හිරටක්හෝ හුයක්හෝ ගෙන මුවවිටින් ගහනසඳ හිරට නොපහරිනම් මෙ උකටහිඋකටපා නම්. පහරිනම් උකටප නම්. හිරටින් ඉතිරිවැ තුඩුයේ නම් උකටෙහි ඔවුපා නම්. මෙකිනාක් බත් සුප වසඤ්ජන සමහරක් ගෙන පයක ලා හිරටක් හෝ හුයක් හෝ ගෙන මුවවිටින් ගහනසඳ හිරට නොපහරිනම් මෙ මැදුමෙහි උකටපා නම්. පහරිනම් මැදුම්පායි. ඉතිරිවැ තිබී යේ නම් මැදුමෙහි ඔවුපා නම්. මැදුම්පයට කිනාක් බත් සුප වසඤ්ජන සමහරක් ගෙන පයක ලා හිරටක් ගෙන මුවවිටින් ගහනසඳ හිරට නොපහරිනම් ඔවුයෙහි උකටපා නම්. පහරිනම් ඔවුපා නම්. ඉතිරි වැ තිබීයේ නම් ඔවුයෙහි ඔවුපා නම්. මෙ නවපය උකටහිඋකට පාහා ඔවුයෙහි ඔවුපාහා මෙදෙපය තබා සෙසු සත්පය පමණින් යුත් ඉටන්පොතොනා පායි. මෙහි මගධනැලී නම් මැදුම්පිරිම් නියක්නු අතින් අටපතක් ගන්නා නැලියයි.

සිව්නහා පක් පයක් ලදින් නමාකෙරෙ ඇති පොරණපා පසුදුරු දසදවසක් නොඉකුම්වා ඉටන්තෙයි. දෙපා ඉටන් නො වවි. පය “හේ කරුමිහයි” පියන් නො වවි. පය මුවවිටින් යව දෙ අගුලෙන් ඔබ්බේ එක්තණ්ඔලක් කික්මෙන සිදුරෙකිනිදු යව සිටුරැ සිබයෙහි කියූ අතිකක්කට දීමෙන් යනආදී 4 අටකරුණේ නිජු පය ඉටන් බිඳෙ. බිදුලුආදීනෙන් පය සිල් හැසවා නැවැත ඉටාගන්නො. ඉටනවිසපනවිසි සිටුරැ සිබයෙහි කිසෙසින් මැ දන්නේ.

1 මොනොවට, 2 හෙතු, 3 පිසින්, 4 අටකරුනිජු.

උනුපස්බාන් ඉටන් පොහොනා පා ඇතියා වැ නොනැ  
 නොපැවැරැ හිඟිමිනිසුන් අයත් පයක් විතවා ගත නිසැති පවිති  
 වෙ...මෙහි උනුපස්බාන් පා නම්: මුවවිටින් යට වටුඅගුලෙන් දස  
 ගුලෙන් උනු වැ බුන් පාහි...නන්තන් තෙත බුන් දෙදෙඅගුලෙ  
 එකි එකි බාන් බැවින් ගැණැ ගත්තෙ...පස්බාන් එවු අභිරුපස්  
 බාන් එවු ඇතිවු පා බදුලුආදිතෙත්තරකලද දුපපරිභොග කරත්  
 එවු අතෙක්පයක් විතවාගනුත් එවු වටි...යපා වුව බොහො ගෙහි  
 හෙළවද සන්නිධි නොසිටිනම් අතික්පයක් විතවා ගනුත් නො  
 වටි...සන්නිධි නොසිටිනාක් නොකටගැනිවුව අතික්පයක් විත  
 වා ගනුත් වටි...උනුපස්බාන් පා ඇතියා වැ එවු අමිස්තොසිටිතා  
 පා ඇතියා වැ එවු විතවාගත් පා සහමැදුමැ නිසැජියුත්තේ...  
 නිසජන පැවිජ්ජන් මිසැ යටත්පිරිසෙයින් <sup>1</sup>සතරපැවිජ්ජෙන  
 කුත් තමන් තමන් පරිභොග කරන පා ගෙනැ මළවට තැහි  
 අත්පස් නො පියා හිඳිනෙ...පා විතවාගත් පැවිජ්ජන් විසින්—  
 “අයමෙම හතෙත පතෙතා උතුනපවබකිනෙන පතෙතන වෙතා  
 පිතො නිසසගහියො ඉමාහං සංඝස්ස නිසසජාමි” — සි — නිසැජියැ  
 යුත්තේසි...ඉක්බිති ජන්ද දෙස මොහ භයාගති “නොවු ගැන්වු  
 නොගැන්වුවා ජන්තා පැවිජ්ජෙනකුත් — “සුණාතු මෙ හතෙත  
 සංඝො යදි සංඝස්ස පතනකලං සංඝො ඉත්තනාමං භික්ඛුං  
 පතනගාභාපකං සමමනෙතය්ස් එසා ඤාතියි...සුණාතු මෙ හතෙත  
 සංඝො ඉත්තනාමං භික්ඛුං පතනගාභාපකං සමමනනාති යස්සා  
 යසමතො බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පතනගාභාපකස්ස  
 සමමති සො තුණ්හස්ස යස්ස තකබමති සො භාසෙය්ස්...සමමතො  
 සංඝෙන ඉත්තනාමො භික්ඛු පතනගාභාපතො බමති සංඝස්ස  
 තසමා තුණ්හි එවමෙනං ධාරයාමි — සි සමජනෙ...මෙහි, —  
 “ඉත්තනාමං” යනාදි තැන්හි එ එ පැවිජ්ජන් නම් කියා  
 යොජන්තෙ...

මෙසේ සැමැජ්ජැවිජ්ජන් සහමැදු නිසජ්ජ පය ගෙනැ  
 හංතෙරපැවිජ්ජනව පයැ ඇති ගුණ කියා ගත්වන්තේ...ගත  
 ඔවුන්ගෙ පය ගෙනැ නොගත එ මැ පය ගෙනැ ඉක්බිති පැවිජ්  
 ජනව පයැ ඇති ගුණ කියා ගත්වන්තෙ...මෙසෙයින් හැම  
 දෙනා ගත්වා කෙලවර ලදපා ගෙනැ මෙ පා බිඳෙනතාක්  
 තොප පරිභොග කවුහුයැහි නිසජ්ජ පැවිජ්ජනව දියැයුත්තේ...  
 මළවටතැහි බික්සහ තපුරු පා දි මනා පා ගතැවි වැ තපුරු පා  
 ගෙනැ යෙත් තමුදු ඔහුකෙරෙහි අනුකපියෙත් නොගනිතමුජ්  
 දුකුලා වෙ...අපිසින් නොගත වරද නැති...



පානිසප්ප පාවිජ්ඣ සහ පානිසප්ප සහිත් ලද පා දුපාරිභෝග කෙරෙ එවු නසන්නට නිසිතන්හි තබා එවු අන්නට දේ එවු දුකුලා වෙ...අන්න අනික් පයක් දී එපය ගනිත් නම් වරද නැති.

වැලැදියැයුතු ගිනෙල් මී වෙඹුරු තෙල් සකුරු පිළිගන්වා ගෙන සන්දවසක් ඉකුම්වා නම් නිසැගි පවිති වෙ...මෙහි වැලැදියැයුත්තේ නම් ගිනෙල්ආදී <sup>1</sup>උග්නු පිළිග්නු නොවූයේයි. පිළිගතයුතුවනක් නොපිළිගන්බව දැන දැන නඟාගත මෙ උග්නු නම්...බිවැ බහා තබයිප්ප නොබහාතබයිප්ප නැවතැ එ පිළිගන්වාගනි නම් මෙ පිළිග්නු නම්...මෙකිසෙයින් <sup>1</sup>උග්නු පිළිග්නු වූ ගිනෙල්ආදී පිළිගන්වාගත් සන්දවසක් ඉකුම්වුව නිසැගි නො වෙ—වලඳන් නොවරි...සිරුරැගහනආදී බැහැර පරිභෝග වරි...මස්නොවැරැ සතුන්ගෙ වෙඹුරුද ගිනෙලුද නිසැගිවත් වෙ...සෙසු වෙඹුරුද ගිනෙලුද දුකුලාවත් වෙ...තලතෙල් මීතෙල් එරැඹුතෙල් සිද්දතුතෙල් වසාතෙල් නිසැගි වත් වෙ...සෙසුතෙල් දුකුලාවත් වෙ...කණ්ණිමැස්සහ දඹුළුල් බැමැස්සහ මහබමරමැස්සහ මිහිමැස්සහ යන මෙනෙක්දෙනා විසින් ඔත් මී නිසැගිවත් වෙ...සෙසු මී දුකුලාවත් වෙ...පක් නොපක් උක්රස නිසැගිවත් වෙ...සිහිල්දියෙ මිජ ලා තබා නොමැඩැ “පරහාගත් මිජ දුකුලාවත් වෙ...ගිනෙල්ආදිවූ සතැවු කැලිවත් පිළිගන්වූදවස් එකැයි ගැණැ සන්දවසක් ඉකුම්වා අවචනඅරුණු නැගුව නිසැගි පවිති වෙ...නිසජනසද—“ඉදමෙම ගනෙන හෙසජං සතතාහාතිකකතතං නිසසගතියං ඉමාහං ආයසමනො නිසසජම”—හි පාවිජ්ඣකෙනෙක්නට නිසජ ඇවැත් දෙසන්නෙ...නිසජ ලද බෙහෙද් සනි ඇතුළු බැහැර සිරුරැ පරිභෝගයට නොවරි...වැටුප්පහන්ආදියට එවු අනුපසපනක් හට දෙනු එවු වරි...සනිඅහතුරෙහි සුබසිතින් උපසපන් පාවිජ්ඣ කෙනෙක්නට නිසජ්ව පිළිගන් සන්දවස් ඉකුතයි නිසැගිප්ප ඇවැතුදු නො වෙ...දෙදෙනගට ද වලඳන් නො වරි...සෙසු හැම පරිභෝගයට වරි...සනිඅහතුරෙහි අනුපසපනක්හට ශුබසිතින් පියා ලද්දේ නැවතැ සතියකට වරි.

කිරි දිහි උක්දඹු තල එවු පෙරවරැ පාවිජ්ජො පිළිගන්වා ගෙනැ වෙඹුරැ ගිනෙල් සකුරු තෙල් කොලෝ නම් පස්වරැ පවා වලඳන් නො වරි...එදවස් පෙරවරැ නිරුමිසමෙ වරි...නො මුහු ගිනියැ නොපිසැ කොලො නම් එදවස් පෙරවරැ සාමිසවැයි ද වරි...කිරි එවු උක්දඹු ආදිඑවු යවිකැලිවත් පස්වරැ පිළිගන්වා

1 උග්නු පිළිග්නු.

2 පරහන්.

3 සනිඅහතුරෙහි.



ගෙනා කළ වෙඹුරු සකුරුආදී නොවර්ෂානුපසපනක්නු හිමුරු ආදී යච්චිකාලී මුසු කොට පෙළු උක්රස නිරුමස වා සන්දව සක් වර්ෂානුමිරිස්ආදී යච්චිකාලී මුසු කොට මැහි දඹපානු ආදී පස්වරු වර්ෂානුපසපනක්නු කිරිආදියට යච්චිකාලී වත් ලා තෙල් පක්නු නම් එහි නහා නො වර්—තෙල් වර්ෂා බෙහෙද් අභියෝගි වළස්තෙල් හුරුතෙල්ආදී කැමැතිතෙලක් එවු බොත් වර්ෂායප කිරි දිහි වෙඹුරු ගිතෙල් නම නැති පිළිගත් වෙඹුරුහි සිසුම් දිගුපිකාදු තක්බිදුදු සිහලද ගිතෙල් මිතෙල් වෙඹුරුහි සහල්නුඑආදී වී නම් අබ්බොගාරිකාසි—ගිනියා නො තබා එහැරු පෙරවරුපස් වළඳත් වර්ෂාබියල් සිද්ධතුආදී යච් ජිචිකාලීවත් තෙල් තබා පිළිගන්වා තබා සන්දවසක් ඉකුමවා නම් නිසැහි නො වෙ—දුකුලා වෙළුගිතෙල්ආදී වත් නො මුසු කොට වෙන වෙන තබා සන්දවසක් ඉකුම් වුව වත්ගණනින් නිසැහි වෙළුඑක්බජනෙක්හි මුසු කොට තබා සන්දවසක් ඉකුම්වුව එක්නිසග්ගෙක් වෙළුසනච්චිකාලී යච්චිකාලී වත් පස්වරු ඇති පසයෙහි පස්විකා වළඳත් වර්—පසඇත නොපස් විකා වැලැදුව එවු පස්නැති වා පස්විකා වැලැදුව එවු නො වර්ෂාදුනියදවස් පවා පෙරවරු පස්වරු නිරුමස කොට වළඳත් මෙ මෙ කියෙළුපෙරවරු පිළිගත් සතරකැල්ලන් එදු පෙරවරු මුසු කොට නො මුසු කොට වළඳත් පස නැත ද වර්ෂාපනු පස්වරු පැන්පවස්මාත්‍රා ඇත වර්ෂාසකුරුපැන් කකාලුදු නොකකාලුත් පස් නැතද වර්ෂාබාගාර සිරුරුපරිභොග නිසා පිළිගන්වාගත් සතැවුකාලී සන්දවසක් ඉකුම්වුව වරද නැති— වැලැදියැවි වා වළඳත් වර්—පටනා නොපිළිගත පිළිගන්වාගෙනා වළඳත්තෙ—වැලැදුසන්දවස් නොඉකුම්වා පුන පියන්තෙළු

උපසපත්පැවිජ්ජක්ඛට සිවුරු දී එක්තරුකරුණෙකින් නොවිසියමනා වා මාගේ සිවුරු මමම ගන්මි යන සකසඤ්ඤ යෙන් විකපුත්පොභොනා සිවුරු වුව ගත වත්ගණනින් නිසැහි පවිති වෙළුඅතිකක්ඛට හැරුගනැති ඇණැවුසද දුකුලා වෙළු යම්තාක් ගනැති ඇණැවිද ඔහු ගත්සද් එවත්ගණනින් නිසැහි පවිති වෙළු

උපසපත්පැවිජ්ජගෙ කිසිවුරු තබා සෙසුපිරිකරක් එවු අනුපසපනක්නුගෙ සිවුරක් එවු සෙසුපිරිකරක් එවු සකසඤ්ඤ යෙන් ගතී එවු ගන්වා එවු වත්ගණනින් දුකුලා වෙළුනිසජන සද—“ඉදමෙම ගතොන විවරං හිකුසුස සාමං දතා අවජ්ජනං නිසුගගියං ඉමං අයසමනො නිසුජුමි”—හි පැවිජ්ජකෙනෙක්

තව නිසන් ඇවැත් දෙසන්තො...විස්වසින් ගනී එවු තොදුනැ වැ ඔහු අරවා ගනී එවු මෙරමා දුනැ වැ තොදුනැ වැ <sup>1</sup>දුන්නෙන් ගනී එවු මෙරද නැති.

තොනැ තොපැවැරු ගිහිමිනිසක්හු අයත් හු විනවා ගෙනැ තොනැ තොපැවැරු පෙහෙරකු ලවා සිවුරු වියවනසද පෙහෙ රුගේ හැමපියොවින් පැවිජ්ජනව දුකුලා වෙ...මි සිවුරුලදකල නිසැගිපවිති වෙ...නිසජ්ජනසද—“ඉදමෙම හන්නා විවරං සාමං සුභං විසුඤ්ජෙත්වා තත්තවායෙහි වායාපිතං නිසංගහියං ඉමාහං ආයසමනො නිසංජමි”හි පැවිජ්ජෙතෙක්කව නිසන් ඇවැත් දෙසන්තො.

‘සහගව දෙමහ’හි පිරිණැමු ලාභයත් සහගව පිරිණැමුවව දුනැ දුනැ ‘අපව දෙව’හි තමගව පිරිණමාගත නිසැගිපවිති වෙ...නිසජ්ජනසද—“ඉදමෙම හන්නා ජනං සංඝිකං ලාභං පරිණ තං අත්තතො පරිණාමිතං නිසංගහියං ඉමාහං ආයසමනො නිසංජමි”හි පැවිජ් ඥෙතෙක්කව නිසන් ඇවැත් දෙසන් තො...තොදුනැ පිරිණැමුව ඇවැත් නැති.

### භුද්ධස්නිසැගි විනිස නිමි.

වසැකිකවැරි වැ මුසවා කිව මෙරමා දත පවිති වෙ...මෙහි වසැකිකවැරිබව නම් නැත්තා ඇති කරන ඇත්තා නැති කරනබැවි...කියනපෙරටුද <sup>2</sup> කියනසකසිදු කිසක්ජු මුසවා කියන සිතින් කිව මුසවා වෙ...උතුරු මිනිස්බව කියැවිවැ මුසව කිව පරිජ්වෙ...සස්තෙන් ගැලැවියැවිසිතින් මුල් නැති පරිජ්වත් කියා මුසවා කිව සහවෙසෙස් වෙ...තැති සහවෙසෙස්වත් කියා මුසවා කිව පවිති වෙ...තැවියැවි වැ සත් ඇවැත්කදින් මුසවා කියා ගැමුව පවිති වෙ...සස්තෙන් ගැලැවියැවි සිතින් නැති ආචාර විපතති කියා මුසවා කිව දුකුලා වෙ...තමාකෙරෙ නැති උතුරු ඡේස්බව පරියායෙන් කියැවිවැ “තාගේ සෙසස්තේ වසන පැවිජ්ජන පඤ්ඤාතින් දුතිය ඔබ්බ ලදහ” යනාදි විසින් මුසවා කිව මෙරමා දත ටුටුසි වෙ...තනාදත දුකුලා වෙ...කෙල නාරිසින් තමපොත්තාදී අවත්තා මුසවා කිව දුබැසි වෙ...මෙස සින් මුසවා කියනසස්තෙන් <sup>3</sup> පිළිදෙස්ත් තමා සෙසු සඳැවැත්කද වෙ...මුසවා කියැවිසිත්තැවිය වැ ලාගෙලා අතිකත් කියා එවු කියැවි තමා අතිකත් කියා එවු ඇවැත් නැති...උමතු ආදීතව ද ඇවැත්තැති.

1 දුන්නෙන් මි. 2 කියනසදැසිජු කියදු. 3 කියැගි පිළිදෙස්ති.



උපසංහතියෙහි උපසංහතියෙහි පිටිපිටි කම් ගොත  
 කම්<sup>1</sup> ලප ආබාධ ලිඟ නොලෙස්<sup>2</sup> ආපනති<sup>3</sup> ඇතෙස්ලි යන  
 මේ දසවන් අතුරෙන් එක්තරා වෙනකින් ගවනරිසින් ඉදුරු හවා  
 නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි පවිති ඇවැත් වෙණුමෙහි මෙවැනි  
 ද ඇත්නු ඇති යනාදි විසින් පරිශායෙන් හවා නම් තෙපුලෙහි  
 තෙපුලෙහි දුකුලා ඇවැත් වෙණු අනුපසංහතියක්නු ඉදුරු පරිශ,  
 යෙහුන් හවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි දුකුලා ඇවැත් වෙණු උප  
 සංහතියක්නු එවු අනුපසංහතියක්නු එවු තෙපුලෙහි වින් ඉදුරු එවු  
 පරිශායෙන් එවු දැනම් ආදී තෙත් බෙණින් නම් තෙපුලෙහි තෙපු  
 ලෙහි දුබැසි වෙණු සොරෙහි ගැටවා ගෙහි යනාදීන් පෙල නොආ  
 හැවිලින් එක්තරාක්නු හැවිලි වැ ඉදුරු නොඉදුරු හවා නම්  
 තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි දුකුලා වෙණු හැවිලි වැ කිව දුබැසි  
 වෙණු

මෙහි දැනම් ආදී මෙසේ සින් දන්නො:—හැවිලිහි, කැත  
 ගෙහි යනාදී හින උකට දැසි වැ ගුල, බුදුල, යනාදී හින උකට  
 නම් කොටිය ගෙත්, ගොසුම් ගෙත්, ආදී හින උකට ගොති  
 කොට රැකි කම් වෙණු පුකම් යනාදී හින උකට නම් කලා ර  
 සිල්ප ගණන් සිල්ප ආදී හින උකට සිල්ප සිංහල රෙහ  
 හින ආබාධ සි; මධුමෙහ උකට ආබාධ සිංහල ආදී ගුල්ලෙහි සම  
 සිරුරැ ඇත්තෙහි යනාදී හින උකට ලිහිණු දෙස් මොහ  
 ආදී හැම කෙලෙස් හින සිංහල රිහි ආදී හැම ඇවැත් හින සිංහ  
 සොතා පතියමා පතිය ආදී හැම උකට සිටියෙහි, එළයෙහි,  
 ගොත්හි, ගවුබුගෙහි, තිරිසන් කියෙහි, තෙරිසන්හි, තට 'පුගති  
 නැති, තට 'දුගති ඇති, මෙවුන් බම් පිළිබැදි කොට හවා එවු  
 මාගම් පිරිමි කිමින් පිළිබැදි කොට හවා එවු මේ හින ඇතෙස්ලි  
 නම් පවිතරෙහි, විශන්හි යනාදී උකට ඇතෙස්ලි නම් අන්  
 බම අනුසස්ලි පෙරදැරි කොට කියන්තා හට දු උමතු ආදී තට දු  
 ඇවැත් නැති

දැ ආදී අතෙස්ලි වතින් ගවන පිටිපිටි තෙත්තාගුන්<sup>4</sup> තෙරෙන්  
 අසා අතික් පිටිපිටි ක්නු මනු තෙරෙහි බිදැටි වැ එවු කල්බවක්  
 කැමැති වැ එවු පිසුණු නිතා නම් පවිති වෙණු අනුපසංහතියක් ගව  
 කියා නම් දුකුලා වෙණු අනුපසංහතියක්නු තෙරෙන් අසා උපසං  
 හතියක් ගව එවු අනුපසංහතියක් ගව එවු කියා නම් දුකුලා වෙණු පාප  
 ගරහි වැ කියා නම් වරද නැති

1 සිර. 2 ඇවැත්. 3 අතෙලෙස්ලි, අතෙස්ලි, අතෙස්.  
 4 "වෙහෙකියා මෙහි නිව වෙණු කෙසේ සිටිව ආදී හින සකස් කළම."—  
 5 සුභි. 6 දුගි. 7 අතින්. [සිංහල භාෂාව]



අනුපසපනක්ඛට පදසොධම් කියානම් පටිති වෙ...මෙහි පදසොධම් නම් අනුපසපනක්ඛු තමාතෙරෙහි පෙදබම් කියවා ගන්නාසද මිත්‍ර හා සමග එක්පදයක් මුළුලෙන් එවු එ එ පෙ දෙහි පටන් අකුරක් එවු අවසන් අකුරක් එවු එක්වැ කියානම් පෙදෙහි පෙදෙහි එවු අකුරෙහි අකුරෙහි එවු පටිති ඇවැත් වෙ... අනුපසපනක්ඛු තෙරෙහි තමා කියවාගත්තාසද එවු මිත්‍ර හා තමා එක් වැ පිරිවතාසද එවු එක් වැ ගදරතාසද එවු මිත්‍ර හෝ තමා හෝ පිළිවිස්තාසද එවු මොහොසුයෙන් මහට පුත්‍රණු පෙළක් එවු එක් වැ කියා නම් වරද නැති...  
 යටත්පිරසෙසින් හෝ මුත්තපිරෙවියන් ඇතුළු කොට අනුප සපනක්ඛු හා සහසෙය්‍යපොහොනා ගෙහි ගෙවැ තුන්අරුණක් ඉකුම්වා සතරවතදවස් ගිරු 3 හව්වට ගියසද 4 පවා රු එක් වැ බැසැ හොව් නම් පටිති වෙ...මෙහි සහසෙය්‍ය පොහොනාගේ නම් නොඑක්බිමුඇති නොඑක්බිමුඇති සෙනසුන් එවු බුබුදු ගබුදු තැති සෙනසුන් එවු එක්දෙරකින් තිත්මෙන සෙනස්ති... සබ්බව්ඡනා සබ්බපරිව්ඡනායෙහි පටිති වෙ...සබ්බව්ඡනා-ගෙ භුග්‍යපරිව්ඡනායෙහිද සබ්බව්ඡනා-උපක්ඛිපරිව්ඡනායෙහිද, සබ්බපරිව්ඡනා-ගෙභුග්‍යව්ඡනායෙහිද, සබ්බපරිව්ඡනා-උපක්ඛි ව්ඡනායෙහිද, ගෙභුග්‍යව්ඡනා-ගෙභුග්‍යපරිව්ඡනායෙහිද, ගෙ භුග්‍යව්ඡනා-උපක්ඛිපරිව්ඡනායෙහිද පටිති වෙ...මෙ සත්පටිත්ත වෙක් වෙ...

සබ්බව්ඡනා-වුලහපරිව්ඡනායෙහි දුකුලා වෙ...ගෙභුග්‍ය ව්ඡනා-වුලහපරිව්ඡනායෙහිද, සබ්බපරිව්ඡනා-වුලහව්ඡනා යෙහිද, ගෙභුග්‍යපරිව්ඡනා-වුලහව්ඡනායෙහිද, උපක්ඛිව්ඡනා-උපක්ඛිපරිව්ඡනායෙහිද දුකුලා වෙ... මෙ පස්දකුලෙන් වෙ... අනුපසපනු හෝ තමා හෝ නැගිහෝනා පියෝ ගැණැ ගැණැ ඇවැත් දත්තෝ...මොහොඅනුපසපනුන් හා හොත අනුපසප නුන් ගණන් ඇවැත් දත්තෝ...දෙදවසක් එක් වැ ගෙවැ අනු පසපනු හෝ තමා හෝ දෙරතා හෝ අරුණුනැගෙන සද හිදැ අරුණු කැගුව ඇවැත් නැති...  
 මෙහි සබ්බව්ඡනා නම් හැම සෙවුයේසි...සබ්බපරිව්ඡනා නම් හැමඅවට නොබවර ඇත්තේසි...ගෙභුග්‍යව්ඡනා නම් මදක් තබා හැම සෙවුයේසි...උපක්ඛිව්ඡනා නම් සමසරක් සෙවුයේසි... වුලහව්ඡනා නම් කුඩාතනක් සෙවුයේසි...ගෙභුග්‍ය පරිව්ඡනා නම් මදතෙතක් තබා හැම නොබවර දුයේසි...උපක්ඛිපරිව්ඡනා නම් සමහරක් තැනැ කොබවර දුයේසි...වුලහපරිව්ඡනා නම් කුඩාතෙතන කොබවර දුයේසි... මිනිස්මාගමන හා කිල කුණු ඇති සෙතත්තනැ ගිරු හව්වට ගියසද 4 පවා රු එක් වැ

හොඳි නම් හොඳ විගසම පවති වෙ...පඩුවා හා එවු මෙවුන්බමට වත් 'මුහුර් හෝ පරෙවියක හා එවු දිස්මනුවු යැ කිති පෙනියකනා එවු හොඳිනම් හොඳිවිගසම දුකුලා වෙ... මිනිස්මාගම හෝ තමා හෝ නැගී හෝනා පියයෝ ගැණැ ගැණැ පවති වෙ...මාගමුන් බොහොවු මාගමුන් ගණනින් පවති වෙ... සෙසු 'මුහුර්ආදී මාගමුන් හෝ තමා හෝ නැගී හෝනා පියයා ගැණැ ගැණැ දුකුලා වෙ...මවුන් බොහොවු මවුන් ගණනින් දුකුලාවෙ...රහස් නොකැමැති වැ හැම මාගමුන් එවු තමා එවු හුන සිවිය ඇවැත් නැති...

තුළුතෙපුල් දන්තා විඤ්ඤාපිරිමිනියක්හු නැති වැ මිනිස් මාගමකට සපෙදෙත් වඩා පෙලබිම් එවු අවුවාබිම් එවු කියා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි පවති වෙ...මාගමුන් බොහො වුව මාගමිගණනින් පවති වෙ...මෙහි සපෙදෙත් නම් සියුපෙදිගසින් යෙලගයෙක් වෙ...පඩුවනට යක් පේ මාගමිකට මිනිස්වෙස්ගත් තිරිසන්මාගමිකට දු කියානම් දුකුලා වෙ...සපෙදෙත් උතු කොට කියත් විඤ්ඤාපිරිමිනියක්හු ඇත වඩා කියත් ඇ හෝ තමා හෝ නැගී සිටි නැවැතැ හිඳැ සපෙදෙත් කියත් 'දික්සනියා කුමක් කිත්' යනාදිවිසින් "පුසකලු ගැමබණ කිවද ඇවැත්නැති..."

පරිජිනාඅවත් උපසපත්පැවිජ්ජක්හු බොහො සහවෙ සෙස් 'ඇවැදුම් මත්තෙ මතට සැවුරු තිසා මෙ පැවිජ්ජන්තෙ මෙතෙක් ඇවැත් මෙතෙක් කුලෙහි කියැසුන්තෙයැයි බික්සනහු කනිනාතෙරත්...මාස් කැප කනිනායැයි ගත්' සමමුති නැතියා වැ 'මෙපැවිජ්ජජා අසුටි මුදු සහවෙසෙස් අවත්ග' යනාදි විසින් වත හා සමග ඇවැත් අපසපත්තක්හට කිහු නම් පවති ඇවැත් වෙ...සසු සඇවැත්කද එවු අනුපසපත්තක්හුගෙ පණිවා විකුම්ආදි පස්තුළුපරද එවු සෙසු නොතුළුපරද එවු කියා නම් දුකුලා වෙ...වත්මාත්‍රාවක් ඇවැත්මාත්‍රාවක් කියා එවු මගණසම්මුති නොඉකුම්වා කියා එවු ඇවැත් නැති...ගැමසිබ දෙහි උමතුආදීතටද ඇවැත් නැති...

පොලෝකණි නම් පහර පහර පවති ඇවැත් වෙ...කණවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි පවති වෙ...මෙහි පොලෝ නම් තුන්වැදුරැම් වෙ...හෙ කෙසෙහි යත්:-සුදුපස් සුදුමැටි පොලොව, මද වැලි හකුරු පහණ කලුසකලා කැබිලිති ඇති බොහොපස්ඇති මැටිඇති පොලොව, කැප කොට තුඩු මැටි රැස් පස් රැසියෙහි එකදවසක් වැසිවට හාරමක් 'ඉකුත් පොලොව යන

1 මුහුර්. 2 පුසනාකල, පුසනාකල. 3 අවදහෙ එසින් මත්තෙ. 4 ඉකුම්.



මෙතුන් ඇවැත්වන අයපපොළොවි...තුන්කොටසින් දෙකොටසක් වැලිඇදී විනම් එක්කොටසක් පස් විනම් එවු මැරි විනම් එවු මේ ඇවැත් නොවන කැපපොළොවි...කී අයපපොළෝ දැනිය කැපපොළෝ වෙ...මෙකණයි මෙමුල කණයි එවු මෙතෙත වලක් ශ්‍රීදක් පොකුණක් වැවක් කණයි එවු මෙතෙත හිරක් අද මෙතෙත ගිනිදලව මෙතෙත කණුවක් <sup>1</sup>කොළ මෙතෙත සසු යනාදිවිසින් නියම කොට නිසද දුකුදා වෙ...මුහු කණන ආදී කළසද පවිති වෙ...මෙතෙත කණයි නියම නොකොට වලක් ශ්‍රීදක් පොකුණක් වැවක් කණයි එවු කැප කරයි එවු වනයේ දතයි එවු කිව මැරි ගෙන, කැපකරයි එවු මේ වැඹව වලක් වනයේ දත, කැප කරයි යනාදී කිව වරද නැති... පොළෝ හා එක්බැදී නොවූ විශැමිමබ්ආදීත් නොබොල් ගන්වා ගතහැකි මවුත් කලකුරුවන් වරප් නැති...

මිපස් සිතිපස් වේපස්ආදී පසුප් ගලතුළ ආදිතන්ති ඇලියිය රජ ධුලිප් අලුත නැගු තුඹුසුප් ගබවුල්පසුප් කැප කොට අබ වසා තුබු මැරිප් අබවසා සිටි මැරිපවුරාප් එක්දවසකුදු වැසි වැසා සාරමස් නොඉකුහ කැපපොළෝ වෙ...ඉකුහ අයප පොළෝ වෙ...මෙ කී මිපස්ආදිය වැස්සෙන් තෙත්තැන් අයපපොළෝ වෙ—ඇතුළු නොතෙත්තැන් කැප පොළෝ වෙ...<sup>2</sup>සෙවිතිආදී අතික්තෙතෙකා වටදියෙන් යාවන් තෙමේ නම් කැපපොළෝ වෙ...අබවසා සිටි උළුපවුරෙහි මැරි කොටාගනුත් වටි...වැඹ කණුආදී සොලවා බිම් කොටා එවු දියවතුආදී දියබරින් කොටා එවු <sup>3</sup>වසම්තැන් සම කෙරෙමි සි මුසුන්ආදීන් ගසා එවු කටුතිරටු ආදී පෙළෙවිති මෙතෙතා එවු මා ඇවිදිතැන් පාමිසි <sup>4</sup>බිම්බිදිමින් පා ඔබා එවු කසන්නට <sup>5</sup>වෙරපස්ආදීතැන්ති සිරුරා ගසා එවු අත්දෙතා නිසා අයපපොළොව අත් ගසා එවු දරපිදුරාආදී මත් තෙති ගිනි තබා එවු නොවටි...පොළෝ කොවනු සිත් නැති වැ ගුබ්බිතින් වැඹකණුආදී උපුරා එවු පහණදවැ අතුලියආදී වවනු පලනු අදතාආදී කෙරෙ එවු දියවතු දියබරආදී පවත්වා එවු තෙත්අත් ඔබා රජ ගනී එවු අත් දතසද <sup>6</sup>නොඉසයෙන් බිම ගිනි පියා එවු දමින් නොයන <sup>7</sup>පහණකබල්ආදී මත්තේ ගිනි තබා එවු ඇවැත් නැති...අයපපොළො කැපපොළොවැසි කොවන්තාහට ඇවැත් නැති...

ගස් තුරා ලිය කලකුරුවානම් පවිති ඇවැත් වෙ...මෙහි ගස් තුරා ලිය දියවු තැටුවා වියන් දෙවදුරාම වෙ...තැම නිලි පියබු

1 කොළ. 2 සිමිති. 3 නොසම්තැන්. 4 බිබුනුමින්. 5 වෙරකුම, වෙරකස්. 6 නොඉසයෙන්, නොඉවැසියෙන්. 7 පහණකබල.



රුද්ධ පරණලා මාහැල්ල සම්ප්‍රියආදී පන්ආභි නැත්තා දියෙහි මැ  
තබා සිටුනා බිඳුනක් එවු දියෙන් තෝරා තහනුනක් එවු  
කෙරෙතම පවිති වෙණුදියෙන් නැගුවා නොමලා කලකුරුවා නම්  
දුකුලා වෙණුදියෙන් නොතහා අතින් පහ නොව තහා එවු දිය  
හා මුසු කොට දෙතොත්ආදීන් දියෙන් තහා දියෙහි මැලා එවු  
ආවැත් නැති වෙණුදියආදී කොට අනුත් කලකුරුවු පිහඹුරුආදී  
තෙමේ පුත කලකි වුවා නම් දුකුලාආවැත් වෙණුතලාවියෙහි  
දෙන ගස්තුරුලිය එවු කැපුසද වඩනා කේල් හුග ආඹලය ආදී  
බිම තුඩු කණු එවු කලකුරුවා නම් පවිති ආවැත් වෙණුකැපුසද  
නොවඩනා තල් තෙරලආදී බිම තුඩු දෙන කණු එවු කපාපිසද  
වඩනා හුග ඉන්සලආදී අතු එවු කලකුරුවා නම් දුකුලා  
වෙණුපුහුත් කේල් තල හුණුආදී නි ගත්සද කලකුරුවා නම්  
පවිති ආවැත් වෙණුමියමින් සිටි දෙන කේල් නල හුණු ආදී කල  
කුරුවා නම් දුකුලා ආවැත් වෙණුහිතුරු ඉන්සල හුගආදී හිඳුටු  
සද මුලුපු පතුපු දුන්නා කලකුරුවා නම් පවිති ආවැත් වෙණුමුල්  
එවු පත් එවු දෙකින්නක් දුන්නද කලකුරුවා නම් දුකුලා  
ආවැත් වෙණුපවුරුආදීතනි සෙවෙල් දෙකක් තුනක් පත්  
දුන්නද කලකුරුවා නම් පවිති ආවැත් වෙණුපත් නොදුන්නද  
කලකුරුවා නම් දුකුලා වෙණුමනා වැ විසැලිසද ගහාපියත්  
වර්ණතල නොතලාආදීය බැහැර සෙවෙල් එවු නොපිපි සතු එවු  
කලකුරුවා නම් දුකුලා වෙණුකලනොතලාආදීය ආතුලා  
සෙවෙල් එවු පිපිසතු එවු දුහැටුආදීය පුස් එවු කලකුරුවා නම්  
ආවැත් නැති ගස් තුරුලියෙහි සුඹුළු නොතොවා එහි ලහටු  
ආදී ගනී එවු දෙනතැන් තබා මලදඬුආදී බිඳ ගනී එවු දෙන  
ගසාදී මෙලේයහි බිඳී එවු කලකිරුවම් යන රිසිනැතිවැ කල  
කිරුවා එවු වරද නැති මෙහි කලකිරුවම් නම් සිටුනා බිඳුනා  
දවන නියළුබිම ආදී දෙන පත අකුරුවා හිරි අදී එහි නිය  
බිබා එවු මල් පත් විලිකුත් පතාදීන් රුක්ආදී සලා ගලවා නම්  
පවිති වෙණුපත්ආභි අතු කැප කරන අනුපසපතක්හට තමා  
දෙන් වර්ණ පත් තමා කත් නො වර්ණ අනෙකකුලවා ඔසවා  
ඔහු ලවා කැප කරවා වලදත් වර්ණ මල්පල්ලේ විනිස මෙ  
කැප විනිසයේ කිසසසින් දන්නෝ.

රුක් ලිය අල මුල් සිඳි බිඳි කැණැ ගෙනෙවයි මෙයේ අති  
යම කොට කියත් වර්ණ මෙ රුක් කප සිඳි බිඳි දව අල මුල්  
කණවයි මෙයේ කියම කොට කියත් නො වර්ණ මුළු නොව තුඩු  
කැපකටුසතු පතාපැකිපු කපා තුඩු නැගෙන අතුආදීද එක්  
දෙසෙකැ කැපැ කැඳවුව හැම කැප වෙණුදරමුසු උත්කලබි

1 පරබලා මහල්ලසල්ලි. 2 ඉන්සල. 3 නියළුබිම. 4 නොදෙන, නොතහා.

කැප කරවනසඳ කැප කරන අනුපසන්න නියමතාදී දකි  
 ධර්ම කැප කෙරෙ නම් වර්තමානයේ විට කැපකරත් නො  
 වර්තමානයේ ආදි පතෙකලා පත කැපකරත් නො වර්තමානයේ  
 ආදි මත්තෙහි නිලිගත් පතක් තබා පත විදු කැප කරත් වර්තමානයේ  
 බත්මුසුපක් කැප කැපවනසඳ බත්මුසු විදු කැප කරනුද වර්තමානයේ  
 උතු හා එක්වැදිවු විලිකුත්තිප්පැය ගිවුලආදී උත්තේ විදු  
 කැප කරවත් වර්තමානයේ උතු හා එක්වැදි නො වුව උතු අරවා කැප  
 කරවත් වර්තමානයේ පනුහමුආදිය පලමු කැප නොකළ හිමුරු ආදී  
 දිය ගරවා කැප කරවත් වර්තමානයේ බිදිම් යනාදී නො දුනා එවු  
 හිමි නො පලවා එවු සිදුනාබිදුනාදි කළ ඇවත් නැති

බිත්තහනු අයත් ඇඳ පුටු බිහි බඳවෙළු යන මෙහෙතරින් එකක් වසාවන සාරමස් දවස යම් රටෙක්හි "හිමවැසි වසිනම් හිමත් සාරමස යන මෙ අවමස අබවසැ එවූ කවුඩුකොක් ආදීන් පියවින් ලත්තා රාජපයා එවු අතුරු එවු අතුරුවා එවු සභවනු නොහොට අබවසැ තුඩු පිරිකරින් දෙලෙඩුපා එක්පියවරින් ඉකුත දුකුලා වෙසැදෙපියවරින් ඉකුත පවිති වෙසැමෙහි සහර පිරිකරතබා මෙසු පිරිකර යටත්පිරිසෙහිත් පත්වළල්ලකුදු කි අබවස ආදිය තබා දෙලෙඩුපාවක් ඉක්මෙනම් දුකුලා වෙසැ මෙහි බඳවෙළුනම් කුසනණ බඩුස්තණආදී මුළුකොටගෙනා පාපිය්හිසේ මැඳහුරේ වෙලා "සලාතුරුසේ දෙකෙලවර පුජපා බැන්දෙහි මෙහි දෙලෙඩු පා නම් බලමැදුම් පිරිමිනියක්නු ගමා බෙලෙන් තහාලු පහණක් හුණුතැනින් වැටෙමින් ගියතැන් නොගන්නා තමාගෙ පිරිකර එවු තමා හා විස්වස්ඇති පුතු ලාගෙ පිරිකර එවු අබවසැ තබා යේ නමුදු සභවනුආදී කොට යේ නමුදු විශාලත්තව තබා පස්සේ තහා තබමි යේ නමුදු එක්තරා අනතුරුගෙකින් පියාගේ නමුදු ඇවැත් තැනියා

සහසතු වේයන් කැමෙන ගබාදී සෙනස්තෙහි සහසතු “හිසි  
 විලිමිකා උතතරණරණං භුමමණරණං භට්ටිකා වමබණ්ඩා  
 නිසිද්දතං පව්වණරණං නිණසණ්ඨාරො පණ්ණසණ්ඨාරො” යනමෙ  
 දසශය්‍යාවන් අතුරෙන් එක්තරාවක් තබා ගමනීවැ සහවනුආදී  
 කොකොට උවසරහිමි එක්පයකින් ඉක්මෙනම් දුකුදා වෙ.....  
 දෙවනපයින් ඉකුත පවිති වෙ.....මෙහි හිසි නම් සිවුරු පියැලි  
 කොප්‍රාදී ඇතුළු බැහැර සිවුරුආදී පාරවා කරනලද්දේසි.....  
 විලිමිකානම් සිවුරු පියැලි ආදී ගෙත්තම් කොට පිරියම්කළ බිම  
 රක්තව කරනලද්දේද්දි.....උතතරණරණනම් කැඳදුටු මත්තේ  
 අතුරන අතුරි.....භුමමණරණනම් විලිමිකාඇත එමත්තේ අතුරන  
 විලිමිකා නැත සිත්බිම අතුරන කළ පැදුරුආදී.....තවමිකානම්

1 වැරදහුලු, වැරදහුලු. 2 මැදව විසිනම. 3 සලාතුරානස්, සල්තුලානස්

#### 4 કચ્છનો

5. **ചരം:**

\* මෙහි උග්‍රතාවයක් පෙනේ.







<sup>1</sup>පැවැරි වැසියන් තොවු බොජනක් වලදන්නව ගත දුකුලා  
 වෙ...පරහලා කළසද පවිති වෙ... 'බදනො, කුමාසො, සතතු,  
 මවෙණ, මංසං' යන මෙ පස්බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජ  
 නක් 'සිඛතු මාත්‍රාවකුදු පරහලා කළසද එ මැ වැනි බොජනක්  
 මිසෙහි ඇත වලදන බජනෙ එවු ඇතිසද පස්බොජනෙන්  
 බොජනක් ගෙන දෙරියන්වියන් අත්පසැසි වැ දෙන්නව එළවු  
 සද කසින් එවු තෙප්ලෙන් එවු පිළිබෙව් කෙළෙ නම් මෙපසහින්  
<sup>1</sup>පැවැරි වෙ...මෙහි පසහ නම:-බොජුන් පරහලා කිරිමි <sup>2</sup>එකැ,  
 පරහලා නොකළ බොජුන් ඇති බව් <sup>3</sup>එකැ, බොජුන් ගෙන අත්  
 පසව ආබව් <sup>4</sup>එකැ, අත්පසැසි වැ දෙන්නව තතු කොට එළවුබව්  
<sup>5</sup>එකැ, පිළිගන්නා පැවිප්පුගෙ පිළිබෙව් <sup>6</sup>එකැ යන මෙ පසහි...  
 මෙහි බදන නම:-හැල්, ගොයුම්, වි, යව, තණ, වරු, හැමියැ යන  
 මෙ සත්ඛඤ්ඤයනුදු හුරුහැල් ගොඩහමු වරුදෙරිය යන  
 අනුලොම ඛඤ්ඤයනුදු ගෙන පක් බතුද අත් එරවැ ගත්  
 තැන්හි වල පැනෙන බොල්හමුද බදන නම...කුමාස නම:-යව  
 යෙන් කළ කොමුසි...සතතු නම:-අනුලොම ඛඤ්ඤසිති සත්  
 ඛඤ්ඤයෙන් කර කොට බැදු කළ හති...මව් නම:-දියමසි...මංස  
 නම:-ගොඩමසි...බනැ කිරි කාසි දිය ආදී ගෙවැ හමු ගන්වයි  
 දෙන්නා පිළිබෙව් කෙරෙ නම් <sup>1</sup>පැවැරි වෙ... 'බත් කිරි ආදී එවැ  
 කකාරු දෙන්නා පිළිබෙව් කෙරෙ නම් බොල්වුව <sup>1</sup>පැවැරි ජනවා;  
 තුනු වුව පැවැරි නොජනවා...වලදන හමුසෙහිපු පිළිගත් හමු  
 සෙහිපු එළවු හමුසෙහිපු <sup>2</sup>සිඛතු මාත්‍රාවකුදු මස් ඇත හමු තුනු  
 වුවද පැවැරි ජනවා...කි ඛඤ්ඤ තබා සෙසු හුණුදොර ආදී සාලේ  
 බතුද කි කොමු තබා උදුකොමු මුහුකොමු ආදී කොමුද කර  
 කොට නොබැදී ඛඤ්ඤයෙන් කළ හතුද විලදු පුළුපු සාලුද  
 විලදීන් කළ හතුද බතුද කි පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තෙරෙ  
 කින්තොමුසුවු බැජුන් පසාපැකි හැම <sup>1</sup>පැවැරි නොජනවා...පස්  
 බොජුන් එවු බොජුන් මුසු සෙසු දෙයක් එවු රසහමු ගන්ව යනාදී  
 පැවැරි නොජනවන තැමින් කියා එළවුවා පිළිබෙව් කළ පැවැරි  
 නොවෙ...පස්බොජුන් එවු බොජුන් මුසු සෙසුදෙයක් එවු බත්  
 ගන්ව මස්රසහමු ගන්ව යනාදී පැවැරි ජනවන තැමින් කියා එවු  
 නම් නොකියා මෙ ගන්වයි කියා එළවුවා පිළිබෙව් කළ පැවැරි  
 වෙ...පැවැරි ජනවන බොජනක් වලදමින් පැවැරි නොජනවන  
 බොජනක් එළවුවා පිළිබෙව් කළ පැවැරි නොවෙ...පැවැරි නො  
 ජනවන බොජනක් වලදමින් පැවැරි ජනවන බොජනක් එළවුවා  
 පිළිබෙව් කළ පැවැරි 'නොවෙ...සිහමස් ආදී අයප මසුද කුලුසු  
 කැමිතිපු වෙජකම් කිරිමෙහුපු උතුරුමිතිස්බම් ඇරෙජ්

1 පැවරි. 2 පිදහතු. 3 එකු. 4 පසකසිතෙසු උදකාදිසු ගන්න බිණ  
 දිහි පසකපිනා"හි සිකාපදවලජන පාසයි. 5 ජනවා.

මෙකුත් රත්රිදී ආදී අය ප වස්තු විසින් අය පකම්සනින් වැඩි පස්වඩනා ආදී විසින් උපන් බොජුනුදු එළවුවා පිළිබෙව් කවසුත්තාකලබවින් පැවැරි නොජනවා. මෙයෙහි වුවා නොහිලි යැවි වැ අත හා බුජුනා බජනෙ තුඩු බොජුන් හා නොබුදුවි වැ එවු අත්තට දියැවිවැ එවු බැහැර නොස් බිදුවිවැ එවු එළවු බොජනක් පිළිබෙව් කල පැවැරි නොවෙ. මෙහි අත්පස්නම්: හුත් පැවිජ්ජ පැසුම් අස්නෙන් සිටි පැවිජ්ජ <sup>1</sup> පිළිමින් හොත් පැවිජ්ජ පිළිගන්තා පසකබා මෙරුම්පයින් අනුපසපන් හු දෙන්නට දික්කල අත්තබා වැලැත් අහෙකින් දෙරියන් විසක් අත්පස් නම්. හොත් පැවිජ්ජක පාමුලා සිටි. එවු හිස්දොරා සිටි. එවු පිළිගන්වා නම් නැගී සිටි හිදැ එවු යටපා හකුළුවා එවු පිළිගන්නො. පිළිගන්නෙ එවු දෙන්නෙ එවු <sup>2</sup> අවුරික් ශ්‍රීද ආදී මත්තේ වි නම් ගන්නෙ එවු දෙන්නෙ එවු යට විනම් යට වුවහු හිසින් මත්තේ වුවහු ගන් නාට එවු දෙන්නාට එවු දික්කල අත්තබා වැලැත් අහෙකින් දෙරියන් විසක් අත්පස්නම්. වැලැතැ හුත් පැවිජ්ජන් බොජුන් අතින් ගෙනැ එවු බජනෙන් නහා එවු එළවුවා පිළිබෙව් කල අත්පස් ඇති බැවින් පැවැරි වෙ. බොජුන් නොඑළවා මෙ ගන්වයි කිසද පිළිබෙව් කල පැවැරි නොවෙ. සරනල්ලෙන් ඇවිසැ නැගුසද පිළි බෙව් කල පැවැරි නොවෙ. වැලැතැ හුත් අතිකක් හට දෙන්නා පිළි බෙව් කල පැවැරි නොජවෙ. හිදැ පැවැරි වුව අසුන් නොකොවා හි දැ වලදත් වටි. අසුන් කෙටුව කැප කරවා එවු ගිලන් හට අවක්සා අළුවා එවු වලදත් වරජ නැගී. කැප කැරැවිම් මෙකියනසේ දන් නො: - පැවැරි වු උපසපන් පැවිජ් කෙනකුත් බිදුසුතු බැමින් උපන් කැප බොජනක් පිළිගන්වා එබොජනෙහි ඇති හිගුරු කේල් ආදී කැප කරවා ගෙනැ කැප කරවන පැවිජ්ජන් අත් පසැ හිදැ ඔවුන් "අල මෙතං සබ්බං" යි කිසද නමා අතැ තුඩු බොජනක් මදක් නහා බහන්නො. කැපක මත පැවිජ්ජන් පැවැරි වුව අස්නෙන් නො නැගී නොපැවැරි වුව පස් බොජනෙන් බොජනක් මදකුදු පරහලා කොටින් කැප කරනව නමා අත්පසට එළවු බොජුන් "අල මෙතං සබ්බං" යි එක් යලක් කියා කැප කරවන්නො. කැප කල බොජනෙහි කැප නොකල බොජුන් මුසු කොට වලදත් නො වටි. පලමු කැපකලනු තබා එ මෙ බොජුන් අනෙකකු ලවා කැප කරවා වලදත් වටි. කැපකල බොජුන් පලමු කැපකලනු ලවා කැප කරවත් නො වටි - අතිකකු කැප කරත් වටි යු නැගී. පලමු බොජුන් කැපකල බජුන් දොවාගන්තෙහි එවු පලමු කැප නොකල බජනෙහි එවු මත් අමිස් එක් පැවිජ්කෙනකුත් එවු තත්පැවිජ්ජන් එවු පුතපුතා කැප කරත් වටි. මෙසේ කැප කලා පලමු කැප කෙලෙහි ලා බුදුන් වටි. මෙසේ කැප කල

1 පිළිමින්. 2 අවුරික් ශ්‍රීදක් ආදී.



බොජුන් කැප කළ පැවිජ්ජන් තබා සෙසු ගැමදෙනා බොජුන් වර්ණමකාලිආදී තුන්කැල්ලන් පස ඇත කැප නො කරවා අම්බ මුසු නො නොව වළඳන් වර්ණ.

පැවැරිවූ පැවිජ්ජන්හු පැවැරිවූබැව් දැනා දැනා මහට නො රැස්නා කටාලිඊරින්න කැපනොකළ ගිලන්ගව නොඅළ බොජුන් මේ බුදු සි ඵලවා නම් දුකුලා වෙණුමහු පරහලා කළසඳ ඵලවූවාහට දුකුලා වෙණුබිදු නිමිගන් කල ඵලවූවාහට පවිති වෙණුබුජුනාහට ඇවැත්ආදී අනතුරැසිබගෙහිති සෙසින් දන්තෙණසවනසින් නැත්තාහට ජු නොදන්තාහට ජු ඇවැත් නැති.

1 විකල්ප යම්කැලිබොජනක් වළඳන්නට 2 පිළිගත් මහණ හව දුකුලා වෙණුදැනා නොදැනාසිදු පරහලා කළසඳ පවිති වෙණුපෙරවරිපයෙහිදු පස්ඇති හෝ නැති හෝසි වළඳන් දුකුලා වෙණුමෙහි විකල්ප නම් 3 හිරිමැදුම්නෙන් ඉකුත්සඳ 4 පවා ඇරැණු නැතෙනතාක් සදිපිළිගන්වා ලග්වා සන්නිබි කළ යම්කැලි යම්කැලි කැපබොජනක්වළඳන්නට ගත්සඳ දුකුලා වෙණුදැනා නොදැනා පරහලා කළසඳ පවිතිවෙණුමිනිස්මස්හා මුසු වුව ඵුලාසි හා සමග පවිති වෙණුවිකල්ප වළඳන් කැපබොජනෙහි සන්නිබිපසයෙහුද විකල්පසයෙහුද දෙපවිත්තෙක් වෙණුමිනිස් මස් හා මුසු වුව දෙපවිත්තෙක් හා ඵුලාසි වෙණුසෙසු අයපමස් හා මුසු වුව 5 දුකුලා හා සමග පවිතිවෙණුසන්නිබිවූ කැපබොජුන් පැවැරි වැ කැප නො කරවා පෙරවරා වළඳන් දෙපවිත්තෙක් වෙණුමිනිස්මස් හා මුසුවුව දෙපවිත්තෙක් හා ඵුලාසි වෙණුසෙසු අයපමස් හා මුසු වුව දෙපවිත්තෙක් හා දුකුලෙක් වෙණුවිකල්පි වළඳන් කැපබොජනෙහි සන්නිබිපසයෙහුද විකල්පසයෙහුද දෙපවිත්තෙක් වෙණුමිනිස්මස් හා මුසු වුව කී දෙපවිත්ත හා ඵුලාසි වෙණුසෙසු අයපමස් හා මුසු වුව කී දෙපවිත්ත හා දුකුලා වෙණුසන්නිබිවූ යම්කැලි පෙරවරා පසඇති වැ වළඳන් හුදු පවිත්තෙක් වෙණුඅනතිරිත්පසයෙන් ඇවැත් නැතිවිකල්පි පස් ඇති වැ වළඳන් හුදු පවිත්තෙක් වෙණු පසනැතිවැ වැලදුව දුකුලා වක් හා සමග පවිත්තෙක් වෙණුසන්නිබිවූ සතැවිකැලි යම්දිවි කැලි පෙරවරා පස්වරා පස නැති වැ අම්බ නො මුසු නොව වළඳන් දුකුලා වෙණුඅම්බ මුසු වුව පවිති හා සමග දුකුලා මෙණු මෙහි අම්බ නම් යවුකැලි යම්කැලි සිපෙරවරා පිළිගැන්වූ සතරකැලි මුසු වුව පෙරවරා මතු වර්ණපස්වරා පිළිගැන්වූ යම් කැලිආදී තුන්කැලි මුසු වුව ඵුලස් රැ ඇරැණු ඉක්මෙනතාක් වර්ණසතැවිකැලිමුසුවූ යම්දිවිකැලි පිළිගැන්වූ සන්දවසකට මතු

1 විකල්පයෙහි. 2 පිළිගත්තම පිළිගත්. 3 හිරිමැදුමනෙන්. 4 පවා.  
5 දෙපවිත්තෙක්හාදුකුලෙක්.



වර්ණයවිකැලී මුහුටු මෙරුම් තුන්කැල්ලන් දෙවැ හෝ පිසපියා හෝ පිරිසුදු කොට තොර කළ යම්කැලි යමකට, සතවිකැලි සන්දවසකට, යව්දිවිකැලි දිවිහිමියෙන් වර්ණයමකැලි මුහුටු සතවිකැලි යව්දිවිකැලි කිසෙයින් තොර කළ කි කි කලට වර්ණ සතවිකැලි මුහුටු යව්දිවිකැලි කිසෙයින් තොරකළ දිවිහිමියෙන් වර්ණසතවිකැලි කොට තල්සකුරු පුලුස්සකුරු නො ගනුව-මෙ දෙක පෙරවරුණින් පස්වරු නො වර්ණවනනය නොගසල බාලයන් සකුරු වුව කිමැ නො විවාරා මධුරතාව පිණිස වැළැ දුව නො වර්ණ මෙයට කාරණ 3 කුරුදුවුවාහි වැළැදුව විකල් බව කීවු. කල් ඉකුම්වූ යව්දිවිකැලි සතවුකැල්ලෙහි ලුව පක නො පකැහිදු සන්දවසකට වර්ණසතවුකැලිජ් යව්දිවිකැලිජ් අයප කිලියැ තුබුවා අයප කිලියැ 4 තමා පකැහිජ් වර්ණයවිකැලිජ් යම් කැලිජ් අයපකිලියැ තුබුවා අයප කිලියැ 4 තමා පකැහිජ් නො වර්ණපිලිගන්වා සන්දවසක් ඉකුම්වූ සතවිකැලිජ් යව්දිවි කැලිජ් එමෙ දවස් පිලිගැන්වූ යවිකැලි යම්කැලි හා මුහු කොට වැළැදුව පවිති වෙ.

සතරකැපකිලී දන්නේහි—ගෙ කවරුයන්—සමුවිකිලියැ, උසාවනනනිකා කිලියැ, ගොතිසාදි කිලියැ, ගහපතිකිලියැ යන මෙ සතරකිලී. ලන්තාගෙකක් සන් සදහනිදෙවනකැමින් සමජ් නම් ගෙ සමුවිකිලී නම්. ලන්තා සෙනසුන් කරන්නට නිමවා රු කළ බිමැ පළමුහි පිහිටිවන වැඩැ එවු උඵයෙ එවු බොහෝ බික්සගුන් අත්ලා—“කප්පියං කුටිං කරොම, කප්පියං කුටිං කරොම” හි වදන් පිහිටුවා කළ සෙනසුන් උසාව නනනිකා නමු. බොහෝසුයෙන් පිරිබෙව් නොකෙලෙහි එවු සියලු පිරිබෙව් නොකෙලෙහි එවු අරමිහි ලන්තට කළ සෙන සුන් ගොතිසාදි නම්. පැවිජ්ජන් තබා සෙසු 5 සහබැමියන් එවු ගිහිමිනිසුන් එවු මෙකැප කිලී දන්නෙයැහි දන්නෙ එවු ඔවුන් අයන්වූයෙ එවු ගහපතිකිලී නම්. මෙ සතරකිලීද ලන්තට නොකළ බොජුන්හල් දැහැටිපැල් දියපැල් ගිනිපැල් දොරොවු බත්ගෙයැ යන මෙ හැම කැපකිලී නම්. මෙතෙක් තෙකැ තුබූ පැවිජ්ජන් අයන්වූ යවිකැලි යම්කැලි අනෙකා වුන් නම් නො වෙයි වර්ණමෙහි මැ පැක්කෙ අනෙකාපකක නම් නො වෙයි වර්ණමෙකි කැපකිලී තබා සහසුගෙ එවු පැවිජ් කෙනකුන්ගෙ එවු අයන් ලන්තට කළ සහසෙය්පොහොනා සෙනසුන් අයප කිලී නම්. අයපකිලියැ තුබූ පැවිජ්ජන් අයන් සතවිකැලි යව්දිවිකැලි මෙරුම් දෙකැල්ලන් හා මුහු කොට

1 නැ නොනැගසල බාලයෝ, නැනොනැනොගසල බාලයෝ.

2 මේට. 3 කුරුදුවුවාහි. 4 පකතමාපකැහිජ්. 4 සහබැමියනක්.

වැලැදුව දුකුලා වෙ...සතච්ඡාලි යවිදිවිකල්ලන් පැවිජ්ජේ පියා මෙරුමිදෙකල්ලන් හා මුසු කොට වලදන් නම් සාමපාකයේ දුකුලා වෙ...අයපකිසියෙහි අනුපසපනුන් අයත් කොට තුඩු සතර කැල්ලකුදු පැවිජ්ජේ වලදන් නම් වරි...

පිණිබොජුන් නොලද්ද් යැපෙනබැවින් නොගිලන් වැ පිණිබොජුන් විනවා වලදන් පවිති වෙ...මෙහි පිණිබොජුන් නම් මස්වටනා සතුන්ගෙ කිරි දිහි වෙඩුරු ගිහෙල් යට කී ලකුණු ඇති මි සතුරු තෙල් දියමස් ගොඩමස් යන මොවුන් හා මුසුවූ සත්බඤ්ඤාවා බති...කිරි එව බත් දෙව' යනාදී විසින් මුසු කොට විනවුව මෙ සිබයෙන් පවිති වෙ...නොගිලන් වැ වැලැදියැ යුතු ගිහෙල් මි වෙඩුරු තෙල් සතුරු විනවුව මහාතාමසිබයෙන් පවිති වෙ...මෙ පස් බෙහෙසද් තබා සෙසු බොජනක් විනවත් සිබකරණීයැ කී දුකුලා වෙ...දුගැවි දිය තබා සෙසු නොපිළිගත් සතරකැල්ලන් වලදන්තව ගනී නම් දුකුලා වෙ...දුනැ නොදුනැ පරගලා කලසද පවිති වෙ...මෙහි දුගැටි කාපියන්තට <sup>1</sup>අනුදන්තෙ...නොපිළිගත් දුගැවි කමින් කෙල ගිලුව පවිති වෙ...මෙහි පිළිගත්තේ නම් පැවිජ්ජන් තබා එක්තරා සතක්හු අත්පසැ සිටැ කසින් එවූ කාපිළි බද්දෙන් එවූ නිසන්ගෙන් එවූ දෙන කිසි වතක් පැවිජ්ජේ ගත්මිසි යන සිතින් කසින් එවූ කාපිළිබද්දෙන් එවූ මියෙහි බිනාකුදු ගන්මිසි යන <sup>2</sup>සිත් එලවූ නම් පිළිගත්තෙ වෙ...පිළිගන්වන්නහු එලවූ වත් පැවිජ්ජන් අතැ එවූ බජනෙහි එවූ පැහැරුදු හිණි නම් පිළිගත්තෙ වෙ...ඇවිස්තා ලුචින් පෙරව වැ එවූ පස්සේ එවූ හුණු <sup>3</sup>පිටකුදු එලවූ බජනෙන් හුණු දුළිආදීදු පිළිගත්තෙ වෙ...වැලතැ පැවිජ්ජන් පිළිගත් පය පැහැරු තමා පය හුණු ඔවුන් පිළිගත්බැවින් වරි...පයැ හුණු <sup>4</sup>පත්කසල ආදී මුසු නොකොට හුණුතැනින් හැරැපියා වලදන් වරි...සැතා දීන් උග්දඬුආදීන් <sup>5</sup>කපනසද මල පත්තෙ නො වරි...පිළිගන්වා තුඩු සැත අලුත්මල නැංග පුත පිළිගන්වාගනුත් වරි...රැක්මඬුආදිය වට කිලුවූ දිය පිළිගත්තෙහි වගුල අපිළිගතු වෙ...සතීවාරයේ ගස්ආදීන් වගුල පිරිසුදු දිය එවූ හැමසද අබ වසැ වැසි දිය එවූ වරි...මැදුම් පිරිමිනියක්හු එසෙවියහැකි බරක් අනුපසපනක්හු නොනඟා බිමැ තබා වටා පිළිගන්වන්නාක් තමා බිමැ එවූ අත එක්දෙසෙකින් පහල පිළිගත්තෙ...ගිහෙල් බදුන්ආදී හැදවල් ආදියැ එල්වා තුඩුව එ හැදආදියැ පැවිජ්ජන් කැහිහුණු ජු වරජ කැහි...පිළිගත් තෙල්බදුන්ආදී යව

1 අනුදන්තෙ, 2 සිතින්, 3 විකකුදු, 4 පස්, 5 කැපකරනසද, කපාකනසද.



තමා නොපිළිගත් බවත් මත්තේ තුබුව පැවිජ්ජේ මතු බවත්  
 බහා තමා යටබවත් ගනිත් නම් මත්තේ බවතෙ තුබුයේ <sup>1</sup>උග්  
 ගුහු වෙ. <sup>1</sup>උග්ගුහු වුවා පිළිගන්වයිද වලඳක් නොවර්. අපිළිග  
 තුව යට වුව මත්තේ පිළිගත් බවත් නොගනුත් වර්. අනුපසප  
 නක් ගව තතා නොපිළිගන්වාගත් පතා පැකිආදීජ්ජ පැවිජ්ජන් බ.  
 හැරැ හිරැරැ පරිභොග නිසා නො පිළිගන්වාගත්තා ජු වැලැදි  
 යැවි වුව නැවැත පිළිගන්වාගෙනැ වලඳක් වර්. ඉදින් පලමු  
 පිළිගත එ පිළිගතණ වර්. මඳක් බොල් දිය නොපිළිගතද වර්.  
 ඉතා බොල් වුව දියෙහි පැ අත ඇලැවී පැතෙ නම් පතා වර්.  
 සහව නැත බොල්දිය නො වර්. ගෙත්තේ කොළ කිරැආති මල් ලු  
 දිය පිළිගත වර්. එ පිළිගත් දිය අල්ලේ අම්ප් මුසු කොට වලඳක්  
 නො වර්. කළලු කෙල මුතුණු දියටනු සෙමි සෙද කාරුද් හිරිඳ  
 නැති ලුණුජ්ජ හිරිඳ හා එක්බැදි වුව වර්. හිරිඳින් මුත පිළිගත  
 වර්. හැම යවිකැලිවත් අගුරැයේ දූවුව දමු යවිදිවිකැලි වෙ.

සතරකැලි නම්:- යවිකැලි, යම්කැලි, සතවිකැලි, යවිදිවි  
 කැලි. මෙහි යවි කැලි නම්:- හැම පු, බත්, හමුද, අනුලොමී  
 බඳුනුසහිතවූ සත්බඳුනු, උදු, මුගු, කලත්, අතරකිස සාගත  
 හැමපතාපැකිද, අල-මුල්-පත්-මල්-පක්මස්-කිරි-දිගි ආදි. යම්කැලි  
 නම්:- අමපනු දමපනු කේල්පනු <sup>2</sup>ඇවිසෙල්පනු මිදිපනු  
 ගොලුපනු බොරෙලුදමුත්පනු මිපනුආදී පත්ති. මෙහි මිදිපනු  
 නම්:- <sup>3</sup>සියදු මිදිඉසි-මෙ මිදි පත්තෙහි දියත්තක් එවැ වලඳක්  
 වර්. හැම පනු පැත්පවස්සනුවජ්ජ වර්. අනුලොමීබඳුනුසහිත  
 සත්බඳුනු රසයිජ්ජ, හල්පක්, තෙරලුපක්, පණාපක්, දෙල්පක්,  
 ලබුපක්, කොමොඬු-පුසුල්-<sup>4</sup>තිගඹරු-කැකිරිපක් යන මෙ තව  
 මාළු ඉසුජ්ජ උදු-මුගු-තලතලත් ආදී අපරණණ ඉසුජ්ජ ගිනියේ  
 පක් යවිකැලි පලා ඉසුජ්ජ මිහිප් ඉසුජ්ජ තමා හැමපක් පත්මල්  
 ඉසු ගිනියේ හුණු නො කොට අවිවේ තබයිජ්ජ නො තබයිජ්ජ  
 අනුපසපනක්නු විසින් මොනොවට පරාගත්තෙ වර්. සතවිකැලි  
 නම්:- මස්වටතා සතුන්ගෙ වෙඹුරැ ගිනෙල් යට කි ලකුණුආති  
 සකුරැ තෙල් මී යන මෙ පස්බෙහෙසදී. යවිදිවිකැලි නම්:-  
 හැමඅතරකිස <sup>5</sup>කොයගෙන අල මුල්කඳ හර <sup>6</sup>බොර පුඹුළු පත්  
 මල් පැකි.

මගණ, මෙහෙණ, සික්මන්, හෙරණ, හෙරැණි යන මෙ  
 පස්සහබැම්යන් තමා සෙසු නිපයක්ගව යටත්පිරිසෙයින් ජලා  
 බද්දක්ගවජ්ජ තමා අතින් දුහැටු දිය තමා සෙසු පරහලා  
 කවුසුතු වතක් දේ නම් දෙන පියය් හැණැ හැණැ පවිති

1 උග්ගු. 2 ඇවිසෙහෙල්. 3 සියජ. 4 සියඹරු, නියඹරු. 5 නොයාගත.  
 6 බෙර.

වෙ...දුගාටු දිය දුන දුන් පියෝ ගැණැ ගැණැ දුකුලා වෙ...  
අනුපසපනකු ලවා දුනු ඔවුන් බිමැ තුඩු බජනෙ ලා දුනු  
'මෙ ගන්ව'යි නමා බිමැ තබා දුනු බැහැර සිරැරැගහන තෙල්  
ආදී දුනු ඇවැත් නැති.

දෙනමිනිස්මාගමන හා පිළිසන්තන්හි එවු දෙලොස්රිය  
නින් ඇතුළු නොකණ නොබිහිරි විඤ්ඤාපිරිමිනියක්නු නැතියා  
වැ අබවසැ එවු රහස් කැමති වැ එවු හුදෙකලා වැ හිදි නම්  
ගොවි නම් පවිති වෙ...රහස්කැමති වැ මාගම කර යැවි වැ  
සිවුරැ හදනා පොරෝනා අපුන් අදනා බොජුනා හැම  
පියොවිහි දුකුලා වෙ...නොකණ නොබිහිරි විඤ්ඤාපිරිමිනියක්නු  
ඇති වැ හිදි එවු විඤ්ඤාවක්නු නැතියා වැ සිටි එවු රහස් නො  
කැමැති වැ හිදි එවු ඇවැත් නැති.

රහමෙර දුනා නො දුනා පරහලා කළසද පවිති වෙ...  
නොරහගැසි බෝ එවු රහවෙසි ගො නො වෙසි ගො බෝ එවු  
දුකුලා වෙ...සුන් එවු වාසි නකා එවු පිරිහුආදියද <sup>1</sup>ලොණ  
සොවිරආදිය රහ හද රස නැතිකොට ලුහුහු තෙල්ආදිය ලා  
පක්කා එවු වලදත් වටී.

ගිරිතිකවනරිසින් පැවිජ්ඣෙනකුන් ගිරිති කවා එවු සිරැ  
රැහි පහරනාමාත්‍රාවක් එවු කළ කළ පියොව පවිති වෙ...සෙසු  
සතරසහබැමියනු ද හැමසතුනු ද ගිරිතිකවනරිසින් පහළ  
පහළ පියොව දුකුලා වෙ...වතාවක් කරනුආදිරිසින් පහළ  
වරජ නැති.

බොලවින් මත්තේ දියෙහි කෙලනාරිසින් කුමුදුනා පිහිනනු  
ආදී කරනසද <sup>2</sup>අත්වර පාවර හැමපියොවිහි පවිති වෙ...  
බොලවින් <sup>3</sup>බවදියෙහි කෙලනා එවු යවත්පිරිසෙසින් බොන  
හැඹියෙහි කෙලනාරිසින් පහරි එවු පියොවිහි පියොවිහි දුකුලා  
වෙ...සිනානආදීකරැණෙන් දියෙහි පහරනා කුමුදුනා පිහි  
නනුආදී කළ ඇවැත් නැති.

පැවිජ්ඣෙනකුන් සිබපද පැ ඔවා දෙන සද පැවිජ්ජන්  
කෙරෙහි එවු කී සිබපදයෙහි එවු නිහරසරසි...න් අනාදර  
කෙරෙ නම් පවිති වෙ...පැවිජ්ජන් සිබපද තබා සෙසුබැමකින්  
එවු මෙ නොසරැපව වැවෙසි එවු කියෙහි අනාදරිය කෙරෙ  
නම් දුකුලා වෙ...

අනුපසපනක්නු සිබපද පැ එවු සෙසු බැමකින් එවු මෙ  
නොසරැපව වැවෙසි එවු ඔවා දුන් සද අනාදරිය කෙරෙ නම්  
දුකුලා වෙ...අනාදරියසින් නැති වැ පිළිවිසැ දන්මහසි එවු නො  
දුනා එවු කී ඔවා නො ගත ඇවැත් නැති.

1 ලොණසොරමල්, 2 පක්ක කා, 3 අත්වැරැ පාවැරැ, 5 බව.



උපසපන් පැවිජ්ජක්ඛු බව නිරිසින් එක්තරා දෙයක් කොටින් එවු කියා එවු බවා නම් ඔහු බතු ජු නොබතු ජු පවිති වෙ. අනුපසපනක්ඛු බවත් ඔහු බතු ජු නොබතු ජු දුකුලා වෙ. බැවියැටි සින් නැත්තාගට ඇවැත් නැති.

ගිනිතැප්පෙයින් වහල්වන රොගයක් නැති යා වැ ගිනි එලුහු එලවනු කරන කැමපියොවිහි දුකුලා වෙ. පල්ලු පල්ලුසද පවිති වෙ. වැටි හුණු දිලියෙන පෙනෙනෙළි නතාලුවාගට දුකුලා වෙ. නිව් පෙනෙනෙළි නතා දල්වත් පවිති වෙ. බිම්ආදී දතවා දු නැතහොලා එවු අතික්කෙනකුත් නිසා එවු සෙනසුන් නිසා එවු පහන් නිසා එවු ගිනි එලවත් එලවවත් වරජ නැති. දුටු අගුරු එලවා තපි එවු අනුන් පිළියෙල කලා තපි එවු වරජ නැති.

හඳනට පසාරන්තට නිසි අලුත් සිවුරු අගුරු පස්ආදී එක්තරා කළුවක් ගෙන මතුණුපිටුසා හෝ මොනරඇස්පමණ හෝ එයට මඳක් මහත්කොට හෝ කප්පිඳු සිවුරෙහි නො ඔබා පරි ගොග කෙරෙ නම් පවිති වෙ. එවු කප්පිඳු නට වරජ නැති.

උපසපන් පැවිජ්ජක්ඛුගෙ පාසිවුරු නිසජුන් හිදී කඳකාබාන් හි යන මෙයින් එක්තරා දෙයක් කෙළනා රිසින් පැවි කෙරෙ එවු පැවි කරවා එවු පවිති වෙ. මෙ කී සිවුරුආදී පැවිජ්ජන්ගෙ පස්පිරිකර තබා සෙසු පිරිකරක් එවු අනුපසපනක්ඛුගෙ එක්තරා පිරිකරක් එවු පැවි කරනු කරවනු කෙරෙ නම් දුකුලා වෙ. නොසේ තුබුවක් සේතබන්තට එවු මොගට ඔවාදී දෙමොනොසි එවු සහවා තුබුව ඇවැත් නැති.

තිරිසත්භිය සතක්ඛු මරම් යන සිතින් මරන්නට පියෝ කලසද දුකුලා වෙ. එපියොවින් සතු මලසද පවිති වෙ. නොදත්තානුගෙ එවු මරම් යන සිත් නැත්තානුගෙ එවු එපියොවින් සතු මල ඇවැත් නැති.

උපසපන් පැවිජ්ජක්ඛුගෙ සහවෙසෙස් ඇවැත් එක්තරා සෙයෙකින් දුකා පිළිසොයම් යන සිතින් අතිකක්ඛට නොකියම් බුරතිබෙවු කල කලා පස්සේ අත්තට කීව පවිති වෙ. මෙ මෙ නියාගෙන් පිළිසොයනු නිසා කිනම් බොහොදෙන ඔවුනොවුනට කියත් තවුදු පිළිසොයන්නට කී තාක් ජනාගට යව කෙලවරගෙ නුසුන පවිති වෙ. අවන්නේ පිළිසොයන්නට අතිකක්ඛට කිනම් හෙයින් අතිකක්ඛට පිළිසොයනු නිසා මෙ කී නම් මෙතුන්වන පුගුල්

1 රිසි, 2 බෙ, 3 කවු, 4 මරන්නට මරවන්නට.

පෙරැළි තමහට දෙවන පුතුල්හට පිළිසොයනු නිසා කී නම් කෙළවර සිද්ධත්වයින් පිළිසෙව්වාහට වරජ නැතිසෙසු ලුහුකාපතනි පිළිසෙව්වාහට ජු අනුපසන්නක්නුගෙ කාසගරු සුක්ඛිසැවියයි ගත් තුළුවරජ එවු <sup>1</sup>සෙසු ද තුළුවරජ එවු පිළිසෙව්වාහටජු දුකුලා වෙසෙණු කල කම් ඔහු <sup>2</sup>අස්සි එවු පිළිසොයන රිසි නැති වැ එවු අන්නට නොකියා නම් වරජ නැතිසෙසු තමාගෙ සහවෙසෙස් ආදී එක්තරා ඇවැත්කන් 'නො අරෙජම්' 'නො දෙසම්' පිළිසොයන් දුකුලා වෙසෙණු.

මිනිස්මාගමක හා අසොදවස් අසො තැනට යම්හසි සසදී නම් දුකුලා වෙසෙණු සසදී දවස් නො වරජවා අනෙක් ගම්හිමකට වජ්ජාසද එක්පියවරෙක දුකුලා වෙසෙණු දෙවන පියවරින් වත්සද පවිති වෙසෙණු ගම්හිමට වජ්ජා සදජ මෙ මෙ නියෙයිසෙසු ගම් නැති තෙන දෙදෙ ගවු එක් පියවරින් ඉකුත් ඉකුත් සද දුකුලා වෙසෙණු දෙවන පියවරින් ඉකුත් ඉකුත්සද පවිති වෙසෙණු <sup>3</sup>ඇසසැදුලි නැත පැවිජ්ජෙහි මතු සසැදැ ගෙත් නම් දුකුලා වෙසෙණු බියඇති මහ සසැදැ ගෙත් නමුදු ඇවැත් නැතිසෙසු.

උපසපන් පැවිජ්ජක්නු දුහැ වැ පහරි නම් පවිති වෙසෙණු මරම් යන රිසි නැති බැවින් ඔහු මලජු ඇවැත් නැතිසෙසු එක් තරුක්නු විසින් තමා වෙහෙසන ලබන සද මිස්සැවි වැ පැහැර යන් ඇවැත් නො ජ ඇතිසෙසු.

උපසපන් පැවිජ්ජක්හට දුහැ වැ කසින් එවු කාපිළිබද දෙන් එවු පහරනා බදු වැ අත් සැන් ආදී නහා නම් පවිති වෙසෙණු එතැහු අත් ආදීනෙන් වැරැජැ පහල නො පැහැරියැවි වැ පහල බැවින් එපහරින් අත්පාආදීන් බුනජු මලජු දුකුලා වෙසෙණු අනුපසන්නක්හට දුහැ වැ අත්සැන්ආදී කිය පා නම් දුකුලා වෙසෙණු තමා වෙහෙසන සත්තෙනකුත් කෙරෙන් මිස්සැවි වැ අත්දමු ආදීනෙන් බවා පලවා නම් ඇවැත් නැතිසෙසු.

උපසපන් පැවිජ්ජක්නු දුකුම් ඇසුම් සැකකිරිම් යන මුල් නැති සහවෙසෙසින් සොයා නම් ඔහු එවිහස දත පවිති වෙසෙණු නොදත එවු පස්සේ දත එවු දුකුලා වෙසෙණු උපසපනක්නු එවු අනුපසන්නක්නු එවු ලුහුඇවැත්කන් ජු 'මිසදිසියෙකුජු සෙවුව දුකුලා වෙසෙණු ඇවැත්කැයි සිතා සෙවුව ඇවැත් නැතිසෙසු.

1 සෙසු නොතුළුවරජ. 2 අස්සි. 3 ඇසසැදුලි දත. 4 මිසදිසියෙකුජු.



තොරැස්සා කටැවි වැ උපසපත් පැවිජ්ජක්ඛට <sup>1</sup> හෙපි උනුවිස්සේ උපසපුව ලදුවහ සි සිතුයෙමි යන ආදී කියා කුකුස් උපයා නම් පවිති වෙඤ්ඤාපසපනක්ඛට කුකුස් උපයා නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාකුකුස් උපයන රිසි නැති වැ හිතකැමැති වැ කියා නම් ඇවැත් නැති.

උපත් කලහඇත්තවුන් අබියෝසැ සිටැ හමා නොදක්වා කලහ කටැවි වැ ඔවුන් කියනු අසා නම් පවිති වෙඤ්ඤා ගමන් යන සඳ පෙරව වැ යන්නන් කියනු අසන්නට වෙලෙවි වැ යේ නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාසු සඳ පවිති වෙඤ්ඤාපසු වැ යන්නන් කියනු අසන්නට පසු වේ නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාපසුව පවිති වෙඤ්ඤා හුත්තැතට නො දැනැ අවුදු සසඳනා සඳ නමා හුත්තව දුන්වි යැ යුත්තේ සිඤ්ඤාදන්වා අසා නම් පවිති වෙඤ්ඤාපසප හුත් කියනු ඇසුව දුකුලා වෙඤ්ඤාමොවුන් කියනු අසා සන්සිදුවමි යන අදහසින් එවු තමා වරද පිළිගන්නේ එවු මොවුන් කියන දෑ වචනෙයැ සි එවු අසා නම් ඇවැත් නැති.

සහනට මෙ දෙමිහසි කරමිහසි පිරිණැවු සතරපසයෙන් පසයක් දැනැ දැනැ අතික්පුගුලක්ඛට පිරිණමා නම් පවිති වෙඤ්ඤා සහනට පිරිණැමිහිය ලාභයක් අතික් සහ ගණ මහසැත වාමට එළවා නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාහසනට පිරිණැමිහිය ලාභයක් අනෙක් සහගණ පුගුල් මහසැතවාමටුත් තමාටුත් පිරිණමා නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාපුගුලක්ඛට පිරිණැමිහිය ලාභයක් අනෙක් සහ ගණ පුගුල් මහසැතවාමටුත් තමාටුත් පිරිණමා නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාමහසැතට පිරිණැමිහිය ලාභයක් අනෙක් සහ ගණ පුගුල් මහසැතවාමටුත් තමාටුත් පිරිණමා නම් දුකුලා වෙඤ්ඤාවත්පිරිසෙසින් තිරිසනක්ඛට පිරිණැමිහිය ලාභයක් අනෙක් තිරිසනක්ඛට පිරිණමා නමුත් දුකුලා වෙඤ්ඤාහිතක් ඛට නොපිරිණැමිහිය ලාභයක් කහට දෙමිහසි පුළුවන්සඳ නොප සිත් පහත්තැතකට දෙව සි එවු සෙසු අනුසස් කියා එවු ඇවැත් නැති.

සිරි මුදුනෙන් පහවුසඳ <sup>2</sup> පටා අරැණු දක්වා මෙ දෙ අතුරෙ විකලැසි දැනැසිත් නොදැනැසිත් දෙලොස්වියනින් ඇතුළු පැවිජ්ඣ තෙතෙක්ඛට විකල් ගම්වජනා ඇවිස්ලි නො ඇවිසැ පිරිබෙවු කල හැම පිරිබෙවු නො කල හැම පිරිබෙවුවට නිසිතැත් එක් පියවරෙකින් ඉතුත්සඳ දුකුලා වෙඤ්ඤාදවනපියවරින් <sup>3</sup> ඉතුත් සඳ පවිති වෙඤ්ඤාතොරොජ ගම්වත්සඳ දුටුපැවිජ්ඣතෙතෙක්ඛට

1 හොප. 2 ඔවුන්කිනලද, එසින් කියනලද. 3 පටා. 4 ඉක්මෙන්.

නො ඇරොජුව වරද නැති නොඑක්දෙනා කුලගෙන් එවු දහම් සතීන් එවු බිහිගමින් එවු ගමට වැද්දවිවු<sup>1</sup> අනන්ත අරොජා ගමට වදුන් වර්ෂයෙහි අරොජා බුරුනිබෙවු නොනොට නොඑක් ගමට වජ්තුද වරද නැති එසිතැසි බුරුනිබෙවු නොව පුත එගමට අරොජා වදුන් වර්ෂයෙන් එගමට යතුද අරොජා යන්න වැලැඳ පැවිජිතෙකකුත් නැත වර්ෂගම්මැද මගින් යන්නට එවු වැසි ආදී අනතුරුගෙන් එවු උවදුරකින් එවු නො අරොජා ගම්වන වරජ නැති.

එක්සැලිස්පවිනිවිනිස නිමි.

සහසතු අරම්, වන යන මෙ දෙක එක් ගුරුබඩෙක් වෙහෙර, වෙහෙරවන යන මෙ දෙක එක් ගුරුබඩෙක් හැද පුටු, බිසි, කන්වසින් යන මෙ සතර එක් ගුරුබඩෙක් ලොහො සැල, ලොහොපැණ, ලොහොපණා, ලොහොකටාර, වැ, පොරෝ, කෙටේරි, හුදලු, නියන් යන මෙ නවය එක් ගුරුබඩෙක් වැල්, හුණු, වුදුනණ, බඩුස්නණ, සෙසු ගේ සොයන තණ, මැටි, මැටි බිත්ත, දරවුවා පිරිකර යන මෙ අට එක් ගුරුබඩෙක් මෙ පස් ගුරුබඩින් එක්තරාක් මා මිස කෙ දැයි ඉසුරු පවුණුවා අන්නට දේ නම් පුලැසි වෙසෙරසිතින් පල්පොහොනා වනක් එවු වඩා අගනාක් එවු අන්නට දේ නම් තෙමේ ගනී නම් පරිජි වෙසලින් උතු විසටින් වඩා ඉතිරි අගනාක් දේ නම් ගනී නම් පුලැසි වෙසලියටක් එවු විසටින් උතු අගනාක් එවු ගනී නම් දේ නම් දුකුලා වෙ.

කුසතණපිළි එවු වැහැරිපිළි එවු පුවරුපිළි එවු කෙස්වුවා පලස් එවු වල්වුවාපලස් එවු නියඇති අදුන් දිවිසම් එවු මහ මුහුණුපියාපතින් කල පිළි එවු තිඵලද නො ගෙනා ගත් පෙරෙවිය පුලැසි වෙසෙරෙ නි කුසපිළි ආදී අධරා තිඵලද ගෙනා මෙ මැනව් යි රැස්වා නම් තිත්තියපකකනකපරිජි වෙ.

වසමග එවු පසමග එවු අවට දෙඅගුලක් තන්ති එවු සැත් කටු ආදීතිජු යපත්පිරිසෙයින් නියෙතුජු කපතු ගිරතු කරත් පුලැසි වෙසලියටගින් ඇතුළු තෙලාදීන් ලවන වත්කම් කල පුලැසි වෙසලි තමා හදන් කපත් පුලැසි වෙ.

මිනිස්මසුජු ඇටුජු සවුජු ලෙසිජු ලොමුජු පරහලා කල පුලැසි වෙ.

කේල්වාපිළිජු එරැපත්පිළිජු නියදිත්කල කැතිරිකඹුද ගත් පෙරෙවිය දුකුලා වෙසලිතිල්වන් සවරන්වන් සවිල් වන් සවමජ්වන් සවිකළවන් පිළි ගත් පෙරෙවිය දුකුලා

1 අනන්ත.

2 හැන්ද.



වෙ.දෙවැ කැපරජනින් රුජුව වර්.මෙහි කැපරජන් නම් කවරහ යන්:—කසා නබා හැම මුල් රජන.මදව විහොහොල් නබා හැම 'කද රජන.බෙහෙරැපලා කසාපලා නබා හැම පත් රජන.ලොප්සුමුළු කඩුල්සුමුළු නබා හැම සුමුළු රජන. වනුක්මල් කැලමල් නබා හැම මල් රජන.හැම පත් රජන. මෙ සහ කැපරජනි.

කසුජු හිස්වෙළු අධරන් දුකුලා වෙ.යට නි කුසපිළි ආදීජු කේල්වා පිළි ආදීජු සොරැන් විසින් හිනිදියආදී විසින් සිවුරැ නව සිවුරැ ලබනනාක් පරිහොග කරන් වර්.

ඇත්මස් ලේ ඇව සම් ලොමුජු වැලැදුව දුකුලා වෙ.මෙ සෙසින් මැ අස් වලස් තරස් සිහ වග දිවි බලු දිග්ද සතුන්ගෙ මාංසාදිය පස් පස් දුකුලා වෙ.

බික්සහන් අවක්සා මැරැ මස් මරන්නා නමා දුව එවු ඇසුව එවු සැකකල එවු වලදන් නො වර්.උපාසකයන්විසින් 'දහපා, වත්හිම් සුරන් නිසා මැරැයේ නොම වෙ' හි නිව වලදන් වර්. කැප මසුදු පිළිවිසැ වලදන් වර්.එකැති නමා දනුන් නුසුළු වුන ජු වර්.පිළිවිසැ වලදන් වර්.

තහනතොවජු සුලුදියවවන්නෙහිජු ඔවස්ගෙහිජු ආ පිළි වෙල ඉකුම්වා නම් දුකුලා වෙ.තෙපි පෙරට වැ යව හි සමු දුන වරජ නැති.පැත්තොවදිදු වරජ නැති.සුලුදිය වවන්නෙහි ජු පියවිගෙහිජු ඔකැසි නොපැහැරැ වන දුකුලා වෙ.සිහි නො එලවා වන වරජ නැති.ඔවස්ගෙහිජු සුලුදියවවන්නෙහිජු පියෙන් බැහැරැ සිවැ සිවුරැ.නඟා නම් දුකුලා වෙ.වස් පවත්ම මින් තහනා නම් දුකුලා වෙ.නො ඉසගෙන් උපහන වැ තහ නා නම් වරජනැති.වස් පවත්වමින් දුකැටි කානම් දුකුලා වෙ. පුළුවලා පුසන් ලා නම් දුකුලා වෙ.කොරොස් ගැටඇති කටුඇති මුහුරැඇති පුසතින් පුසන්තිස කෙරෙනම් දුකුලා වෙ.වස්දෙහි යෙහි කෙල ලා නම් දුකුලා වෙ. බැහැරැ නමා විසින් එවු මෙරමා විසින් එවු කෙලෙසි හියා දග්වනු නොකෙරෙ නම් දුකුලා වෙ. දුකැ දුකැ බැහැරැ කෙලෙසා නම් දුකුලා වෙ.එහි කසල දුව නො හරිනම් නොහරවානම් දුකුලා වෙ.ලාගෙලාලා වදි නම් දුකුලා වෙ.තික්මේ නම් දුකුලා වෙ.හඬවා දියකිස සාහා නම් දුකුලා වෙ.පහණ ආදී තැන දිය පැහැරැ කැඩුව වරජ නැති.

1 හිරි. 2 තහනතොවදිය, තත්තොවදිය. 3 තහානම් බහානම්. 4 උපහනව

මහල්ලන් නොපිළිවිසෑ පාමොක් උසුරුවා නම් දුකුලා වෙ. අනන්‍යය නැති වෑ සැබෙවිනිජ් ඉසුරු වුව දුකුලා වෙ. මෙහි අනන්‍යය නම්:—රාජනන්‍යය, වොරනන්‍යය, අභිඅනන්‍යය, උදකඅනන්‍යය, මනුසන්‍යය, අමනුසන්‍යය, වාලනන්‍යය, සිරිසපනන්‍යය, ජිවිතනන්‍යය, බ්‍රහ්මවරියනන්‍යය යන මෙ දස අනන්‍යයි.

මහල්ලන්කෙරෙ නොපිළිවිසෑ <sup>1</sup> යථාසුඛ නොකරවා බණ කියා නම් දුකුලා වෙ. කියමින් උන්සඳ නැවත මහලුකෙකෙක් අවුනම් පුත යථාසුඛ කරවන කිස නැති. පැන පුළුවන් නැත ජ් විසජන් කරන තැනු ජ් හදරන බණ කියන තැනු ජ් කියවා ගන්නා තැනු ජ් පාමොක් උසුරුවනසඳ කී නියායෙන් මේ විනිස දන්නෙ.

මහල්ලන් නොපිළිවිසෑ පහන් දල්වා නමුජ් නිවා නමුජ් දෙර එවු කවුළු එවු වරි නමුජ් පියා ලා නමුජ් දුකුලා වෙ.

ලිහිණි වෑ වඳි නමුජ් වැලුම් ගනී නමුජ් ගමන්ගේ නමුජ් බුදුනා බොහු ආදී කෙරෙ නමුජ් දියෙන් බැහැර සිටා තමහට පිරියම් කරවා නමුජ් අන්තට තෙමෙ කෙරෙ නමුජ් දුකුලා වෙ.

නහනසඳ කොබවරු පවුරැහි ජ් වැඹහි ජ් රැක්හි ජ් නහන තෙතැ හිදුවු කොරොග් පුවරැගෙහි ජ් තමා සිරැරැ ගහා නම් දුකුලා වෙ.

අත්සුදුසු කොට කල දඩු පෙණිනිජ් මුහුදපෙණිනිජ් සිරැරැ ගහා නම් දුකුලා වෙ. කැබලිහි හැම උළු පිළිවැටි සිරැර ගහන් වටි. පහණපෙණ පය ගහන් වටි. සිරැරැගහනතැනැ පය ගහන් වටි.

කුරැලුවැලිනුජ් ගහා නම් එකෙක් එකක්හු පිරිත් පිට ගහා නමුජ් දුකුලා වෙ. කුරැලු සුහු ලා මුසු කොට ලකවළිසෙසින් වටා කුරැලුමල්වැලු සෙසින් අවුණා පිට ගහා නහති—මේ කුරැලු වැලු නම්.

නොභිලන් වෑ අරමින් බැහැර වහන් ලා ගේ නම් දුකුලා වෙ.

සවිතිල් සවරන්වන් සවරන් සවිසුදු සවිකළු වහනු ජ් වහ පිටිවැහි වහනු ජ්, රත්පිසුම්මල්පෙතිසුදුසු වහනු ජ්, සම්මදව වන් වහනු ජ්, විසිකුරැවරඇති වහනු ජ්, නිලාදි <sup>2</sup> වරඇති වහ



නුජ-<sup>1</sup>නිතිරිවටුපනින් පිරියම් කළ වහනුජ-<sup>2</sup>නිරෙඵවන් පලෙඵ  
වන් හගුසුදුජ <sup>3</sup>වරපටඥාති වහනුජ,-විඵම් වසාලන වර ඥාති වහ  
නුජ-පිභිමස් දක්වා වසාලන වහනුජ,-සියලු පිරිපා වසාලන  
වහනුජ,-මොකොරපිලින් පිරියම් කළ වහනුජ,-කලවැදිසමින්  
සිහි වහ 'මස්වා අදුන් දිවි බලල් ලෙහෙන සමනුජ කළ වහනුජ-  
දෙමහවුලෙහි නුහුසුනාගුවි ආදී ආකාරයෙන් කළ වරපට ඥාති  
වහනුජ අධර නම් දුකුලා වෙ...සවිනිලාදි වහන් සියලු <sup>4</sup>වර ඵවු  
ඵක්දෙසක් ඵවු පිසා පියා සෙසු විකාරවරපටඥාදිඥාති වහනුජ  
විකාරහැර පරිහොග කරත් වරි...

<sup>5</sup>පයා ලා හැවිද්ද හැකි පාදකා පය ලා නම් දුකුලා වෙ...  
නිරෙඵ-පලෙඵ-මුවසම්නුජ පුගුල්සතු කොට පරිහොග කරත්  
වරි...මිනිස්සම් තබා සෙසුසම් සෙනසුන් අයත් වුව වරි...වහන්  
කසුවහන් ආදියටජ වරි...

රුසිතින් මිනිස්-අමිනිස්-නිරිසන් මාහමුත් පෙරවින් පස්  
සෙන් ඵවු පිළිසන් වුවා නො වුවා ඵවු බැලුව දුකුලා වෙ-  
වැරැජි දුට වරජ නැති...බිත් දෙන මාගම ඵවු පිරිමිනියක්නු  
ඵවු මුහුණු බලා නම් දුකුලා වෙ-වැරැජි දුට වරජ නැති...

උජ්ඣානසක්ක ඥාතියා වැ මෙරමා සතප්තා පාආදී බලා  
නම් දුකුලා වෙ...උගන්වම් යන සිතින් ඵවු දියැවි දෙවියැවි  
රිසින් ඵවු බලා නම් වරජ නැති...

කැටපත හඹුආදිය තමා මුහුණු බලා නම් දුකුලා වෙ-  
මුහුණුරොග විලිආදිය බැලියැවි වුව වරජ නැති...

උසසුන්මගඅස්තෙ හිදී නම් ගොවි නම් දුකුලා වෙ...මෙහි  
උසසුන් නම්:-වඩුරියනින් ඉකුත් වලින් යට පා ඥාති කැද  
පුටු සි...මෙහි පුටු නම්:-දික්හගලාපුටු සි...සමසිරිපුටු කී පම  
ණින් දික්පාඥාතිජ වරි...මගඅසුන් නම්:-පලංක,-තුලික,-  
<sup>1</sup>පවික,-පටලික,-ගොණක,-විත්තක,-විකතික,- උදුලො  
මික,-ඵකත්තලොමික,-කුභකත,- කොසෙය්ස,- කසියා,  
හත්තරණ,-අය්සත්තරණ,-රජත්තරණ,- අජ්නප්පවෙණික,-  
කාදලිමිගපවරපටවත්තරණ,-සලොකිත්තවිතාන,- උගනොලො  
කිත්තකුපධාන සි...මෙහි පලංක නම්:-ඇර හිදුටු බැලර පා  
ඥාති පලකි...තුලික නම්:-හිඹුල්පුප් සමන්පුප්ආදි පුපුප් පුලුනුප්  
බත් හිලි සි...<sup>7</sup>පවික නම්:-ඵඵලොමිවුවා හෙලඥාතිරි සි...

|                   |         |          |         |
|-------------------|---------|----------|---------|
| 1 නිතුරැවටුපනින්. | 3 වරවට. | 5 අමිත.  | 7 පලික. |
| 2 නිරෙඵ           | 4 වලස්. | 6 පාසලා. |         |

පටලික නම්:—සහ පුප් ඇති ඇතිරි සිංහාණක නම්: දික්ලොම්  
 ඇති ඇතිරි සිංහාණක නම්:—විමෝන් විසිතුරු වූ ඇතිරි සිං  
 විකතික නම්:—සිංහාදි වලරු ඇති ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක  
 නම්:—එක් පස්සි ලොම් ඇති ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක නම්:—  
 දෙපස්සි ලොම් ඇති ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක නම්:—සොලොස්මාග  
 මුත් සිටි නැටියැහැනි අවන්මහ ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක නම්:—  
 රත්තපුකම් කළ කිහිරි අතරණි කසියා නම්:—රත්තපුකම්  
 කොට කැහිරි හිමින් කළ අතරණි කසියා නම්:—ඇත්  
 පිටි අතුරන ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක නම්:—අස්පිටි අතුරන  
 ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක නම්:—රියෙහි අතුරන ඇතිරි සිං  
 අත්තපස්සි ලොම්ක නම්:—අදුන්දි විසමින් හැඳපමණ හිමා කළ  
 ඇතිරි සිංහාදි ලොම්ක පවරපවරණ නම්:—සුදු පිළිමත්තේ  
 කේල් වූවා සම් අතුරු ගෙත්තම් කළ පසතරණ අතුලෙහි සලො  
 හිතවිතාන නම්:—රත්විසම ඇත්තෙහි—රත්විසම ඇති හෝනා  
 යැ යුතු කැහැනි ලොම්ක පවරපවරණ නම්:—නිස්දොර පාමුල  
 රත්තපුකම් කළ අසළු තුලික පලලික යන මෙ තුන තබා සෙසු  
 අය ප ඔතා සහසතු එවු ගිහිසතු එවු පැවිජ්ජන් නො කියවා  
 ගිහිමිතිස්ස මෙ අතුට දෙත් නම් වරි—බමස්තෙහි පුරි බිම  
 අතරණ කළ තමාගේ කැපපිරිකරක් මත්තේ ලා දවස් ලත්  
 වරි මොහොරු ඇඳ මොහොරු පුටු පුටු පුටු ඔත ගිහි  
 ගෙහි මිනිසුන් අයත් වුව හිටත් වරි,—හොටුත් නො වරි කිහිල්  
 පුප් සමන්තපුප් ආදී පුපුපු පුපුපු මිනිස් ලොම් තුළුසු කමල්පතුපු  
 මුහුණු මලාදී සුවද මලුපු තබා සෙසු හැම මල් හොත් බිහි පු  
 බිමෙහි තන පු වරි.

උකස්තකයා වදි නම් අනුපසපනක්කු මහබොහොසතු  
 දු වුව වදි නම් උකස්තකයාගේ ලද ගත් නානා සංවාදයා  
 වදි නම් මාගමගිජ් පඬුවගිජ් වදි නම් පිරිවෙස් පුරන්තෙය,  
 මානතාරගය, මානතවාරිය, මුලාය පරිකයාතාරගය,  
 අබ්බාතාරගය යන මෙ පස් ගරුකයන් වදි නම් දුකුලා වෙ.

පඬුවා හා මාගම හා උහතො බසත්තගිජ් දික් වූ ගස්තේ  
 හිදි නම් දුකුලා වෙ.

අසමානාසනිකයා හා නොදික් අස්තේ හිදි නම් හැඳ පුටු  
 ගෙහි පු හිදි නම් දුකුලා වෙ මෙහි සමානාසනික නම්:—  
 සමවස් ඇත්තෙහි එක්වසගෙකින් දෙවසගෙකින් එවු මහලු

1. ව්‍යාලරුප. 2. දවස් යමත් 3. පුටුපුපු පුපුපු



සෙසින් සහවුසෙසින් සමානාසනික නම් සෙසු හැමදෙන අසමානාසනිකයන් හි දතයුතු මෙහි නොදික්අසුන් නම් යවත් පිරිසෙසින් තුන්දෙනකු අසරම් නිසලා නොහින්ද හැකි අයති.

මල්පකාදි කුලන් සහන්තා සදහා දේ නම් දුකුලා වෙ— මෙහි මල්පකාදි නම්— සපුමල් ඉදිදමල් ආදී මල; අම්පක් දම් පක් කැබ්ලිපකාදි පක්; හුණු දඬුආදී දණ්ඩ; මහරි පලාසුනු ආදී සුන්ක; තල්පත් තලපත් ආදී පත්; දැහැටි දිය මැටි ආදී සි— මෙ මලාදි කුලන් සහන්තව දුන් කරුණෙන් උපත් පස පස් සහබැම්බයන්ව ද නොවරී දෙමාපියන් තබා සෙස්සන් ආ සද රුවන්තියා පුදන්තව මල් දෙත් වරී සෙසු කරුණෙන් දෙත් නො වරී මලාදි දෙමාපියන්ව ඇර දෙත් දෙවත් වරී.

කුලන් සහන්තා නිසා මල් පුප්තා ගස් තෙමෙ පොළො කැණ හිඳවා එවු මෙ කැණ හිඳවා හි අගපබසින් හිඳවා රෙවා එවු පවිති හා සමග දුකුලා වෙ මලපරිභොග නිසා එවු සෙවලුල් නිසා එවු රුවන්තියාව පුද නිසා එවු කැපබසින් ගස් රැස්වත් වරී.

කුලසංග්‍රහ තකා තෙමෙ පිසිදි එවු මෙමල් බිදහි පිසිඳවා එවු පවිති හා සමග දුකුලා වෙ.

කැපදිය ඔවුන් ඔව්වත් දුකුලා වෙ.

අගපදිය ඔවුන් ඔව්වත් පවිති හා සමග දුකුලා වෙ රුවන් තියාව පුද නිසා රැජු ගසා කැපදිය ඔවුන් ඔව්වත් වරී.

මල්ගොතනු ගොතවනු ආදී කෙරෙනම් දුකුලා වෙ.

මල් තුවවුයෙන් තුවවු එවු දඬුයෙන් දඬු එවු ගොතත් දුකුලා වෙ.

තුවමින් එක් හසු කොටින් එවු දෙ<sup>1</sup>හසු කොටින් එවු හු ආදීන් ගොතත් දුකුලා වෙ.

ඉදිදමල් කදුරුමලාදි මල් අවුණා නම් දුකුලා වෙ.

ගෙතුමල් වවා එවා මල්වව මල්කඩ මල්පකාදි කරත් දුකුලා වෙ.

ගෙතුමලින් මහසා මහබෝ සිසාරවා පටන් කෙලවර එක් මලෙක්නිත් ඉකුම් වුව දුකුලා වෙ—අනිත් පැවිජ්ඣෙනකුන් වෙ ඉකුම් වුව වරප් කැති.

ගෙනුමලින් රූපාදි විශේ නම් දුකුලා වෙ.

ගෙනුමල් මුළු කොට මලොලඹු කෙරෙ එවු අබසද කෙරෙ එවු පිටුමුවා, <sup>1</sup>කදමුවා, බෙඳුමුවා දම් කෙරෙ එවු මිහිරනුද මල් දම් කෙරෙ එවු මල් විදා එල්වන්නට විශකා කටු එල්වා එවු එල්වු කටුගෙහි මල් හිඳවා එවු කේල්කද සැත් විදා හිඳවු කටු ගෙහි මල් හිඳවා එවු මිල්මාලා මෙහෙයා එවු දුකුලා වෙ. කෙර මල් දෙඟමල් කඩාදී අතුරෙහි මල් මෙහෙයා එවු ධම්මරෝප් අතුරෙහි මල් මෙහෙයා එවු වර්ණ අනුපසපනක්කට මෙහේ ගොතත් බඳුන් පුදත් මැනැවැ යන ආදී කැපනෙපුලෙන් කියත් වර්ණෙළුපතා <sup>2</sup>කෙළුමුවා මල් හිඳවා මත්තේ පත බඳුන් වර්ණ—පත දණ්ඩෙ බඳුන් නො වර්ණ පැත්තෙලෙහි සිස් කෙලෙහි මල් ලා පියනින් එවු කඩින් එවු වසත් වර්ණ—බඳුන් නො වර්ණ කස්සෙහි එවු අතරණ ආදිය එවු මල් එවැ මුළුකොට ගනුත් වර්ණ—බඳුන් නො වර්ණ.

බුදුන් වැරැ තාක් පස වලදා නම් දුකුලා වෙ. වැරැපස නම් කවරයන්:—එක්විසිඅනෙසුන් ආදීනෙන් උපත් පසයි. මෙහි එක්විසිඅනෙසුන් නම්:—වෙළදනං; පතනදනං; පුපඵ—එල—දනනකඵ—මුඛොදක—සිනාන—චුණ්ණ—මතනිකදනං; වාටුකමසනා; <sup>3</sup>මුග්ගසුපසනා; පාරිභට්ටකනා, <sup>4</sup>ජංඝපෙසනියකමමං; වෙජ්ජකමමං; දුතකමමං; <sup>5</sup>පහෙණගමනං; පිණ්ඩපතිපිණ්ඩදනං; දනානුපපදනං; වජ්ජිවිජ්ජා; නකබතතවිජ්ජා; අභිගවිජ්ජා යන මේ එක්විසිඅනෙසුන් මෙහි වෙළදනං යනු:—කුලසංග්‍රහ කරනු නිසා රතනුණු දීම—සෙසු දඩුනුණු දීම <sup>6</sup>වෙළදනහි මැ ගැණේ. පතනදනං යනු:—තලපත්—තල්පත් ආදී දීම. පුපඵ දනං යනු:—සුවද ඇති නැති මල් දීම. එලදනං යනු:—විලි කුන් නොවිලිකුන් කුදු මහත් පක් දීම. දනනකඵදනං යනු:—දූහැට්ටු දීම. මුඛොදක දනං යනු:—මුහුණු <sup>7</sup>ආනාතව හුණු දිය <sup>8</sup>සිත්දිය දීම. සිනානදනං යනු:—සෙසු දිය දීම. චුණ්ණ දනං යනු:—මහරිසුනු ආදී දීම. මතනිකදනං යනු:—පියවි මැටි නිල්මැටි ආදී දීම. වාටුකමසනා යනු:—උපාසකයන් හුවා තමා ලාමක වැ වැටෙන වැටිම් මුග්ගසුපසනා යනු:—හිටු මුහු නොපැසෙහන මුහු මදසෙසින් තතු මද කොටින් අඹුලු බොහො කොටින් කිම්. පාරිභට්ටකනා යනු:—කිරි දූසකසෙසින් කුලදරුවන් ඔරලන ආදී විසින් <sup>9</sup>අධාරිම්. ජංඝපෙසනිය

1 කප්මුවා. 2 හිළුමුවා. 3 මුග්ගසුපසනා. 3 පතිණකමමං, පතිණගමනං. 4 වෙළදනම හෙ ගැණේ. 5 ආනාත. 6 සිල්දිය. 7 ආදර කිරීම, ඇදුරීම.



කමම. යනු:—අස්තෙකින් මෙහෙයුවාක්නු සෙයින් එතෙක් එතෙට ඊමි. වෙල්කමම. යනු:—පිළියම් කිරිමි. පස්සහබ්බිමි යහ, දෙමාපියහ, දෙමාපියන්ගෙ තමාගෙ මෙහෙකරුවහ, තමා කියු නො කියු නිවහල්ලහ යන මෙතෙක්දෙනා තබා සෙස්සනට පිළියම් කරත් කියත් දුකුලාවෙ. දුතකමම. යනු:—හසුන්පත් ගෙන යන එන කැමි. පහෙණගමන. යනු:—කෙත්වත් ආදීතැනට මෙහෙයුවනුගෙ ගමනි. <sup>1</sup> පිණ්ණපති පිණ්ණ දුතන. යනු:—ලාභකැමති වැ එ එ කුලවැස්සනට පිඩු දිමි. දුතානුපදුතන. යනු:—ලාභාශායෙන් අත්ලස් දිමි. වජ්චිච්ඡා යනු:—ප්‍රීදු පොකුණු ගෙවතුආදී කැණියැයුතු තැන් දන්නා විච්ඡා සි. නකබතවිච්ඡා යනු:—නතත් දන්නා විච්ඡා සි. අංගවිච්ඡා යනු:—අභපසගති ලකුණු දන්නා විච්ඡා සි.

නොනැ නොපැවැරුවන් විනවා ගත් පසදු රන්රිදීආදී ඉවසා ලද පසජ් අයපතෙපුලෙන් එළවු ගම්ආදී ඉවසා ලද පසජ් අයපතෙපුලෙන් වැව්හි පස් වඩනා ලියැදි බදව යතාදී කො වින් ලදු පසජ් කුහනා ලපනා තෙමිකතකනා නිපෙසසිකතා ලහෙන ලාභං නිජ්භිංසනතාදීවිසින් ලදු පසජ් වැළැදුව දුකුලා වෙ. මෙහි කුහනා නම්:—ලාභසත්කාර උපයනු නිසා අපිස් සතොස්බදු වැ මනාපස පිළිබෙව් කොට නපුරැපස වලදන මනා පස නොවලදන බවකින් විස්මය කිරීම, පරියායෙන් තමාතෙරෙ තැනි උතුරැමිකිස්බම් ඇතිබදු කොට දුක්විම්, බුහුමන් කැමැති වැ ගමනාදී ඉරියවු පැවවිම් යන මෙසෙයින් තුන්වැදුරැම් වෙ. ලපනා නම්:—පස උපයනු නිසා තමා හුවා උපාසකයන් හුවා එවු පොලබුනු විසින් එවු බිණිමි. තෙමිතතිකතා නම්:—තමහට පස එළවනසෙයෙකින් කාවිසින් සලකුණු කිරිමි. නිපෙසසි කතා නම්:—මෙසේ වුව මට පස උපද්දී සිතා අනුන් ගුණ මකා බැණැ පස ඉපැදුවිමි. ලාභෙන ලාභං නිජ්භිංසනතා නම්:—එකක්නු කෙරෙත් ලද්දු මෙරමාහට දී මෙරමාකෙරෙන් ලද්දු මෙරමා හට දී පස ඉපැදුවිමි. මෙ බුදුන් වැරැ තාක් පස සහ බැම්බනට ද නො වෙ.

නිසපිළිබැදි වැ නිස නො ගෙනැ වෙසෙ නම් දුකුලා වෙ. මෙහි: නිසපිළිබැදි නම්:—උනුපස්වැසි වැ නොවියන්වුගෙ සි. පස්වස් වැ වියන් වුව නිස නො ගත වරජ නැති. මෙහි වියන් නම්:—යවත් පිරිසෙයින් අරැත් හා බැජුන් සහිත නොව දෙමා පිරිවහා පොහොබණ කියන්නට ‘සුතතින්’ සතරබණවරකුදු සපත්තාතව බණ කියන්නට වතකුදු, මගුලවමගුලෙහි අනු

1 පිණ්ණපති පිණ්ණ. 2 වැව්හිපස් බව යනආදී ලියැදිබදව යතාදී.  
3 මදපස බොහෝපස. 4 සුත්තින්.

මොව්නාට රුවන්සුත් මහමහල් සුත් තිරෙකුඩුසුත් යන මෙ තුන්  
 සුතජ්, පොතොපවුරුණුආදී දන්තාට කමාකම්චිනිසයිජ්  
 මහණුවම් කරන්නට අරභන්ඵල දක්වා පැවැති කමවහනජ් නම්  
 රුචිනිසයිජ් උගත්තෙ වියත් නම්. මෙසේ වියත් නො වුව නම්  
 දිවිහිමියෙන් සැලැ නිස දෙන්නට නිසි ඇදුරක්හු නිසා වසන්  
 වටි. නිස දෙන්නට නිසි ඇදුරු උභතොවිහංග කමාකම්චිනිසය.  
 කළුවන සහින් එක් පොතෙකැ යන මෙනෙක් බණවර පිරිවහා  
 ආපනති අනාපනති දන වටි. මෙ පොත් සහා නො අරුතියකල  
 කීබැවින් දන් පොත් සහා කළසද ආපනති අනාපනති දනැ  
 මෙ ඇදුරකට කිනාක් බණ අසා පොත් බලා කියැහෙත් නිස  
 දෙත් වජ්ජාවජ් කමම කරත් වටි යෙත් උ. නිස දෙන ඇදුරු  
 මහලු වුව නිස ගන්නාසද සකසා හැදැ පෙරවැ උනකුටුකයෙන්  
 හිදැ අඤ්ජලී පගෙනැ—“ආවරියො මෙ භනෙන භොති ආයසම  
 නො නිසාය වච්ඡාමි”—සි තුන්ගලක් කියා අයජ ගන්නෙ. සග  
 වුව—“ආවුසො”—යනු. වත්තෙරුන්කෙරෙ නිස ගෙනැ  
 වසන්නාහට පස්සෙයෙකින් නිස <sup>1</sup>පිළිපසජ් වෙ. ගෙන කවර  
 යත්:-බැහැර යාමැ, ගිහිවිමැ, කලුරිය කිරිමැ, නිඵබවට ගියබවැ,  
 ඇණවිමැ යන මෙ පස සි. ඇදුරුතෙරුන් කෙරෙ නිස ගෙනැ  
 වසන්නා හට සෙයකින් නිස <sup>1</sup>පිළිපසජ් වෙ. ගෙන කවර යත්:-  
 බැහැර සිමැ, ගිහිවිමැ, කලුරිය කිරිමැ, නිඵබවට ගියබවැ,  
 ඇණවිමැ, වත්තෙරුන් හා එක්විමැ යන මෙ සග සි. මේහි:  
 බැහැර සිමි නම් ලග්ගා නිසා උවසරසිමින් බැහැර සිමි. උවසරසිමි  
 නම්:-පිරිබෙවු ඇති වෙහෙර පිරිබෙවු නැති වෙහෙර  
 අවසන් සෙතස්නෙන් එවු මහසැමහබොයට වෙත්ගෙන් එවු  
 දෙලෙඩුපායෙකි. නිඵබවට ගියබව නම්:-නිත්තියපකකනක  
 බැවි. ඇණවිමි නම්:-මා නිසා නො වසා සි කිමි. මෙසේ කිසද  
 දෙදෙනා අතුරෙන් එක්කෙනෙකුද් නො පියැවි වුහු නම් නිස  
<sup>1</sup>පිළිපසජ් නොවෙ. නොකරැගෙනි පණමනා කල ඇදුරුවත්  
 තෙරනට දුකුලාවෙ. පණමනා කලසද නො කැමැති වුව <sup>2</sup>අනැ  
 වැසිසිරියනට දුකුලා වෙ. ඇදුරුවත්තෙරු ඉදින් කිමි නො  
 ගනින් නම් ඔව්නට හිතයත් කරු එලැබැ සමසකුදු වුව කමවන්  
 නට නැත් කටයුතු. වත්තෙරුන් හා එක් වීම නම් ඔවුන්  
 දුටුබැවි.

1 පිළිපසද, පිළිපසද. 2 අනැවැසි සැකැරියනට, අනැවැසි සැකැරි සිරියනට.



අනුදත්තනට තබා සෙස්සනට පිළියම් කියා නම් කෙරෙ නම් කරවා නම් දුකුලා වෙ...හෙ කෙසෙති යන්:—මහණ, මෙහෙණ, සික්මන්, හෙරණ හෙරණි, යන මෙ පස්සගධාමිය තවත් දෙමාපියනටත් බව්නට මෙහෙ කරන මිනිස්තවත් මහණුන් නිසා වසන් නාගවත් තමාගෙ මෙහෙකරුවනටත් තමාගෙ අයතින් එවු සිහා ගෙනා එවු පිළියම් කරත් කරවත් වරි.

සාපනතික වැ දුනා දුනා පොහො පවුරුණු කෙරෙ නම් දුකුලා වෙ...සගවෙසෙස් අරෙජා තුබුව ලහුකාපනති මිලියෙලා සදහන් කල මෙයින් නැගී දෙසම් පොහොදු පවුරුණුද කරත් වරි.

දෙරබා දෙරවවු පිරිවැවෙනදෙරඇති සෙනස්තෙති දෙර නො පියාලා දෙර බලා සි නො පිළිපයා බික්සගකෙනකුන් එවු ගිහිමිනිස්කෙනකුන් එවු ඇත මොහු රකිත් නො යන අහොග නො කොටින් දවහල් බැසා හොවිනම් දුකුලා වෙ...මෙ කී දෙරවවුආදිය එක්තරක් නැත එවු ඇතිදෙර නො පියාලියා හැකි වුව එවු හිරු අවමට ගියසද එවු බැසා හොත වරජ නැති.

මුතුමැණික්ආදී හැමරුවනුද සාලිවිහියනාදී හැමබිඤ්ඤාදි මාගම්සැටි <sup>1</sup>පොත්රුද සිත්තමිරුනුද යටත්පිරිසෙයින් මාගම අතැ වු තල්පත් මුදු කනා තුබු පනාදී පලදනාද යටත්පිරිසෙයින් <sup>2</sup>සියලුද ආදී අවුස්බමුදු දුනුදිය <sup>3</sup>කාල් පලිආදී හැම ආවුබ බමුදු ගස්ති තුබු කැහුතු පකාපැකිත් පහරිම් යන සිත් ඇති වැ පිරිමව දුකුලා වෙ...පක්ඇතිගස් එල්බා එවු වැතිරු එවු සිවිය හුන වරජ නැති. පක් බිඳා ගන්නා අනුපසපනක්තට අතු නමා දෙත් වරි. තමා වලදත් අතු නමා දෙනු නො වරි.

ගස්ති තිබු හැල් වී වර නිරි ආදී පුබ්බණ්ණයි ප්‍ර උදු මුං තල කලත් කොමඩු පුපුල් ආදී අපරණ්ණයි ප්‍ර රස් කොට තුබු උදු මුතු ආදී අපරණ්ණයි පහරිම් යන සිත් ඇති වැ පහරි නම් දුකුලා වෙ.

පෙණෙහෙන් එවු අත්පෙණෙහෙන් එවු දියමුසු හිවිමුසු තෙලින් එවු හුදු තෙලින් එවු හිසකෙස් මට කෙරෙ නම් දුකුලා වෙ...හිවිසිවි කෙහෙ තෙත් අතින් මට කොට හොවා නම් වරජ නැති.

දෙපැවිජ් කෙහෙක් එක්තැදෙකැ හොවිත්තම් දුකුලා වෙ.

<sup>1</sup> පොතුරුද, පොත්රු හුද.      <sup>2</sup> සියල්ලා, සියල්ලාදුරුවා, සියල්ලාදුරුම.  
<sup>3</sup> කහල් පිළි.

දෙපැවිජ්ඣෙනෙක් එකක් අතුරුවා අතුරෙර සැරයවි  
ආදීනෙන් නො නොරු හොවින් නම් දුකුලා වෙ.

දෙදෙනා එකක් පෙරවැ හොවින් නම් දුකුලා වෙ.

එක්<sup>1</sup> බජනෙන් දෙදෙනෙක් බුදුන් නම් දුකුලා වෙ.

වඩුඅගුලෙන් අටගුලෙන් වැඩි සතරගුලෙන් උනු දැනිවි කා  
නම් දුකුලා වෙ. මිගෙහි සජ්ඣාදී සන්නිධිවතක් එවු සැතපිසද  
අමිස් එවු නැත දැනිවි නො කැව වරජ නැති.

තටනු එවු ගනු එවු වයනු එවු බලතිජ් නම් අසතිජ් නම්  
යොදනු යොදවනු නෙරෙර නම් දුකුලා වෙ.

මෙහි යටත්පිරිසෙයින් මොනොරනැවුමුජ් නැවුම් නම්,  
බණ්ඩුසු හිජ් හි නම්, දියබොකු<sup>2</sup> අනොනතිජ් වයනු නම්.

තටනු ගනු වයනු බලන්නට ගිය අසන්නට ගිය පියවර  
පියවර දුකුලා වෙ.

බලනසද අසනසද පෙරැලී එවු පහ වැ එවු පුනපුනා බලා  
නම් පියවර පියවර දුකුලා වෙ. තටනුආදීනෙන් පුද කරමින හි  
කිව මැනැවැ හි එවු පුද කරවයි එවු කියත් නො වරි. බුදුනු පුද  
යට නිස්සහති එවු පුද කරනු කටයුත්තෙයහි එවු කියත් වරි.  
අරමැ යෙදු නැවුම්ආදී එවු තමා සිටිතැනට ඇරැ යෙදු නැවුම්  
ආදී එවු බලත් අසත් වරි. පෙරමතට ගෙනෙන්නා නො සිටැ  
බැලුව වරජ නැති. අතික් කරැණෙකින් ගියතැන්හි එවු<sup>3</sup>  
ආපදයෙකින් ගියතැන්හි එවු තටනුආදී බලත් අසත් වරි.

කොබවරතිජ් පවුරෙතිජ් බැහැරැ හසරඇතිතැනැ සුලුදිය  
ටනු එවු මහදියටනු එවු කසල එවු එක්තරාක්හි ඉදුල්දියආදිය  
එවු පියා නම් පියොවිහි පියොවිහි දුකුලා වෙ.

අනුන් ලවා පියවන්නට කම්සන් ඕනාසද තෙප්ලෙහි  
තෙප්ලෙහි දුකුලා වෙ. හසරනැතිතැනැ එවු ඔබ්බේ සිටි කෙන  
කුන් බලා එවු පියා නම් වරි.

හොයමිහි එවු රකවල්ඇති වත්තේ එවු සුලුදියටනු එවු  
මහදියටනු එවු කසල ඉදුල් පියා එවු පියවා එවු දුකුලා වෙ.  
මෙහි: හිදුල් නම්:—හිදුල්දිය උක්දඩු කැ සජ් කසලලොඹුආදී.  
වපුලසද අකුරැ නොනැගි තන්හිදු දවහල් වත් කල සද රකවල්  
ඇතිවු රිවිති ඇතිතන්හිදු ඇවැත් ඩතවා නො දැනැ පියා නම්

1. බජනෙකැ.

2. අත්තෙහිජ්.

3. ආපදයෙකින්.



දුකුලා වෙ...<sup>1</sup> තෙරපුකෙත්තිදු ගස්ආදී <sup>1</sup> තෙරපු වත්තෙතිදු කෙත් වත් මුල්ලෙහි දු කෙත්මයර ද ගොයම්නැති කැපතැත් හිදු පි කෙත්තිදු වත්තෙතිදු පිව වරජ නැති...

දෙඅඟුලෙන් දික් කෙසුදු මසින් ඉතිරි නිය ද නැගැයෙන් බැහැර පැනෙන නැගැලොමුදු නොඅල දුකුලා වෙ...

හිසකෙස් දෙඅඟුලෙන් නො දික් වුවද දෙමස් ඉකුත දුකුලා වෙ...

නොහිලන් වැ කිසිල්ලෙහිදු නිමිත්පියෙස්හිදු ලොම් අරවා නම් දුකුලා වෙ... නොහිලන් වැ සෙසුසිරි රු කෙස් ගල වරජ නැති—සරප් කලි නො වෙ...

<sup>2</sup> නැගැවියන්සෙසින් නියමට කෙරෙ නම් කරවා නම් දුකුලා වෙ... දුල් කරැත් කැපුතන්හි කොරෙස් ගරැත් වරජ නැති...

සහසතු <sup>3</sup> කරඹුවම්ආදීනෙන් පිරියම් කල බිම තෙත්පයින් එවු වහන්ආතිපයින් එවු ඇක්මෙ නම් දුකුලා වෙ... තෙත්පා පිසැපියා බිම ඇකුත්සද දිය නැති වැ වලලු පැනෙන් වම්... සිරැරු පහල වරජ නැති...

සහසතු හැඳ පුටු පිරියම් කල බිමදු දොරදු කවුළු වැඹුදු වැහිරු හිදුනා පුවරැදු තමාගෙ සිවුරැආදී පිරිකරක් ලා එවු ගැතවන බික්සගුත් පරිහොග කරනසෙසින් එවු පරිහොග කරත් වරජ නැති... නො එසේ සිරැරු පහරි නම් දුකුලා වෙ... මෙහි හැඳපුටුයෙහි තමාගෙ අතරණ ලා දවස් ලනසද පහවු අතරණ අතුරෙන් සිරැරු පහල දුකුලා වෙ... ලොමින් පහල ලොම්ගණකින් දුකුලා වෙ...

සහලසිවුරෙන් අකවු අවුළවා හිදී නමුදු ගැවවු ගත්වා පෙරවිසද බැසැ ගොවි නමුදු දුකුලා වෙ... නැතිලවු සහලසිවුරැ බැසැ හිදුත් ගොවුත් වරජ නැති...

කිසිදෙයක් නො අතුරා හිදුනාආදී විසින් සිවුරැ කිලුව වනසෙ දුපපරිහොග කෙරෙ නම් දුකුලා වෙ...

කාබාත් නො බැඳැ ගම් වදී නම් දුකුලා වෙ... සිවුරැ පො රොනාතැනැ මැ සිවැ බැන්දු යුත්තේ හි... සිහි නො එළවා නො බැඳැ වන ඇතුළුමලා සදහන්කල තැනැ මැ එකත්පස් වැ සිවැ ඇත කහබහන් බැඳැ තැන පියැල්ලක් එවු එක්වැල රුහැණක් ලණුවක් එවු බැඳැ එහිදු නැත ගමින් නික්මැ කිසෙසින් එක්තරුක් බැඳැ ගමට වැද්දු යුත්තේ හි...

"පට්ටිකා, සුකරනනං" යන දෙපට්ටිකා 'පට්ටිකා' යනු රටා ඇති කොට 'නැතිකොට කෙළ' පට්ටිකා 'සුකරනනං' යනු දුනුකසු සුදුසු හුරු අතුණුපට්ටිකා "පිළිවැටිදු එක්වැල රෙදුදු කී දෙපට්ටිකාට අනුලෝමපට්ටිකා "දෙබඩුහකං මුරජං මද්දවිණං කලාබුකං"—යන මේ සතරපට්ටිකා වට්ටිකාමේහි: දෙබඩුහක නමි:—බරණ්හිස් සුදුසු මල ඇත්තෙහි සුදුසු නමි:—බොහො රෙදුදු එක්කොට 'ගෙනා එකරෙජ්ජකීන් සිසාලෙහි මද්දවිණං' යනු:—පමු කොට ගැවැසුයෙහි 'කලාබුකං' යනු—බොහො 'රෙද්දිබුදුන් කලා කාබානේ දහයෙන් බිඳිති' දහයෙන් බිඳනා බව පාඨයෙහි ද "කායබන්ධනස්ස දසා ජරනති" යුබාවිත් දහසුතු 'දසා ජරනති' හි බුදුනට දන්වුයෙන් "අනුජනාමි හිකබ්බෙ මුරජං මද්දවිණං" හි අනුදන්ත්රුමේ පෙලා අභිප්‍රාය මැ පාල කරන්නට අටුවායෙහි "මුරජං මද්දවිණනති ඉදං දසාසුයෙව අනුසුද්ධං, පාමබ්ගදසා වෙත්ථ චතුන්නං උපරි න වට්ටති" හි යුත්රුමේ ගෙනා ඇතැම්කෙනෙක් පටිය දෙකෙලවර බොහො පමු ගවසා රවුළු දන් නමා ගෙත්තම් කෙරෙත්තෙ නො වට්ටි යෙන්—කුමටයා යන්: පටියා වුව නො වට්ටි "පාමබ්ග සංඝානං පන එකමපි න වට්ටති"—යුබාවිත් දහ වුව නො වට්ටි—"පාමබ්ගදසා වෙත්ථ චතුන්නං උපරි න වට්ටති"—යුබාවිත් ඔවුන් කියනු නො ඉතිකරුණු කීම යන්:—එ දහ දු පට්ටිකා වනබාවිත් දහ නොවත් පට්ටිකා වත් හෙ කුමක් වෙයි යන්:—හෙ විටු නම් විටු නම් හමුකරල් වෙණි නො යන්—හෙ විටු නම් නොවෙයි, දියුණු නම් හෙ දියුණු නම් මෙ විටු නම් යන්නට කරුණු කීම යන්:—දියුණු නැති වූ බාවිත් හෙ දියුණු නම්—විටු වදල නැති වූ බාවිත් මෙ රවුළු දන් විටු නම් හෙ කෙසෙයි යන්—"උහොසු පන අනෙකසු දසාමුබ්බං පිරහාමාය දිගුණං නොවෙතො වට්ටති" යුබාවිත් දහ කරුණු වැළැත්තරබාවි සදහා දිගුණු ආයෙයා එයේ කී දිගුණු තැන්හි තරබාවිත් එයට අනුලෝම වන බාවිත දු ඇත්තෙහි හමු කරල්වෙණි දු හුණු බාවිත් එකමුකරල්වෙණි ජ් දියුණු නැති සිටිබාවිත් දියුණු නම් වෙ—විටු නම් නො වෙ "පවනනො ජරනති" යන අධිකරණ සෙසින් මල කෙලවර ජරන්නෙන් තර බව සදහා "අනුජනාමි හිකබ්බෙ වීඨං" යුත්රු උච්චාවචා විටු අධරන් නෙන් "න හිකබ්බෙ උච්චාවචා වීඨා ධාරෙතබ්බා; සො ධාරෙය්‍ය ආපනති දුකකටස්ස" හි—සොවණ්ණමය රජතමය විටු වර් "අනු ජනාමි හිකබ්බෙ වීඨං අභිමයං දන්තමයං වීඝාණමයං නලමයං

1 නතිකොට කල 2 පිළිවැටිදු 3 ගෙනා 4 රෙජ්ජ 5 යුබාවිත්



වෙළුමය. කළුමය. ජතුමය. එලමය. ලොහමය. සංඛතාභිමය. සුත්තමය." හි එකලොස් කැප විටක් වදලුහ. එදතුරෙහි මේ රවුළුදත් පාසානනයෙහි කරන ලබන සුත්තමය විෂ මැ සි. ඉති බැවින් විෂයෙ බොහෝ පමුදු වටී—නොවැරැ බැවින් කල් දෙස් කිසි කතියාත් නනස්බැවිනුද දියුණු හා විටු නනස් බව දන්තෙ. හේ කිසෙතියත්:—දිසිණු පුළිකාලිකය. පටියෙහි මැ ලා කෙළියැයුතු බැවින් විටු අපරකාලිකය. මලත් දිරහියකලා අනුදත් බැවින් මෙසේ කල්විසින් නනස්. දියුණු කොලා පුත කිපනුයක් කොලනාබැවින් දියුණු පටිය. ඇතුළුව; විටු බැහැරි—මෙසේ දෙස් විසින් නනස්. දකුරුගලා දෙඅන්තය කර කරන කිසි ඇත්තෙය. දියුණු පාසානනය වර කරන කිසි ඇත්තෙහි විටු; මෙසේ කිසිවිසින් නනස්. දියුණු කොලන්තත් විසින් කැරෙයි; විටු හෙත්තම් කරන්තත් විසින් කැරෙයි; මෙසේ කතියාත් විසින් නනස්. මෙසේ දියුණුය ද විට ද තොරතුරු දනුයුතු. එ කි ගුණඇති විට මේ රවුළුදත් නම් විටුබැවින් යව පටිය ද දහයෙහිප් කිව වරද නොවෙයි. එ විටවුව "මුරජ. මදදවිණනති ඉදං දසාසුයෙව අනුසුද්ධං"—යන තැනැ එවකාරයෙන් විවිහි පමුගැවසුම් නො වටී යෙත්. හෙ නො ඉති—"දසාසුයෙව"—හි සේයි—"න කායබ්බිනො" හි සේයි. ඉති බැවින් එවකාරයෙන් පටිය මෙ පමු වැළැකෙ. විටැ නො වැළැකෙ. "දසාසු යෙව" යන අවුලායෙන් කහබහන් පුළිබැවින් විටු උගතර බැවින් එයව සිබනැහි ක්‍රම මෙ පිරික්සිය යුතු.

"තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු උච්චාවචාති කායබ්බිනාති ධාරෙනති කලාබුකං දෙබ්බුහකං මුරජං මදදවිණනති. මනුසා උජ්ඣායනති. පෙ. ගගවතො එතමන්. ඇරෙවෙසු. හි කිකිවෙ උච්චාවචාති කායබ්බිනාති ධාරෙනති කලාබුකං දෙබ්බුහකං මුරජං මදදවිණං, යො ධාරෙය් අපතති දුක්ඛවසං—අනුජනාමි හිකිවෙ වෙ කායබ්බිනාති පටිකං සුකරන්තං"—යනු එක් සිව්ගෙක්. ඉක්බිති. "කායබ්බිනායා දසා ජීරනති. පෙ. අනුජනාමි හිකිවෙ මුරජං මදදවිණං"—යනු එක් සිව්ගෙක්. ඉක්බිති. "කායබ්බිනායා අනො ජීරති. පෙ. අනුජනාමි හිකිවෙ සොගතකං ගුණකං"—යනු එක් සිව්ගෙක්. ඉක්බිති "කායබ්බිනායා

පවනනොනො ජීරති පෙළු අනුජනාමි හිකබ්වෙ විකං” — යනු කෙළවර සිබ සිළුපෙළු මෙසෙසින් <sup>1</sup> කැගිබැවින් — “අනුජනාමි හිකබ්වෙ මුළු මදද විණං” — යන පෙළුට ලී අවුවායෙහි — “දසාසු යෙව්” — යන එවකාරය ගෙන <sup>2</sup> “නව්සෙ” සි ගමන් අවුත්ත අප්පට්ඨියොහි පරමාසවන බැවින් එවකාරයෙන් විටු නො වැළැකෙයි, වුත්තපට්ඨියොහි වූ භාබාග් මෙ වැළැකේ අනුකිබැවින් මෙ “අතිවචනො අනුපසාහි නො සුබනො” — යන අදී ජේපලෙහි “අතිවචනොව අනුපසාහි නො නිවචනො” සි නිත්යයා තප්පට්ඨියොහි කොට යෙදුනු “නො සුබනො” යනාදී තප්පට්ඨියොහි නොවන බැවින් එවකාරය නො යෙදුනු එසෙසින් ම මෙහි ද — “න කායබ්බනිතෙ” සි වුත්ත පට්ඨියොහිවූ කායබ්බනිය මෙ පිළි ගබ්බි කෙරෙයි — “නව්සෙ” යනු නොවෙයි.

කාබනනෙහි අවමගලා බැලුම සිත්තමිතුරු ආදිය <sup>3</sup>අකපයිය  
අනුලෝමී බැවින් නො වර්ගීකරණයකලවරෙහි ලක්ෂ්ණ වගපුල්  
<sup>1</sup>ආකෘතිජ විධිහි බොහෝ පවුල් කපයියඅනුලෝමී බැවින් වර්ග

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

සිරුරැකිය කොට ඇතිදිගෙහි දිගකිය නො සාහා නම්  
 දුකුලා වෙලැදිය ඇති තැනැ මුවහ නැත කුලුආදී බජනෙන් ඇර  
 මුවහතැනැ දිගකිය සාහන්තෙයෙසු බජන් නැත සතජනා පසි  
 නිජ් දිගකිය සාහන් වටිමුවහතැනුජ් බජනුජ් නැත බබෙබි  
 ආසුතැනෙකැ දිගකිය සාහම් යන් වටිදිගකිය නොසාහන  
 තෙක් කල සිහියැයුතු වෙලා වි නම් සිහන් වටිසතජතුද  
 බණ කියතුද වටි

පස්සකබැම්බනට නොවටකාබව් දුනැදුනැ මෙ කර මෙ  
බුදු යනආදී විසින් අයපයෙහි සමාදන් කෙරෙ නම් දුකුලා වෙ.

සභාග ඇවැත් දෙසානම් දුකුලාවේ මෙහි සභාග ඇවැත්  
නම්: දෙජනා විකල් වැලැගුම අපිලිගනු වලදනාආදී විසින් අවන්  
වත් සභාග ඇවැත්.

මෙවෙනි වත් සභාගතවත් පිළිගනී නම් දුකුලා වෙ  
අරොඡ් නම දුකුලා වෙඬවත් තොර වැ එමෙ ඇවැතුණු වුව  
දෙසත් වෙඬසභාගතවැත් දෙසුව දෙසු පසසෙන් දෙසු ඇවැතුණු  
පිළිගත් පසසෙන් අවත් ඇවැතුණු පුත අනන්මත දෙසත් වෙඬ

1 හැනි බැලිස්.

2 විවෘත සි ගමන්, විවෘත ගමන්.

3. අනුප්පිගතය,

අකුළු පාලය. 4 අ. කි. තෘතීය, අනන්ත අංශයකි.

5 ശ്രീ.കെ.എ.എ.

උද්‍යානායුගයන් පැයෙන්. සිකිමා පදවලෙස්සනස් බලනු.



මෙසෙකන්තෙහි වසාවන්තෙයැ අප වදවන්තෙයැ යනාදී කැපතෙසුල් කිසිදු සුබසිතීන් මැනවැයි <sup>1</sup>පිළින දී වසැකි කෙරෙ නම් දුකුලාවෙ...හිති වෙමි, බන් නො කම් යනාදී විසින් වසැකි කල වරජ නැති...අනාර්ය නැති වැ දොරඇති සෙකන්තෙහි වසා නො වෙසේ නම් දුකුලාවෙ...

ඇසල අවපැළවිදවස් <sup>2</sup>පෙරවසන වසා නොවුවාහු විසිනුදු සුන්වස් වුවාහු විසිනුදු <sup>3</sup>නිකිමනියැ අවපැළවිදවස් <sup>4</sup>පස්වසන වසාවන්තෙ...පස්සනබැමියනුදු දෙමාපියනුදු ගිලන් වුව බෙ හෙද පිරිසෙය්නාදී ප්‍රයෝජන...යකින් එවු වැන්නා දන්නාව එවු හසුන් දුනද හුදුනද සතිකරුණෙන් යන් වටි...ගිලන් දෙමාපියනව මෙහෙකරන්නාවදු නොනැ මෙහෙකරුවනවදු බික්සගුන් වහල්කොට වෙහෙර ගිලන් වැ වසන්නාහවදු බනාදී ඉල්වනු නිසා හසුන්දුන සති කරුණෙන් යන් වටි...සෙසුනැයන් දන් දෙමිහ, බණ අසමිහ යනාදී <sup>5</sup>පසතු යමක් නිසා කියා එවු ව සති කරුණෙන් යන් වටි...නැ නොනැයන් බික්සගුන්ගෙ නමින්ගෙ එවු සෙනසුන් පිළිබැදි කොටින් එවු තමන්ගෙ මගුල් පිළිබැදි කොටින් එවු දන් දියැටියමිහ බණ ඇසියැටියමිහ යි කියා එවු ව සතිකරුණෙන් යන් වටි...නමාගෙ එවු සෙසු බික් සගුන්ගෙ එවු සෙනසුන් මහසැ පිළිබැදි කොට සංඝකරණීයෙන් යන් වටි...සසු කරණී සංඝකරණී යැ යි නොසලකන ලද්දේ... බික්සගුන් කවසුතු වනකම් නිසා එවු ඕනට ඕවාදෙනු නිසා එවු ඔවුන්ගෙ කුකුස් දිස උකටලී හරහා නිසා එවු සති කරුණෙන් යන් වටි...වසාවු දවස් එහි අරුණු නොනගා සතිකරුණෙන් යන් වටි...සතිකරුණෙන් ගොස් අවුද් පුන අරුණු නොනගා සති කරුණෙන් යන් වටි...

මෙ සිව්වලදවිනිසයෙහි සමග වරද නො කියා අවුවා පාල ලදෙස් බලා <sup>6</sup>වනබරුන් තා ස දැ ගන්නෙ...

තැ නොනැ යම් කවරි කෙනකුන් දක්නා නිසා එවු සිවුරු දෙනාදී කිසයෙන් එවු බණ කියවා ගන්නාදී කිසයෙන් එවු සතිකරුණෙන් යන් දුකුලාවෙ...ඇදුරු වන්නෙරුන් දක්නාව එවු ඔවුන්ගෙ සිවුරු දෙනාදී කිසයෙන් එවු සතිකරුණෙන් යන් වටි...සතිකරුණෙන් ගොස් එන්නාහු අද නො යා යි වන් ඇදුරෙ නැවතු නම් සති ඉකුන ඇවැත් නැති...පසයෙහි හානි යෙකින් එවු එක්තරා අනාර්යයෙකින් එවු නිදන් දුට සිත් නො රැක්කැ හැක්කැ යි සිතුවා එවු මාගම් සොර නොසොර... තැ නොනැයන් අතුරෙන් එක්තෙරෙක් එවු රන්දිදි ආදී රැවතින් එවු කෙත්වන් ආදී එක්තර

1 පිළිගෙනද. 2 පෙරවසන. 3 නිකිත්තියැ 4 පස්වස් වසන්නෙ. 5 පෙරදු පසතු, වෙරෙදු පසතු, රවිතසබරයන්,

වස්තුයෙකින් එවු මෙ කොපට දෙමි එක්තරයෙකින් පොලොබා නම් සිත් නොරැක්ක හැක්කැ යි සිතුව සුන්වස් වැ යන් වටිනොදුරු තෙනකට අද මෙ ගොසින් එමි ගියාහු එකසද අතරමගැ අරුණු කැහුව ඇවැත් නැති—සුන්වස් නොදවෙ...වස්මසැ පුරකවවක පටා සතිකරණි ඇත සති කොට යනු වටි—නැවතැ නො අව වරද නැති...මෙහි වරද නැතිවෙ නිස—“නවමිනො පසාය ගනතුං වට්ඨති”යි...සති යට යන්තනු උවසරසිමින් ඇතුළුවැ සිටැ ඇතුළුසතියැ එමි අභොගකොට යන්තෙ...මෙ උවසරසිමි යටැ හෙලෙස් වත පවිතියෙහි කිසෙසින් දන්තෙ...ආභොග නො කොට උවසරසිමි ඉකුත සුන්වස් වෙ...  
 උවදුරු නැතියා වැ බඹයෙන් මත්තේ රැකකට නැගෙනම් දුකුලා වෙ...මල දර බිඳිනාදී කිසයෙන් බඹයකට නැගෙන් වටි...උවදුරු ඇත කැමැති තාක් තැනට නැගෙන් වටි...

පෙරහන් නැතියා වැ යටත්පිරිසෙසින් දෙනවු<sup>1</sup> අබන්මහ<sup>2</sup> පිළිපදී නම් දුකුලා වෙ...පෙරහන් නැත්තෙන් එවු ඉල්වා නොලද්දෙන් එවු සිවුරැකකින් පරහා ගත්මි යන අභොග ඇති වැ යන් වටි...සිවුරෙන් පැරැණු දිය වැලැඳියැවිවුළු පලවුමෙ සිවුර පිළි ගන්වා ගත්තෙ...

මහති ලා පෙරහන් නැත්තක්නු පෙරහන් ඇරැවුළු පෙර හන් ඇතියා වැ දිය පරහන්කට නො දේ නම් දුකුලා වෙ...  
 මියැවි සිතීන් තමා මරු නම් දුකුලා වෙ...අනුන් ලවා තමා මරවා නම් දුකුලා වෙ... සිත්තම් පොත්රු කෙරෙනම් දුකුලා වෙ...<sup>3</sup> දහවුදම්පියාවන් බුදුනාදී<sup>4</sup> අදවන් වටි...

එක්තරු නැතෙකැ හිඳ බුදුනාක්නු<sup>5</sup> තිපි අපට සහයව යනාදී කියා නහා නම් දුකුලා වෙ...  
 බුදුනාගෙහි ආ මහල්ලනට හුනස්තෙන් කැහි උවසර නො පැ හිඳී නම් දුකුලා වෙ...තමා බුදුනාසද මහල්ලන් දුකැ 'කමන් නැ'යි එවු 'හිඳුව'යි මහල්ලන් දුන් සමුයෙන් එවු හුන වරද නැති...

නොගිලන් වැ පිරිමිනින් උසුලන හිදෙලු ගැල් ඇ යානා යෙහි හිඳී නම් දුකුලා වෙ...ගිලන් වුව වටි...  
 රැවන්තියා අරහයා බුදුහු:කි බුදුහැ?පිළිබුදුහැ,සලබුදුහැ; බමි:කි බමැ?ගොබවැ,රට්ඨමැ;සහ: කි සහැ?ගොසහ,අප්පහැ යනාදිවිසින් දවසෙන් බෙණෙ නම් දුකුලා වෙ...

1 අබන්මහ. 2 යන්. 3 ජයවු, දහවු. 4 අනාවන්, 5 තෙපි.



අනුන් පිරිස් 'පිරිකරදෙමිහ සිවුරැදෙමිහ' යනාදී විසින්  
බසවා නම් දුකුලා වෙ...<sup>1</sup> දුස්සිලුන් කෙරෙ වන්නානට 'නගන්  
තට අවුදු මඩැහි ගැලිහියාක්නු වැන්නෙහි' යන ආදී විසින්  
'අවෙත්වා මාත්‍රයක් කියන් වරි...'

සිවුරැකගා කලුචේ ආදී මාගම්පැවිල්ලනට පවිනම් දුකුලා  
වෙ...

අත්තට වෙහෙසයට වැටෙන ගාස්තුව විනාශකරගන්නා සි  
ගන් ලොකායතද උගනී නම් දුකුලා වෙ...කියා නම් දුකුලා  
වෙ...

තරකෙස් ගනී එවු ගත්වා එවු දුකුලා වෙ...මහලුව දත්  
තාව සංවෙගයෙන් ගත්වා බලාතම වරි...

තඹලෝ වටලෝ රිදී ආදීතෙන් තල පාතවු මත්තෙ තබා  
වලදත් දුකුලා වෙ...ආසින්නකුපටාන' යනුද 'පෙලා' යනුද  
'වගුලනනපවු' යනුද මෙ පාතවිමගනි නම්...පැත්තල කොතලා  
වත් මොරවා ආදී මත්තෙ තබා වලදත් වරි...ආතැම් කෙතෙක්  
තොදන හිරවත් හහලවත් වූ පත් කො වරි යෙන්...හෙ  
තො ඉති...

ඉවත්පොහොනා පා අතින් ගෙනා දොරකවුළු වරි නම් පි  
යාලා නම් දුකුලා වෙ...ඉස්වු පා දතලා කඳවලා දොර වරි නම්  
පියාලා නම් වරි...

තෙත් පා දිය කො සිදු සහවා නම් දුකුලා වෙ...අවුයෙහි  
තබා හුණු කොට විශලා නම් දුකුලා වෙ...වදක් විශලා සහවත්  
වරි...

කිසිවතක් නො ලා රද ඇති බිම්හි එවු සිවි නැගෙන කො  
රෙස්බිම්හි එවු තබා නම් දුකුලා වෙ...කෙස් බිම්හි එවු සිහින්  
වැල්ලෙහි එවු තබන් වරද නැති...වට බිම්හි එවු තබන් වරි...  
තැදැ තබා නම් දුකුලා වෙ...පුටුයෙහි තබා නම් දුකුලා වෙ...  
තැදපුටුආදීමත්තෙ තුබු හෝනා කපුආදී එක්බැදි කොට බැදැ  
තබන් වරි...තැදපුටු වල 'බැදැ එල්වා තබන් වරි...හවුකොට  
තුබු තැදපුටුමත්තේ තබන් වරි...බර තබන් නො වරි...අතින්  
ගෙනා එවු 'පත්ති අස්වදු දතලා එවු කඳවලා එවු බර තුබුව  
වරජ නැති...අතින් නො ගෙනා 'හම්වා පිටිපයා තබා නම්  
දුකුලා වෙ...

බත්පිරිණි පසිදු අස්වදු කඳවලා දත ලයිදු සතා තබා නම්  
දුකුලා වෙ...දෙරියන්තැහි නිසවත්තෙ වලල්ලක් නොලා තබා  
නම් දුකුලා වෙ...දෙරියන් නිසවත්තෙ යනා තබා එවු තුබා  
නිසවත්තෙ වලල්ලක් තබා එවු වරි...නිසවත්තෙ කි තාක්  
විනිස පිදත්තෙහිදු දතනු.

1. දුස්සිලුන්, දුසිලුන්. 2 ආදිතව, වා. 3 හගලාතවු. 4 පාදතලකර්ලා  
5 බැදහෙමවා. 6 අවුකොවුතුබු, හවුකොවු තුබු. 7 පත්ති අස්වදු තබා 8 හම්වා,  
ලස්වා.

පියාගෙන් කවු ආවද 1 සජ් ආදී පයා ලා නම් දුකුලා වෙමු පුත කාලයට වැ එවු අත්තට දියවි වැ එවු තබන් වර්ෂාපාමන්තෙ අත් දෙවි නම් දුකුලා වෙමු පා තෙමන්තට 2 අත්මන්තේ දිය මත වරජ නැති කුලද්දේ පයා එවැ හෙතා යේ නම් දුකුල වෙමු

යපා මැටිපා තබා සෙසු දඬු—දළ—ලොහොමුවාදී පා පරි හොඟ කළ දුකුලා වෙමු මැටි—තඹ—යමුවා තළ තබා සෙසු තළ පරි හොඟ කළ දුකුලා වෙමු කදා පිළිවහණ කස ලොහොමුවා තැටි ආදී බදුන් පුහුල් සතු වුව නො වර්—සහසතු ගිහිසතු වුව එවිගස පරිහොඟ කළ වර්ෂාපාමන් රිදී බජතෙන් ගිහි මිනිසුන් බැජුන් එළවුව පහරනෙයිජු නොවර්ෂාපාමන්තේ අතින් බිනා දියෙන් අත්දෙකා වටනා බැවින් එළවූ රිදීකිසිසේ නොපැ හැර අත් දෙවුන් වර්ෂාපාමන් කොතලා කබල් එවිගස පරිහොඟ කොට පියන් වර්ෂා

අනුන් කිවුටසද ආවබා නම් දුකුලා වෙමු තමා කිවුටසද අනුන් ආවැවුව තමා පිළි ආ වබන් වර්ෂා

අනාදරිය පිණිස සිංහකරණිය නො හික්මෙ නම් දුකුලා වෙමු 3 උගන්තට තැන් නොකිරිම් මෙ අනාදරිය නම් මෙහි 'සිංහකරණි නම් කවර යන්' සැබෙවින් කියනෙමි:—

අවට නැත්තා කොට සිවුරු හදී නම් දුකුලා වෙමු වඩු අතුලෙන් අවතුලක් දණ මඩලෙන් බහා වමන් පසා හසුන් කන් තබා එක් කෙළවරෙකින් නොඑල්වා අවට ඇත්තා කොට හැත් දුසුන්තේයි 4 අවට ඇති කොට හදනා සැදැ වැරදු අවට නැති වුව වරජ නැති

අවට නැත්තා කොට සිවුරු පොරොවිනම් දුකුලා වෙමු ඇතුපිට 5 ගොටු සෙයින් දෙකෙළවරින් සමකොට වම්දකින් පත් පිටු බහාලා එක්කෙළවරෙකින් නොඑල්වා අවට ඇති කොට පෙරුමිය යුත්තේයි

සුපිළිසන් නො වැ අතුරුසෙරෙහි යේ නම් හිදී නම් දුකුලා වෙමු මෙහි අතුරුසරනම් ගම් එවු වෙහෙර එවු මිනිසුන් බිඳ 6 ලක්නා නැති මෙ මෙ තනා කියනලද 7 ගාමෙවා නොකු විහාරෙ වා මනුසානා පරිවෙසනසානා ගවජනනා නිව්වරා පාරාපිනා කායබකිනා බසාමව වර්ථනිති 8 අභිකපාසු වුනා 9 සිංහල බැවින් තුන්සිවුරු හැදැ පෙරුවැ කාබාන් බැදැ

1 පස්. 2 අත්මන්තේ. 3 උගන්තා. 4 සිංහකරණිය. 5 ගොටු. 6 ලක්නා. 7 අභිකපාස.



සුපිළිසන් වැ අතුරු කෙරෙහි හින්දු සුත්තෙහි ගලවළු මිනි  
 බාහුදු පිහිමසුදු වැසෙනසේ සිවුරු ගැඹුරු පරවැ හුන්නෙ සුපිළි  
 සන් නම් මෙ සිව්ගෙහි අසව්ව, අසනියා, අජානනායා,  
 හිලානායා, වාසුපගනායා, ආපදාසු, උමමයනායා, බිත්ත  
 නායා, වෙදනටයා, ආදිකම්මිකායා—යන මේ දස අනාපනති  
 වර්ග ඇතැම් කෙනෙක් අඤ්ඤානකවිඤ්ඤානී සිවුරු සිව්ගෙහි  
 'අනාපනතිසමයෙ ඤානානාං පචාරිතානං හි' යන මෙමව  
 ලි පාඨයෙහි—"යො මය්හං ගෙහං පචාරෙමිති වදති—තස්ස  
 ගෙහං ගතත්වා යථාසුඛං නිසීදිතබ්බං නිපජ්ජිතබ්බං ත කිම් ගෙහ  
 තබ්බං යො පන යං මය්හං ගෙහෙ අපි තං පචාරෙමිති වදති  
 යං තත්ථ කපපියං තං විඤ්ඤාපෙතබ්බං, ගෙහෙ පන නිසීදිතුං  
 වා නිපජ්ජිතුං වා ත ලබ්බතිති කුරුඤ්ඤං වුත්තං"—යන මේ අවු  
 වා ගෙනා දුන් ගෙහි සිවුරු ගලවත් වටී යෙත් යථාසුඛං  
 නිසීදිතබ්බං නිපජ්ජිතබ්බං"යි සුඛාචිත් සිවුරු නොගැලවුව යෙ  
 හෙන් හෝනා හිදුනා උගහට බැවින් සිවුරු ගැලවුව වරජ  
 නැති යෙත් ඉදින් මෙසේ වුව ගෙන් පවරා සෙසුපසයෙන්  
 නොපැවරු තැනැ "ත කිම් ගෙහතබ්බං"යි සුඛාචිත් හෝ  
 නා හිදුනා මිසා ඔවුන් දුන් සිවුරු "පිඬුවා හිලන්පස නො ගත  
 යුතු වෙත් ඉතු හොතුජ්—යථාසුඛං නිසීදිතබ්බං, නිපජ්ජි  
 තබ්බං"යි සුඛාචිත් සිවුරු ගලවනු මේ හැගෙහි යෙත් නම්  
 ගෙ නො ඉතිකරුණු කිමැ යත්—"අනුරුතාමි භික්ඛවෙ  
 යථාසුඛං මුග්ගං පරිභුජිතුං"—යන මෙහි යථාසුඛපරිභොග කී  
 බැවින් නොපිළිගත් මුහු පරිභොග කරතුදු පස්වරු වලදතුදු  
 පැවැරිවුවහු කැප නො කරවා වලදතුදු වටී නො මේ විශා යුතු  
 ගෙ නො ඉති—"අනුරුතාමි භික්ඛවෙ යථාසුඛං ගුලං පරි  
 භුජිතුං"—යන ආදී පෙලුදු පිරික්සිය යුතු පැවරුගෙහි සුවෙන්  
 හෝනා හිදුනා වටී යන මේ තෙපුල් සාමඤ්ඤයෙන් සිවුරු  
 ගලවත් අයප් කිල්ලෙහිදු නොවිමසු අස්තෙහිදු හෝනා හිදුනාදීදු  
 'වටී නො මේ විශා යුතු ගෙ ද නො ඉති' වාසුපගනායා අනා  
 පනති'යි 'සුඛාචිත් බත්තිසයට ද හිලන්පසට ද වන්නෙ වසු  
 පගත මේ වෙ නො යත් සුපච්චන්තාසිඛපද මැ නිරන්ත වනු  
 ගෙ ද නො ඉති ඉතිබැවින් අඤ්ඤානක විඤ්ඤානිසිඛපදයටද  
 සුපච්චන්තාසිඛපදයටද විරුඬ නොවනසෙයෙකින් පිළිපැද්ද  
 යුතු "කපපියාකපයවිචාරණං ආගමම රුකිතබ්බං ගාලගං

1 ගලවළු. 2 පිඬුවා. 3 කවසුතුදු. 4 වටෙන් මැනැවියා යුතු.  
 5 අයපකිල්ලෙහිදු. 6 කිබැවින්.

කතනබ්බං සොතං පච්ඡිද්ධිකබ්බං ගරුතභාවෙයෙව ආනබ්බං” යනුද “ආවිණ්ණකපෙපා ඛො ආවුසො එකච්චා කපපති එකච්චා න කපපති” යනුද පිරික්සිය යුතු අනාපනතිවර නොආහෙයින් සිවුරු ගැලවීමෙහි බොහෝ වරද කියති, ඇපි බොහෝ <sup>1</sup>වත්තෙන් නො කියමො.

අතුරුසෙරෙහි අත් එවු පා එවු කෙලවමින් යන් හිඳුන් නො වරී.

අතුරුසෙරෙහි ඇස් යටිමිනිය නො කොට යේ නම් හිඳී නම් දුකුලා වෙ. පෙරට විශදඬු පමණකාක් තැන් බලා යනුද හිඳුනුද උවදුරු බලන්නට දුරුතැන් බලනුද වරී. අතුරු සෙරෙහි එක් දත එවු දෙදත එවු සිවුරු නඟාලා යන් හිඳුන් නො වරී.

අතුරුසෙරෙහි මහසිතා සෙමින් යන් හිඳුන් නො වරී.

අතුරුසෙරෙහි <sup>2</sup>මහච කොට බෙණෙමින් යන් හිඳුන් නො වරී.

අතුරුසෙරෙහි කා එවු හිස් එවු කොච එවු සලමින් යන් හිඳුන් නො වරී. අතුරුසෙරෙහි එකුකුලෙ එවු දෙඋකුලෙ එවු <sup>3</sup>වටමිටි වක් කොට අත් තබා යන් හිඳුන් නො වරී.

අතුරුසෙරෙහි හිස් <sup>4</sup>වටා පෙරුවා යන් හිඳුන් නො වරී. අතුරුසෙරෙහි අක්පසින් එවු විචමින් එවු <sup>5</sup>කෙළින් සිටිත් යන් නො වරී. උගහට කරුණක් පිණිස <sup>6</sup>කෙළින් සිටිත් යන් වරජ නැති.

අතුරුසෙරෙහි අතින් එවු පිළි ආදී එක්තෙරෙකින් එවු අකවුටු අවුළවා හිඳුන් නො වරී. වාසුපහගතයනට වරජ නැති.

මෙයින් මත්තෙ කියන සිංකරණි අතුරුසෙරෙහිද බැහැ රුද දතයුතු.

සකස් නැතියා වැ බිකආයර පිළිගන්වා ගනී නම් නො වරී. <sup>7</sup>පාති එලවු සකස් නැතියා වැ පා පිළිගන්වාගනී නම් නො වරී. බත සතරවත කොටසින් ඉතිරි කොට යු ගනී නම් නො වරී. <sup>7</sup>අත් නැත්තෙන් යුමතු එවු සෙසු බැජුන්මතු එවු බොහෝ දෙනු දු ගත වරජ නැති.

1 මත්තෙන්. 2 මහච, මහත්භව, මහත්. 3 වටමිටි.

4 වසා. 5 කිළින්. 6 එලවු පාසකස්, වාසකස්. 7 අත්.



ඉවත්පොහොනා පය මුවවිටියේ යටහිර ඉකුම්වා මත් බික අහර පිළිගන්වාගනුත් දුකුලා වෙ...ගත බුදුනාපසයෙන් වරජ නැති...යම්කැලි ආදී පසින් ඉතිරි කොට ගත ද ඉවත් <sup>1</sup> නොපො හොනා පා ආදී බජනෙන් බතාදී උස්කොට මත්තා ද පිළිගන වරජ නැති...පාමත්තෙ හුලු ඇත වරජ නැති...බත්පාමත්තෙ තලුආදිය. "බතාදී එවැ උස් කොට, දුන්නාද පිළිගත වරජ නැති..."

සකස් නැතියා වැ බිකඅහර බුදී නම් දුකුලා වෙ...පාහි එළවු සකස් නැතියා වැ බිකඅහර බුදී නම් දුකුලා වෙ...පෙර විත් පිළිවෙල ඉකුම්වා බුදී නම් දුකුලා වෙ...අනෙක් කෙනෙක් කට දෙන්නට එවු අනෙක් බජනෙක්හි ලන්නට එවු අවුළආදී ගන්නට එවු බහා හතන්නට එවු එ එ තැන් පිරිමව වරජ නැති..."

බත සතරවන කොටසින් ඉතිරි කොට හු බුදී නම් දුකුලා වෙ...බත මැදතුරෙන් හතා බුදී නම් දුකුලා වෙ...එබැවින් බත් යතා තබා පෙරටු කෙලවරින් හතා <sup>2</sup> බුදුනො...

වඩා කැමති වැ හු හෝ වැජුන් හෝ "බතින් පිළිසොයා නම් දුකුලා වෙ...වඩා කැමතිබැව් නැතියා වැ අතික් කරුණෙ කින් පිළිසෙවුව වරජ නැති..."

නොහිලන් වැ බත් හො හු හො විතවා බුදී නම් දුකුලා වෙ... නැ නොනැ පැවරුවන් එවු පස්සකඩැමියන් අතුරෙන් එක්තරු හිලනක්කව එවු විතවත් වරජ නැති..."

පිඬු මහත් කොට වටා වලඳන් දුකුලා වෙ...කුකුළුබිජුවට කුඩා නො කොට මොනර <sup>3</sup> බිජුවට මහත් නො කොට වැටියැ යුතු...මොනර <sup>4</sup> බිජුවට මහත් වුව වරජ...කුකුළු <sup>5</sup> බිජුවට කුඩා වුව වරජ නැති..."

පිඬු වව්වත් නො කොට වලඳන් දුකුලා වෙ...මුවව නොසපත්සඳ දුරලා මුව වරි නම් දුකුලා වෙ...නොලව එළවු සඳ මුව වරා නොලසා වලඳන් සරැපි..."

කැමැතිලි හෝ එක් ඇතිල්ලක් හෝ මියෙහි ගලා බුදී නම් දුකුලා වෙ...පිඬු යතනසඳැ වැරජැ ඇතිලි කෙලවර වන වරජ නැති..."

මියෙහි බත් තබා බෙණෙ නම් දුකුලා වෙ...තෙපුල් පිරි හුන් නොවත් අරළආදී එක්තරාදෑයකුදු මියෙහි තබා බත්ත් නො වරි...තෙපුල් පිරිහුත්වත් මියෙහි එක්තරා <sup>6</sup> දෑයක් තබා බත්ත් වරජ නැති—සරැප් කලි නො වෙ...

1 පොහොනා, 2 තබාදී, 3 බුදුනො, 4 මතින්, 5 කිහිපු බිජුවට-බිජව,

6 බිජව, 7 තෙපුල් පිරිහුත් නම-තෙපුල් පිරිහුත් නැත්තම

8 දෑයක් ඇතිකොටද.

පිඬු මිශෙහි දමාලා වලදන් දුකුලා වෙඹ පකාපැකි පුවක්කඩ  
ආදී දමාලා වලදන් වටි<sup>1</sup>.

කබල කපා බුදී නම් දුකුලා වෙඹ පකාපැකි පුවක් කඩ  
ආදී කපා<sup>2</sup> වලදන්<sup>3</sup> වරජ නැති.

වදුරැසුණු කොට වලද නම් දුකුලා වෙඹ පකාපැකි ආදී  
වලදනසද වරජ නැති.

අත් සලසලා බුදී නම් දුකුලා වෙඹ කසලකටු ආදී පියනසද  
අත් සැලව වරජ නැති.

හුළු ඉසුරුවා<sup>4</sup> බුදී නම් දුකුලා වෙඹ කසලකටු ආදී පියන සද  
හුළු ඉසිරු ගිය වරජ නැති.

දිව් තෙරතෙර වලද නම් දුකුලා වෙඹ සප් පැහැරු<sup>5</sup> වලද  
නම් දුකුලා වෙඹ හඬඇති කොට උර වලද නම් දුකුලා වෙඹ

අත එවු පා එවු තොල එවු ලෙවැ වලදන් දුකුලා වෙඹ  
කිරි පායස් සකුරු තෙල් ආදී වලදනසද ඇතිලි ලෙවැ වැලදුව  
වරජ නැති. පය මදවු අහර පිසා බුළු කොට වලදන් වටි<sup>6</sup>.  
තොලා හුළු ආදී අහර දිව් නොතෙරු තොලින් මැ ඇතුළු ලා  
වලදන් නෙ.

අම්ස්වුසු අතින් පැත්තළු ආදී ගනී නම්<sup>7</sup> දුකුලා වෙඹ.

හුළු බුසු පා දෙවිදිය අතුරු සෙරෙහි පියා නම් දුකුලා වෙඹ  
ගිහිමිනිසුන් දිය පියනනන්හි එවු ඉකිලියෙහි එවු පිට වරජ  
නැති.

සත්ගත් අත් ඇත්තාහට<sup>8</sup> බණ කියා නම්<sup>9</sup> දුකුලා වෙඹ අත්  
ලෙන් නො ගෙනා සිරිරිත් බැරුවහට කියත් වරජ නැති.

වඩුරියනින් සතරරියන් දඬු<sup>10</sup> ගත්තාහට බණ කියා නම්  
දුකුලා වෙඹ එ දඬු අතින් අළුවාහට බණ කියත් වරජ නැති.

කඩු<sup>11</sup> කාල් ගත් අත් ඇත්තාහට බණ කියා නම් දුකුලා  
වෙඹ එසිදු අත්ලෙන් අළුවාහට බණ කියත් වරජ නැති.

හිසහිත වුව ද නො වුව ද දුනුදිය ඇත ද නැත ද දුනු  
ගත්තාහට ද හිදඬු ගත්තාහට ද බණ කියා නම් දුකුලා වෙඹ  
අත්ලෙන් ඒ අළුවාහට<sup>12</sup> කියත් වරජ නැති.

පාදකා එවු වගන් එවු පයා ලුවාහට බණ කියා නම් දුකුලා  
වෙඹ පයින් හරවා කියත්<sup>13</sup> වරජ නැති.

1 වරජනැති. 2 කඩා. 3 වලදනසද. 4 හිසුරුවා. 5 පහැර. 6 වරද නැති. 7 පිළිගනිනම්. 8 සත්ගත්තාහට. 9 කියත්. 10 මුහුරු. 11 දඬු. 12 අත්ලෙන් ඇරගත්තාහට ඒ අළුවාහට. "හළු තලතො අපනිතස පන වට්ටි"-සිකාපදවලපන. 13 කීවි.



හිඳෙළුගැලාදී යානයෙහි හුන්තාඤ්ච බණ කියනම් දුකුලා  
වෙණුගැලින් ගලවා තුඩු සැකිදු යාන මෙ වෙණුතමා ද යාන  
යෙකැ හුනැ මෙරමා හුන් යානය<sup>1</sup> බව යානය පසු වුව කියත්  
වරිණුකයානගෙකැ හුනැ මෙරමා හුන් තැන බව පසු වුව  
කියත් වරිණුගටත්පිරිසෙයින් පැදුරුආදී යානයෙකැ හොත්තා  
ගව තමා උස්තෙතෙකැදු හිඳැ සිටැ බණ කියත් නො වරිණු  
මෙරමා හොත්තැන් බව තමා හෙවැ බණ කියත් වරිණු

අත් අකවටු ආදී එක්තෙරෙකින් අකවටු අවුළුවා හුන්කා හව බණ කියත් දකුලා වෙ.

තෙසක්<sup>3</sup> නොපැතෙනයේ පිළිවුටු<sup>4</sup> ආදීන් හිස වැසුවා  
හව බණ කියත් දුකලා වෙමු. තෙසක්<sup>3</sup> පැතෙත් වරජ නැති.

ඩිස් වසා පෙරවිසඟට බණ කියත්<sup>5</sup> දුකුලා වෙහෙරින්  
 පැනෙනසේ වරලා<sup>6</sup> කියත් වරප නැති

තමා බිම, හිඳ, පිළිකණ්ඩපුරුණු ආදී අස්තෙක, හුන්කා  
හව බණ කියත් දකුලා වෙ.

බිම්භාදී උස්තැනෙකැ හුන්නාහට තමා බව<sup>7</sup> තැනෙකැ  
හිඳැ බණ කියත් දකුළා වෙණ.

සිට, හුන්තාගට බණ කියන දකුල, ඉව්.

මහල්ලො හිඳැ සිටියාහු පැන පුළුවුසිත්තම් නැගීසිවැ පුළු  
වුස්ව යනු දුකුලා බැවින් වැලැහැ සිටියාක්හට කියම් කියත්  
වරජ නැති වැලැහැ සිටියවුන් නැත නොකියත්තො.

තමා පසු වැ පෙරව වැ යන්නාහව බණ කියත් දුකුලා වෙ.  
පසු වැ යන කෙනෙක්හව බණ කියමි කියත් වරජ නැති.

මගින් යන්නාහට නොමගින් යමින් සිටි බණ කියත්  
දුකුලා වෙ. ෧෩෫ දෙන ම. නොමගින් යනසද බණ කියත් වරජ  
නාහි.

සත්තන් අන්තර්ගතව බණ කියනාදි<sup>8</sup> මෙ සොළොස්ම  
සෙති විලක්ඛව බණ කියන් වරජ නැති.

නොහිලන් වැසි වැසි සුලුදියවනු මහදියවනු කරන් දකුළු,  
වෙමු වැසිද පැවැත්ත වරද නැති.

නොහිලන් වෑ ගම්කවරි දෙන තණමුල් අතුආදිය, පහරනා  
සේ සුළුදියට නු මහදියට නු කෙල මුකුණු පවත්වා තම් දුකුලා  
වෙ. තණමත්තේ පරඩලාආදි එක්තරක් ලා දියවතුආදි ලන.

1 කාකයෙක්. 2 අක්ඛ්‍යවළුවා, අකමළුවා. 3 කෙසෙත්. 4 පිළිවෙළුනු, පිළිමළුනු. 5 කියානම්. 6 කිසිවරුවා, කරවා. 7 මට 8 බණ්ඩියන් සහායි.

සද පරබලාආදී ඉක්ම<sup>1</sup> තණ ආදිය පහල වරජ නැති කැපවීම  
ඉල්වන<sup>2</sup> සැදැ නො ඉවැසිවැ පවතිනම්<sup>3</sup> හිලන්තැනැ පිහිටා  
එබැවින් තණාදීමක්තේ කළ වරද නැති.

නොහිලන් වැ දියෙහි සුලුදියටනු මහදියටනු කෙල මුතුණු  
ලා නම් දුකුලා වෙමුවස්ගෙහි දියෙහිද මුහුදුදියෙහිද මිනිස්  
තට පරිභොගනොවන දියෙහිද පැවැත්වුව වරද නැති.  
මහවැසි වස්තාසදැ දියනැතිතැන් නැත නොඉවැසිවුව<sup>4</sup>  
වරජ නැති.

සිංහල විනය නිම.

බඩැරිසිසයෙන් ගිහිමිනිසුන් දෙමාපියන් ආදී එක්තරා  
කෙනකුන්ගෙ පිරිකරක් සහවා නම් ඇවැත් වෙමැදෙමාපියන්ගෙ  
කැපවත් තමා අයත් කොට සහවා එවු මෙ සහවාදෙවසි කී සද  
නො වටිමැපිළිබෙව් කළසද පියා ගිය සහවා එවු රකවල්වන  
තැනක් පැව් එවු වරද නැති. මොහු ගත්හසි පැවිල්ජන්කෙරෙ  
සැක කෙරෙ නම් සැක කටයුතුතැනෙකැ පි කැප අයපවතක්  
හිමිකෙනෙක්තටදෙමි සි ගෙනැ තබන් වරද නැති.

දුබැසිවිනිස යට මුසවාසිබපදයෙහි කී විනිසයේ දන්නෙ.

පානිණි විනය නිම.

ඇදුරැවත්තෙරැන් නිසා වසන සිල් කැමැති පැවිජ්ජා  
රැසිමිමෙ කැහි හුණුදිය සිත්දිය දියැ යුත්තෙකුන්දවසක්  
හුණුදිය හෝ සිත්දිය හෝ වලඳන් නම් වැලැදුදිය මෙ පියැවින්  
දියැයුත්තෙකුදෙක වලඳන් පියැවින් දෙක මෙ දියැ යුත්තෙකු  
මහත් කුඩා මැදිමි<sup>5</sup> දැනිව් එලවා තබා තුන්දවසක් දැනිව් මෙ පියැ  
වින් තබන්නෙකුඅනියම කොට වලඳන් නම් ලද දැනිටක් තබන්  
තෙකුහිදුනා අසුන් පනවා දැනිටු කා නැහිසද දැනිටිකොස් පියා  
හුන්හසුන් නඟාතබා දැනිටිකැතැන හමදනෙකුඔවුන්<sup>6</sup> එලැ  
බෙන සුලුදියටනුමහදියටනුගෙ ද එයට යන මහදු හමදනෙකු  
ඔවුන්<sup>7</sup> ලක්නාගෙය හමදනසද සතරකන් සම කොට බිත සිටු  
නො නඟා බිත් පියැ සතුන් නොමියනයේ මකුඑසටු හැර හම  
දනෙකුකුණන් හැර යුළු ගසාපියා හැරපටුආදී දන්නෙ<sup>7</sup> යුළු  
ගසනසද යටසුලුගැ බික්සහුන්කෙරෙහුද දියට පැනට දුරැ  
කොට ගසාපියන්තෙකුගෙහි පිරිසේ හමදනෙකුකෙලමලා  
දෙවැ එලැවියැ යුත්තෙකුපියැවින් හිදිනාඅසුන් පැනැවියැ

1 එක්වැ. 2 බලකසද 3 නොසැ පැවැතිනම්; 4 නොසැවුව.

5 මැදි. 6 එවුන්. 7 දන්නෙ.



යුත්තෙකු සිටුරු හඳුනාසද හඳුනාසිටුර දී පළමු හන්සිටුර ගෙන පරි දී පුත පොරෝනාසිටුර දියැ යුත්තෙකු ඔවුන් නැගැසිසද<sup>1</sup> තහනපිළිවෙල හැම එළවා තහනා<sup>2</sup> කඩ දී හන්පෙරෙව්සිටුර නොකෙලෙසෙනසේ තබා වෙරැ පිටැ අත් ගසා නඟා<sup>3</sup> වෙරදිය පිසැපියා හඳුනාසිටුරු දී ඉක්බිති පරි දී පොරෝනාසිටුරු දියැ යුත්තෙකු ඔවුන් බණනසද අතරතුරැ නො බණනෙකු ඔවුන්ගෙ සිටුරු ගෙන්තම් කරන්නා දෙනා රදන්නම් කරන්නා ලතුපිස ආදී කටයුත්තෙකුමෙ හැම තමා නොකටහෙත් අනුන්ලවා කරවන්නට තැත් කටයුත්තෙකු ඇදුරුවන්තෙරැත් නොරැස් වන්නාහට<sup>4</sup> පාසිටුරු ආදී එක්තරු පිරිකරක් නො දෙන්නෙකු ඔවුන්ගෙ පිරිකර තමා නො ගන්නෙකු ඔව්හට එක්තරුමෙහෙ යක් නො කරන්නෙකු ඔවුන් ලවා තමහට මෙහෙ නො කරන් තෙකුගමුදු බිහිගමුදු<sup>5</sup> ආදී යාපි වුව ඇවිසැ යන්නෙකු තමා හිසැ කෙස්බහනා නිය හරනා සිටුරු දෙනා ආදී කිස ඇවිසැ කටයුත්තෙකු ඔව්හට උපන් කුකුස් දිව්හ ආදී හරනා හරවත් තට උත්සා එවු කටයුත්තෙකු ඔවුන් ගිලන් වුව බෙහදුද කරන්නෙකුමෙ කී වත් අනාදරියෙන් කළ දුකුලා වෙකු.

ආගනතුකයා උවසරසිමින් බැහැරැ සිටැ පයැ වහන් හැරැ සත්<sup>6</sup> පහ කොට ඇත හිසින් සිටුරු හැරැ අරමට වැද්දු යුත්තෙකු පැත්තෙමැ පැත්තෙකුණැ පා නො දෙවැ පා දෙවියැ යුතුතැනැ දෙන්නෙකු තැනැ වුවත් පාදෙනට එළවු පැතින් එවු තමා අළ පැතින් එවු පාදෙවුත් වරද නැතිකුණැ තමා නොදන්නා අමුතුතැ තම හියැ සුලදියටකු මහදියටකු පියැවිගෙහෙදු පැත් පරිගොග කරන සෙසු වළඳ කරන කෙමාදින් පිළිවිස්සැ යුත්තෙකු තැනැ වැන්දු යුතු මහල්ලන් වැදැ ලක්කාතැත් පිළිවිස්සැ යුත්තෙකු ගම්පැවිජ්ජු හැඳ පුටු පිරිකරදු පාන්බදුත් හා ආදි පිරිකරදු සහවකු සහවවකු කොට නොහොත් සහවකු ආදී වතාවත් තෙස් කරව සි මොතටට පිළිපයන්නෙකු.

තැනවු පැවිජ්ජන්විසින් ආගනතුකමහල්ලන් අතින් පා සිටුරු ගෙනැ හිදිනාහසුත් පතවා පාදෙනා වඳනා<sup>7</sup> සෙනසුත් පතවන කතිකාවත් කියන සුලදියටකු පියැවිගෙහෙදු පැත්තෙකුණු තහනපොකුණුද ආදී [කියන] හැමවත් කටැයුත්තෙකු.

සෙනසුත්වත් ඇදුරුවත් කිසෙසින් දන්නෙකු.

පිළිගහනවිනිස පැවැරි සිංහයෙහිදු දන්නපොණසිංහයෙහිදු කිසෙසින් දන්නෙකු පාසිටුරු ඉටන් විකපුත් විනිස සිටුරු සිංහයෙහි කිසෙසින් දන්නෙකු.

1 නැගිසිවිසද 2 හඳුනා. 3 නඟා, තඟා. 4 නොරැස්සත්තාහට.  
5 'බික්බිහමුදු' යි පොත්හි පැහැ. "හාම.ව. බහිසිම.ව." යි සිකිකා පදවලප්පහෙහි පාසිසි. 6 සැත්. 7 වළඳන.

ඇවැත් දෙසනසද පැවිජ්ඣෙනකුන් කර එළබැ සිවුරැ සකසා හැදැ පෙරුවැ ඔවුන් වැළනැ හිදු දෙහොත් මුදුනේ තබා අවන් ලහුකාපතනි කියා: 'මෙ ඇවැත් මුල් කොට මා දුනැ නො දුනැ අවන් ලහුක විසඟාග ඇවැත් නුඹකෙරෙ දෙසමි'යි අරෙ ජ—“අහං ගනෙන සමබ්බුලා නානාවජ්ජිකා”—යනාදිවිසින් සිව් වලදු කිසෙයින් දෙසන්නෙ<sup>1</sup> සග වුව—“අහං ආවුසො”—යි—කියන්නෙ<sup>2</sup> කරුණු ඇත සකසා හදනා පොරෝනා නො කො විනුදු සිටිමි දු දෙහොත් මුදුනේ නො කොටිනුදු දෙසත් වරි<sup>3</sup>

“අජ්ජ මෙ උපොසථො පණ්ණරසො අබ්බාමි”—යනාදි තැනැ තවපොහො තවපවුරුණු දතයුතු<sup>4</sup> හෙ කෙසෙති යත්:—සයික්සි පණ්ණරසි සමගපොහො යන තුන්පොහෝ යි<sup>5</sup> කර වනවිසින් සගපොහොයැ ගණපොහොයැ පුගුල්පොහොයැ යන තුන්පොහෝ යි<sup>6</sup> කරවයුතුආකාරවිසින් සුතතුදෙස—පිරි සුදු—ඉටන්පොහොයැ යන තුන්පොහෝ යි<sup>7</sup> මෙහි සමගපො හෝ නම් සියලුසගහු පොහෝබිදැ<sup>8</sup> සමගවුදවස් කරවයුතු පො හෝ යි<sup>9</sup> මෙහි එක්හිදු දෙදෙනාදු සිව්වලදු කිසෙයින් පොහො කරන්නෙ<sup>10</sup> මොව්නට ඤාති නැති<sup>11</sup> තුන්දෙනා පොහොකර නා තැනැ—“සුණාතු මෙ ආයස්මනනා අජ්ජුපොසථො පණ්ණ රසො යදාගසමනනානං පත්තකලං මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පාරි සුඛිං උපොසථං කරෙය්‍යාම”—යන මෙ ඤාති<sup>12</sup> සෙය්ස සිව් වලදැ කිසෙයින් දන්නෙ<sup>13</sup> ඤාති දෙවන සතරවන කැමැ—“එසා ඤාති” යි ඤාති පිහිටිවනු ලැබෙ<sup>14</sup> සෙසුතැනැ—“කරෙය්‍යාම”—“කරෙය්‍යාම”—යන ආදීම ඤාති<sup>15</sup> හැම ඤාති මෙ ලකුණෙන් දන්නෙ<sup>16</sup> ඉටන් පොහො පණ්ණරසිපොහෝ වුව—“අජ්ජ මෙ උපොසථො පණ්ණරසො”—යන්නෙ<sup>17</sup> සයික්සි වුව—“අජ්ජ මෙ උපොසථො වාතුදාසී”—යන්නෙ<sup>18</sup> සගපො හොය මහල්ලන් උසුරුවනසද පනුරුසි වුව—සුණාතු මෙ ආවුසො සංඝො අජ්ජුපොසථො පණ්ණරසො”—යනාදිවිසින් උසුරුවන් නෙ<sup>19</sup> සගුන් උසුරුවනසද—“සුණාතු මෙ ගනෙන සංඝො”— යනාදිවිසින් මගණමැයේ ආසෙයින් පණ්ණරසි වුව—“පණ්ණ රසො”—යි—සයික්සි වුව—“වාතුදාසො”—යි—උසුරුවන්නෙ<sup>20</sup>

මෙහි;—පුකිස, — පුකරණ<sup>3</sup> නම්:—සැදැපිරිසුදු, යුකිම්, මගණ ගණන්, මගගම්පැවිජ්ජන්ගෙ ඔවා යන මෙ පස පුකිසයි<sup>4</sup> මෙහි සැදැපිරිසුදු නම් පොහෝ කරන්නට සගහු මුළු වූ සිමැ අත්පස්ට නො ආ කෙනකුන් කෙරෙන් සිව්වලදැ කිසෙයින් සැදැ පිරිසුදු දුන්නා ඇරු පොහො කරවයුත්තෙ<sup>5</sup> දෙදෙනා තුන්දෙනා

1 දන්නෙ.

2 සිදු.

3 පුකරණ.



පොහො කරනසද පිරිසුදු ගෙනා නො ඉගැන්වනෙ...සුකිම් නම්: පොහොකරන වසන් හිමත් ගිමා ද සිටියාසිදු නියාසිදු නියා පොහො කවසුත්තෙ...මහණගණන් නම්: මෙතෙක්දෙන මො මෙහි වුළු වුම්හ යි කිම්—ඉටන්පොහොයා මම හුදකලෙම් යන්නෙ...මහණපාවිජ්ජන්ගෙ ඔවා නම්: මාගම්පාවිජ්ජො පොහොදවස් දුටු පාවිජ්ජෙනකුන් “දහපා මාගම්සගවු පාවදි ඔවා ලැබීමක් අයජ්ජ අයජ්ජ”---මෙසෙසින් කියනලද හස්ත බාල ගි...න් ගම් තබා සෙස්සන් නො පිළිගත දකුලා වෙ... පිළිගෙනා පොහොඅත්ති<sup>1</sup> කියා ඔවා දෙන කෙනකුන්ඇත ‘අල්ලේ අසොඔවා දෙන පාවිජ්ජන කරන එළැබෙවා’යන්නෙ— නැත“නොපමා වා”යි යන්නෙ...මෙසේ නො කියන් දකුලා වෙ... පොහොයට වුළුවුවන්විසින් මාගම්පාවිජ්ජන්කෙරෙ ඔවාහසුන් අලු කෙනකුන්විසින් ඇරෙජුවනා වාසි පුළුවස්නෙ...හුදකලා වුව ‘මාගම්පාවිජ්ජන්ගෙ ඔවා අළුවහු නැතැ’යි ඉටන්නෙ...

පොහොකරනතැන් හැම[දු]මා රැවු වැටුප් පහන් ලීමා දිය පරහා තිබීමා හසුන් පැනැවීමා යන මෙ සතර පූකරණ<sup>2</sup> නම්.

### නවපොහොවිනිස නිමි

නවපවුරුණු නම්;—සසික්සිපවුරුණැ, පනරසිපවුරුණැ<sup>3</sup> සමහපවුරුණැ, තෙවාචිකපවුරුණැ, වෙවාචිකපවුරුණැ, එකවාචි කපවුරුණැ, සහපවුරුණැ, ගණපවුරුණැ, පුගුල්පවුරුණැ යන මෙ නව පවුරුණු...මෙහි සමහපවුරුණු නම් සියලුසගහු මහ පවුරුණු බිඳැ හිල්මසමාදිපොහො එන අතුරේ සමහවු දවස් නො පෝ වුව—‘සුණාතු මෙ හනෙන සංඝො අජ්ජ පචාරණො සාමග්ගි’—කියා පවරන පවුරුණු යි...තෙවාචිකපවුරුණෙහි පවරන දවස් අනතුරුයක් නැත—‘සුණාතු මෙ හනෙන සංඝො අජ්ජ පචාරණො පණණරසී යදි සංඝයා පනනකලං සංඝො තෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය, යි ඤාති පිහිටුවා පවරන්නෙ... වෙවාචිකපවුරුණෙහි—‘වෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය’ යි ඤාති පිහි ටුවා පවරන්නෙ...එකවාචිකපවුරුණෙහි පවරණදවස් ඉතාමද වුව—‘එකවාචිකං පචාරෙය්‍ය’ යි ඤාති පිහිටුවා පවරන් නෙ...මෙහි—එකවාචික නම්—‘සංඝං ආවුසො පචාරෙම් දිසෙන වා සුතෙනව වා’—යනාදිවිසින් එක්ගලක් කියා පවරන්නෙ... වෙවාචිකයෙහි දෙවරක් කියා පවරන්නෙ...තෙවාචිකයෙහි මුල්සිංහයෙහි සිංහවදැකිසෙසින් තුන්ගලක් කියා පවරන්නෙ... පස්දෙනා එවු අසිරුපස්දෙනා එවු කරන පවුරුණු සහපවුරුණු නම්...දෙදෙනා තුන්දෙනා සතරදෙනා කරන පවුරුණු ගණ පවුරුණු නම්...එක්කෙනකුන් පවරන පවුරුණු පුගුල්පවු රුණු නම්.

### නවපවුරුණුවිනිස නිමි

1 පොහොඅත්ති. 2 පූකරණ. 3 පනරසිපවුරුණැ.

වසාවසනවිධි යට කිසවන විනිසයෙහි කිසෙසින් දන්නේ.

මෙ සිව්වලදැ කිසිවියෙහි සවිත්තක—අවිත්තකවිනිස මෙ කියනසෙසින් දනුනු—සත් සවෙසෙසැ—සුරුතුසවෙසෙස—අවිත්තක සිසුසෙසුසවෙසෙසුදු හැමපරිජදු සවිත්තක සිසු තුදුස්තිසස්ගෙහි දෙළොස්වන අසිදුනාසිවය හා—තුදුස්තින පරිත්තසිවය හා—මෙ දෙසිවය සවිත්තක සිසුසෙසු දෙළොස් නිසැගි අවිත්තක සිසුඑක්සැලිස්පවිත්තෙහි සත්වන පදසො ධම්සිවය—එකොළොස්වන සෙනසුන් සිවය—පසළොස්වන සිවු රුගෙත්තම් කරනසිවය—සොළොස්වන පැවිජ්සිවය—අට ලොස්වන විකල්ලොජුන්සිවය—එකුන්විසිවන සනතිසිවය— විසිවන පිණිබොජුන්සිවය—එක්විසිවන දරනපොණසිවය— දෙවිසිවන තිථයනට තමා අතින් දෙන සිවය—සුවිසිවන සුරු පානසිවය—අටවිසිවන ගිනි තප්තා සිවය—එක්තිස්වන කජ බිඳුසිවය—එක්සැලිස්වන විකල්ගම්වදනාසිවය යන මෙ සන ලොස්සිවය අවිත්තක සිසුසෙසු සුවිසිපවිති සවිත්තක සිසු පකිණ්ණකයෙහි බික්සහුන් අවක්සා මැරු මස් කිසිව තබා සෙසු හැම මස්සිවදු—දෙපැවිදිකෙනකුන් එක්තැදැ හෝතා සිවදු—දෙදෙනා එකක් අතුරුවා හෝතා සිවදු—දෙදෙනා එකක් පෙරවැ හෝතා සිවදු—දෙදෙනා එක්බජ්තෙහි බුදුනා සිවදු—තැවුම්ආදී බලනු සිවදු—කුබවරපවුරෙන් බැහැර දිය ටනුආදී පියන සිවදු—ගොයම්ආදිතන්හි දියටනුආදී පියන සිවදු—දික්කෙස් අබරන සිවදු—කැසැ හඬුපියෙසැ ලොම් කරන සිවදු—තිය මට කරන කරවන සිවදු—පිරියම් කළ බිමැ තෙත් පසින් වහන්ඇතිපසින් ඇක්මෙන සිවදු—සහසතු හැද පුටු සිරි රින් පහරන සිවදු—පිරියම් කළ සහසතුබිත පහරන සිවදු—කහබහන් නො බැදැ ගම්වදනා සිවදු—ඉටන් පොහොනා පා අතින් ගෙනැ දොරකවුළු වරන පියාලන සිවදු යන මෙතෙක් සිව අවිත්තක සිසුසෙසු හැම සිව සවිත්තක සිසු.

සිවපද දන නොදන විකුම් දන විකුම් සිව වුව සවිත්තක ඇවැත් අවදි—නොදන නො අවදි.

සිවපද දන නොදන විකුම් දන නොදන විකුම් සිව වුව අවිත්තකඇවැත් අවදි.

මෙසෙසින් සවිත්තකඅවිත්තකඇවැත් අවදිමෙහි ලකුණු දනුනු.

අටුවාපාඨඋදෙස් බලා සැබෙවින් මුල්සිව්වලද හා සිව්වලද විනිස හා මාවිසින් කරනලද්දෙසිසිව්වලදෙසෙක් ඇත එ පියා ලාගෙලා වරදු නො කියා අටුවාපාඨඋදෙස් බලා විනයබරයන් හා සසැදැගනුනු.

සිව්වලදවිනිස නිම.



# ග්‍රන්ථපද විවරණය.

සි බ ව ල ද.

පළමුවැනිවිට.

1 රුවන්කිසා, (බුබු බමුම සංඝ සංඛ්‍යාත) රතනත්‍රය; කාවිසි මුතු තුන්දෙනි, කායවිම් මනස් (ශරීරය, චචනය, සිත) යන ත්‍රිවිධවාරයෙන්. 2 උපසංඝුට, උපසංඝමපනතිය, උපසංඝමපදව. පටන්, පළමුකොට, උපසංඝමපනතමුද්‍රයෙහි පටන්කොට: 3 සර්ව චරිත් සිබ, වාරිත්‍ර වාරිත්‍ර ශික්ෂාපද. "මෙහි වාරිත්‍ර ශික්ෂාපද නම් මෙසේකළමැනැවැයි පැනවූ ශික්ෂාපදය. වාරිත්‍ර ශික්ෂාපද නම් මෙසේ නොකළමැනැවැයි පැනවූ ශික්ෂාපදයි" සැබවින්, සංකෂ්පයෙන්. 4 මහනිශායෙහි, (වච්ඡමාගීය, ප්‍රග්‍රවමාගීය මුඛය යන) මාගීත්‍රයෙහි. සෙවිසැට්ඨිනින්, සෙවනයකරනු කැමැතිසිතින්. 5 මෙහෙයුම, "(නිලබ්ඪ මාත්‍රයකුදු) ප්‍රවේශ කළ." මෙවුන්බම් පරිජි, මෙමුත්තබමිපාරජකා. 7 පල්පො භෞතා, පාදයක් අභතා, රත්රන් පස්මදවෙක් වටිනා. වනන්, වස්තුමක්. 8 අසිනාදන්, අදිනනාදන, නුදන්දෙයක් සොරසි තින් ගැන්ම. 9 පටා, පටන්. දිව්ගැලවුම, ජිවිතය වූතකළ හොත්, මැරුවහොත්. 10 මිනිස්විකා, මනුෂ්‍යවිග්‍රහ, මනුෂ්‍ය ශරීරය (හෙවත් ජිවිතය) පිළිබඳ. උතුරුමිනිස්බම්, උතතරි මනුෂ්‍යබමිතය- "මෙහි උතුරුමිනිස්බමිතම් ප්‍රථම ධ්‍යානාදියයි." 12 ඉදුරු, සාජ්ව. ඉදුරුකිව, "යම්කිසි භික්ෂුවක් තොප වෙහෙර වෙසේද හෙතෙම ප්‍රථම ධ්‍යානාදි ලාභීය රහත යනාදි ව්‍යාජ කපා රහිතකොට "මම ප්‍රථම ධ්‍යානලාභිමි විතීය ධ්‍යානලාභිමි" යනාදින් ඉදුරු කිවහොත්." 15 සුකුරු, අත්‍ර, මිදිසැට්ඨිනින්, මොවනයකරනු කැමැතිසිතින්. අද ඇති බැහැරි වන්හි, "අඛ්‍යාතමික බාහිර වස්තුයෙහි. මෙහි අඛ්‍යාතමිකවස්තූනම් තමා අත් කළවේ ආදියයි. බාහ්‍යවස්තූනම් තමා සිරුරු අවයවින් පිටත් උපාදිනනකරුපවූ දිවිඇතිවස්තුව හෝ ඇඳපත් කෙසි සිදුරු ඇ දිවිතැති වස්තුවයි. 16 හඳන්, (පුරුෂ) තිමිතන. සටා, සම්භයකොට, ගතා. සභවෙසසස්, සංඝාදිසෙස (ආපනති).

17 සුක් විසූවි, සුකකවිසවසී, ශුක්‍රමිදීම පිළිබඳ. 18 කාසංගණ  
සෙන්, කායසංගණිකයෙන්, “කසින් කාසී පහරනාකාමැති  
රුගසිතින්.” මාගම, සත්‍රියක්. සඤ්ඤ, සංඤ, හැගීම. 19 සමරු  
වන්වනසිතින්, “වෙරපහස්විදුනා කාමැති සිතින්.” කසින්  
කාසී, ශරීරයෙන් ශරීරයෙහි. තුළුල් හෙළුල්, දුටුල්ලවාවා,  
අසහ්‍ය වචන. කියැවියෙහි, කියනු කාමැති රුගසිතින්.  
22 වසමහ, වඩිස්මාගීය. සසමහ, ප්‍රභාවමාගීය. 24 දුටුල්වසු,  
දුටුල්ලවාවා, අසහ්‍ය වචන. 25 මෙවුන්ගෙහි, මෙමුන රුග  
යෙන්. 28 අනන්තාම පාටිවර්ණ, තමහට මෙමුන බවසෙවන  
යෙන් මෙහෙකිරීම.

2

1 එවු, හෝ. පිටිමිනියක්හු, පුරුෂයකු. කෙලෙස් පිළිබඳ  
කොවින්, කෙලෙස ප්‍රතිබඞ්ගකොට, රුගසනනිශ්‍රිතකොට. 2 ඇඟේ  
හි, ආරෙවනගකොට, සැලකොට, දන්වා. 3 පුන, නැවත,  
3 සසුරුතු, සංවරිත, පතිවුබ ගෙනයාම් පිළිබඳ. 6 ගැලවිසවි  
සින්ඇතිවාවැ, පහකරනු කාමැති සින්ඇතිව. වැලැහැ,  
සම්පයෙහි, “දෙළොස්වියනින් ඇතුලත.” 7 සොයා, වොදනග  
කොට. 8 අවුල්, අවුලක, (දකුම්, ඇසුම්, සැකකිරීම් යන)වුල්  
හෙවත් කරුණු නැති. 10 ලෙස්, ලෙශය, ආකාරය. 11 ගෙනැ  
ග්‍රහණයකොට, නඟා. 12 අඤ්ඤාගාමී, ඡකලකාදී අත්‍ය  
කොටාසයක්ඇති. 14 නොඉවා, අධිශෝක නොකොට. නොවි  
කපා, විකල්පනය නොකොට. අසල් සිවුරු, අකාල විවර-“මෙහි  
අකාල විවරනම් කෙළින් (කසීන) අතුල වෙහෙර පස්මස්විතා  
අවශිෂ්ට සත්මසෙක, නො අතුල වෙහෙර මසක් විතා අවශිෂ්ට  
එකොළොස්මස යන මේ නොකල්හි ලද සිවුරැයි.” ඉකුම්වා  
නම්, අතික්‍රමණය කෙළේනම්, පසුකෙළේනම්. 15 නිසැගිවෙ,  
නිසාගගියවෙ. 16 මහණසම්මුති, (අධිසිත විවරයකින් වෙන්ව  
විසීමගැන) සංඝයාගේ සමමුතිය (අවසරය.) 17 විශෝවැ, විශෝ  
ගව, වෙන්ව. එන්අරුණකුදු, එක අලුයමක්වත්. 19 මාගම්  
පැවිජ්ජ, භික්ෂුනියක්. පොරණ සිවුරු, ‘අධිමානනයෙන් එක්ද  
වසකුදු වැලඳගත් පුරුෂනම් සිවුරැ.’ දෙවා, ධොවනය කරවා,  
සෝදවා. රජන්කරවා, රජනයකරවා, පඬුපොවා. කොලවා,  
ආකොටනයකරවා, (ගලක හෝ පුවරුවක ගසා) අපුල්වා.  
23 නොපැවැරැ, අපවාරිතවූ. විගවා, විඥපනයකරවා, ගහවා.  
25 පිළිබෙවිකොට, ප්‍රතික්ෂෙපකොට. 27 වැවහරකරන්, වෘථ  
හාර කළහොත්, ගනුදෙනුකළහොත්. 28 සස්සහබැවියන්,



පට සහධාමිකයන්—හික්කු, හික්කුනී, සික්කමානා, සාමණේර, සාමණේරී යන පස්දෙනයි. 29 බැව්හරකරන්, ගනුදෙනු කළහොත්, 30 පමණින්පුන්, ප්‍රමාණයෙන් යුක්තවූ. පා, පාත්‍රය.

3

1 උනුපස්බාන්, උෞතපටබන්ධන, පසකට අඩුවූ බැඳුම් (හෙ වන් පිළියම්) ඇති 5 නොවිසිසමනාව, ස්වමා නැතිවැ ගෙවන් කිපි. මෙය “නොඉවසියමනාව” යන්නෙන් සෑදුණු ශබ්ද යක්මෙන් හැඟේ, විමසියයුතුයි. සකසකුසුමයෙන්, තමාගේය යන සිතීන්. 6 අසිදා, අවජිඤ්ඤායකොට, පැහැරගෙන. 7 මු, සුත්‍ර, නුල්. 8 විකපුන්පොහොනාසිවුරන්, විකල්පනයට යොග්‍යවූ විවරයක්—“අබමානනයෙන් වඩුරියන් දිග හා වඩුරියන් පුළුල් ඇති කඩෙකි” 9 පෙහෙරන්හු, පෙහෙරයකු, රෙදිවිසන්තකු. 10 පිටිණැමුණු, පරිණාමිතවූ. 13 වසැකිකටැවිවැ, වවාකරනු කැමැතිව, “නැත්තක් ඇතිකොට කියනු කැමැතිව.” මුසවා, මාසාවාද, බොරු. මෙරවා, අත්‍යයක්හු, 14 හවානම්, භ්‍යානාදීන් ගවා බණිනම්. 15 පිසුනු, පෙපශුන්‍ය, කේලාම්. 16 අනුඋපසප නක්භට, උපසමපනන නොවූවක්භට. පදසොධම් කියානම්, “පාලිධම්ම එක්ව කියානම්,” 20 විඤ්ඤවක්භු, දූතමිති පුරුෂ යකු, “සභ්‍යාසභ්‍ය තෙපුල්දන්තා පුරුෂයන්හු.” සපෙදෙන්, පවිපදයෙන්, පදසයකින්. 22 තුළුල් ඇවැනක්, දුටුලොපනති යක්, සංසාදිසෙසාපනතියක්. 25 කලකිරුවානම්, සිදුම් බිදුම් කෙරේනම්. 26 අබවසැ, අබ්‍යවකාශයෙහි. 27 සගවනු ආදී, සුරක්ෂිත කිරීම් ආදිය.

4

1 පැවැවිවැ, තතපවාරිතවැ—කළ ප්‍රතික්ෂේප ඇතිව. අසි ටින්හුටු, අසිකනුටු. පරගලාකෙරේනම්, හිලිනම්—වළඳනම් 2 ඔටනපිසින්, වොදනාකරනු කැමැත්තෙන් 5 සහනිබ් බොජුන්, පිළිගෙන රැයක් ඉකුත්වූ භෝජන 6 විනවා, විඤ පනයකොට, ඉල්වා. 10 නොරඹුරෙහි, අප්‍රකාශතන්හි, රහස් තැන්හි. 13 ගිටිතිකවානම්, කිතිකවානම්. 15 අනදුරැ, (දෙවදු රැම්) අනාදරිය. 16 බවානම්, බියගන්වානම්. 21 පැවිකරනු, සැගවීම. 23 පිළිසොසනපිසින්, සහවනු කැමැත්තෙන්, 25 සසදැ, සංසඤ්ඤායකොටගෙන, එක්ව තතාකරගෙන. ගම් අතුරකට, ගාමානතරයකට, අතීක් ගමකට. 26 දූහැවැ, කිපි. අත්සැන්කිසපානම්, “ගසන ආකාර දක්වා අතගෝ දඬු ආදිය

උඩට නඟානම්." 30 කුකුස් උපයානම්, "(තෙපි උනුවියසෙහි උපසම්පදා ලදහසි සිතම් යනාදීන්) සැක උපදවානම්." 32 අබ්බසෙස, සම්පයෙහි, "බණ්ඩස ඇසෙන තෙන."

5

3 එබඳුකරුණක් කැනියාවැ, "නොපිළිවිස ගම් වැදීමට නිසි වෘත්තීයාදී අන්තරාය) කාරණයක් නැතිව." 4 නොඇවිසැ, නොපිළිවිස. 6 ඉසුරුපවුණුවා, "මෙමට මාවුන් කවුරුදැයි තමාම ප්‍රධානකොට නොගොත් තමාම හිමිකොට." ගුරුබඩ, ගරුභාණ්ඩ—59 වෙති පිට බලනු. පුලුසි, පුලුවයාපනති. 9 කුස, "කුසතණ් හෝ කුසතණුවැනි සෙසු තණ ගොතාකළ වුරුද." වැහැරි, වල්කල හෙවත් රැක්සිවියෙන්කළ සිවුරුද. සුවරුපෙ එද, "දඬු තුළුකොට සැස තුන්කොන්කොට හෝ සතර කොන්කොට හෝ කපාගෙන විද හෝ ගොතා හෝ කළ සිවු රුද." තෙස්වල්වුමා පලසුදු, කෙසමය වාලගිමය කම්බල, —මෙහි කෙසමය පලස්නම් ඉසකෙසින් කළ පලසි, වාලගි මය පලස්නම් අසව වාලගියෙන් කළ පලසි." 10 මහමුහුණු පිසාදු, බකමුහුණන්ගේ පක්ෂ පත්‍රයෙන් (කළසිවුරු). නිඵ ලද, නිඵකයන්ගේ ලබ්ධිය. 12 සැත්කමටත්කම්, යහු කම්වසිකම්—සැත්කම්නම් වච්ඡමාගීයෙහි සිසාර දෘශ්‍යක් තැන සැත්කටු ආදියෙන් කැපීමය, වත්කම්නම්, වච්ඡමාගී ප්‍රස්ථා වාගීයෙහි තෙල් විදුනාදී කැරවිම්. 15 කේල්වාපිලි, "දික් කෙහෙල් වැනිතරන් කළ පිළිද." නිසදින්කළ කැනිසි කඩද, "නියද කළා වලුනකොට එයින් බුබුතුරුණුමෙන් පලුල්කොට කළ කඩද." 16 සබ්බනිල, "හැමතැනම දිය මෙරලිය මලක්මෙන් සතව තිල්වු පිළිද." පින, "හැම තැනම කිණිහිරිමලක්මෙන් සතව රත්වත්වු පිළිද" ලොහිත, "හැමතැනම බඳුවද මලක්මෙන් සතව රත්වු පිළිද." බදුත, සුදු මජෙභි, මදවිය පැහැ ඇති. 18 නරස්, තරව්, කරබානාවලස්. වග, ව්‍යාඝ්‍ර. දික්ද, දීඝිජුති, සපී. 19 අවක්සා, උදෙසා. 20 නුසුළුවුන්, නොවිවාරනලද. 21 සුලුදියවටත් හිදු, "මුහුකාතෘය සපයන ගෙහිදු" පිසෙවිගෙහිදු, "මුවාපස් ගෙහිදු." උකැසියානාපැහැරැ, නොකැස. 25 වස්සවත්වමින්, මලපහකෙරෙමින්. 27 සුප්වල, වැසිකිලි වලෙහි, "මුවාපස්වල." සුසන්, "මලපිසන දඬු." කොණස්, කොරසැවි, මවනොවු. 29 වස් දෙණියෙහි, ප්‍රස්ථා ව දෙණියෙහි හෙවත් මුහුකාතෘය සපයන පිණිස ගෙලමය හෝ ඉෂ්ටිමයකොට කරනලද ස්ථානයෙහි.



6

1 ලාහෙලාලා, යුනුව, ඉක්මන්ව. 2 හඬවා, ශබ්ද පවත්වා. දියකිස, ජලකාන්තය. 3 පාමොක්චසුරුවානම්, ප්‍රාතිමොක්ෂය දෙසානම්. 4 විසදුන්කෙරෙනම්, විසාරජනයකෙරෙනම්, විස දුනම්. 6 වජ්‍යම්, විවෘතකෙරෙනම්, හරිනම්. පියාලානම්, වසානම්. 7 ලිහිණිවැ, නග්නව. 9 පිපිසම්, (ඇඟඉලිම් ආදී) පරිකම්. 11 කොච්චර, කුචාපවුරෙහි, හිතතියෙහි. 12 සුවරු සෙහි, එලකයෙහි, පෙරුවෙහි. “පොහොරුවක්මෙන් දුව යක් සැස සුනු පුරු එහිපිට ගඟා නහනුසඳහා දු පෙරුවාකාර යෙන් හිරිසිදු නහනතොට හිඳුවන පොහොරුවයි”-(කුදුසිබ සන්න). මේ පෙරුව අභානඑලකනම්. 13 දඬුපසණිකුදු, “අතුල්සැටියේ කල” දණ්ඩෙන්. කුරුඳුවැළිකුදු, කුරුවිඤ්ඤා සුත්‍රයෙන්ද, —කුරුඳු ගල් සුනු ලාකඩ හා මිශ්‍රකොට කරනලද “ගුලිකකලාපය” කුරුඳුවැලනම්. අනන්ත, ඔවුනොවුන්ගේ. 17 බික්දෙන්නිය, හික්කාව දෙන සත්‍රියගේ. 18 උපකානසකසා, “කිපි සිත්.” 19 සහජනා, වලදන. 22 උකඛිතනකසා, “උකෙස පතිය කම්මලද්දනු.” නානාසංවාසකසා, ලබ්ධිනානාසංවාසකයා. 23 පඬු, පණ්ඩකයා. ගරුකඝකසා, ගරුකසථයා—“පරිවාසපුර ණාදි විසින් සහජවසෙසට පිළියම් කෙරෙමින් සිටියේ ගරුකඝ නම්.” 26 අසමානාසනිකසා, සමානාසනික නොවන්නානු— “මෙහි සමානාසනිකනම් තමාහා සමවස් ඇත්තේය, එක්වසකව බාල වැඩිමාලු තැනැත්තේය. තමාට දෙවසකව බාල මහලු තැනැත්තේය. මෙකීවවුන් කෙරෙන් පිටත් සෙස්සෝ අසමානා සනිකවෙත්.” නොදික්අස්නෙහිදු, “අධමානනයෙන් තුන්දෙනකු පලක්බැඳ නොහින්දහැකි ආසනයෙහිද.” 28 මල්පක්ආදි, පුප්පඵලාදිය. සගන්තාසදහා, “සිත්ගන්නාසදහා,” සංග්‍රහ පිණිස. 30 වැරු, වජ්‍යතකලාවු. 31 සාපනනිකව, “අවන් ඇවැත් ඇතිව ගෙවත් අවන් ඇවැත් නොදෙසා.”

7

1 දොරවඩු, දොරහා දොර අතුල් හෙලන පාසකය. පිපිවැ මෙන, “පියාලිය වරලිය කැකියේ පවත්නා.” 2 නොපිළිපයා, “(ගෙය බලව යනාදි වචනයෙන්) ප්‍රතිපාදනය නොකොට හෙ වත් පාමානොදී.” ආහාගනොනොට, “(විසුකුපුරුපයකු තනා ‘මෙතෙම ගෙය රකිති හෝ ගෙය බලයි’) සිතින් නොසලකා. 5 අවුස්බඩුදු, තුරුහාණ්ඩුද. ආයුබබඩුදු, ආයුබහාණ්ඩුද—“මෙහි ආයුබ හාණ්ඩුනම් දිවිනස්නා සදහා කල හාණ්ඩයි.” පකා

පැකිළු, එලා එලද. 6 සුබ්බන්තප්පරන්තදු, කැල් ආදිය කා  
 මුං උදු ආදිය. පෙරවරු ආහාර පිණිස ලද කැල් ආදී ධාන්‍ය  
 විශේෂය සුබ්බන්ත නමින්ද පස්වරු ලද උදු මුං ආදිය අපරන්ත  
 නමින්ද ව්‍යවහාරයි. 7 පෙණෙණෙණන්, පණුවෙන්, — ‘දළකඩ මි  
 අං ආදියෙන් කළ පෙණෙණන්.’ අන්පෙණෙණෙණන්, අන්පණා  
 වෙන්. 8 මට්ටකෙරේනම්, මට්ටම්කෙරේනම්. 15 දියටහු,  
 මුත්‍ර. 19 නැහැලොම්, කාසයෙහි රෙම. 21 කැසැ, කවුරු  
 යෙහි, කිසිල්ලෙහි අඩුපිණසසැ, නිමිත්තප්‍රදේශයෙහි. 27 අකවටු  
 අවුළුවා, දුස්සපලලක්කව, දෙදණ ඇවිළිම් ඇතිව. 28 දුස්ස  
 ගොගකෙරේනම්, කපුරුකොට පරිභෝගකෙරේනම්. 29 කහ  
 බහන්, කායබහිකය, සිවුරුපටිය. 30 සිරුරුකිසකොට,  
 ශරීර කාන්‍යයකොට, මලපහකොට. ඇතිදියෙහි, ජලයඇති  
 කල්හි නොසාහානම්, නොසාධානම්, සම්පාදනය නොකෙ  
 රේනම්. 31 අකැපයෙහි, අකැප ක්‍රියායෙහි. 32 සහායපනති,  
 සමානවු අවන් ඇවැත්. ඇණෙහිනම්, ආරොචනයකෙරේනම්—  
 “ඇවැත්නි, ඇවැත්කන් අවන්ම යතාදී කියානම්.” පටිස්සව,  
 ප්‍රතිඥාව

8

2 සතිකරුණෙන්, සත්‍යාහකරණීයෙන්. 4 අබන්මග,  
 අබානමාගීයෙහි, — යටත්පිරිසෙයින් දෙගව් මාගීයෙහි. 5 ඇරු  
 වුව, ඉල්වුව. 8 සිග්නම්, විත්‍රකමම. පොහරු, පුත්තලීරුප,  
 පෙතැලීරු. 9 බුදුනක්හු, වලදන්තක්හු. අවසර, අවකාශ. “උව  
 සරයි”ද පාඨයි. උවසරනොපැ, උපවාර (ආදර) නොදක්වා—  
 “කැහිපිටිනා ආකාර නොදක්වා.” 11 ගිදෙළු, දෙලා, පල්  
 ලැක්කි. 14 බසවානම්, නළවානම්. 16 ලොකායන, විතණ්ණ  
 ශායත්‍රයෙහි නම්ලත් තිරගනින ශායත්‍රය. 17 නිරකෙස්, පලිත,  
 පැසුණු ඉසකෙස්. 19 වට්ටනම්, විවාතකෙරේනම්. 24 බර,  
 ඇකයෙහි. සැන, ඡත්‍රයෙහි, කුඩයෙහි. නිසවන්තෙහි, පරි  
 ගණනානායෙහි, ගෙවත් පිටිපස කුල තුනි පිල් කෙළවර. පිලස්හි,  
 මිසන්නෙහි ගෙවත් පිල්කෙළවර. 30 කිවුව, කිබිසිකල.  
 ආවධානම්, ආයුබෝවන් කියානම්. 32 බබුරිසිසයෙන්,  
 හාණ්ඩාහාරික ශීඝ්‍රයෙන්. සඟවානම්, පරිසාමකයකෙරේනම්,  
 තබා රකිනම්. 33 දුනම්ගොන්, ජතිය, නාමය, ගොත්‍රය. දබැ  
 සිව, දුබ්බාසිතා (පතනි)වේ. 34 පකිණ්ණක, මිත්‍ර.

9

1 ඇදුරුවන්, ගුරුන්ට කළමනා වත්. නෙරවන්, උපාධ්‍යා  
 යන්ට කළමනා වත්. ආගනතුකවන්, “තමා හුන්තැනට එළැබී  
 ආගනතුකයන්ට කළමනා පාදබෝවනාදී වත්.” ගමිකවන්, තමා



නුන් සෙනස්තෙන් බැහැර යන්නවුන් විසින් කළමනා සමච්ඡා  
නාදි වත්." සෙනසුන්වත්, "තමාවසන ගුරුත්වසන සෙනස්තෙහි  
කළමනා සෙනසුන් සොධන වත්." 2 ගිලන්වත්, රෙහිවූ පවසන  
බාමිකාදීන්ට කළමනා වත්. 4 නිසන්ගෙන්, "පිළිගන්නනු  
ගණාදියට දමාලා." 15 පිටිකරසොල, පරිකාර වොල.  
16 පසුදුරන්ගේ, පවුබරණය කරන්නේ. 22 පණණරසි,  
පසලොස්වක්ලත් පොහොය. 23 වාතුදැසි, තුදස්වක්ලත්  
පොහොය 25 තුන්සලක්, තුන්වරක්. 26 සහග්‍ර, බාල (හිසුළු).

## 10

6 සහග්‍රවිසින්, "සතරදෙනාපටන් සංඝයාවිසින්." ප මොක්,  
ප්‍රාතිමොක්ඛය. 7 පවුරුණු, පවාරණ. පුකිස, පුළුකාතාය-  
සැදහා පිරිසිදු ගැනීම, සාතුකීම, මහණගණන් කීම, හිකුණො  
වාද යන පයයි. විසාර සදහා 12 වැනි 85 වැනි පිටු බලනු.  
පුකරණී, පුළුකරණ—පෝයගේ හැමදීම, පහන්දැල්වීම, පැන්  
පරහා තැබීම, අසුන් පැනවීම යන සතරයි. 23 අසිග්ගේ  
දෙනා, පස්දෙනෙකුට වැඩි. 33 අනුමෝවන්ගේයි, අනුමෝදන්  
වියයුත්තේයි.

## 12

7 විකුම්, වෘතිකුම. අවදි, අවදන්ය. 21 අනුමනිසෙන්,  
කැමැත්තෙන්.

## 13

7 පිසෙවිසිටින්, ප්‍රකෘතිවාරිත්‍රය හෙවත් සවහාවය.  
11 හෙව්විසිටින්, විසාරයෙහි වසන හිසුන්. 29 උදෙසලාවැ,  
තනිව.

## සිව්වලද විනිස.

## 17

5 මියෙ, මුඛය. හෙවෙත්, නවයෙත්. 6 උහනොබාස්  
නිසායෝයි, සත්‍යපුරුෂ නිමිත්තවයෙන් යුක්තවූවෝයි. 9 පඬු  
මෝයි, පණ්ඩිතයෝයි—මෙහි පණ්ඩිතයෝනම් පකට්‍යණිකය,  
ඔපකකම්ක පණ්ඩිතය, ආසිත්තපණ්ඩිතය, උසුපණ්ඩිතය, නපු-  
සකපණ්ඩිතය, යන මේ පස්දෙනයි. 14 පිසැලිතුඩුආදිගෙන්,  
"කබ්පියැලිතුඩපව ආදියකින්." 15 සිව්නොපස්විකු, සිත්තා  
ප්‍රත්‍යාබ්‍යාත නොකළ. 17 නවුයේසැ, වුතවුයේය, පහවුයේය.  
19 නොනව, නොනැසුණු. කාසපුසාද, කාසිඤ්ඤ. සම්, වම්  
කිල. පිළිකා, පිලකා. 22 දිමුනු, ජවමාන. උසල, උත්පාටනය  
කරනලද. 24 මණ්ඩාබෙසගෙන්, "(මෙකිදෙය කැනැන) වණය

යන බැව්හැරයෙන්." ඵලැසි, ඵලලව්‍යාපනති, "ලහුකාපනති පසින් මහාවරදයි." 25 ඇස්වල, අක්කිකපයෙහි, නැතැ, තාසා පුවයෙහි. නොලි, ඔහුයෙහි, නොලුයෙහි. වන්කොසැ වන් කොසයෙහි. සැන්ආදිත්, ගයුආදිගෙන්.

18

සටනිසිත්, සම්භයකරනු කැමැත්තෙන්. 7 පිළිසැණි ගෝ, ප්‍රත්‍යතිකයෝ, ප්‍රතිපක්‍ෂයෝ, පසම්තුරෝ. සුහුසෙන්, බලාත්කාරයෙන්. විකුම්කරවන්නම්, ව්‍යතික්‍රමකරවන්නම්, වරදවා හැසිරීමෙහි යොදවන්නම්. 8 වැජුම්, ප්‍රවේශය. 11 බොහොසුයෙන්, බොහෝසෙයින්. 14 විගදපත්, "(ප්‍රතිභාව යට ගොස්) දුගීකිභාවයට පැමිණි." 17 අහල, "විවරව දුටු." 22 මුළුලකොට, රැස්කොට. 24 සුඛුනා, වුඛෙතයකරන. සිප ගන්නා, වැළඳගන්නා. 26 අපා, අපාද, පානැති. දිග්දහැ, දිග්දහිත්‍රය, සපීයෝය. දිපා, විපාද, පාදෙකක්ඇති. 27 සිසුපා, වතුපාද, පාසතරක් ඇති. ගොහ, ගොඩ, තලගොඩ. 28 වන් හුසි, සුදුස්සෝසි, සමපීයෝසි. 29 සාමන්තාපනති, "පාරාජිකා වට ආසන්නයෙහි අවදනා ඇවැති." 34 අවහාරයන්, ගැනුම්. 10 කාවිසිපිගෝති, කායප්‍රයෝග වපිප්‍රයෝගයෙහි. 12 ධුරනි බෙවිනිජු, ධුරනි:ක්‍ෂෙපයෙන්ද, — නිරුත්සාහබවට පැමිණි මෙන්ද. එසිතයන, "ඉන් කිමිද යන." 13 සටන්තුඩුවනින්, "සුගතිබැණ මධ්‍යස්ථතුඩු වස්තු වෙන්." 15 සිත්සමුන්කෙරේ නම්, "තුඩුතැනින් පහකෙරේනම්." 19 ඇරවුසද, ඉල්වුකල. අසිනාදන්සුභාබැවින්, අදිනනාදනයට ප්‍රථිභාගගෙයින්. 21 ඉපි සමුකොවන, ඊයම්පථ කොපනයකරන, "යෙමින් සිටි ගමන වලක්වන." පිසොවනි, ප්‍රයෝගයෙහි. 25 ඉකුම්සද, අතික්‍රා න්‍යවුකල්හි. 29 සවිකුසුණක අවිකුසුණක, "දිවිඇතිනැති." 32 පස්සෙයින්, පස්ආකාරයෙන්. 33 ගත, ගත්කල්හි.

20

5 නෙතාගැන්මි, සොරගැනීමි. 7 නෙතාගැනයි, සොර ගනුවයි. 8 ඇණැවිමි, අණකිරීමි. 9 සුක්වන්, සුංගම්, 10 අසෝනැනම, අසවල්සානයට. පිපිකැපු, පරිකලපිත, නියම කරගන්නාලද. 12 අසෝසැදු, අසවල්කාලයෙහි. 14 නා සෙ හෙනසැදු, තව ප්‍රථවන්නල. 15 එකත්තෙන්, එකානනයෙන්. 21 නමුකැලිකොට, තාවකාලිකකොට, කාලනියමයක්ඇතිව, නහස, නානාකිය, වෙනස.



## 21

2 පිසොල්නි, ප්‍රයෝගයෙහි. 5 සැසදූ, සංසන්දනයකොට,  
 “බැණගෙන” 8 සකුල්, සංකත, සලකුණු. 12 නිමිත්, නිමිත්ත,  
 සංඥ 21 තුලාකුට, සොරකිරුම්. මානකුට, සොරම්නුම්. කුඨ  
 කතවණු, කුටකම්පණ, සොර කතවණු. 22 පෙරලනවිසින්,  
 පරිවර්තනයකිරීමිවශයෙන්, මාරුකිරීමිවශයෙන්. 24 ගම්වො  
 ලෝ ගන්න්වුන්සෙසින්, ග්‍රාමිකානකයන්මෙන්, ගම් පහරන  
 සොරුන්මෙන්. 25 කරව්වයිත්, අයබද්දෙන්. 26 රජගම  
 සන්සේ, රජපුරුසයන්මෙන්, 27 නෙතන්නට, සොරකමට.  
 28 හු, සුත්‍ර, නුල්. පිපිකපා, පරිකල්පනයකොට, නියමකොට  
 ගෙන. පිටා, හසුරුව, පසුම්බිය. 29 ලද්දෙක් මැනවි නො  
 වේ, යමක් ලද්ද එය (ගත) මනා නොවේදැයි. 31 එන්ස  
 වුන්සෙණෙහි, තුබුනැතින් නගාගත් කණයෙහි. “එන්සවු  
 නෙහි” යනුත් පාඨයි. 32 අනුබදනාලද්දේ, පසුපස්සෙහි ලුහු  
 බදනාලද්දේ.

## 22

2 සකසකුසුසෙන්, නමාගේය යන කල්පනාවෙන්. 3 පසුල්  
 සකුසුසෙන්, පාංශුකුලය යන කල්පනාවෙන්. 14 පිළිසොසා  
 නම්, පරිවර්තනය කෙරෙනම්, වසානම්. 19 අරවන්නම්,  
 ඉල්වන්නම්. 21 ගලා, නිදන්කොට. 22 මතුකෙළවර, උපරි  
 භාගය. පාත්පවුණුවා, යටකොට. 24 පෙරළිකොට, පරි  
 වර්තනයකොට, මාරුකොට. 28 නව, ඒතාක්. 34 විස්වසින්,  
 විශ්වාසයෙන්.

## 23

6 පටා, පවන්. නවන, නාපනයකරන. හබන, මහින  
 8 ගොරොන්වුන්සැදූ, ප්‍රසූතකාලයෙහි. 9 සපිසොවුන්, අවිප්‍ර  
 යෝගයන්. 11 සිපිපින්, ගරිරයෙන්. 12 පැහැරු, පහරදී.  
 17 යම්කව්වෙක්, යම්කිසිවෙක්. 18 මෙලෙසින්, මලහෙසින්.  
 කලාතුරකින්, කාලානතරයකින්, කල්පසුව. 23 ඇණවුවාහට,  
 නියෝගකළ තැනැත්තාහට. 25 මුස්සි, (ඇවැත්) මිදේ.  
 32 නොහසුරුම්වන, අසංවාරිමවු; එකතැනම පිහිටි. උමාර  
 නින්, “(කණතලද වල ආදී) උපකරණයෙන්.” 35 උමා, උපාය.

## 24

2 හි, පතිතවුවාමි. 11 පැපිම, ප්‍රලානයකිරීමයි, දැපිමයි. 14 ඉබ,  
 සැබ. \*කම්මිමාඉබ, කම්මිපාකසැබි. දලකොළන, දත්තන.

15 දැහැමැ, කිපි. 26 බ්‍රහ්මන්තැමැති සිත්තෙන්, “ආදර ගෞරව කැමැති සිතීන්.” පටියාපුද, පයඝායයෙන් තොරව, වෘජකථා වෙන් විසුකතව. ඉදුග්, ඍජුව. වැලැහැ, (“දෙලොස් රියකින් ඇතුළු”) සම්පයෙහි. 23 ලසා, ලස්ව, කප්පසුව. 31 මෙමැති සෙ, මේ නයමැයි, මේ ආකාරයමැයි.

25

4 අබිමනින්, අබිමානයෙන්, ආරබ්ධවිදශීක භික්ෂුහව උපදනා අබිගත ධම් ඇත්තෙම් යන අබිමානයෙන්. 7 ඇරැජිමැ, ආරෙවනය කිරීම. 14 කල නැත, “ප්‍රයෝග කළකල්හි”. නුමුන, (ශුක්‍ර) මොවනය නුවුවත්. 16 ආඤාද, රසවිඳීම. 19 පසසෙන්, ප්‍රත්‍යයයෙන්, කාරණයෙන්. 25 නොරඹුරේ, ප්‍රතිව්‍යන්තසාන යෙහි, රහස්තැන. 28 තුළුල් හෙපුල්, බුහිතවවන. 34 අල, එළවතලද. පිපිමටසද, පරිමාජිතයකළකල්හි, අතගැකල.

26

12 නිසන්ගෙන්, දමාගසන යමකින්. 17 බසදකරනසැදැ, (පහරනව) උපක්‍රම කරනකල්හි. “පුසනුපක්‍රම කාලෙ” — සිකකා පදවළුල්ත. හවා, හයගන්වා. 24 නාමනාදන්තා, සුභාශිත දුබ්භාශිත දන්තා. 26 හිමිගිස මස්ඇත්තිය, උස්වසිටි මස්ඇත්තිය — සිබරිණිය. 27 මුසුපු හදන්ඇත්තිය, මිශ්‍රවු වෘජන ඇත්තිය — සමහින්නය. දෙහදන් ඇත්තිය, සත්‍රි පුරුෂ නිමිති ඇත්තිය — උභතොබ්‍යජනකය. හවානම්, ආක්‍රොශකෙරේනම්. 29 හෙතුසැ, “නි වසමග පසමග සුභය, මනාවු සවහන් ඇත්තෙහිය.” නොහතුසැ, “නිමිත්ත නැත්තෙහි, නිමිත්තමාත්‍රා ඇත්තෙහි.” 30 ගුණඅසුණුවිසින්, ගුණාගුණවශයෙන්.

27

2 එක්තොරෙකින්, එක්තරු (වචනයකින්.) 8 සපදඅතුරෙන්, “සිබරිණිය, සමහින්නය, උභතොබ්‍යජනකය, තව වච මගො සුභො සුසණ්ඨානො, තව පය්‍යාවමගො සුභො සුසණ්ඨානො, දෙහි මෙපුනඛමම.” යන මේ ඡට්පදය අතුරෙන්. 11 පබ් සෙකැ, අණකසත්‍රියක. කාපිලිබජ්ජෙහිද, ගරිචයවයෙහිද.

28

3 වන්තැමින්, වසතුකාමයෙන් 19 පිලිපසුන්සේස, ප්‍රතිපාදනය කරන්නේය. 23 නොපිවවුන්, අත්තොගැරියවුන් — “පත්බොල් දී නොහඬවවුන්.” 31 නෙත්ති, “නෙමුණි,” පිලිබද සිත්ඇත්තී.



## 29

1 පරිජිතවත්, පාරාජිකාපනන, පාරාජිකාපනනිච පැමිණි.  
 5 උබෙවිනිකමිකල, උත්තෙසපණිකමිකල,—උත්තෙසපණික  
 කමිකමි අවත් අවැත නොදක්මෙහි හෝ ඊට ප්‍රතිකමි නොකි  
 රිමෙහි හෝ ගත් ලාමක ලබ්බිය නොහැරිමෙහි හෝ සමානසංචා  
 සක සහායකියෙන් තොර කිරීමයි. ලද, ලබ්බිය. 6 කමිවදන්,  
 කමිවාකසය. 8 උකතිනානුචතනා, උතෙසපණික කමික  
 කරතලද හිසුවක්නු අනුව පවත්නා. 12 පිළිසන්තැනට,  
 ප්‍රතිච්ඡන්තසානසංච, මුවානෙතට. 13 අවමන්, අවමයනු,  
 කරුණු අව. 15 හෙලපිළි, හෙවතචසනු, සුදුරෙදි. 20 අභබ්බ  
 සුගහලසෝසි, අභව්‍යපුද්ගලයෝසි—මහණ මහලු පැවිදිධරතව  
 නුසුදුස්සෝසි. 28 මිහිස්ගිනානු, මනුෂ්‍යවු රහත්කෙනකුත්.  
 24 සමග සගනු, සාමග්‍රිසංසයා. වුන්ගෝසි, හෙදකරවුයෝ.  
 26 නිසුසද, නපුංසකද. 28 නාහ, කාමායවසනු. 29 සෙසියෙන්,  
 රහසින්. හෙරණපැවිජිවු, සාමණේර ප්‍රවුජ්‍යාවට පැමිණි.  
 29 ලිංගසේනිකසැ, ග්‍රමණ ලිංගය(ලක්ෂණ)සොරගත් තැනැත්  
 තේය. මාලු පැවිදිකිස, උපසම්පනන හිසුවකගේ කාතසය.  
 31 සංවාසසේනිකසැ, හිකුච්ඡසගණනාදි ක්‍රියා හෙද සංඛ්‍යාත  
 සංවාස සොරගත් තැනැත්තේය. 33 මාලුපැවිජිපේහි, හිසු  
 ප්‍රවුජ්‍යාවෙහි. 35 ප්‍රමගන්, පකතතත, අනුකම්පනවු, පාරාජිකා  
 නුවු, සිල්වත්.

## 30

4 අනුලොමපරිජි, අනුලොමපාරාජිකා—“මෙවුන්ධමට අනුකුල  
 පාරාජිකා.” 14 කමිණ්‍යවු නිමිත්, රාහාදි පස්ආකාරයෙන් එක්  
 ආකාරයකින් කමිණ්‍යවු අභජතය. 23 සොයා, වොදනය  
 කොට. 24 සොයවා, වොදනයකරවා. 26 දිවසෝධසින්, දිව්‍ය  
 ශ්‍රොත්‍රධාතුයෙන්, දිවකනින්. 34 සමරවිම විසින්, “ආශ්‍රාණය  
 කිරීමවසයෙන්.”

## 31

4 පිළිදෙස්හි, පාරිදෙසනීය ආපනති. දුබ්බියෙන්, දුබ්බිමිත  
 යෙන් 5 සන්තැවැත්කදින්, සන්තාපනතිසකකියෙන්—“පාරාජිකා,  
 සංසාදිසෙස, චුලලවය, පාවිතනීය, පාරිදෙසනීය, දුක්කට, දුබ්බා  
 සිත යනම සන්තාපනති සකකියෝසි. ගටිනුනිසා, ආත්‍රොස  
 කරනුපිණිස. 14 කැතයක්නු, කෂත්‍රියක්නු. ද, ජනි, 22 ගොගේ  
 ක්හසි, ගරුකයෝසි—“ආවායථිඋපාධ්‍යයෝසි.” 29 නිකතිනනා,  
 ලොකාපඝාය, “චන්තුමුතැන් පවත්ගෙන.” පකතාඝාතන, “සිල්  
 චන්බැවිහිම.” නිඝනි, “සිවි.” සුබැවින්, වදල බැවින්. පිළිසම්

කෙරෙමින්, ප්‍රතිකාරකෙරෙමින්. 30 නොනිපන්සද, නොනිම්  
කල්හි. 31 එවුල්නෙන්, එ හෙතෙයෙන්. සඟටමොකට, සවහි  
මොක්කයට. ඩැහැ, බාධා, නිවාරණ. වත්තුබුසද, වත්තනිකවිත්ත  
කාලයෙහි—වත්තුබුකල්හි. ඩහන්, බාධාවක්. 34 නොකල්හි  
සිවුරු, අකාලවිවර—“මෙහි නොකල් සිවුරුනම් වජ්‍රමස අව  
පැලවියපටන් කෙළින් නොඅතුලු වෙහෙර මසෙකි, අතුලුවෙ  
හෙර පස්මසෙකි යනු සිවුරට කලී, සෙසුකල උපන් සිවුරුද  
කල්හිද උදෙසා දුන් සිවුරුද නොකල් සිවුරුනම්.”

32

2 පසුදුග්, පවුඩරණයකොට. 9 අන්පස, දෙලොස්විය  
නින් ඇතුලත් තැන්හි. 11 විසිබේකොට, වවිහෙදකොට,  
15 පිපිකරසොල, පරිකාරවොල. 19 උඩන්පිපිසෙසින්, උත්තම  
පරිවෙජ්දයෙන්. අතුරුවසාසිවුරට, අන්තරවාසක විවරයට, අද  
නාසිවුරට. 32 ගෙසිවිසි, තෙව්වරික. 34 දූවිසින්, ජනිවශයෙන්.  
සසිවුසි, විවරසයෙකි. කොවුට්වාසිවුරු, “බොමනම්ගස වැහිරි  
යෙන්කල සිවුරු.” නිහිට්ට්වාසිවුරු, “නිහිරිවකා හුරින් කල  
සිවුරු.” 35 සැණට්වාසිවුරු, සාණනම් ගස් වැහිරියෙන්කල  
සිවුරු. පටුද, “සොමාරදෙශයෙහි වැහිරියෙන්කල පටය, විත  
දෙශයෙහි වැහිරියෙන්කල පටය, පත්තුණන්දෙශයෙහි පාණක  
ජනින්ගේ හුරින් කල පටය, දුල් පටය යන මේ සතර පටද.”  
නෙතුද, සාඨිවශයෙන් නිමිත සිවුරුද. දෙවාගද, “අනුරුත්  
මහතෙරුන්වහන්සේට දෙවගනන් දුන් සිවුරුසෙසින් දෙව  
දිනන සිවුරුද.”

33

1 කඩ, වසත්‍රකැබැලි. පන්ති, පාත්‍රාපසිය. 2 කන්වසින්,  
බිමොහන, කොට්ට. බිසි, ඇඳ අතුරන බිහි (ගුදිරි). කොදු,  
කොප්ව, “කොදුපලස්.” හිදෙලු, දේලා, පල්ලැක්කි, පවුරු, පාචාර,  
“පිඩාම්.” 5 ඇසිදගැන්මෙන්, “සොරආදින්විසින් පැහැරගැන්  
මෙන්.” ලිගුපෙරළිමෙන්, “පිරිමි සගුන් මෙහෙණන් විමෙන්.”  
7 දිගන්, දිඞ්ඞානනයෙන්— “දිගිතැයිසේයි.” 10 සිල්න්ද, ජිදු  
යෙහුද, සිදුරෙන්ද. 18 විසසුන්, විකපපනය. 25 මසනං සගනකං,  
“මාසතුදෙය.” පදිගුපෙහිවා, “වැලදගනැයි කියා වේවයි.” විසස  
පෙහිවා, “අත්තට දෙවයි කියාවේවයි.” 26 සථාපවුමං  
කගෙහි, “කැමැත්තක් කරවයි.” මෙසේපසුදලසද, “මෙසෙසින්  
විකපින් පවුඩරණය කලකල.” 32 කිලින්නොඅතුලු, කසි  
තාත්තරණය නොකල. 33 හිමන්, හෙමනන සාතුව—ඉල්මස අව  
පැලවියෙහි පටන් මැදිම්දින මැදිමුණෙහි දක්වා සාරමාසය.



34

4 අසල්සිවුරුනමින්, අකාලවිවරනාමයෙන්. 5 පසුල්විසින්, පාංශුකුලව යෙන්. 9 නිසද, කැරපියා. පරිත්‍යාගකොට, 13 බඩුකුඩුසෙයින් පරිජිතාදිඇවැත්වෙයි, භාණ්ඩයෙහි අගය වූ පරිද්දෙන් පාර ජිකාආදි ආපතනි සිබවේ—“දූතපවත් පාරාජිකාවෙයි, දූකින් අඩුවුව ඵලසිවෙයි, මදවුව දුකකට වෙයි යෙයි.” 18 නොකලැයි, අකාලයයි. 20 පිටිබෙට්, පරික්ෂෙප. 24 කැමැත්තෙනකැ, “සිවුරුකුඩුගෙයි දිය හෙළමෙන් ඇතුළත යයි දතයුතු.”

35

1 අල්ලේ, අලුටුකල, පහන්වූකල. 4 සියලේනැකමිනැති, “සත්වුතතක පරම්පරායෙන් නැකමිනැති.” 5 උගන්වායගති, “මගණ මෙගණ සංඝයාකෙරෙහි.” 13 අරළපයන්මානු, අරළගෙඩියක්පමණ. 4 බැරපිටා, බැහැර හල (සිවුරක්). 20 අසුන්සිවිටි නටසිවිටි නොවැ, අවිජනනවිවරික නෂට විවරික නොව, සොරආදිත්විසින් පැහැරගන්නාලදහෝ නැසුණු සිවුරුකැතිව. 21 අරවාගනිනමි, ඉල්වාගනිනමි. 28 කිහිටක්වු, කිසිවකු. ගමහට නකා, “තමාපිණිස.” 30 හමියම, සමුවෙයෙහි, “මැදයෙහි.” පරවිවිලියෙහි, පරාභිවූවෙයෙහි, “නොමැදයෙහි.” ‘පරවිවිලියෙහි’ යනුත් පාඨයි.

36

4 වෙරළමැණි, වෛද්‍යබීමාණිකය. රත්තසු කම්කල, ස්වණ්ඩවිත කම්කරනලද, රතින් කැටයම් කල. රත්මිණි, ලොහිතංක මාණිකය. විජිටන්මිණි, මැසිරිගල්. 7 කැල කි, පූජිතෙහි කියනලද. 8 නවාමටද, නවකමියටද. 9 පිළිබෙප නොකොට, ප්‍රතික්ෂෙපනොකොට, “නොවලකා.” ඇරැමිආදි නව, ආරම්භාදීන්ව. 11 කුකුස්සරන, සැකකරන. 12 පියා ගියා, දමාගිය (වසනුවක්). 13 රැක්සෙවලල්ලෙහිපු, වෘක්ෂවෘත්තවලයෙහිද, රැක්සෙවණද. 16 බැවහරකල, පරිවර්තනයකල හොත්, ගනුදෙනුකලහොත්. 27 අනතුරුසිබයෙහි, අනන්තර ශික්ෂාපදයෙහි, මිලග ශික්ෂාපදයෙහි. 30 මෙබිද, මෙවලද, මෙය අනුභවකර. 35 අග්ගි, අගනෙද, වට්ට. අග, අගය, වටිනාකම.

37

10 මොනවට හුදුකොට පැහැසි, “කුඩු ඇස් තැතිකොට මොනකොට පැහැසි” 12 නොදසාලා, “සාල්නොකොට”. නොවිලිකුන්, අකලිතයුතු පත්, පියනලද. 14 මුහුණු, මුදා

සුපද, “ඉංකොඔද”. 15 පසක, පාත්‍රයක. එවැ, බහා. 16 උකට  
හිඋකටපානම්, උතකාභටයෙහි උතකාභටපාත්‍රනම්. 18 බමුපා,  
බමකපාත්‍ර. සමහරක්, භාගයක්. 20 මැදුමෙහි, මධ්‍යමයෙහි.  
21 බමුසෙහි, බමකයෙහි. 29 සිව්, ජිව් 31 හේකරමහසි,  
සුදුපැකරමහසි. 32 තණබලක්, තණගුලයක්, තණහුලක්.  
34 බදුලුආදිනෙන්, “බදුලුලාටු ආදි බදුමින්”. සිල් හැසවා,  
සිදුරු වසා.

38

5 අධිග්‍රහස්ථාන්, පසකටවැඩි බඩුන 7 සපා, අයෝමය  
පාත්‍රා, යකඩ පාත්‍ර. බොහෝ ගෙඩි හෙළුවද, “(සිදුරුවසන්නට)  
බොහෝගෙඩි ලුවන්.” 8 සහතිබ් නොසිටිනම්, ආමිස නොරද  
නම්-බන්දුලු නොලැගේනම්. 17 ගැන්වූ නොගැන්වූවා ජන්තා,  
“පා ගත් නොගත්තැන් දන්නා.” 25 සමජනෝ, සමවත කව  
යුතුය. 28 සැමැජි පැවිජ්ජන්, සමවතකළ හිසුන්. 29 හංතෙර,  
සංඝස්ථිර. 30 ඉක්බිති පැවිජ්ජනට, “වැලත පැවිද්දන්ට”.  
දෙවැනි තෙරැන්ට. 35 අනුකපිසෙන්, අනුකම්පායෙන්, කරු  
ණාවෙන්. 36 අපිසින්, අලොච්ඡතායෙන්, “ආලයනැති  
හෙයින්.”

39

3 අන්ත්‍ර, අන්‍යයෝ. 6 උග්ගුළු පිළිග්ගුළු, උග්ගහිත පරිග්ග  
හිත. 11 සිරුරුගහන, ශරීරයෙහි ආලේපකිරීම හෙවත් ගැම.  
12 මස්නොවැරු, මස්නොකැසුතුයයි නොවලකනලද. 14 සිද්  
දතුනල්, අබතෙල්. වසානෙල්, “(මිනිස් වසානෙල්) තබා සෙසු  
මස්නොවැරු සතුන්ගේ) මස්තෙල්”. 17 පක්ෂනාසක්, පවනය  
කළ නොකළ, පිසුනොපිසු. 18 මිස්, මධුපුෂ්ප, මීමල්. 19 සන  
වුකැලිවන්, සත්‍යාගකාලිකවසතු, සතියක් නිරුමිත පරිභෝග  
යෙන් වැලඳියයුතු දෙය. 25 වැටුප්පෙන් ආදිසට, ප්‍රදීපාදියට.  
26 සනිඅහතුරෙහි, සත්‍යාගභ්‍යන්තරයෙහි, සන්දවස ඇතුලත.  
27 නිසජ්ජව, පරිත්‍යාගකළහොත්. 32 පවා, දක්වා. 33 නිග්  
මිසපෙ, ආමිස (ආහාර) නැතිවම. 34 ආමිසබැදු, ආමිසසහිත  
වද. 35 සවිකැලිවන්, යාවකාලික වසතු, පෙරැවරු පිළිගෙන  
පෙරවරුයෙහි වැලඳියයුතු ප්‍රවාතනි ආහාරද.

40

2 සවිදිවිකැලි, යාවජිවිකවසතු, පිළිගත්තැන්පවන් දිව්  
ඇතිතාක්කල් වැලඳියයුතු කසා හිගුරු ආදී දෑය. 3 දබපැතු,  
ජම්බුපාන, ජම්බු එල මිරිකාගත් පැන්. 5 පක්ෂුනම්, පිසුනම්.



කතා, "(පත්ලට බව) කල්ක." 6 බෙහෙත් අභියෝග, බුද්ධියා  
ගුණය, බෙහෙත් කැපෙයි. 7 අසප, අකපය, කැපනොවන.  
8 දිගුලිකාද, දිගුලිකද, "දිකැවිද". නක්ඛිදුද, තක්කඛිදුද,  
"මොහොරැපෙද්ද". 9 අබොහොසියයි, "අවතට අහනොවෙ  
තිසියෙයි". 11 නෙල්නකා, නෙල්පියෙයි. 16 ඇතිපසයෙයි,  
කරුණු ඇතිකල්ක. 19 සතරකැල්ලන්, වතුච්ඡාලික වසතුන්.  
"කඹුබත් ආ යව්කැලිය, මිදිපැනු ආදි යම්කැලිය, හිතෙල් ආදි  
සතවුකැලිය, කසා හිගුරැආදි යව්දිව් කැලිය යන මේයි."  
20 පසනැහද, කරුණක් නැතද. 20 පනු, පාන පැන්පවස්,  
පානපිපාසා, පැන්බොහුකැමැත්ත. 24 පටනැ, පලවුකොට.  
25 පියන්තෙ, පරිතොසකටයුතුයි. 27 නොවිසියමනාවැ,  
"සමානොකොටයි-කිපියයි සේයි". 30 සමනාත්, යම්පමණක්.

41

11 පිටිණැමු ලාභයක්, "දෙමිහ කරමිහයි කියා වාක්හෙද  
කොට පිරිණැමු විවරදි ලාභයක්". 20 සණ්ඨිදු, සණ්ඨෙයිදු.  
24 හැවිසැවිවැ, ආක්‍රොශකරනු කැමැතිව. 25 ආචාරවිපතත්,  
"පව ආපතියකකිව්නික්‍රම සංඛ්‍යාත ආචාරවිපතත්". 27 පරි  
සායෙන්, පරිසායෙන්, "ලෙගයෙන්". 30 අවක්සා, අරහයා.  
31 නිසැහිපිළිදෙස්නි නබා, "නිසැහිය පාටිදෙසනිය හැර".  
32 ලාහෙලා, යුහුව.

42

2 ඇතෙස්ලි, ආක්‍රොශ. 5 දෑඇත්තු, ජනිමත්තු. 10 හැට  
වෘයෙයි, ගණිතෙදකයෙයි, සොරෙයි. 11 හැවිලින්, ආකොශ  
යෙන්. නොසිදුගි, සාප්තොට, පරියායෙන්. 14 සැබලෙයි,  
වණ්ඩලයෙයි. හැනගෙයි, සහග්‍රයෙයි. 15 හිනටකටදුයි, හිනො  
තකාට ජනියි. 15 වැහල, "යනු අවකණ්ණක ජවකණ්ණකාදි  
හැත්තනව නම්". බුදුල, "යනු බුධරක්‍ෂිතාදි නම්". 17 කොටර  
කිකම්, 'වඩුකම්'. වෙණිජුකම්, වණික්කම්, වෙලදුම. සිතුවාපද  
වදජනයෙයි, "වෙජුකමොයි"යි පැනේ. නලාරසිල්ප, "නල  
කාර-කුලපතු-සිලපය." 19 මඩුමෙහ, වෙදනාරහිත එනම් රෙහය.  
ඉතාදිගල්ලෙයි, අතිදීඝියෙයි, "ඉතා උස්වුයෙයි". 23 ගඩුබුසෙයි,  
ගදුහයෙයි, කොටළුවෙයි. නිසිසන්ගියෙයි, තිරගවිතගතියෙයි.  
නෙතිසන්ගි, "තාරකික සන්ගියෙයි". 27 අනුබලමඅනුසස්ලි, අනු  
බලානුසාසනා. "අනුනම් අබුටායි. බමිනම් පෙලයි. අනුසස්ලි  
නම් නොප පෙර මෙතියායෙන් කම්කල හෙයින් වෙද මෙවැනි  
ජනි ඇත්තේ යනාදි විසින් කියා අනුසාසනාකිරීම". 30 බිද

විවෘත, හෙදකරු කැමතිව. කල්බවක්, "තමාහා පියබවක්".  
33 පාපගර්හිවෘ, පාපයට ගත කරන්නෙක්ව.

43

4 පටන් අකුරක්වූ, "ආදි අක්ෂරයෙක් වේවයි". අටහන්  
අකුරක්වූ, "අනන්‍යයෙහි අක්ෂරයක් වේවයි". 11 සහසංඝ  
පොසොනා, එක්ව සහනයකිරීමට ප්‍රමාණවූ. 12 හිරුහවා  
මටහිසසද, සුයඹයා අනාංගනවූ කල්හි. 14 බුමු, භූමක,  
මහල් 30 සෙවුසේසි, ඡාදනය කෙළේයි. 31 නොබවර, කුඩා  
පවුර, "මුවපාහින".

44

3 දිස්මනු, දූශ්‍යමානවූ "පෙනෙන්නාවූ රුඳැති". 11 සපෙ  
දෙන්, භවිෂ්ඨයෙන්. "පදයෙක්නම් අට අකුරෙකි". 13 සිසුපෙදි  
ගසින්, චතුෂ්පද ගාථාවෙන්. 14 සෙලගසෙක්, ගාථාවක්හා  
ගාථාභියක්. 18 පුසකල, පිළිවිස්සහොත්, ඇසුවහොත්. 21 ඇවු  
රුනිසා, "සංවරයෙහි පිහිටනුපිණිස," ආයතිසංවරය සදහා.  
24 අසුපි, ගුහු. 26 පණ්ඩාවිකුම, ප්‍රාණාතිපාත ව්‍යතික්‍රම.  
27 තුළුල්වරද, (ප්‍රාණඝාතාදි) මහත්වරද. නොතුළුල්වරද,  
"(විකල්බොජ්ජන්ආදි) නොමහත් වරද". 34 හකුරු, ගසිරු,  
ගල්කැට. පහණ, පාෂාණ, ගල්. කල සකල කැබිලිති, කට  
සකබර කඨලා, කැට ගල් කැබිලිති.

45

6 කණු කාල, කණුවක් ගස. 13 කලකුරුවන්, විකොප  
නය කරන්නොත්. 14 මිසස්, මියන්විසින් නගනලදපස්. සිති  
පස්, සින්නන්විසින් නගනලද පස්. සිති යනු කුහුඹු වර්ගයකි.  
15 රජ, රජය. 19 සිව්න්, ඡාදන, පියසි. 20 වටදිසෙන්, වම්  
ජලයෙන්. ඝාවන්, "ගම්නාක්තැන්". 21 උච්ඡවුරෙහි, ඉපි  
කාමය ප්‍රාකාරයෙහි, ගබොමුත්තල හිතියෙහි. 22 නොවා,  
කොපනයකොට. 22 දිසදරින්, ජලබාරුවෙන්. 23 වසම්නැන්,  
නොසම් තැන්. 24 බිබුනුමින්, බිමබිදිමින්. වෙරනස්ආදි  
නැන්හි, ගරිරයෙහි කැසීම් ඇති තැන්හි. 28 උපුරු, උබර  
ණයකොට, උපුරු. 30 නොඉවැසියෙන්, ඉවසියනොගෙන  
ගෙයින්. 31 දමින්නොසන, "ගිනිඇවිලගෙන දුගෙන මිබි  
බව නොයන". පහණකඨල, පාෂාණකඨල, ගල්කැබිලිති.  
35 දිසාවු, ජලඝ, දියෙහිවූ. තලාවු, ඵලඝ, ගොඩබිමිහිවූ. නිලී,  
සෙවොල, දියසෙවෙල්. පිසමුරු, ගරිත සෙවොල, සෙවෙල්  
ජනියක්.



46

1 පරණලා මහසල් ලසල්ලිය, 'නම් දියෙහිම හවගන්නා  
 ජනියෙකි.' 2 තෝග්ගන්නාත් එවු, තොරකොට ගන්නාත්  
 තෝ, උදුරුගන්නාත්තෝ. 7 නලාවියෙහි දෙන, ගොඩගවගෙන  
 ජවත්වන. 8 කේල්, කදලි, කෙසෙල්. ඇඹිලල, අඹොවක,  
 ඇඹිල්ල. 10 දෙන, ජවත්වන. 11 ඉන්සල, ඉඤ්ඤාල. 12 පුහුන්,  
 පලගන්(?) නල, රතහුණ. හුණ, 'සත මහහුණ'. 13 මිය  
 මිත්සිවි, වියලෙමින්සිවි. 15 මුලුක් පතූක් දුන්නා, මුල්ද පත්ද  
 ජනිතවු. 16 දුන්සද, ජනිතවු කල. 23 දෙනනැත් තබා,  
 තොමලතැත් හැර 27 විලිකුන් පතාදිත්, ඉදුණු කොලආදිත්,  
 පණ්ඩුපලාසාදිත්. 31 මල්පල්ලේ, පුෂ්පපලලවයෙහි. 35 මුළු  
 කොට, රැස්කොට. 36 පතාපැකිණි, ගඩාගෙඩි. 36 නොදෙන,  
 ජවත්තොවන, මල. එක්දෙසනැ, එක් කොටසෙක.

47

1 නියසැනාදි, නබගසුනාදි. දබො, (උක්) දණ්ඩෙහි. 2 බද  
 වැල, බකිතවලලිය, (උක්මිටිය) බැදි වැල. වජැ, විජ්ඣනග  
 කොට, විද. 4 නිලිගන්, නිල්වන්වු. 5 සබදහුල, සබකිවු  
 බත්හුල. 6 උතු, කපාල, (හිවුල ආදියෙහි) පටකවු. 8 පනුහඬු  
 ආදිය, පාතයාගුආදිය, පැත්තා කැදආදිය. 11 බදවෙළු,  
 කොසු. 14 සගවනුනොකොට, පරිසාමනය නොකොට, රක්ෂා  
 කොට නොතබා. 15 දෙපලබ්බපා, ලෙඩ්වු පාතවයක්. 19 පා  
 පිස්නිසේ, පාදපුඤ්ඤනයක්සේ. 30 දශශක්ෂාපත්, හිසිවිලිමිකාදි  
 දසවැදුරුම සයනාසන. ගමනිවැ, 'අනික්තැනකට යනු  
 කැමැතිවැ'. 31 උවසරනිවි, උපවාර සීමාව. 48 වෙනිපිටේ 5-10  
 පෙල බලනු. 32 සිවුරු පිසැලි, විවර පිලොතිකා. 34 පිටියම්  
 කලබ්බිවැ, පරිකමිකල භූමියෙහි. 37 සිත්තිවැ, යෙවන භූමියෙහි,  
 පිරිහුදුබිම. කලපැදුරු, කටසාරිකා, කලාල්.

48

1 මැහිලිපනාදිසි, මඩුලු යොදකල තල්පත්ආදිය. 2 සෙත  
 පුන්පරිහොගව, 'සෙනාසන පරිහොගයෙන්.' නොවටනාසම්  
 නැති, '(මිනිස්සම්තබා) සෙසු නොවටනා සම්තැති. නමකටපස්  
 වටත්, 'පුදගලිකකොට පරිහොගකරත්.' 3 ලොමන්කඩින්  
 කල, 'එළලොම් කොඳාසයෙන් කල'. 4 නියපුන් සිවුරි, දහ  
 සහිතවු හිදින සිවුරැයි. කොදු, කොපව, 'එළලොම්ත්තල  
 කොදු පලසි'. පවුරි, පාවාරයි, පිබාමි. 5 පනතුරි, පත්‍ර  
 යෙන් කරනලද ඇතිරි. 21 විමනිකවැ, වෙමනිකව, සැක  
 සහිතව. 37 සිකාමානා, උපසම්පදාවට පිළිවෙත් පුරන  
 නෙරැහි. ගෙරැහිසන්ගේ, සාමනෙරින්ගේ.

49

4 සිද්ධත්‍ර මාත්‍රාවක්කුද, සමීප මාත්‍රයක්වත්, අබ අවයක් පමණක්. 8 පරගලාකිවීම, "සමහරක් වැලඳීම." 9 පරගලා නොකළ බොජුන් ඇතිවීම, "වලඳන බජනෙහි නිමනොකළ බොජුන් ඇතිවීම." 12 ගොයුම්, ගොයුම්, තිරිඟු. එය, වරක නම් බාන්‍යවර්ගය. හැමසෑ, බාන්‍යවර්ගයක්, අමු. 13 වග්දෙරිසෑ, සින් වර. 14 වරවැගන් ගැන්වි, බබාගත් තත්ති. 21 තැනිවුව, තැනිවුවහොත්, 23 හුණුදෙර, "හුණුගස වී." 36 කුලදුසුකැමි හුණු, කුලදුසුක කම්මයෙන්ද, කුලදුසුක කම්මනම්:—කුලසංග්‍රහ පිණිස මල් ආදිය දීම හා ගිහිනිගේ පතිවිධිගෙනයාම ආදී මනුෂ්‍ය යන්ගේ ශ්‍රද්ධාව විකාරයට පමුණුවන අවධිවිධ ක්‍රියායි.

50

1 අසප කම්සනින්, අකැප නියොගයෙන්. ගොබුද්විවැ, කනු නොකැමැතිව. 5 බිද්විවැ, කනු කැමැතිව. 6 හුන් පැවිජ්ජා, නිෂණ්ණ හිසුවගේ. 7 පෑසුම් අස්ගොන්, ආසනයෙහි පඬවමාන යෙන්—"ආසනය පවිජ්ජනනනොපයාය." විලිඹින්, පාමිණි යෙන්. ගොන්, නිපනන 8 මෙරුම් පයින්, අතික් පාශ්වයෙන්. 9 නබා, හැර. වැලැන් අගෙකින්, සමීපවූ අරි අවයවයකින්. 11 සටපා, අබොපාදය. 12 අමුරික්ලිදු ආදිහි, කොථ වාක්‍ය කුපාදියෙහි. "කොඨකරුකකුපාදිසු"යි සිකිකපදවලිඡනපාඨයි. 18 සරනල්ලෙන්, මලාවෙන්, පැසෙන්. ඇවිස නැගුසද, ගත් වසි එළවුකල. 20 අසුන්, ආසනය. 21 ගිලන්ගව අවක්සා, 'ගිලන්ගව දෙනු පිණිස' නොකොටා, විකොපනය නොකොට. 22 කෙටුව, විකොපනය කළහොත්. 23 බිදුසුතු, බුදියසුතු, වැලඳිය යුතු. 24 කේල්, කදලීඑල, කෙසෙල්ගෙඩි. 32 හු, සුප.

51

13 ගිජිමැදුම්නෙන්, මධ්‍යාගනයෙන්, "ගිජි මැදුම්නෙන් ඉකුත් සද්දවා යනුවෙන් ගිජිමැදුනෙහි සිටිකල වැලඳිය හැකිබව කීවා වෙන්". 14 සදි, කාලයයි. සහානිබ්බල, "එක් අරුණකුද ඉකුත්වුව." 28 අනනිතින්සසසෙන්, කැපනොකළ කාරණයෙන්.

52

1 මෙරුම් තුන් කැල්ලන්, අතික් තුන්කාලිකයන්. දෙවැ, බොවනයකොට. 2 නොරකල, වෙන්කල. සමකට, යාමයකට 6 පුලජ්සකුරු, පොල්සකුරු. 7 විනයනිස නොහසල, විනය කම්යෙහි හුපුරුදුවූ. "විනයකිව්ව අපරිවිනෙ"යි සිකිකපද වලිඡන පාඨයි. 9 කුරුදුටුවාහි, කුරුදුසකපාහි. ලබ්බාවිප යෙහි කුරුදුදිවෙලිනම් විකාරයේදී ලියු හෙයින් කුරුදු නම්



ලද අනිකථාව. කල් ඉකුම්බු, “බොහෝකල් ගිය.” 10 පක, පාකය. නොපකැසිද, නොපිසුවද. 11 අයපකිලිය, අකපය කුවියෙහි. 19 ලන්තාගෙහක්, “සාංඝික හෝ ලන්තානිසා නැගූ ගෙයක්” සහ, සංඝයා. ඤානිදෙවන කෑමින්, ඤානිද්වය කමයෙන්. සමජිනම්, සමවතකෙළේනම්. රුකල බිම, ‘සමකොට තැනූ බිම.’ පලවුපිහිටිවන උච්ඡෙ, “යනුවෙන් තලවුවෙහි ගැලෙන උච් නොගෙන නිගනියට පලවු පිහිටුවු උච්ගතයුතු. මෙම තකා “රුකල බිම”යි යුතු.” 22 බොහෝ බිත්තියන් අන්ලා, බොහෝ හිසු සංඝයා අත්ගසා. 24 බොහොසුයෙන් පිටිබෙවු නොකෙළෙහි එවු, “සතර කොටසින් තුන්කොටසක් පවුරු ආදීන් පරික්ෂිත නොකෙළෙහි වේවයි.” 25 අරමහි, සංඝාරමයෙහි. ලන්තව, ලැගුම්ගෙය පිණිස. 26 පැවිජ්ජන් නබා, “මහලු පැවිජ් සතුන් මුත්,” හිසුන් හැර. 31 අනෙතාවුන් නම් නොවෙයි, “අකැප කිලියෙහි ලැග්ගානම් නොවෙයි.” 32 පැත්තෙ, පවනය කරන ලදද, පිසුයේ. අනෙතාපකනනම් නොවෙයි, “අකැප කිලියෙහි පිසුයේ නම් නොවෙයි.” 34 සනසෙස පොහොතා සෙනසුන්, සබ්බන්තාදි සිවුවැදූරුම් සෙනාසන.

## 53

2 සාමපාසයේ, තමන්විසින් පිසීමෙහි. 12 පස් බෙහෙසද, පවහසජ්, ගිතෙල් මි වෙඬුරු තෙල් සකුරු යන පසයි. 21 ඕනාකුදු, පතිතවන දෙයකුදු. 23 ද්වන්, සැන්දෙන්. 26 පස. ගුණු, පාත්‍රයෙහි වැටුණු ද. 27 සැනාදින්, යහළුආදියෙන්. 28 මලපත්තෙ, මලකඩ වැටුණේ. 29 අපිලිගනුවෙ, අපවිශ්‍යහි තවේ. 30 සනිවාරයේ, වැසිඇතිකල්හි. ‘ඇති දියෙහි’ මෙන් මෙයද ‘ඇති වාරයේ’යි ගතයුතුදැයි විමසිය යුතුයි.

## 54

4 අපිලිගනුව, නොපිලිගත් දය. 10 ගෙන්, රෙණු. 11 අල්ලේ, දෙවන දවස්, පසුවද. 12 කෙල මුකුණු, කෙල හා සොවු. සෙද, සෙවදජලය, දහනිය. කාණුදු, කර්ස, අතරමල. 14 දවු, දහබහකක, දමුකඩ. 16 පු, පුප. 17 කලන්, කුලන්, කොල්ලු. සාහන, සාධනයට යොග්‍යවු. 18 පක්මස්, පිසු මාංශ. 19 පනු, පාකය, පැන්. 20 පැන්හි, පානයයි. 21 මිදු ඉසි, මිදිපලින් පරහාගත් දිය. 22 පැන්පවස්සනුවු, පැන් පිපාසාවටද. 23 ගණසුන්, කොස්ගෙඩි, 24 නවමාචල, තව

මහාචාර්ය—තල්, පොල්, කොස්, දෙල්, ලඳු, කොමඩු, පුසුල්, තියබරු, කැකිරි යන මේ නවයයි. 26 ගිනියේ, ගින්නෙහි. 30 නොසැහන, නොහැකිවූ. 33 ජ්‍යොතිර්දන්තමය, ජ්‍යොතිර් තැනැත්තෙකුටද.

55

5 දෙනමිනිස් මාගමක හා, ජීවත්වන මනුෂ්‍ය සත්‍රියක හා. 9 අප්පුන්, අදනා සිවුර. 13 රහමෙර, සුරමෙරය. “රහමෙරනම් කවරයත්—පිළාදින් කළ මජ්ඣය රු නම්. ප්‍රථමාදින් කරනලද ආසවතෙම මෙරනම් ආසවනම් බොහෝකලක් තුබුයේයි.” 14 නොරහ රහසැයි, අමදුය මදුයයි. බෝඵවු, බොන්නේ හෝ. මෙයි නොමෙයි, මදුයද අමදුයදැයි වෙමතිකව. 15 සුන්, “අරිස. අරිසනම් අරඵ ඇබුලුආදි රසයෙන් කළ ආසවයයි.” මායි නායා, සුවදගන්වන පිණිස. හු, “උදු මුං ආදින් කළ සුපය.” ලොණසොට්ටර, “සියලු ශෂ්‍ය ඵලාදින්තා සියලු බෙහෙත් බාහ්‍ය පාකයෙහි පිස සියලුරෙගයට වලදනා එක් හෙසජ්ඣයෙකි.” 24 බොලවින්, හොල්ඇටයෙන්. කුමුදනා, නිමග්නවීම, ගිලීම. 25 හැඹිසෙහි, යාගුයෙහි, කැඳෙහි. 27 සිහානආදි කරුණෙන්, සහානගතිරිමිආදි කාරණයෙන්. 30 නිහරසර සිනින්, අභෞරව කල්පනාවෙන්. 31 සෙසු සමකින්, “අපිව්‍ය සනතුස සලලබාදියට [අනුරූපව] නොපවත්නිය යනාදි විසින් අවවාදකළ බවයි.” 32 නොසරුප්පොට වැටෙයි, (ශ්‍රමණ) සාරූප්‍ය නොවන පරිද්දෙන් පවතී.

56

1 බවනිසින්, හයගන්වනු කැමැත්තෙන්. 2 බතුපු, හයවූ වද. 5 වහල්වන, උපකාරවන. 10 දුටු අගුරු, “සාලගුරු,” 11 පිළියෙල කලා, “සැපයුවා.” 16 කිඳිකද, සුවිසරය. 21 නොසේ තුබුවාත්, “නුසුදුසු තැන තුබූ දෙයක්.” 23 නිවිසන්ගිය, තිරස් විත ගතික. 22 නොසුන, නොසිඳුණ හොත්.

57

14 ඇ සසැදිලි නැත, “ඇ විසින් බැණගැන්මක් නැත හොත්.” පැවිජ්ජෝ මතු, හිසුනු පමණක්. 19 මිස්සැට්ටැ, මිදෙනු කැමැතිව. 24 බුනපු, බිඳුණත් 31 ලහු ඇටැනෙත් නිසු, ලහුකාපතනියකිනුත්. මිසදිමිසෙහෙනුපු, මිථ්‍යාදූෂි යෙකුත්.

58

1 උනුවිස්සේ, විසිඅවුරුද්කින් අඩුවයයි. 2 කුකුස් උපසා නම්, සැකඋපදවානම්. 15 වටනෙසැයි, යහපතැයි. 18 මහ



සැ නවාමට, මහාවේද්‍යයෙහි නවකමානනයට. 25 කභිනක් හට, කවරකුහට. 30 ගම්මස්සා, ගමට වදනා. ඇවිස්ලි, ආපුච්ඡනා. නොඇවිසැ, ආපුච්ඡනානොකොට, නොදන්වා. 31 පිරිබෙව්වට නිසි නිත්, "ගම්කෙලවර සර්වාරයෙහි සිට බල මැදුම් පිරිමිනියක් හැසු ගලක් හෙත පමණ තැන්. දියහෙළ මෙන් ඇතුලුත සර නම්වෙයි. මාගමක ගෙයි සිට පියවින් දමාලු කුලුමොහොල් හෙත තැන් සරුපවාර නම්වෙයි සුපරිච්ඡතක ශික්ෂාපදයෙහිමුත් මෙහි ගාමුපවාරයෙහි නිරවැහිති. යටකී ලකුණුඇති සරුපවාරයෙහි සිට ගැසු ගලක් හෙත තැන් 'ගම්' නම්වෙයි. එතැන්හි සිට ගැසු ගලක් හෙත තැන් "ගාමුපවාර" නම්වෙයි".

59

1 කුලගෙන්, කුලසරයෙන්, කුලගෙයින්. දහමිසනින්, "හොඳන ශාලායෙන්; ආසන ශාලායෙන්". 2 බිහිගමින්, ගමින් පිටතසිට. 3 ධුරනිබෙව්නොකොට, "උතසාහ තබා නොපියා." 4 එසිනයි, "එතෙක් පමණයි." 10 අරමි, පුපාරුම එලාරුම. අරමිවන, පුපාරුම එලාරුම කරන්නට නිසි බිම්. 13 ලොහො පැණ, "මහත්වූ මුවවිටිඇති බොහෝ දිය ගන්නා මහසැලයි." ලොහොපණ, ලොහවාරක, ලොහසට. ලොහොකවාර, ලොහ කවාහ. 16 දරමුඩා, දණ්ඩන් කළ. 17 මාමිස හෙදයි, මාහැර කවුරුදයි. 20 පලින් උණු, පාදයකට අඩු වටිනාකම් ඇති. 26 නිත්තිසංකතනපටිජි, නිත්ති ලබ්ධිය ගැන්මෙන් වන පාරු ඡකා. කේල්වා පිළිපු, කෙහෙල් වැහිරියෙන් කළ පිළිද. එරු පන්පිළිපු, එරක වැහිරියෙන්කළ පිළිද.

60

2 කසා, හලිදදි, කහා නබා, හැර. මදට, මජ්ඣට, මදවිය. විහොහොල්, තුගහාරනම් කටුඇති ගස් වෙසෙසක්. විහොල් යයිද ව්‍යවහාරයි. 3 බෙහෙරපලා, නිලලිපත්‍ර, බේරුකොළ. කසා පලා, අලලිපත්‍ර, සිහින් කසා කොළ. 4 ලොජුසුමුළු, ලොත්ගස්හි පොතු. කඩුල් සුමුළු, කඩොල්පොතු. 7 කපුපු, කාසපවද. නොහොත් කපුකද (අඛියද). ගිස් වෙළුපු, සිසවෙළුන- "මුදුකෙන් උස් තොප්පියයි." 14 වන්තිලිපුරන්තිසා, "සාමන් පිණිස." 16 එකැතිසෙන්, එකානනයෙන්. 18 ඔවස්ගෙහිස්, වැසි කිලියෙහිද. 22 පිසෙන්, පාදකාවෙන්. 24 නොනුසෙයන්, "දුක් හැම්මිය නොහෙත හෙයින්," ඉවසිය නොහැකිවීමෙන්. උසහ ආට, පිහිතම. 26 මුහුරුඇති, "සසුන් ඇති," සිදුරුඇති.

61

3-5 “රජනායකයානම්, හිඤ්ඤාන් පොහෝ කරමිහයි රැස්ව  
 හුන්කල්හි රජ ආයේ විනම් මේ රජනායකයානම්. වොරනා  
 යස නම් පොහෝ කරමිහයි හුන් නැතට සොරහු අවුනම් මේ  
 වොරනායකයානම්. අගති අනායස නම් සෙනාසනය ගිනි ගත්  
 නම් මේ අගති අනායකයානම්. උදකඅනායස නම් පොහෝ  
 කරමිහයි හුන් නැතට වතුරු ආයේනම් හෝ වැසි නැති නම් හෝ  
 මේ උදකනායකයානම්. මුහුසනායස නම් බොහෝ මිනිස්සු  
 අවුනම් මේ මුහුසනායකයානම්. අමුහුසනායස නම් හිඤ්ඤා  
 යකෙකු ගත මේ අමුහුසනායකයානම්. වාලනායස නම්  
 පොහෝකරමිහයි හුන් නැතට ව්‍යාජ්‍යාදිවූ වණ්ඩලාගයෝ  
 අවුනම් මේ වාලනායකයානම්. සිසිංසනායස නම් හිඤ්ඤා  
 සප්පාදිහු දණකොළෝ නම් මේ සිසිංසනායකයානම්. ප්‍රිච්ඡි  
 නායස නම් මහණ ගිලන්විනම් හෝ මලනම් හෝ මරනු  
 කැමැතිව ගනිත්තම් හෝ මේ ප්‍රිච්ඡනායකයානම්. බ්‍රහ්මවර්ෂනා  
 යසනම් මිනිස්සු එක් හිඤ්ඤාවක්හෝ බොහෝ හිඤ්ඤාන්හෝ බ්‍රහ්ම  
 වර්ෂාවෙන් චුතකරනු කැමැතිව ගනිත්තම් මේ බ්‍රහ්මවර්  
 යනායකයානම්.” 7 සප්පාදිවනොකරවා, “ආපුච්ඡානොකොට.”  
 26 හනිමෙ, හසායම (ථ). 31 වහසිව්වැනි, රත්වැයන්ගේ  
 පිට බඳුටු. මහවග වම්බකකියෙහි අකැප වහන් පිළිබඳ  
 යිඤ්ඤාවෙහි “සබ්බ මහාරහිතරතතා උපාහනායො” යන පෙළට  
 ලී අටුවායෙහි “මහාරහිතරතතා සතප්පිපිසිකවණ්ණා” යිද කුදු  
 සිබ සන්නයෙහි “මහාරහිත, රත්වැයන් පිට පැහැයේ” යිද  
 පැහේ.

62

1 හිනිව්වටුපනිත්, “තිත්වටුවන්ගේ පනිත්,” 2 හගුසුදුසු,  
 අංබදුටු. 5 මස්වා, උදය, දියබල්ලය. 6 දෙමහවුලෙහි, දෙඅළ  
 යෙහි. හුහුසුනැගුම්, හෝ හුසුනගුව. 7 අධගනම්, “වැලඳගනිනම්.”  
 11 කසු, කංචුක, කෙසිපහිස. 22 විලි, වලි, රැලි. 24 ඉකුත්, අති  
 ක්‍රාන්තවූ, අධිකවූ. 25 සමසිටි, සමග්‍රවූ, සමාන පැතිඇති. 31  
 ඇරැහිදුටු බැලුරු, “හෙතෙඳිදුටු ව්‍යාජුරුප, කපා තොරනො  
 කොට එම දණ්ඩෙහිම තෙලා තිබු ව්‍යාජුරුප.” 32 පලකි,  
 පලංකයකි. 33 හෙළි ලොව්වටා, සුදු එළලොමයෙන් කළ.

63

3 වලරු, ව්‍යාලරුප. එක්පස්සි, එක්පිටෙක. 6 අවන්  
 මහඇතිපිටි, “විශාලවූ මහත් ඇතිපිටි”. 11 හිවා, සිබ්බ  
 නයකොට, මසා. 16 රත්කන්ට්ටිනි, රතුකොට්ටි. 17 ඕනා,  
 ආසන. 18 බමස්තෙහිසු, බමාසනයෙහිත්. 20 මොහොරු අ.ද  
 මොහොරුපුටු, මකරරූපසුකනවූ අ.ද පුටු, “වේවාලින් වි හැද  
 පුටු.” 23 බිහිසු, හිසිද. 26 නානා සංවැස්සා, (ලබ්බි) නානාසං



වාසකයා. 26 පිරිවෙස් පුරන්තොය, “සහ වෙසෙසව අවද පටිච්ඡන්තකොට පටිච්ඡන්තකලතාක්කල් ගණනින් වත් පුරන්තොය.” 27 මානසානාරහස්, “යට කිසෙයින් වත් පුරන්තොය තුබුවත් ඇතිව සරයක් මනත් පුරන්තොය කිසිව සිටියේය.” මානසානාරහස්, “සහ වෙසෙස් සහව වත්පුර සරයක් මනත් පුරමින් සිටියේ හෝ සහ වෙසෙස නොසහවා සරයක් මනත් පුරමින් සිටියේහෝයි.” මූලාස පටිකසනාරහස්, “වත් පුර මින්සිට අතුරෙහි එම සහවෙසෙසට හෝ අනික්සහවෙසෙසට හෝ අවන්තොයි. එයින් පිරුනාක් වත් නැතිව නැවත නැවත මූලට අවදනාව කිසිව සිටියේයි.” 28 අබ්බානාරහස්, “පිරිවෙස් මනත් නිමවා අවන් ඇවැත්ත නොගන්ව කිසිවුයේය.” දික්ඛුගස්සෝ, දිඝ්ඝාසනයෙහි— “යටත්පිරිසෙයින් තුන්දෙනකු අසරමිතිය ගසාලා හින්දහැකි ආසනයෙහි. මෙහි ‘ගස්ත’ තම් කලාලපාදුරු ආදියයි.”

## 64

12 මල් පුප්පා, මල් පිපෙන. 13 ගෙවා, ගෙපණය කරවා. 15 සෙවලේනියා, ඡායාවලය සඳහා, සෙවණ පිණිස. 17 පිසිඳ, ප්‍රච්ඡින්නකොට, බිඳ. 19 ඔවත්, සිවනය කරත්හොත්. රූප, රොපිතවූ. 23 තුවටුසෙන්, වණටයෙන්, නැටියෙන්. 27 කදුරුමල, “කිදි ගසමල්.” 28 මල්කඩ, “මල්වැටි”. 30 පටන් කෙළවර, ආදි කෙළවර.

## 65

3 පිටිමුවා, “පිටියෙන් කෙළේයි”. කඳුමුවා, “කදුමැටියෙන් කළේයි.” බෙඩුමුවා, “සිරිදඩෙන් කෙළේයි.” සිංහලවිනිස පොත්හි “බෙරමුවා” යි පැහේ. 6 මලා මල් මෙහෙයා එවූ, “මල්කැටියෙන් මල්පෙත්තේ සිදුරෙක ප්‍රවේශකෙරෙ තම්වේවයි.” 7 බම්බෙස්අතුරෙහි, බම්බරස්ප්‍රයෙහි. වෛතසය හෝ බොධිය මල්මෙහෙයනු සඳහා විද බඳනාලද ලණුව බම්බරස්ප්‍ර තම්. 16 එක්විසි අනෙසුනෙන්, එකවිංශති අනෙවසණයෙන් 25 විලිකුත්, ඉදුණු. 58 සිත්දිය, සිතප්පලය. 30 හුවා, උස් කොට. 31 ලාමකවා, නිව්ව, පහත් ස්ථානයෙහි තබා. වැටෙන, පවත්නා. 32 තතු, තතිය, “සබ්බානෙපුල්.” අමුල, බොරු, අමුලකව්වක. 33 කිඳිදසකසෙයින්, ධාත්‍රියකමෙන්, දරුවන් කිරි පොවන දියකමෙන්. 34 බරලන, උරයෙහි තබාගන්නා. ඇදුම්, ආදරකිරීම.

66

4 නමානිසු නොනිසු නිවහල්ලහ, නමානිසා රුකෙන නොහොත් නමාලත්තැනට පැමිණි අනාථයෝය. 12 අභයස ගති, අංගප්‍රත්‍යංගයෙහි. 14 සසජ්, ප්‍රත්‍යයද. 18 අපිස්සනොස් බදුවැ, අලොවස් සනතු වේයෙන් සුභාවූවක්නුමෙන්. 19 මනා සස, යහපත්වූ ප්‍රත්‍යය. 22 ඉතිහවු පැටවිමි, ගමනාදි ඉරියවු පැවැත්වීම. 25 කා විසින්, කයින්හා වචනයෙන්. 31 නිසපිලි බැඳිව, නිශ්‍රයමුක්තතොව. 34 අරුත්හා බැඳුන්සනිතැනොට, "අභිභාවාජන හා එක්කොට-අභිනම් අවුවාසි, වාජනනම් පාලිසි." දෙමා, උභයමාතෘකා, භික්ෂු භික්ෂුනී ප්‍රාතිමොක්ෂවය. 35 සුනානින්, සුත්‍රානනයෙන්, සුත්‍රපිටකයෙන්. සපන්තානට, පැමිණියවුන්ට. 36 අනුමොචුනාට, අනුමොදනා කිරීම පිණිස.

67

2 කමාකම්මිනිසසුජ්, කමාකම්මිනිශ්වයත්, "පරිවාර පොත් අනනයෙහි කියනලද අපලොකන කමාදි වතුර්විධ කම්මි විනිශ්චයයි." මහණුවම්කරන්නට, "භාවනාකරන්නටයයි සේසි." 3 කමටහනකුජ්, කම්මයාන භාවනාවකුත්. නවිරුවිනිසසිජ්, නාමරූප විභාගයත්. 4 සැලජ, "දූතදූත ඇවැත් නොඇවැත්ම ආදිවිසින් ලජ්ජාසම්පන්නවූ." 6 උභනොවිභංග, පරිජ් පවිති දෙපොත, 8 පොත් සභා නොඅග් නිසකැ, පොත් සංභායනා නොකළකල. වලගම්අබාරජනුකල අවුවාසනිත තුන්පිටකය අලුලෙණදී පුස්තකාරුච්ඡකරනලදි. 12 අසුජ්ලිපගෙනැ, ඇදිලි බැඳගෙන. 16 පිලිපසජ්චේ, ප්‍රතිප්‍රශ්නවිශ්වේ. 24 වෙත්ගෙන්, "භික්ෂුන් අනුභවකරන ගෙයින්." 31 අනවැසි සිසිසනට, "අනෙකවැසික සබ්බිභාරික දෙදෙනාහට." 33 සමසකුදු, භවිමාසයක්වුවත්. "මාසමතතං"හි සික්ඛාපද වලජන පාඨයි. කමටන්නට, ක්ෂමාකරගැනීම පිණිස.

68

4 මහණුන්නිසා වසන්තාහටපු, "භික්ෂුන්ගේ සියලු කවසුතු කොට භික්ෂුන්නිසා වසන්නාහටද." 12 දොරබලාසි නොපිලි පසා, "දොරබලවහි නොකියා." 20 සිසරොදු ආදි අවුස් බවුදු, "විණා ආදි හෙරි භාණ්ඩද." 24 කම්මන් ඕනාසද, නිශ්ශංකරන කල්හි.

69

1 අතුරු, ආකාරණ. 2 නොනොරා, වෙන්නොකොට, නොබෙදා. 6 සැනපිසද "අහර වැලඳුකල්හි." 8 ගනු, ගිනිමි.





'පෙරුදු' 'වෙරෙදු' යනුත් පාඨයි. ගැටපදයෙහි 'පෙරුතු' යමක් නිසා, ප්‍රයෝජනයක් නිසා'යි පැහැ. විමසිය යුතුයි. 18 සෙනසුන් මහසෑ සිලිබැදිකොට, "සෙනසුන දැඩි යන මෙදෙක්හි කමොනන ප්‍රතිබිඹකොට." 20 වනකම්නිසා එවු, "පිරිවෙස් පුරනු ආදී විනයකමනිසා වේවයි." 21 උකටලි, අනතිරනිය, කලකිරීම. 25 සමඟ වරද නොකියා, "වහා වරද නොකියා." 34 නොසොර, "බුද්ධියෙන් හා රජදරුවෝයි."

75

23 පොත්රු, පුත්තලීරුප, "සත්‍රි පුරුෂ රුප." 24 දහමු දහමිසියාවන්, ජාතකයකටා බමුපදවසතු 25 බුදුනාදී, බුබුරුපාදිය. 35 දවසෙන්, කෙළියෙන්.

76

2 අවෙක්ඛා, ආදීනව. 6 අන්තට වෙහෙසට වැටෙන, ශාසනද, "මෙරමාහට නිංසාවට පවත්නාවූ නික්කන්ව අනතුරුපවූ නිමිත්තාදී ශාසනද." 14 හිරවන් හඟලවන් දුපත්, "දෙපත දෙඅඟ එක්කොට හිරත්ලා කල පති." 17 ඉස්වුපා, "අංසවටයෙන් යුක්තවූ පරියෙහිලු පාත්‍රයයි, අංසවටයෙහි පාත්‍රාපරියයි." දහලා, දසරියෙහිලා. කදවලා, බකියෙහිලා 22 රද, රජස්, බුලි. 26 හෝනා කසුආදී එක්බැදිකොට, "හැදැහැරිලි හා පාත්‍රාපරියලා හෝ පරියලා හෝ එකාබිඹකොට." 27 හමුකොටතුමු හැද පුටු වල්මත්තේ, "හැදපුටු ආදියෙහි තුමු පා නොහෙනසේ වල්මුදුනෙහි වටා විශලගැසුව හැදපුටුඅටුනම්—එමත්තෙහි." 28 ඔර, ඇකයෙහි. පන්ති, පාත්‍රාපරිය. අස්වදු, අංසවටය. 31 සන්ති, ජත්‍රයෙහි. 32 නිසවත්තෙහි, "පරිමණිලයෙහි." 35 පිලන්තෙහිද, වෙදිකාවෙහිද.

77

8 පිලිවහණ, දෘවාණමයවූ, සපරිකමයවූ. කස, කංසලොහ මයවූ. 26 ගොටුසෙයින්, සණ්ටාසෙයින්, මිණිගෙඩිමෙන්. 2 මි දතින්, වාමජත්‍රයෙන්, වාමාංශකුවයෙන්. 29 අතුරුසෙයෙහි, අනතරසරයෙහි, "ගම්අතුරෙහි." 30 බිදැ, අනුභවකොට, කාබි. ලක්නා නැති, වසන තැනයි.

78

18 පිඩුවා, පිණිසාත. 28 හෙපුල් සාමසාසයෙන්, වචන සාමාන්‍යයෙන්. 28 අසප නිල්ලෙහිද, අකැප බිසිආදියෙහිද නොවි මැසූ අස්නෙහිද, "අත් ආදී ඔබා පරික්ෂානොකල ආසනයෙහිද."



79

9 ඇස්සවිවනියකොට, "ඇස් යට බලා නොහෙලා." 11 එක් දහළුව, එක් ජනුයෙක හෝ, එක් දසරුවෙක හෝ. 15 කාළු, කය හෝ 16 එකුකුලෙ, එක්කරියෙහි. 17 වටමිව වස්කොට, වැලමිව නමා. 19 අත්පසින්, පාදග්‍රයෙන්. කෙලින්, සෘජු ගාත්‍රයෙන්. 23 වාසුපගනසහට, වාසයපිණිස එළබියහට. 27 සකස් නැතිව, "සිහි නොඑළවා." 29 ඉතිටිකොට, අතිකකොට. මු, සුප, "උදු මු කලතින් කළ කොමු" 30 අන්, අනා, බන්.

80

25 වටවන් නොකොට, පරිමණබලනොකොට. 26 වටිනම්, විවෘතකෙරෙනම්. 27 සරුපි, සාරප්‍රසාදි, සුදුසුසි. 28 ගලා, ප්‍රකෂපකොට, බහා. 29 සිටු සනාන සැදැ, පිණිස (මුබයට) ප්‍රවේශකරනකල්හි

81

3 කබල, ආහාරය, කනද. 5 වළුරු සුඛුකුකොට, වළුරකු මෙන් ආහාරය හකුවෙහි තබාගෙන. 11 සප්පැහැර, වපුවප්‍රහා, තලු ගසගසා. 14 කිටිපාසස්, කිරිපාසස, කිරිබන්. 22 සත්ගත්, කුඩගත්. 25 කොල්, සත්. 31 පාදකා, මරවාහි.

82

2 සැකිළු, වක්‍රයද. 3 බට, පහන්වුවහොත්, මිරිවුවහොත්, 10 කෙසත්, කෙසානාය. පිළිවුටුහු, දුස්සාවෙරන. 13 වරුවා, විවෘතකරවා.

83

2 ඉල්වනද, සොයනකල. නොඉසසෙත්, "නොකැමැති පරිද්දෙන්." 10 බඩුපිසිසසෙත්, "ගෙ බලන්නක්හු සෙසින්." 11 සහවානම, පරිසාමනය කෙරෙනම්. 15 පි, හල. 19 සිල් කැමි, "සිසාකාමිවු." 21 පිසැවින්, ප්‍රකාශියෙන්. 28 දැහැමි කොස් පිසා, "දැහැමිකැ මල කැර." 28 සිටු, ජවි. 30 ගෙපිටිසෙ හමදනේ, "ගෙහි නිසවත්ත සිසාර හමදනෙයි."

84

2 නැහැවිසද, තහනුකැමතිකල්හි. 13 බිහිගමුද, ගමන් පිවතවද. සිකබාපදවලජනයෙහි "බිහිසිම"යි පැනේ. ඇවිසැ, ආප්‍රච්ඡාකොට. 20 පැන්කෙමැ, පානිය සොණ්ඩියෙහි. 21 නැහැ මුවන්, ආවාසිකයන්. 26 ගම් පැවිජ්ජා, ගමික හිසුව, "තමා හුන් වෙහෙරින් අතින් වෙහෙරකට එළබෙනු කැමැති හිසුව.

85

11 සබ්බස්සපොභො, වාතුද්ධි පොභොය, තුද්ධස්ස කරන පොභොය. 13 සුභතුවද්ධස, “තිද්ධතුවද්ධසය, පාරාජිකුද්ධසය, සංඝාදිසෙස උද්ධසය, අතිගතුවද්ධසය, විජාරිද්ධසය යනමේ පස්වැද්දරුම්වූ පාමොක් උද්ධසයි.” 21 ඤාතනිද්ධවන සතර වන කැමැ, ඤාතනිද්ධතිය ඤාතනිවතුච්ඡි කමමයෙහි. 29 සභුන්, නවකයන්. 30 මහණමෑයෝ, භික්ෂුමාතෘකාවෙහි, භික්ෂු ප්‍රාති මොක්ෂයෙහි.

86

5 මුළුමුහ, රැස්විමු. 6 දහපා, සවාමිනි. මාග්ගිසහවු, භික්ෂුනිසංඝයා. 7 ඔවා මුලුඹ්බ්බන් “අවවාද පිණිස නමාගේ ඊමක්.” 9 පොභොඅන්හි, උපපාසථසරයෙහි, පොහෝගෙහි. 10 භර්ත, කරා. සන්තො, කියන්නේය, කියයුතුයි.





## පරිශිෂ්ට සංග්‍රහය.

12

12—19 “සමමජ්ජනී පදීපොච්ච” යනාදී පුළුවකරණ පුළු කෘත්‍ය දක්වන ශාථාත්‍රය සමන්තපාසාදිකා විනය අටුවාවෙන් උපුටා ගන්නා ලද්දෙයි. ඒ ශාථාවල අළු මෙසේයි:—

සමමජ්ජනී, හැමදීම(ද); පදීපොච්ච, පහන්දැල්වීමද, ආස නෙති උදකංච, අසුන් පැනවීම හා (පානීය පරිභෝජනීය)පැන් තැබීමද යන; එනානි, මේ සතරවන්. උපොසඨස්ස, පොසඨ කම් යව; පුබ්බකරණනි, පුළුකරණයයි; චුච්චනි, කියනු ලැබේ. . .

ජ්‍යෙෂ්ඨසුඛි, ජ්‍යෙෂ්ඨ හා පාරිශුඛිය (ගෙනර්මය); උතුකබ්‍යා නං, සතුකීමය; ගිකඛුගණනා, (රැස්වූ හිසුන් මෙපමණ යයි) ගණන කීමය; ඔවාදො, (හිසුනින්ට) අවවාද කිරීමය (යන); එනානි, මේ වත්පස; උපොසඨස්ස, පොහෝ කිරීමට; පුබ්බ කිච්චනනි, පුළුකෘත්‍යයයි; චුච්චනි, කියනු ලැබේ. . .

උපොසඨො, (තුදුස්වක් පසලොස්වක් සමඟි යන තුන් පොතෙක්ගෙන් අතුරෙන් අද) එක් පෝයක් වීමය; සාචනිකාම ගිකඛු කමමප්පනා, යම් පමණ හිසුනු ඒ පොහෝ කමීමයව පැමිණියානු නම් යවන් පිරිසෙයින් සතරනමක්වූ සිල්වත්වූ සංඝයා විසින් අනුක්‍රීයාවූ ඔව්හු අත්පස නොහැර එක සීමාවක සිටිත්ය යන බවය; සභාගාපනනිසොච නවජ්ජනනි, ඒ හිසුන් අතර සමානාපතනිකයෝ නොවෙත් නම් එයද; චජ්ජනියාම පුග්ගලා හසමිං න හොනනි, අත්පසින් බැහැර ලියගුතු හිතිය, මෙතෙණය යනාදී එක්විසි පුදනලයෝ එහි නොවෙත්ය (යන මේ සඟරින්); පත්තකලලනනි චුච්චනි, සබ්බයාගේ පොහෝ කමීම අතුලත් වන හෙයින් පැමිණිකල් අත්තේයයි කියනු ලැබේ. . .

23—32 “දිනකාරකකතනබ්බා” යනාදී ශාථාපස විනය විනිශ්චයෙන් ගන්නා ලද්දෙයි. අළු මෙසේ දකුණු:—

ආදිවම බිඛුතා බුඛෙත, සුය්බිඛුචු බුදුන් විසින්; දින කාරකකතනබ්බා කාගිහංතු වසාපන, දිනය, කාරක පුද්ගලය,

තවුසුතු ආකාරය වශයෙන් වනාහි; නවව්ව උපොසථා වුනනා, පොතෝ නවයක්ම වදරන ලදහ.

වාතුදදසො, තුදස්වක් පෝය; පණ්ණරසො, පසලොස්වක් පෝය; සාමග්ගි උපොසථාව, සමගිපෝයද යන; එතෙ තයොපි උපොසථා, මේ පොතෝ තුනම; දිවසෙතෙව, දින වශයෙන්ම; නිද්දිසා, දක්වන ලදහ.

සබ්බසංඝ උපොසථා වෙව, සංඝ උපොසථය; ගණ, ගණ උපොසථය; සුගහලුපොසථා, පුගහල උපොසථයයි; නසො උපොසථා, (මේ) තුන්පෝය; කාරකානංවසෙතෙව, පොතෝ කරන්නන්ගේ වශයෙන්ම; වුනනා, වදරන ලදහ.

සුතතුදදසාගිධානොව, සුතතුදදස නම්වූ නිදනොදද ආදී පස්වදාරම් පාමොක් දෙසීමිනම් සහපෝය; පාරිසුඛි උපොසථා, පාරිසුඛිපෙයුෂ්ඨය; අබ්බානොව ඉති, අබ්බාන උපොසථයද යන; නසො උපොසථා, (මේ) පොතෝ තුන, කමමන; කමිවශයෙන්; නිද්දිසා, දක්වන ලදහ.

සසුතාපන, ශාස්තෘන්වහන්සේ විසින්; පානිමොකොධා, සුතතුදදස උපොසථය; සබ්බසංඝ, සංඝයා වශයෙන්ද; පාරිසුඛි, පාරිසුඛි උපොසථය, ගණය, ගණයාගේ වශයෙන්ද; අථ, ඉක්බිති; අබ්බානං, අබ්බාන උපොසථය; එකසංඝ, එක් පුද්ගලයක්වුගේ වශයෙන්ද; නිද්දිසං, දක්වන ලදී.

14

4—11 “වාතුදදසිපණ්ණරසි” යනාදී භාෂා සතරද විනයවිනිශ්චයෙන්ම \* ගත්ඛැවිහැගේ. අළු මෙසේ දතවුතු.

වාතුදදසි, තුදස්වක් පවාරණාය; පණ්ණරසි, පසලොස්වක් පවාරණාය; සාමග්ගි පවාරණාව, සමගිපවාරණාය; තෙවාචි, තෙවාචික පවාරණාය; වෙ, වෙවාචික පවාරණාය; එකවාචිව, එකවාචික පවාරණාය; සබ්බසංඝ, සබ්බසංඝ විෂයෙහි පවාරණාය; ගණපුගහලෙ, ගණයා විෂයෙහි හා පුද්ගලයා විෂයෙහි පවාරණායයි; එනා නවපවාරණාපනි, මේ නවපවාරණාවෝ වනාහි; මුහිසෙත, බුදුන් විසින්; වුනනා, වදරන ලදහ.

එකවාසෙ, එක් ආවාසයෙක්හි; වනනාසග්ගො, සතර නමක්ගෝ; නසොපිවා, තුන්නමක් ගෝ; වසනතිවෙ, වෙසෙත් නම්; පුබ්බතිවං සමාපෙඤා, පොතෝගෙහි පුවච්ඡි කාතෘය

\* විනයවිනිශ්චයෙහි මේභාෂා මිට වෙනස්ලෙස දක්වා තිබෙන බැව් සැලකිය යුතුයි.



නිමවා; ඤානිං වඩා, ගණඤානිය කියා; පචාරසත්‍යං, පචාරණාකමය කරන්නාහුය; දුෂ්ට ජනා, (එක් තැනෙක්හි) දෙනමක් වෙන්නම්; ඤානිං විනා, ගණ ඤානිය හැර (නොකියා); අඤ්ඤාමඤ්ඤං පචාරසත්‍යං, ඔවුනොවුන් පවරන්නාහුය; එකොපි, එක් නමක් වනාහි; අධිශේය්‍ය, අධිශ්‍යාන පචාරණ ක්‍රමයකරන්නේය; සෙසා, ශෙෂවූ පචාරණානොමෝ; සංඝපචාරණා, සංඝපචාරණානම් වන්නේය; මුනිප්පදාන, බුදුන් විසින්; එතා නව පචාරණා, මේ නව පචාරණාවෝ; චුතතා, වදරන ලදහ.

16

5-8 සකුණො, පක්‍ෂිනෙව, (වර්ග); රූප සම්පන්නො, (මතුකියන) රූපයෙන් සම්පූර්ණවේ; මනෝරමා, සිත් කළවූ; සීශා, හිත් (සාතු): නිඤ්, තුනක් වෙත්. පාදානිවෙව, පාදයෝද (මාසයෝ); වාදස, දෙළොසක් වෙත්; පක්ඛානි, පක්‍ෂපත්‍රයෝ (පක්‍ෂසංඛ්‍යාන උපොසථයෝ වතුම්සනි, සුවිස්සකි.

9-10 "වස්සපගමනං වාපි" යන ශාථාවද විනිශ්චිතයවයෙහි පැනේ. එහි අර්ථ මෙසේයි:-

වස්සපගමනං, වත් එළබීම; ජානං, දනිමින්; අනුපගවජනොවාපි, නොඑළබෙන්නාහටද; නොමාසංඅවසිඤානා, අධිශ්‍යානකළ තුන්මස නොවැස; \*වරහනසපි, සැරිසරන්නාහටද; දුක්ඛං, දුකුලාව.

11-12 නාසඤ්ඤානො, විනයක්‍රම දන්නෝ; නිශ්ශානං උතුනංපන, තුන් සෘතුන්ගේ; නානිසෙ සන්නපකෙඛ, තුන්වන සත්වන පක්‍ෂයෙහි (පෝයෙහි); වාතුදදසො ඉති, තුදස්වක් පෝයයි කියා; පාමොක්ඛං උදදිසනති, පාමොක් උදෙසත්.

16 වැනි පිවේ පැනෙන "පොහෝ පවුරුණුවිනිස නිමි" යන්නෙන් සිබවලද අවසාන වූ ලෙස සැලකිය යුතුයි. බොහෝ පුස්තකොල පොත්වල "සකුණොරූප සම්පන්නො" යනාදී ශාථා තුන පැනේ. ඇතැම් පොත්වල සුවිසි පාරාජිකාදී තවත් කරුණුද අන්තර්ගතයි. ඒ මෙහි ඇතුළත් නොකෙළෙමු.

71

10 "කායබ්බිතස්ස, කාබාන්හුගේ; දසා, දෙදහන්හි; ජීරහනි; දිරති" 11-12 "ගිහ්‍යවෙ, සතිනි, මුරජංමදදවිණං, මුරජංමදදවිණාදෙක; අනුජනාමි, අනුදන්මි" 13-15 "මුරජංමදදවිණනති ඉදං, මුරජංමදදවිණාය යනමෙ; දසාසුයෙව අනුඤ්ඤානං, දහයෙහිම අනුදන්නාලද; එතථ, මෙහිලා, පාමංගදසාව,

\* වරහසපි, වැලැක්කාහටද.

පමුසවගන් ඇති දෙය; වතුනතං උපරි නවට්ඨති, සතරින් වැඩියක් නොවරි 17—18 “සාමබ්බ සන්ධානං පන, පමුසවගන් වනාහි; එකමුසි නවට්ඨති, එකකුදු නොවරි” 25—26 උග්ගාසු පන අනෙතසු, පරිඥෙති දෙකෙළවර; දසාමුච්ඡායා නිර්ගාමාය, දහකන් තරකරවන පිණිස; දිගුණං කොට්ඨෙතො වට්ඨති, දිගුණු (කොළන්නට) වරි 30 “පවනනොනා, පාසානනෙය්, ජීරනනි, දිරනි” 31 අධිග්ගෙති සෙයින් “ප්‍රයථාවමු පරිද්දෙන්” 33 “හික්කවෙ, සතිති; උච්චාවාචා විභා, මහඥා විටුහු; නා ධාරෙතබ්බා, වලදනොගත යුත්තාහුසි; සො, යම් මහණෙක්; ධාරෙසා, වලදගතීනම්; ආපනනි දුක්ඛාපයං, ඕනට දුකුලා ඇවැත් වන්නේය”

77

31—34 “භාමෙවානොතා, ගමවෙවසි; විහාරෙවාපඤාතා විහාරෙවෙවසි; මනුස්සානං පටිවෙසනසානං ගව්‍යනොන, මිති සුත් වලදන නැතට එළඹෙනු වුනු විසින්; නිවිරං පාරුපිඤා, තුන් සිවුරු හඳැ පෙරවැ; කාශබ්බිනං බබමෙව වට්ඨති, කබාන් 1 බැදම වටන්නයි; අසකථාසු පුතනං, අටුවාහි කියනලදී.”

78

3-5 අසවිවච, සුපිළිසත්ව වැලඳගත්මයන සින් ඇත්තා හටද; අසනිසා, සිතිනැතිව වරදවා වැලඳගන්නා හටද; අඤ්ඤානං, සුපිළිසත් නොවනසෙ නොදන්නා හටද; ගිලානං, ගිලන්හටද; වාසුසගනං, ගිහිගෙය ලැගුම්පිණිස එලැබියා හටද; ආපදසු, වච්ඡායෙන් විසින් ලුහුබදනාදී ආපදයෙහිද, උමමනාකං, පිත්තිපිම් ආදීවු උන්මාද ඇත්තාහටද; විනා විනායං, යකුන් විසින් මැඩකල සින් බෙවු ඇත්තාහටද; භවද නට්ඨං, බලවත් දුඃඛ වෙදනායෙන් ආතුරයා හටද; ආදිකම්මිකං, ඒ ඒ සිබපද විකුම්භි ආදීවුවාහටද.” 6 “සමයෙ, අවජ්ඣන විවර නඬ විවර සමයෙහිද, ඤානානං පමාදිනානං, නැ පැවැරුවන් සිවුරු ජනවන්නා හටද; අනාපනනි, ඇවැත්තැති. 8—13 සො, යමෙක්; මයනං ගෙහං පමාදෙමින් වදනි, මාගෙ ගෙත් පවරමිසි කියේනම්; නං ගෙහං ගනාමා, ඔවුන්ගේ ගෙව එළබැ; සථාසුඛං, කැමැති පරිද්දෙන්—සුඛපරිද්දෙන් කියේසි; නිසි



දිනබලං, නිත්දුයුතු; නිපජ්ජිතබලං, කොතයුතු; නිකිවිගහෙන  
 නබලං, අන් කිසිවක් නොවිතවියයුතු, යොජන, යමෙක්  
 වනාහි; මසහං ගෙහෙ, මාගෙ ගෙහි; සංඅජ්ඣි, යමෙක් ඇද්ද;  
 නංපවායෙමිති වදන්, එයින් පවරම් කියෙවිනම්; නසා, එහි  
 යං කප්පියං, යමෙක් කප්පද; නං විඤ්ඤාපෙතබලං, එ විතවිය  
 යුතු; ගෙහෙපන, ගෙහි වනාහි; නිසිදිතුංවා නිදීමෙක් වෙවයි;  
 නිපජ්ජිතුංවා, හෙවිමෙක් වේවයි; නලබ්බතිති, නොලැබෙත්  
 නෙයැයි; කුරුඤ්ඤං, කුරුඳුටුවාගෙහි; වුත්තං, කියතලදී."  
 34 "කප්පියා කප්පිය විවාරණං ආගමම, කප්ප අකප්ප විවාරණ  
 යව පමිණ; රුණිතබලං, කප්පදෙහො අකප්පදෙහො සැක  
 උපන්කල නොකොට වැළැකිය යුත්තේය; ශාලහං කන්තබලං,  
 අකප්පිය පක්ෂය දැඩිකටයුත්තේය; \*සොතං පච්ඡිද්ධතබලං,  
 කප්පියයයි †විනවාගැන්ම සිද්ධිය යුත්තේයි"

87

රිදිවිහාරෙන් ලැබුණු පැරණි පුස්තකොල පොතේ සිබවලද  
 විනිස අවසානයෙහි ගියත් පැතේ. ඒ ගිය මෙසේයි:—

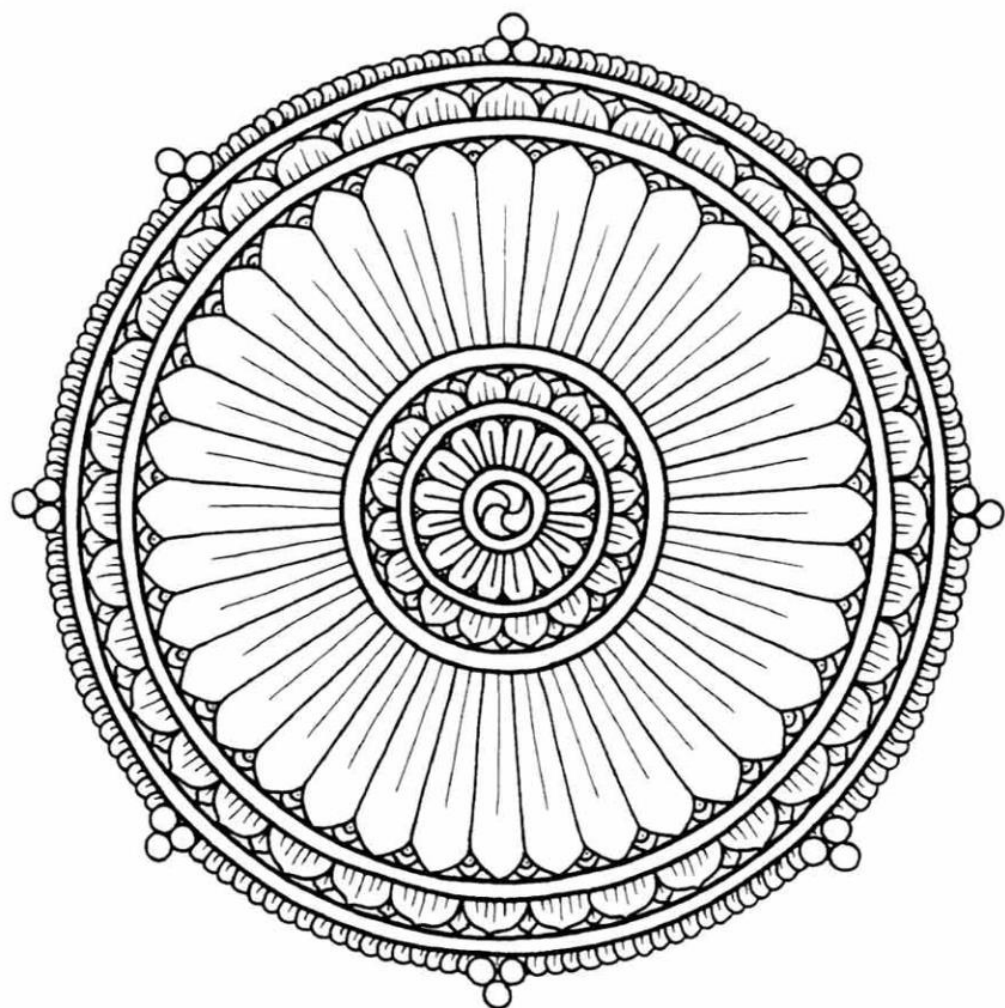
මෙහි පෙළෙන් සුරලෝ-පඬුර කින් විමන්ති  
 දකිමිවා අනායේ-රිපිඩු මෙතේ හිමියා

මේ කව පොත ලිපිකල බිවිල්ලේ රතනජෙති ස්වාමීන්ගේ  
 කෘතියකැයි හතිවු.





සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති



නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු